

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 168 E

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 56

14 iunie 2013

<u>Număr de referință</u>	Cuprins	Pagina
I	<i>Rezoluții, recomandări și avize</i>	
	REZOLUȚII	
	Parlamentul European	
	SESIUNEA 2011-2012	
	Sedințele dintre 13 și 15 decembrie 2011	
	Procesele-verbale ale acestei sesiuni au fost publicate în C 110 E, 17.4.2012.	
	TEXTE ADOPTATE	
	Marti, 13 decembrie 2011	
2013/C 168 E/01	Obstacolele din calea comerțului și a investițiilor	
	Rezoluția Parlamentului European din 13 decembrie 2011 referitoare la obstacolele din calea comerțului și a investițiilor (2011/2115(INI))	1
	Miercuri, 14 decembrie 2011	
2013/C 168 E/02	Viitorul protocol de stabilire a posibilităților de pescuit și a contribuției financiare prevăzute în Acordul de parteneriat în domeniul pescuitului încheiat între Comunitatea Europeană și Regatul Maroc	
	Rezoluția Parlamentului European din 14 decembrie 2011 referitoare la viitorul Protocol de stabilire a posibilităților de pescuit și a contribuției financiare prevăzute în Acordul de parteneriat în domeniul pescuitului între Comunitatea Europeană și Regatul Maroc (2011/2949(RSP))	8
2013/C 168 E/03	Impactul crizei financiare asupra sectorului apărării	
	Rezoluția Parlamentului European din 14 decembrie 2011 referitoare la impactul crizei financiare asupra sectorului apărării în statele membre ale UE (2011/2177(INI))	9
2013/C 168 E/04	Summitul UE-Rusia	
	Rezoluția Parlamentului European din 14 decembrie 2011 referitoare la apropiatul Summit UE-Rusia din 15 decembrie 2011 și la rezultatul alegerilor pentru Duma de Stat din 4 decembrie 2011	21

RO

(continuare în pagina următoare)

<u>Număr de referință</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2013/C 168 E/05	Politica europeană de vecinătate Rezoluția Parlamentului European din 14 decembrie 2011 referitoare la revizuirea politicii europene de vecinătate (2011/2157(INI))	26
2013/C 168 E/06	Politica UE de combatere a terorismului: principale realizări și viitoare provocări Rezoluția Parlamentului European din 14 decembrie 2011 referitoare la politica UE de combatere a terorismului: principale realizări și viitoare provocări (2010/2311(INI))	45
Joi, 15 decembrie 2011		
2013/C 168 E/07	Controlul bugetar al asistenței financiare acordate de UE Afganistanului Rezoluția Parlamentului European din 15 decembrie 2011 referitoare la controlul bugetar al asistenței financiare acordate de UE Afganistanului (2011/2014(INI))	55
2013/C 168 E/08	Situația din Siria Rezoluția Parlamentului European din 15 decembrie 2011 referitoare la situația din Siria	65
2013/C 168 E/09	Proiectul de tablou de bord pentru supravegherea dezechilibrelor macroeconomice Rezoluția Parlamentului European din 15 decembrie 2011 referitoare la tabloul de bord pentru supravegherea dezechilibrelor macroeconomice: forma preconizată inițial	70
2013/C 168 E/10	Spațiul european unic al transporturilor Rezoluția Parlamentului European din 15 decembrie 2011 referitoare la Foaia de parcurs pentru un spațiu european unic al transporturilor – Către un sistem de transport competitiv și eficient din punctul de vedere al resurselor (2011/2096(INI))	72
2013/C 168 E/11	Condițiile de detenție în UE Rezoluția Parlamentului European din 15 decembrie 2011 referitoare la condițiile de detenție în UE (2011/2897(RSP))	82
2013/C 168 E/12	Libera circulație a lucrătorilor în Uniunea Europeană Rezoluția Parlamentului European din 15 decembrie 2011 referitoare la libera circulație a lucrătorilor în Uniunea Europeană	88
2013/C 168 E/13	Strategia UE pentru Asia Centrală Rezoluția Parlamentului European din 15 decembrie 2011 referitoare la situația aplicării strategiei UE pentru Asia Centrală (2011/2008(INI))	91
2013/C 168 E/14	Sănătatea și securitatea în muncă Rezoluția Parlamentului European din 15 decembrie 2011 referitoare la Bilanțul intermediar al Strategiei europene 2007-2012 privind sănătatea și securitatea în muncă (2011/2147(INI))	102
2013/C 168 E/15	Azerbaidjan, în special cazul lui Rafiq Tagi Rezoluția Parlamentului European din 15 decembrie 2011 referitoare la Azerbaidjan, în special cazul lui Rafiq Tagi	117
2013/C 168 E/16	Situația femeilor în Afganistan și Pakistan Rezoluția Parlamentului European din 15 decembrie 2011 referitoare la situația femeilor în Afganistan și Pakistan	119
2013/C 168 E/17	Tunisia: cazul lui Zakaria Bouguira Rezoluția Parlamentului European din 15 decembrie 2011 referitoare la Tunisia: cazul lui Zacharia Bouguira ...	126
2013/C 168 E/18	Sprijinul unei Zile Internaționale a Fetelor Declarația Parlamentului European din 15 decembrie 2011 în sprijinul unei Zile Internaționale a Fetelor	129

Marți, 13 decembrie 2011

I

(Rezoluții, recomandări și avize)

REZOLUȚII

PARLAMENTUL EUROPEAN

Obstacolele din calea comerțului și a investițiilor

P7_TA(2011)0565

Rezoluția Parlamentului European din 13 decembrie 2011 referitoare la obstacolele din calea comerțului și a investițiilor (2011/2115(INI))

(2013/C 168 E/01)

Parlamentul European,

- având în vedere Acordul privind obstacolele tehnice în calea comerțului (Acordul TBT) adoptat în 1994 ca parte a Rundei Uruguay a negocierilor OMC ⁽¹⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 3286/94 al Consiliului din 22 decembrie 1994 privind adoptarea procedurilor comunitare în domeniul politicii comerciale comune în vederea asigurării exercitării de către Comunitate a drepturilor care îi sunt conferite de normele comerțului internațional, în special de cele instituite sub egida Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) ⁽²⁾ (Regulamentul privind obstacolele din calea comerțului, TBR),
- având în vedere rezoluțiile sale anterioare, în special Rezoluția din 13 octombrie 2005 referitoare la perspectivele relațiilor comerciale dintre UE și China ⁽³⁾, Rezoluția din 1 iunie 2006 referitoare la relațiile economice transatlantice UE-SUA ⁽⁴⁾, Rezoluția din 28 septembrie 2006 referitoare la relațiile economice și comerciale ale UE cu India ⁽⁵⁾, Rezoluția din 12 octombrie 2006 referitoare la relațiile economice și comerciale dintre UE și Mercosur cu privire la încheierea unui acord de asociere interregională ⁽⁶⁾, Rezoluția din 22 mai 2007 privind Europa globală — aspecte externe ale competitivității ⁽⁷⁾, Rezoluția din 19 iunie 2007 privind relațiile economice și comerciale dintre UE și Rusia ⁽⁸⁾, Rezoluția din 19 februarie 2008 privind strategia UE pentru ameliorarea accesului pe piețele externe pentru întreprinderile europene ⁽⁹⁾, Rezoluția din 24 aprilie 2008 privind „Spre o reformă a Organizației Mondiale a Comerțului” ⁽¹⁰⁾, Rezoluția din 5 februarie 2009 referitoare la relațiile economice și comerciale cu China ⁽¹¹⁾, Rezoluția din 26 martie 2009 referitoare la acordul de liber schimb UE-India ⁽¹²⁾, Rezoluția din 21 octombrie 2010 referitoare la relațiile comerciale ale Uniunii Europene cu America Latină ⁽¹³⁾, Rezoluția din 17 februarie 2011 referitoare la acordul de liber schimb dintre UE și

⁽¹⁾ http://www.wto.org/english/docs_e/legal_e/17-tbt.pdf

⁽²⁾ JO L 349, 31.12.1994, p. 71.

⁽³⁾ JO C 233 E, 28.9.2006, p. 103.

⁽⁴⁾ JO C 298 E, 8.12.2006, p. 235.

⁽⁵⁾ JO C 306 E, 15.12.2006, p. 400.

⁽⁶⁾ JO C 308 E, 16.12.2006, p. 182.

⁽⁷⁾ JO C 102 E, 24.4.2008, p. 128.

⁽⁸⁾ JO C 146 E, 12.6.2008, p. 95.

⁽⁹⁾ JO C 184 E, 6.8.2009, p. 16.

⁽¹⁰⁾ JO C 259 E, 29.10.2009, p. 77.

⁽¹¹⁾ JO C 67 E, 18.3.2010, p. 132.

⁽¹²⁾ JO C 117 E, 6.5.2010, p. 166.

⁽¹³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0387.

Marți, 13 decembrie 2011

Republica Coreea ⁽¹⁾, Rezoluția din 6 aprilie 2011 referitoare la viitoarea politică europeană în domeniul investițiilor internaționale ⁽²⁾, Poziția sa din 10 mai 2011 referitoare la propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor dispoziții tranzitorii pentru acordurile bilaterale de investiții încheiate între state membre și țări terțe ⁽³⁾, Rezoluția din 11 mai 2011 referitoare la stadiul actual al negocierilor privind Acordul de liber schimb UE-India ⁽⁴⁾, Rezoluția din 11 mai 2011 referitoare la relațiile comerciale dintre UE și Japonia ⁽⁵⁾, Rezoluția din 8 iunie 2011 referitoare la relațiile comerciale UE-Canada ⁽⁶⁾, Rezoluția din 13 septembrie 2011 referitoare la o strategie eficientă privind materiile prime pentru Europa ⁽⁷⁾, Rezoluția din 27 septembrie 2011 referitoare la o nouă politică comercială pentru Europa în conformitate cu Strategia EUROPA 2020 ⁽⁸⁾; și Rezoluția din 25 octombrie 2011 referitoare la modernizarea normelor de achiziții publice ⁽⁹⁾,

- având în vedere comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor intitulată „Europa globală: Concurența la nivel mondial – O contribuție la strategia Uniunii Europene pentru creștere economică și ocuparea forței de muncă” (COM(2006)0567),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor intitulată „Comerț, creștere și afaceri internaționale: Politica comercială – componentă cheie a strategiei UE 2020” (COM(2010)0612),
 - având în vedere raportul Comisiei către Consiliul European intitulat „Raport 2011 privind obstacolele în calea comerțului și a investițiilor – Angajarea partenerilor noștri economici strategici în ameliorarea accesului la piață: Priorități de acțiune privind eliminarea obstacolelor din calea comerțului” (COM(2011)0114),
 - având în vedere raportul întocmit de Copenhagen Economics intitulat „Evaluarea obstacolelor din calea comerțului și a investițiilor între UE și Japonia”, publicat la 30 noiembrie 2009,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru comerț internațional și avizul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor (A7-0365/2011),
- A. întrucât sistemul comercial multilateral bazat pe norme, instituit sub auspiciile Organizației Mondiale a Comerțului (OMC), reprezintă cadrul cel mai adecvat pentru reglementarea și promovarea unui comerț liber și echitabil și pentru garantarea elaborării unor norme juste și echitabile privind comerțul mondial; întrucât este în continuare nevoie de reforme în cadrul OMC pentru ca această organizație să devină mai democratică și mai eficientă și pentru a-și clarifica relațiile cu alte organizații internaționale cheie;
- B. întrucât UE ar trebui să acorde în continuare prioritate obținerii unui rezultat echilibrat în cadrul Agendei de dezvoltare de la Doha (ADD) care să sprijine integrarea țărilor în curs de dezvoltare, în special a țărilor cel mai puțin dezvoltate, în sistemul comercial internațional și să contribuie la stabilirea și aplicarea unor norme comerciale multilaterale mai corecte și mai echitabile printre toți membrii săi;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0063.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0141.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0206.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0224.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0225.

⁽⁶⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0257.

⁽⁷⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0364.

⁽⁸⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0412.

⁽⁹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0454.

Marți, 13 decembrie 2011

- C. întrucât Statisticile OMC privind comerțul internațional pentru perioada 2000-2009 indică o creștere importantă a schimburilor comerciale în cazul regiunilor care și-au deschis piețele prin eliminarea sau reducerea semnificativă a obstacolelor din calea comerțului ⁽¹⁾; întrucât însă, în același timp, un raport comun al OIM-OMC a arătat că, în timpul crizei financiare, unele țări, atât țări industrializate, cât și țări în curs de dezvoltare, cu o mai mare deschidere comercială, au suferit multiple șocuri comerciale externe, ceea ce a avut ca rezultat pierderea semnificativă de locuri de muncă ⁽²⁾;
- D. întrucât Raportul 2011 privind obstacolele în calea comerțului și a investițiilor întocmit de Comisie prezintă exemple de cazuri în care accesul UE pe piețele unor diferite țări din lume, inclusiv ale unor economii industrializate și emergente majore, membre ale OMC, este îngreunat într-o mai mare măsură de diversele obstacole netarifare decât de tarifele comerciale care sunt eliminate în mod substanțial odată cu avansul globalizării;
- E. întrucât procedurile de achiziții publice din țările care sunt parteneri strategici ai UE tind să fie închise participanților străini și sunt încă relativ neafectate de angajamentele internaționale, UE fiind mult mai deschisă decât alte țări în această privință;
- F. întrucât producătorii din UE s-au confruntat cu dificultăți persistente la înregistrarea și protejarea indicațiilor lor geografice (IG) în SUA; întrucât SUA consideră o serie de denumiri de vinuri europene drept „semi-generice” (de exemplu „Champagne”), în pofida posibilei afectări a reputației și a cotei de piață a IG-urilor europene în cauză;
- G. întrucât producătorii europeni se confruntă cu dificultăți la intrarea pe piața din Japonia, în special în sectorul autovehiculelor, al aviației, al aeronauticii și mai ales al achizițiilor publice; întrucât pe piața autovehiculelor din Japonia aceste dificultăți se datorează în principal ritmului scăzut în care Japonia adoptă standardele internaționale relevante (ca un aspect negativ, Japonia a adoptat doar 40 dintre cele 126 de regulamente CEE-ONU în temeiul Acordului din 1958); recunoaște, totuși, că acestea includ 30 dintre cele 47 de regulamente referitoare la autoturisme (M1), cel mai relevant sector de pe piața niponă pentru producătorii europeni de automobile și că ritmul scăzut de adoptare de către Japonia standardelor internaționale limitează beneficiile dispozițiilor de recunoaștere reciprocă ale Acordului CEE-ONU din 1958; întrucât, de la lansarea sa în 1994, Dialogul UE-Japonia privind reforma de reglementare (DRR) nu a înregistrat progrese semnificative în materie de armonizare sau de recunoaștere reciprocă a reglementărilor, ceea ce demonstrează, în special în lumina climatului economic actual, importanța abordării și eliminării barierelor netarifare inutile, posibil prin deschiderea negocierilor pentru un EIE/ALS cu Japonia, cu condiția ca exercițiul de lărgire a sferei de interacțiune să arate că îndeplinirea condițiilor cerute, cum ar fi, neexclusiv, cele menționate mai sus, printre care cele 17 aspecte ale sectorului M1, și ia act de faptul că ciclul de încercare din Japonia pentru măsurarea emisiilor și a eficienței consumului de carburanți în cazul vehiculelor ușoare îngreunează calificarea vehiculelor ușoare europene pentru stimulentele fiscale japoneze acordate în funcție de performanțele de mediu;
- H. întrucât Rusia a crescut taxele la export pentru cupru de la 0 % la 10 % și pentru nichel de la 5 % la 10 % începând cu decembrie 2010, precum și taxele la export pentru lemn, ceea ce a limitat exportul de materii prime esențiale pentru industriile europene, în special sectorul siderurgic ⁽³⁾ și în industria lemnului;
- I. întrucât Inițiativa pentru transparență în industriile extractive (ITIE) ar trebui să fie un instrument eficient, care să garanteze transparența și să combată speculațiile de pe piețele de materii prime;

⁽¹⁾ A se vedea și http://www.wto.org/english/res_e/statis_e/statis_e.htm.

⁽²⁾ Raportul comun OMC-OIM, Globalizarea și locurile de muncă informale în țările în curs de dezvoltare, 2009

⁽³⁾ A se vedea decizia adoptată de Comisia pentru măsurile de protecție vizând comerțul exterior din cadrul Guvernului rus prin Decretele nr. 892 și nr. 893 ale Guvernului rus din 12 noiembrie 2010.

Marți, 13 decembrie 2011

- J. întrucât, de mai mulți ani, obstacolele netarifare din China sunt tot mai numeroase și pot limita dezvoltarea întreprinderilor, în special a IMM-urilor înființate pe teritoriul Chinei;
- K. întrucât, timp de mai mult de un an, înregistrarea produselor cosmetice europene în China a fost aproape imposibilă, în special a celor care conțineau noi ingrediente, deoarece China nu dispunea de o definiție juridică adecvată a acestora din urmă și de orientări clare privind procedura ca atare ⁽¹⁾;
- L. întrucât au apărut îngrijorări de la sfârșitul anului 2010 în legătură cu recomandările Autorității indiene de reglementare în domeniul telecomunicațiilor (TRAI) referitoare la o politică de producție a echipamentelor de telecomunicații care ar acorda un acces preferențial pe piața produselor/echipamentelor de telecomunicații fabricate la nivel național, în principal prin subvenții și măsuri specifice de natură fiscală sau în domeniul achizițiilor publice ⁽²⁾;
- M. întrucât Brazilia și Argentina adoptă constant măsuri tarifare și netarifare care defavorizează întreprinderile europene, deși aceste două țări participă la negocierea unui acord de liber schimb cu Uniunea Europeană în calitate de țări membre ale Mercosur; întrucât, totuși, la intrarea pe piața braziliană, societățile din UE raportează deficiențe în protejarea și aplicarea drepturilor de proprietate intelectuală (DPI) și întârzieri considerabile la înregistrarea cererilor de brevete și de mărci comerciale referitoare la diverse produse, inclusiv cerințe suplimentare discriminatorii privind produsele farmaceutice; întrucât întârzierea ratificării de către Brazilia a Protocolului de la Madrid și neaderarea acestei țări la tratatele privind internetul ale Organizației Mondiale a Proprietății Intelectuale (OMPI) afectează protecția eficace a DPI; întrucât sancțiunile nu sunt suficient de disuasive pentru a combate încălcarea DPI;
- N. întrucât exportatorii din UE se confruntă cu multe tipuri de restricții pe alte piețe, de exemplu, în Vietnam, punctele de intrare limitate și cerința de documentație suplimentară pentru importul de vinuri și spirtoase, produse cosmetice și telefoane mobile ⁽³⁾ sau, în Ucraina, evaluarea vamală împovărătoare, reclassificarea arbitrară a produselor și creșterea ratei TVA-ului aplicabil produselor agroalimentare, vinurilor și spirtoaselor, articolelor de îmbrăcăminte și utilajelor;
- O. întrucât sectorul tehnologiilor de producere a energiei nepoluante și regenerabile face, într-o măsură din ce în ce mai mare, obiectul obstacolelor netarifare, cum ar fi cerințele locale de conținut, discriminarea în cadrul achizițiilor publice, favorizarea întreprinderilor stat, limitarea libertății de mișcare a personalului non-național, resursele locale și cerințele privind proprietatea etc., în țări precum China, India, Ucraina, Brazilia și Nigeria;
- P. întrucât UE ar trebui să-și protejeze în mod activ industriile, de câte ori este necesar, de încălcarea normelor convenite, a standardelor și principiilor OMC de către partenerii săi comerciali, folosind toate mijloacele disponibile, inclusiv mecanismele multilaterale și bilaterale de soluționare a litigiilor și instrumentele de protecție comercială compatibile cu normele OMC,
- Q. întrucât legislația Uniunii Europene permite întreprinderilor europene și străine să participe în mod nediscriminatoriu la procedurile de achiziții publice și întrucât partenerii Uniunii ar trebui să depună toate eforturile pentru a permite, în mod reciproc, întreprinderilor europene să participe la procedurile de achiziții publice din țările terțe, în condiții de concurență loială și echitabilă,

(1) Odată cu intrarea în vigoare în aprilie 2010 a Decretului nr. 856 din decembrie 2009, emis de Administrația de stat pentru produse alimentare și medicamente (SFDA) din China, este necesară înregistrarea produselor cosmetice. Problemele care au rezultat pentru societățile din UE au fost abordate în contextul dialogului de reglementare dintre DG SANCO și SFDA cu privire la produsele cosmetice.

(2) Recomandările Autorității indiene de reglementare în domeniul telecomunicațiilor (TRAI) referitoare la politica de producție a echipamentelor de telecomunicații din 12 aprilie 2011 (http://www.trai.gov.in/WriteReadData/trai/upload/Recommendations/133/Recommendation%20_telecom.pdf)

(3) Nota nr. 97 emisă de Vietnam la 6 mai 2011 de impunere a acestor două tipuri de cerințe pentru importul de vinuri și spirtoase, produse cosmetice și telefoane mobile, cu intrare în vigoare la 1 iunie 2011.

Marți, 13 decembrie 2011

1. consideră că eliminarea sau reducerea obstacolelor netarifare nejustificate și a altor obstacole de reglementare aplicate de țările reprezentând principalii parteneri strategici ai UE, pe calea dialogului de reglementare, ar trebui să constituie una dintre prioritățile noii politici comerciale a UE în temeiul Strategiei Europa 2020; consideră că sunt nejustificate toate barierele care rezultă din aplicarea incoerentă a normelor comerciale bilaterale, plurilaterale și multilaterale; subliniază, totuși, că dialogul de reglementare ar trebuie să respecte dreptul tuturor statelor de a consolida drepturile omului, normele de protecție a mediului, normele sociale și sănătatea publică;
2. invită Comisia să abordeze în mod sistematic marea varietate, complexitatea tehnică și sensibilitatea politică a obstacolelor netarifare ca parte a unei strategii cuprinzătoare, care să includă un dialog de reglementare consolidat, cu respectarea tuturor partenerilor comerciali ai UE, în special a celor de importanță strategică; consideră, în special, că comisiile care reexaminează modul de punere în aplicare a acordurilor de liber schimb bilaterale, comisiile relevante ale OMC și agențiile de standardizare ale ONU sunt foruri adecvate de dezbatere a acestor chestiuni de reglementare;
3. îndeamnă Comisia să facă o distincție clară între obstacolele netarifare nelioiale care denaturează concurența și cele care răspund obiectivelor legitime de politică publică, mai ales în materie de sănătate publică și de protecție a mediului; subliniază, de exemplu, că legislația europeană privind organismele modificate genetic, precum și normele sanitare și fitosanitare în agricultură nu pot fi considerate obstacole netarifare abuzive, ci trebuie, în schimb, să fie apărute în cadrul comerțului internațional;
4. subliniază faptul că dialogurile de reglementare structurate, prevăzute de acordurile de liber schimb bilaterale, trebuie să respecte în întregime procesul democratic în cadrul adoptării de standarde, atât în UE, cât și în țările cu care aceasta a încheiat parteneriate comerciale;
5. insistă că abordarea obstacolelor netarifare este o sarcină multidisciplinară, care implică diferite direcții generale ale Comisiei și ar trebui privită ca o prioritate pe agenda externă a Comisiei privind reglementarea, în special prin armonizarea normelor tehnice pe baza standardelor internaționale;
6. invită Comisia să folosească în mod sistematic canalele corespunzătoare de cooperare cu partenerii cu convingeri asemănătoare, pentru a combate obstacolele netarifare și obstacolele de reglementare din țările terțe, în vederea elaborării de strategii comune privind eliminarea acestor bariere;
7. consideră că cerința de reciprocitate în ceea ce privește accesul la achizițiile publice al țărilor industrializate și al țărilor emergente trebuie să facă parte integrantă din strategia comercială a UE, alături de eliminarea sau reducerea obstacolelor netarifare;
8. invită Comisia să abordeze aceste aspecte larg răspândite și persistente în toate acordurile comerciale multilaterale și bilaterale, în special în acordurile de liber schimb, și să asigure faptul că obstacolele netarifare beneficiază cel puțin de o atenție similară celei acordate în prezent eliminării tarifelor în cadrul tuturor forurilor de reglementare adecvate, în special în cadrul negocierilor sale cu economiile industrializate și emergente; subliniază că, în ceea ce privește cooperarea cu țările în curs de dezvoltare, în special cu țările cel mai puțin dezvoltate și cu statele insulare mici în curs de dezvoltare, trebuie să se acorde prioritate ajutorului pentru comerț, precum și asistenței tehnice și financiare destinate acestor țări, în scopul de a le ajuta să își îmbunătățească cadrul de reglementare, luând în considerare nevoile lor specifice în materie de dezvoltare a pieței lor interne și de protecție a noilor industrii și a structurilor lor agricole, deseori fragile;
9. consideră că Parlamentul European ar trebui să acorde în viitor mai multă atenție modului în care obstacolele netarifare, în special cele nejustificate, au fost abordate la evaluarea acordurilor de comerț pentru a asigura accesul exportatorilor și investitorilor europeni, în special al IMM-urilor, pe piețele țărilor terțe, menținând tratamentul special și diferențiat necesar în cazul țărilor în curs de dezvoltare;

Marți, 13 decembrie 2011

10. încurajează Comisia să își continue eforturile de actualizare a inventarului obstacolelor-cheie întâlnite de exportatorii și investitorii europeni pe piețele țărilor terțe, în special țări partenere ALS, inclusiv al numărului și naturii problemelor semnalate de statele membre și de întreprinderi, ca instrument de evaluare a situației din țările terțe;
11. reamintește Comisiei că politica europeană în domeniul DPI față de țările în curs de dezvoltare ar trebui să rămână în cadrul obligațiilor Acordului TRIPS și trebuie să respecte în întregime Declarația de la Doha din 2001 privind Acordul TRIPS și sănătatea publică, în special în domeniul medicamentelor generice și al sănătății publice, astfel încât să asigure țărilor în curs de dezvoltare spațiul politic necesar pentru abordarea problemelor de interes public;
12. este de părere că, deși nu se poate stabili în acest moment o legătură directă între obstacolele netarifare și alte obstacole de reglementare specifice cu care se confruntă societățile din UE la intrarea pe piețele străine, pe de o parte, și pierderile actuale de locuri de muncă din statele membre ale UE, pe de altă parte, Comisia, în consultare cu alte organizații internaționale relevante, ar trebui să examineze dacă există vreo corelație între obstacolele netarifare specifice din UE și din țările terțe și dispariția sau apariția de locuri de muncă în UE;
13. subliniază faptul că Comisia ar trebui să examineze posibilitatea dezvoltării și instituirii unui mecanism de alertă timpurie pentru a detecta obstacolele netarifare și pentru a-și consolida instrumentele analitice existente în vederea unei evaluări calitative a acestei probleme și pentru definirea mai clară a obstacolelor netarifare nejustificate; propune ca acest mecanism să acționeze prin intermediul delegațiilor UE din țările terțe, în colaborare cu organismele instituite deja de statele membre;
14. îndeamnă Comisia să îmbunătățească cooperarea internațională de reglementare, inclusiv în foruri internaționale, precum și convergența cerințelor de reglementare pe baza standardelor internaționale și, acolo unde este posibil, să se implice într-un dialog de reglementare care să abordeze obstacolele existente sau potențiale din calea comerțului pentru a limita numărul litigiilor și costurile comerciale asociate;
15. îndeamnă Comisia să promoveze în rândul țărilor care participă la Acordul privind achizițiile publice coduri de conduită în domeniul achizițiilor publice bazate pe standarde internaționale precum cele elaborate în cadrul Acordului privind achizițiile publice și să utilizeze sau să extindă dialogurile de reglementare existente pentru a consolida cooperarea cu privire la cadrul de reglementare și restructurarea practicilor discriminatorii directe și indirecte existente în relațiile UE cu țările industrializate partenere și, unde este cazul, eliminarea acestora;
16. consideră că reducerea obstacolelor netarifare din calea comerțului și a investițiilor se realizează, în special, prin reforma Acordului privind achizițiile publice al OMC, în temeiul multifuncționalității politicilor de ofertare; solicită principalelor economii emergente să participe la acest proces și să semneze și să ratifice imediat viitorul acord;
17. solicită Comisiei să mențină o poziție pozitivă și fermă pe parcursul negocierilor cu China pentru semnarea Acordului privind achizițiile publice pentru a garanta o deschidere reciprocă egală a pieței chineze a achizițiilor publice, precum și tratament egal și condiții previzibile pentru întreprinderile europene;
18. sugerează să se analizeze în ce măsură se poate garanta din punct de vedere legal că întreprinderile de stat din țări terțe care nu au semnat cu UE nici acorduri privind achizițiile publice, nici acorduri bilaterale de deschidere reciprocă a piețelor, nu vor primi contracte de execuție a proiectelor finanțate din fonduri UE, respectiv, în caz contrar, modul în care UE ar putea cere restituirea fondurilor;

Marți, 13 decembrie 2011

19. reamintește importanța investițiilor străine directe pentru economia europeană și necesitatea de a crea un mediu stabil și atractiv pentru investitorii europeni în străinătate și de a promova un regim deschis de investiții pe teritoriul european; totuși, sugerează că, în interesul ambelor părți, ar fi de dorit să se lanseze o dezbatere la nivel european cu privire la posibilitatea de a evalua impactul acestor investiții asupra pieței interne cu scopul de a preveni posibilele consecințe dăunătoare pe care acestea le-ar putea avea asupra inovării și know-how-ului european în anumite sectoare strategice;
20. încurajează întreprinderile și exportatorii din UE să utilizeze canalele existente, inclusiv plângerile conform TBR sau registrul de plângeri din cadrul bazei de date privind accesul pe piață, pentru a raporta Comisiei daunele materiale rezultate în urma diferitelor tipuri de bariere comerciale nejustificate, iar Comisia să evalueze aceste daune și să ia toate măsurile necesare pentru a elimina obstacolele netarifare nejustificate;
21. consideră că, în ceea ce privește materiile prime, Comisia ar trebui să urmărească o strategie trans-sectorială, cuprinzătoare și durabilă, recunoscând în același timp faptul că restricțiile și taxele la export pot fi considerate importante pentru susținerea obiectivelor de dezvoltare, protecția mediului sau exploatarea durabilă a resurselor naturale în țările cel mai puțin dezvoltate și în statele insulare mici în curs de dezvoltare, precum și în alte țări în curs de dezvoltare, cu excepția țărilor BRIC; subliniază că majoritatea membrilor OMC care utilizează taxele la export sunt țări în curs de dezvoltare și țări cel mai puțin dezvoltate; îndeamnă UE să nu încerce să interzică folosirea taxelor la export pentru țările cel mai puțin dezvoltate, statele insulare mici în curs de dezvoltare și alte țări în curs de dezvoltare, cu excepția țărilor BRIC, în cadrul OMC și al acordurilor comerciale bilaterale și al acordurilor de parteneriat economic (APE), deoarece acest lucru ar limita posibilitățile politice de a folosi acest instrument la crearea de valoare adăugată, la diversificare, la protecția industriilor incipiente, la securitatea alimentară și în legătură cu aspecte privind veniturile și mediul, atât timp cât aceste țări nu au ajuns la un stadiu avansat de dezvoltare;
22. conchide că, pentru a beneficia pe deplin de avantajele liberalizării schimburilor comerciale în țările care își deschid piețele și elimină tarifele și obstacolele netarifare, partenerii comerciali ar trebui să convină perioade de tranziție cu privire la acordarea accesului pe piețe în anumite sectoare sensibile și la investițiile aferente sau, în cazuri excepționale, să le excludă complet;
23. în conformitate cu principiile comerciale privind serviciile de tehnologie a informației și comunicațiilor (TIC) stabilite între UE-SUA (semnate cu SUA în temeiul TCE), îndeamnă Comisia să examineze și să abordeze în întregime utilizarea reglementărilor discriminatorii sau disproporționate, angajamentele și alte metode legislative utilizate împotriva rețelelor și serviciilor TIC pentru a limita fluxul informațional deschis și accesul serviciilor pe piață, sporind decalajul digital;
24. consideră că ar trebui să se acorde prioritatea cuvenită obstacolelor în calea comerțului și a investițiilor care afectează sectoarele europene de servicii, printre altele TIC și telecomunicațiile, serviciile profesionale și serviciile pentru întreprinderi, serviciile financiare, serviciile din domeniul construcțiilor, comerțul cu amănuntul și distribuția; aceste măsuri netarifare, inclusiv reglementările interne, restricțiile referitoare la proprietate și diferite măsuri luate în contextul crizelor (inclusiv dispozițiile discriminatorii din cadrul achizițiilor publice) sunt deosebit de importante, având în vedere valoarea adăugată ridicată a comerțului cu servicii și poziția UE ca cel mai mare exportator de servicii;
25. consideră că ar trebui înființat un mecanism de mediere în cadrul OMC pentru a facilita eliminarea obstacolelor într-o manieră constructivă, eficientă, rapidă și neconflictuală, inspirat de sistemul SOLVIT, în conformitate cu sugestiile similare anterioare, primite atât din partea UE, cât și din partea Indiei;
26. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.
-

Miercuri, 14 decembrie 2011

Viitorul protocol de stabilire a posibilităților de pescuit și a contribuției financiare prevăzute în Acordul de parteneriat în domeniul pescuitului încheiat între Comunitatea Europeană și Regatul Maroc

P7_TA(2011)0573

Rezoluția Parlamentului European din 14 decembrie 2011 referitoare la viitorul Protocol de stabilire a posibilităților de pescuit și a contribuției financiare prevăzute în Acordul de parteneriat în domeniul pescuitului între Comunitatea Europeană și Regatul Maroc (2011/2949(RSP))

(2013/C 168 E/02)

Parlamentul European,

- având în vedere Acordul de parteneriat în domeniul pescuitului între Comunitatea Europeană și Regatul Maroc [Regulamentul (CE) nr. 764/2006 al Consiliului din 22 mai 2006 ⁽¹⁾],
 - având în vedere proiectul de protocol între Uniunea Europeană și Regatul Maroc de stabilire a posibilităților de pescuit și a contribuției financiare prevăzute în Acordul de parteneriat în domeniul pescuitului între Comunitatea Europeană și Regatul Maroc (11225/2011),
 - având în vedere procedura de aprobare prevăzută la articolul 43 alineatul (2) și la articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C7-0201/2011),
 - având în vedere avizele Comisiei pentru dezvoltare și Comisiei pentru bugete anexate la recomandarea Comisiei pentru pescuit (A7-0394/2011),
 - având în vedere expunerea de motive care face parte din recomandarea Comisiei pentru pescuit (A7-0394/2011) și în care sunt prezentate deficiențele protocolului actual cu valabilitatea de un an,
 - având în vedere articolul 115 alineatul (5) și articolul 110 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât, potrivit evaluării externe ex post comandate de Comisie, protocolul actual prezintă în mod clar un raport cost-beneficii nesatisfăcător ca urmare a ratei scăzute de utilizare a posibilităților de pescuit negociate, a pescuitului excesiv, precum și ca urmare a nesoluționării problemelor ecologice și sociale;
- B. întrucât orice viitor protocol negociat de Comisie trebuie să abordeze problemele grave care decurg din aplicarea anterioarelor și actualelor protocoale;
- C. întrucât acordurile de parteneriat în domeniul pescuitului ar trebui să urmărească îndeplinirea obiectivelor economice și sociale, pe baza unei strânse cooperări în domeniile științific și tehnic pentru a asigura o exploatare sustenabilă a resurselor halieutice,
1. solicită Comisiei să devanseze negocierile cu privire la un nou protocol pentru a exclude situația în care se impune aplicarea provizorie a protocolului din cauza faptului că Parlamentul nu și-a dat încă aprobarea;
 2. solicită Comisiei să se asigure că orice viitor protocol este sustenabil din punct de vedere economic, ecologic și social, fiind totodată reciproc avantajos;
 3. solicită Comisiei să se asigure că principiul conform căruia navele UE pot beneficia de acces numai la stocurile excedentare este respectat în toate protocoalele viitoare; subliniază, mai ales, că trebuie să existe o evaluare riguroasă pentru toate stocurile;

⁽¹⁾ JO L 141, 29.5.2006, p. 1.

Miercuri, 14 decembrie 2011

4. solicită Comisiei să se asigure că în temeiul viitorului protocol posibilitățile de pescuit sunt adaptate în funcție de recomandările științifice și de evaluarea științifică a stocurilor, precum și în funcție de nevoile sectorului pescuitului; insistă, de asemenea, asupra faptului că deciziile privind măsurile tehnice și posibilitățile de pescuit trebuie să fie luate pe baza recomandărilor științifice și în consultare cu pescarii;
5. solicită Comisiei să se asigure că orice viitor protocol contribuie la dezvoltarea sistemului marocan de gestionare a pescuitului, inclusiv controlul și supravegherea, cercetarea științifică, dezvoltarea flotelor locale, formarea, etc.;
6. solicită Comisiei să se asigure că sprijinul sectorial este utilizat mai eficient și insistă asupra faptului că monitorizarea trebuie să fie mai eficace; consideră că Acordul de parteneriat în domeniul pescuitului trebuie să includă mecanisme eficiente de supraveghere pentru a garanta că fondurile alocate pentru dezvoltare și, în special pentru îmbunătățirea infrastructurii în sectorul pescuitului, sunt utilizate în mod corespunzător;
7. solicită Comisiei să ia toate măsurile necesare pentru a obține datele necesare cu privire la punerea în aplicare a protocolului, conferind astfel o mai mare transparență procedurii legislative;
8. solicită Comisiei să introducă în Acordul de parteneriat în domeniul pescuitului clauza referitoare la respectarea drepturilor omului care este inclusă de asemenea în rezoluția sa din 25 noiembrie 2010 referitoare la drepturile omului și standardele sociale și de mediu în acordurile comerciale internaționale (1);
9. solicită Comisiei să se asigure că viitorul protocol respectă pe deplin dreptul internațional și aduce beneficii tuturor grupurilor afectate ale populațiilor locale;
10. solicită Comisiei să prezinte Parlamentului un raport detaliat în scris care prezintă măsura în care s-a ținut seama de dorințele Parlamentului în viitorul protocol;
11. solicită, de asemenea, Comisiei să respecte Acordul-cadru interinstituțional și rolul Parlamentului European, în conformitate cu dispozițiile Tratatului de la Lisabona;
12. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Comisiei, statelor membre, precum și guvernului Marocului.

(1) Texte adoptate, P7_TA(2010)0434.

Impactul crizei financiare asupra sectorului apărării

P7_TA(2011)0574

Rezoluția Parlamentului European din 14 decembrie 2011 referitoare la impactul crizei financiare asupra sectorului apărării în statele membre ale UE (2011/2177(INI))

(2013/C 168 E/03)

Parlamentul European,

- având în vedere Titlul V din Tratatul privind Uniunea Europeană, și în special articolul 21, articolul 42, articolul 45 și articolul 46, precum și Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și protocoalele la acesta, în special Protocolul nr. 10,
- având în vedere Strategia europeană de securitate (SES) intitulată „O Europă sigură într-o lume mai bună”, adoptată de Consiliul European la 12 decembrie 2003, precum și raportul privind punerea sa în aplicare intitulat „Asigurarea securității într-o lume în schimbare”, elaborat sub egida Înalțului Reprezentant al UE și aprobat de către Consiliul European din 11 și 12 decembrie 2008,

Miercuri, 14 decembrie 2011

- având în vedere obiectivele stabilite de Consiliul European în decembrie 2008 în materie de consolidare a capabilităților militare europene,
- având în vedere Concluziile Consiliului din 1 decembrie 2011, 23 mai 2011, 31 ianuarie 2011 și 9 decembrie 2010 privind Politica de securitate și apărare comună (PSAC) cu privire la punerea și utilizarea în comun a capabilităților militare, privind PCSA și, respectiv, privind dezvoltarea capabilităților militare,
- având în vedere Decizia Consiliului 2011/411/PESC din 12 iulie 2011 de definire a statutului, sediului și regulamentului de funcționare ale Agenției Europene de Apărare și de abrogare a Acțiunii comune 2004/551/PESC ⁽¹⁾,
- având în vedere raportul Înalțului Reprezentant privind PSAC, prezentat în cadrul Consiliului Afaceri Externe din 18 iulie 2011,
- având în vedere Directiva 2009/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 mai 2009 de simplificare a clauzelor și condițiilor de transfer al produselor din domeniul apărării în interiorul Comunității ⁽²⁾,
- având în vedere Directiva 2009/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind coordonarea procedurilor privind atribuirea anumitor contracte de lucrări, de furnizare de bunuri și de prestare de servicii de către autoritățile sau entitățile contractante în domeniile apărării și securității și de modificare a Directivelor 2004/17/CE și 2004/18/CE ⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 11 mai 2011 referitoare la dezvoltarea politicii de securitate și apărare comune în urma intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona ⁽⁴⁾, Rezoluția sa din 23 noiembrie 2010 privind cooperarea civilo-militară și dezvoltarea unor capacități civilo-militare ⁽⁵⁾ și Rezoluția din 10 martie 2010 referitoare la punerea în aplicare a Strategiei europene de securitate și a politicii de securitate și apărare comune ⁽⁶⁾, precum și rezoluțiile sale anterioare referitoare la aceeași temă,
- având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe și avizul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie (A7-0428/2011),

Observații generale

1. ia act cu îngrijorare de faptul că, în urma crizei financiare, economice și a datoriei, au fost operate reduceri fără precedent ale bugetelor pentru apărare în majoritatea statelor membre, precum și de posibilele efecte negative ale acestor măsuri asupra capabilităților militare și, prin urmare, asupra capacității UE de a prelua efectiv responsabilitățile sale de menținere a păcii, de prevenire a conflictelor și de consolidare a securității internaționale, în conformitate cu principiile Cartei Organizației Națiunilor Unite, în cazul în care statele membre nu vor reuși să compenseze aceste pierderi printr-o mai mare coordonare și cooperare la nivel european; subliniază, în acest sens, că apărarea constituie un bun public care are un impact asupra securității tuturor cetățenilor europeni și că toate statele membre trebuie să-și aducă contribuția într-un spirit de cooperare, de asumare comună a responsabilităților și de eficiență în termeni de costuri;

2. avertizează că reducerile neordonate din bugetele pentru apărare ar putea determina o pierdere completă a anumitor capacități militare ale Europei; salută și sprijină, prin urmare, încurajarea adresată de Consiliu statelor membre de a face schimb de informații, dacă este cazul, și de a mări transparența privind reducerile actuale și viitoare ale bugetelor pentru apărare și solicită o evaluare a impactului acestor reduceri bugetare asupra dezvoltării capabilităților aflate în sprijinul PSAC; reamintește că intervenția în Libia a demonstrat clar că nici măcar o coaliție a unor țări europene nu este în măsură să efectueze o operațiune de acest tip, fără sprijinul SUA;

⁽¹⁾ JO L 183, 13.7.2011, p. 16.

⁽²⁾ JO L 146, 10.6.2009, p. 1.

⁽³⁾ JO L 216, 20.8.2009, p. 76.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0228.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0419.

⁽⁶⁾ JO C 349 E, 22.12.2010, p. 63.

Miercuri, 14 decembrie 2011

3. ia act de dependență, în continuare disproportționată, de Statele Unite în materie de apărare, având în vedere faptul că SUA au ajuns să suporte 75 % din cheltuielile de apărare ale Alianței Nord-Atlantice și, prin urmare, de necesitatea ca aliații europeni să preia o parte mai mare din cheltuielile de apărare; constată cu îngrijorare că reducerile bugetare recente reprezintă continuarea unui model de investiții și cheltuieli insuficiente în domeniile securității și apărării, model persistent în statele membre de peste un deceniu;
4. într-un mediu de securitate din ce în ce mai complex și mai imprevizibil, solicită tuturor statelor membre să coopereze mai strâns și să își coordoneze acțiunile împotriva amenințărilor comune identificate în Strategia europeană de securitate (SES), asumându-și în întregime partea lor de responsabilitate pentru pacea și securitatea Europei, a regiunilor învecinate și a lumii în ansamblu; admițând faptul că nu toate amenințările sunt de natură militară și că UE dispune de o varietate de instrumente pentru prevenirea și gestionarea crizelor, cum ar fi capacitățile civile și instrumentele de asistență tehnică, reamintește statelor membre angajamentele repetate, asumate inclusiv în tratat și în concluziile Consiliului European, de a-și îmbunătăți capacitățile militare și le solicită să se asigure că aceste angajamente sunt respectate;
5. își reiterează opinia că o capacitate de apărare europeană consolidată va mări autonomia strategică a UE și va avea o contribuție importantă la securitatea colectivă în contextul NATO și al altor parteneriate; subliniază potențialul dispozițiilor în acest sens din Tratatul de la Lisabona și îndeamnă statele membre să implementeze cooperarea structurată permanentă, să definească condițiile de aplicare ale clauzelor de solidaritate și de apărare reciprocă și să folosească în totalitate potențialul Agenției Europene de Apărare;
6. fără a neglija nivelurile diferite de ambiție, subliniază că cheltuielile anuale de apărare cumulate ale statelor membre se ridică la 200 de miliarde EUR, ceea ce reprezintă doar aproximativ o treime din bugetul pentru apărare al SUA, o sumă care este totuși considerabilă și care demonstrează costurile non-Europei în domeniul apărării;
7. regretă modul în care sunt cheltuite majoritatea acestor fonduri, pe baza unor decizii naționale necoordonate de planificare a apărării, ceea ce determină nu doar mari discrepanțe persistente în materie de capacități, dar și capacități în exces și dublări inutile, precum și o industrie și piețe fragmentate, ceea ce conduce la faptul că UE nu dispune nici de vizibilitatea, nici de resursele și nici de influența pe care ar trebui să i le confere cele 200 de miliarde EUR pentru cheltuieli;
8. consideră că se poate folosi criza economică și financiară ca o oportunitate pentru integrarea politicilor de apărare ale UE deoarece acest lucru poate oferi impulsul pentru crearea și, în cele din urmă, implementarea a unor reforme ambițioase începute de mult timp;
9. având în vedere toate acestea, solicită statelor membre să accepte faptul că o cooperare mai strânsă este cea mai bună cale de urmat, în special prin: (A) o mai bună planificare a apărării, care să includă armonizarea cerințelor militare și măsuri de creștere a interoperabilității, (B) punerea și utilizarea în comun a anumitor capacități și structuri de sprijin, (C) o cooperare consolidată în cercetarea și dezvoltarea tehnologică, (D) facilitarea colaborării și consolidării în sectorul industrial și (E) optimizarea achizițiilor și eliminarea barierelor comerciale, iar astfel statele membre își pot dezvolta capacitățile într-un mod mai eficient din punctul de vedere al costurilor și fără efecte adverse asupra suveranității lor;
10. subliniază că UE dispune de instrumente și mecanisme, prezentate în continuare, care pot ajuta statele membre să îndeplinească aceste obiective, inclusiv prin identificarea domeniilor în care există posibilitatea unor finanțări mai substanțiale la nivel european (F);
11. recunoaște că, în plus, întreținerea unei baze industriale și de producție adecvate și asigurarea securității aprovizionării sunt chestiuni fundamentale pentru apărarea națională, care nu trebuie să fie organizate exclusiv pe obiective financiare;

Miercuri, 14 decembrie 2011

12. consideră că o concentrare majoră a tuturor eforturilor UE în domeniul apărării, ca răspuns la criza financiară, ar trebui să fie realizată de Agenția Europeană de Apărare (AEA), care are potențialul de a acoperi o gamă largă de reforme profunde ale politicilor și de planificare, dar care nu este în măsură să facă acest lucru în formatul actual; solicită o actualizare a formatului AEA, având în vedere că o creștere a bugetului său, a personalului, a domeniilor sale de responsabilitate și a atribuțiilor sale generale ar fi rentabilă pe termen lung, conferindu-i capacitatea de a fi mai eficientă în optimizarea sectorului apărării al UE, având ca sarcină specifică evitarea unor dublări costisitoare și a unor politici de apărare nesustenabile din punct de vedere financiar;

(A) O mai bună coordonare a planificării în domeniul apărării

13. reiterează solicitarea către statele membre de a efectua analize sistematice ale cerințelor în domeniul securității și apărării, plecând de la criteriile comune și unui calendar armonizat; sugerează că acestea s-ar putea transforma într-o activitate regulată, legată de procedurile bugetare, un fel de „semestru european” al revizuirilor în domeniul securității și al apărării;

14. subliniază că aceste analize coordonate ar putea pune capăt culturii izolării din planificările naționale din domeniul apărării și ar putea institui o platformă pentru discuții structurate, care să permită statelor membre să aibă o viziune mai largă, o perspectivă europeană, înainte de a lua decizii strategice fundamentale cu privire la capacitățile lor de apărare; subliniază faptul că inițiativa ar trebui să completeze, pentru statele membre în cauză, coordonarea acestora în cadrul procesului de planificare a apărării al NATO;

15. solicită din nou o Carte albă a UE în domeniul securității și apărării care să dezvolte și să implementeze Strategia de securitate europeană, definind mai bine obiectivele, interesele și necesitățile UE în materie de securitate și apărare, în raport cu mijloacele și resursele disponibile, luând în considerare, de asemenea, aspectele netradiționale ale securității; subliniază că această Carte albă ar trebui elaborată și actualizată regulat pe baza revizuirilor naționale, oferind, totodată, o referință pentru acestea și corelând planificările naționale în domeniul apărării cu o perspectivă comună asupra securității și o evaluare comună a amenințărilor; subliniază că o astfel de Carte albă, prin faptul că stabilește o viziune comună asupra provocărilor și soluțiilor, va crea încredere și va oferi orientări strategice punctuale asupra formei pe care ar trebui să o adopte forțele UE;

16. reamintește că Tratatul de la Lisabona a consolidat rolul Agenției Europene de Apărare (AEA) de sprijinire a statelor membre în eforturile lor de îmbunătățire a capacităților militare pentru Politica de securitate și apărare comună; sugerează, prin urmare, ca statele membre să solicite agenției să analizeze modul în care ar putea îmbunătăți coordonarea planificării apărării în Europa; în plus, reamintește că, prin tratat, AEA are sarcina de a verifica respectarea angajamentelor privind capacitățile și de a promova armonizarea nevoilor operaționale, și solicită o mai bună îndeplinire a acestor sarcini; recomandă, ca în prim pas în introducerea „semestrului european”, ca statele membre să prezinte AEA, pentru recomandări, proiectele lor de revizuire ale securității și apărării naționale și să le evalueze, în special din perspectiva priorităților în ceea ce privește capacitățile, stabilite de consiliul de conducere al AEA în cadrul Planului de dezvoltare a capacităților, dar și din perspectiva planurilor celorlalte state membre și Procesului de planificare a apărării al NATO; consideră că, în timp cât mai scurt, AEA ar trebui, de asemenea, să joace un rol important în definirea unei politici europene în domeniul capacităților și armamentelor;

17. consideră că, într-o a doua etapă, statele membre ar trebui să se consulte reciproc pentru a-și armoniza cerințele militare și a examina toate opțiunile pentru a crește eficiența în raport cu costurile prin acorduri la nivelul UE, la nivel regional, bilateral sau prin alte înțelegeri;

18. solicită, de asemenea, statelor membre să abordeze, în cadrul acestui proces de consultare, problema capacităților în exces, în special în ceea ce privește echipamentul și personalul cu o prioritate mai mică în operațiuni;

Miercuri, 14 decembrie 2011

(B) Punerea și utilizarea în comun a capacităților

19. este ferm convins că punerea și utilizarea în comun a capacităților nu mai este o opțiune, ci o necesitate; susține statele membre în eforturile lor de identificare a celor mai promițătoare proiecte, ca parte a procesului inițiat la reuniunea ministerială de la Ghent, din septembrie 2010, și în concordanță cu inițiativa germano-suedeză din noiembrie 2010, recunoscând totodată faptul că punerea și utilizarea în comun nu pot înlocui dezvoltarea efectivă a capacităților, ci o vor consolida și îmbunătăți; ia act de primul set de proiecte facilitat de AEA și susținut de Consiliu la 1 decembrie 2011 și invită statele membre și AEA să prezinte detalii cu privire la progresele înregistrate în direcția unor rezultate concrete și să determine alte posibilități până cel târziu în primăvara anului 2012; îndeamnă statele membre, mai ales pe cele din Triunghiul de la Weimar, dar și pe cele care participă la aranjamentul Weimar Plus, să asigure succesul inițiativelor de punere și utilizare în comun, acționând ca un motor politic;

20. subliniază că, în special în sectoare precum transportul strategic și tactic, sprijin logistic, mentenanța, capacitățile spațiale, apărarea cibernetică, asistența medicală, educația și instrucția, precum și în unele capacități de nișă, statele membre ar avea mult de câștigat în urma punerii și utilizării în comun a unor funcții și dotări, fără a se crea dependențe semnificative care să le limiteze suveranitatea în procesul decizional; încurajează puternic inițiativele de reducere discrepanțele în domeniul capacităților în sectoare precum elicopterele de transport, realimentarea cu combustibil în aer, supravegherea maritimă, vehiculele aeriene fără pilot, protecția împotriva riscurilor de natură chimică, biologică, radiologică și nucleară, neutralizarea dispozitivelor explozive improvizate, comunicarea prin satelit, sistemele de comandă și control, senzorii și platformele ISR (informații, supraveghere și recunoaștere), inclusiv alternative la sistemele de sateliți, cum ar fi vehiculele de înaltă altitudine și mare duranță (High Altitude Long Endurance – HALE), vehicule aeriene fără pilot (UAV), precum și tehnologiile ecologice necesare pentru a atinge o mare autonomie operațională și o eficiență crescută din punctul de vedere al costurilor;

21. subliniază că punerea în comun a resurselor trebuie să fie însoțită de o specializare aprofundată pentru ca statele membre care renunță la anumite capacități să poată fi sigure că alte state membre le vor furniza aceste capacități și recunoaște că acest lucru va necesita un angajament politic ferm al guvernelor naționale;

22. invită statele membre să folosească în mod creativ diferitele modele de punere și utilizare în comun care pot fi identificate, cum ar fi: (1) punere în comun prin deținerea în comun, (2) punerea în comun a dotărilor deținute la nivel național, (3) organizarea în comun a achizițiilor sau (4) asumarea în comun a rolurilor și a responsabilităților, sau combinații ale acestor modele, atunci când este oportun; solicită realizarea unor progrese rapide, mai ales în sectoarele menționate mai sus;

23. în primul rând, în privința „deținerii în comun”, solicită statelor membre să exploreze toate posibilitățile de a achiziționa în comun unele echipamente de către consorții ale țărilor participante sau de către UE, după modelul inițiativelor de tipul Capabilității de transport aerian strategic, implementată în cadrul NATO, programul AWACS al NATO sau programul Galileo al UE, sau să caute posibilități de finanțare sau de cofinanțare de către UE a echipamentelor achiziționate de către consorții ale statelor membre; subliniază potențialul deținerii în comun a echipamentelor celor mai scumpe, cum este cazul capacităților spațiale, al UAV-urilor sau al aeronavelor de transport strategic;

24. în al doilea rând, în privința „punerii în comun a capacităților deținute la nivel național”, consideră că inițiativa privind Comandamentul european de transport aerian (CETA), inițiată de patru state membre, este un exemplu extrem de util, în care utilizarea capacităților existente este optimizată prin transferul unor competențe către o structură comună, menținând în același timp intactă proprietatea națională asupra dotărilor; consideră că acest model al capacităților puse în comun, dar separabile, se poate adapta bine și altor sectoare ale sprijinului operațional, cum ar fi elicopterele de transport, aeronavele de patrulare maritimă sau capacitățile pentru transportul maritim militar; consideră că orice delegare de competențe către o structură integrată trebuie să fie flexibilă și să nu impună participanților să delege același tip de competențe, pentru a evita riscul alinierii la cel mai mic numitor comun; consideră, cu toate acestea, că ar fi de dorit ca statele membre să ofere capacități naționale adaptate pentru toate sarcinile CETA;

Miercuri, 14 decembrie 2011

25. în al treilea rând, în privința „organizării în comun a achizițiilor”, precum în programul A400M, subliniază potențialele beneficii ale achizițiilor în comun în termeni de economii de scară, construind o bază industrială viabilă, creând interoperabilitate și generând posibilități ulterioare de punere și utilizare în comun în ceea ce privește sprijinul intern, mentenanța și instrucția; regretă faptul că aceste beneficii sunt adesea pierdute din cauza diferitelor cerințe și acorduri de distribuire a sarcinilor, ca în cazul programului Eurofighter; pentru a realiza toate economiile posibile, subliniază importanța menținerii unei configurații comune a echipamentului procurat în comun pe durata întregului său ciclu de viață, pentru a facilita sprijinul comun în cadrul serviciilor; invită statele membre să ia în considerare, de asemenea, posibilitatea punerii în comun a serviciilor externalizate;

26. în al patrulea rând, cu privire la „asumarea comună a rolurilor și a sarcinilor”, consideră că un exemplu pozitiv este dat de inițiative precum cooperarea franco-belgiană în pregătirea piloților de luptă, acordul franco-britanic privind utilizarea în comun a portavioanelor, inițiativa franco-germană privind pregătirea piloților de elicopter sau cooperarea maritimă belgiano-neerlandeză, în care o serie de structuri naționale de sprijin sunt utilizate în comun cu partenerul; subliniază în special oportunitățile din domeniul educației, instruirii și exercițiilor, cu precădere în privința frecventării academiilor militare, a utilizării modalităților de testare și evaluare și a dotărilor pentru pregătirea piloților; în cazul unor capacități de nișă, consideră că asumarea în comun a rolurilor și a responsabilităților este, pentru majoritatea statelor membre, singurul mod viabil de a-și asigura accesul la unele capacități rare precum unitățile CBRN sau aeronavele sanitare;

27. reamintește rolul important al AEA, definit în tratat, în propunerea proiectelor multilaterale, coordonarea programele statelor membre și gestionarea programelor de cooperare în domeniul cercetării și tehnologiei; evidențiază proiectele conduse de AEA care sunt deja operaționale, precum Programul de pregătire a piloților de elicoptere și laboratoarele de criminalistică dislocabile, utilizate pentru neutralizarea dispozitivelor explozive improvizate, folosit în Afganistan, și solicită să se avanseze mai mult în alte inițiative, cum ar fi Flota aeriană europeană de transport (FAET); solicită statelor membre să folosească potențialul agenției în termeni de asistență administrativă și juridică și să-i încredințeze managementul inițiativelor lor de cooperare și subliniază necesitatea de a acorda AEA mijloacele necesare pentru a face față creșterii responsabilităților sale;

28. consideră că inițiativele bilaterale și regionale de cooperare, cum ar fi acordurile franco-britanice din 2010, Cooperarea nordică în materie de apărare și Cooperarea baltică în materie de apărare, reprezintă demersuri importante pentru a eficientiza utilizarea resurselor și a diminua discrepanțele în domeniul capacităților pe termen scurt; ia act de propunerile referitoare la cooperări similare în alte regiuni, cum ar fi cea dintre țările grupului Visegrád; consideră, cu toate acestea, că există încă diferențe structurale semnificative care trebuie rezolvate în mod coordonat, la nivelul UE, și, în consecință, la un anumit moment, aceste aranjamente bilaterale și regionale vor trebui integrate într-o perspectivă europeană mai largă, asigurându-se că astfel de inițiative contribuie la dezvoltarea PSAC și nu acționează, în niciun caz, împotriva acesteia; în acest context, consideră că AEA ar trebui să aibă un rol în asigurarea coerenței generale a eforturilor și încurajează analizarea în continuare a modului în care dispozițiile tratatului cu privire la cooperarea structurată permanentă ar putea oferi un cadru general de coordonare;

29. consideră că un Cartier General Operațional civilo-militar al UE, a cărui înființare a fost cerută în repetate rânduri, ar consolida substanțial capacitatea UE de a contribui la pacea și securitatea internațională, și, mai mult, ar permite pe termen lung realizarea unor economii pentru bugetele naționale datorită punerii și utilizării în comun; subliniază că este nevoie de orientările politice ale Vicepreședintelui/Înaltului Reprezentant și solicită acestuia să continue activitățile legate de inițiativa de la Weimar și să analizeze opțiunile juridice pentru înființarea cât mai rapidă a unei Capacități autonome de planificare și comandă operațională, care să cuprindă două linii de comandă separate (civilă și militară), după modelul prezentat Consiliului în iulie 2011;

30. salută inițiativa „Apărării inteligente” din cadrul NATO și reiterează importanța unei coordonări continue și a deconflictualizării între UE și ale NATO la toate nivelurile, pentru a evita suprapunerile inutile; evidențiază faptul că o intensificare a cooperării practice UE-NATO, în special în ceea ce privește răspunsurile la provocările crizei financiare, este imperios necesară; solicită, în special AEA și Comandamentul Aliat pentru Transformare, să coopereze îndeaproape pentru a asigura că proiectele de punere și utilizare în comun ale celor două organizații sunt complementare și sunt întotdeauna implementate în cadrul cu cea mai mare valoare adăugată;

Miercuri, 14 decembrie 2011

31. constată potențialul punerii în comun a resurselor de apărare cibernetică, având în vedere integrarea sistemelor cibernetice europene și necesitatea de a răspunde nevoii unei mai mari coordonări a UE în acest domeniu;

(C) Susținerea cercetării și a dezvoltării tehnologiei în domeniul apărării

32. reamintește importanța cercetării și inovării în sectorul securității și apărării, ca bază a competitivității și reziliența industriei de apărare europene, precum și importanța sa în îndeplinirea obiectivelor din Strategia Europa 2020 privind creșterea sustenabilă; subliniază că activitățile actuale din domeniul cercetării și tehnologiei (C&T) vor avea o importanță decisivă pentru utilizarea cu succes a viitoarelor evoluții tehnologice; regretă faptul că doar 1 % din cheltuielile totale de apărare ale țărilor UE sunt cheltuite pentru C&T, în timp ce peste 50 % continuă să fie alocate pentru personal, și regretă în special faptul că, pentru majoritatea statelor membre, acest procent este chiar mult sub 1 %; solicită insistent statelor membre, ca o chestiune prioritară, să excludă C&T din reducerile de cheltuieli;

33. regretă faptul că potențialul economiilor de scară al proiectelor de colaborare rămâne foarte puțin utilizat, aproape 85 % din cheltuielile pentru C&T fiind încă la nivel național, iar cea mai mare parte din suma rămasă este cheltuită la nivel bilateral, și nu multinațional, conducând la fragmentarea acestora între statele membre; reamintește că miniștrii europeni ai apărării au convenit, în luna noiembrie 2007, criteriile colective pentru a crește cheltuielile pentru C&T în domeniul apărării la 2 % din totalul cheltuielilor de apărare și să majoreze cheltuielile europene pentru colaborare în materie de C&T în domeniul apărării la un nivel de 20 %;

34. subliniază rolul fundamental al AEA în coordonarea și planificarea activităților comune de cercetare din domeniul apărării; subliniază beneficiile cooperării în domeniul cercetării în ceea ce privește îmbunătățirea interoperabilității și, în cele din urmă, o mai mare omogenitate a echipamentelor și capacităților forțelor armate naționale, având în vedere faptul că cercetarea este prima etapă din orice program destinat echipamentelor;

35. reamintește că există din ce în ce mai multe tehnologii cu dublă utilizare și subliniază, de aceea, importanța creșterii complementarității și sinergiilor între programele europene de cercetare în domeniul apărării și al securității civile; încurajează AEA și Comisia să continue coordonarea în Cadrul european de cooperare, pentru a maximiza sinergiile cu tema „Securitate” din Programul-cadru pentru cercetare și dezvoltare tehnologică, în special în domenii precum protecția CBRN, contramăsurile împotriva dispozitivelor explozive improvizate, sisteme aeriene nepilotate, supravegherea maritimă, managementul și procesarea informațiilor, precum și apărarea cibernetică;

36. subliniază în special, că cercetarea în domeniul securității trebuie să fie păstrată ca o componentă independentă în următorul program Horizon 2020; este de opinie că aria de studiu a temei consacrate securității ar trebui lărgită pentru a reflecta necesitatea transferului de inovații și tehnologii între industria civilă și cea de apărare, dar susține că tema ar trebui să își păstreze caracterul preponderant civil, ținând totodată seama de toate cerințele relevante referitoare la apărare din cadrul programelor și proiectelor;

37. subliniază că, așa cum rezultatele cercetării în domeniul civil au adesea aplicații în domeniul apărării, rezultatele cercetării din domeniul apărării aduc frecvent beneficii întregii societăți; reamintește, în special, exemplele internetului și GPS-ului; consideră că, pe termen lung, s-ar putea avea în vedere acordarea unei mai mari atenții cercetării în domeniul apărării în cadrul următoarelor programe-cadru, pentru a stimula cercetarea europeană efectuată în colaborare și pentru a contribui la reunirea fondurilor naționale dispersate;

38. subliniază, cu toate acestea, că nu trebuie transferate niciun fel de resurse de la cercetarea civilă și că orice cercetare în domeniul apărării finanțată de UE ar trebui să urmărească, în primul rând, obiectivul dezvoltării unor capacități UE de gestionare a crizelor și să se concentreze asupra cercetării cu aplicații duble;

Miercuri, 14 decembrie 2011

39. reamintește faptul că, în conformitate cu baza legală a celui de al 7-lea Program-cadru (PC7), activitățile de cercetare susținute de PC7 ar trebui să respecte principiile etice fundamentale, inclusiv cele reflectate în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene; invită Comisia Europeană să îmbunătățească modalitatea de aplicare a principiilor etice în cadrul evaluării criteriilor de eligibilitate pentru participarea la programele de cercetare din PC7, în domeniul „securitate”; invită, de asemenea, Comisia să realizeze o evaluare a impactului etic și la nivelul societății, astfel încât un element standard al fiecărui proiect să fie finanțat în cadrul PC7 și al viitoarelor programe de cercetare.

40. subliniază că prevederile articolului 185 din TFUE permit o contribuție a UE la programele de cercetare și dezvoltare existente, realizate de un grup de state membre; consideră că s-ar putea examina posibilitatea de a folosi acest articol pentru a accelera dezvoltarea capacităților necesare pentru operațiunile și misiunile PSAC;

41. reamintește, de asemenea, că ar trebui urmărite sinergiile, la fel de importante, cu programele spațiale europene și încurajează continuarea coordonării dintre AEA, Comisie și Agenția Spațială Europeană, în Cadrul european de coordonare, în special în ceea ce privește observarea Pământului din spațiu și monitorizarea situațională a spațiului; solicită o coordonare strânsă a programelor de observare a Pământului MUSIS, GMES și EDRS, precum și armonizarea standardelor pentru infrastructurile civile și militare de date spațiale; solicită continuarea finanțării proiectului GMES din bugetul UE în viitorul cadru financiar multianual (2014-2020);

(D) Construirea unei baze tehnologice și industriale a apărării europene

42. reamintește necesitatea realizării de progrese în consolidarea bazei tehnologice și industriale a apărării europene, întrucât, având în vedere complexitatea din ce în ce mai mare a tehnologiilor, competiția internațională din ce în ce mai acerbă și reducerea bugetelor pentru apărare, industria apărării nu mai poate fi susținută exclusiv la nivel național în niciun stat membru al UE; regretă faptul că, deși s-a ajuns la un anumit nivel de concentrare în industriile aerospațiale europene, sectoarele echipamentelor terestre și navale sunt încă extrem de fragmentate între state; avertizează statele membre asupra posibilității ca reducerile investițiilor în domeniul apărării să expună industria a apărării și inovarea tehnologică europeană riscului de a fi preluate de puteri terțe, cu interese strategice diferite;

43. consideră că armonizarea cerințelor militare, printr-o serie de analize coordonate privind securitatea și apărarea, descrise la punctul (A), ar trebui să conducă la o armonizare a achizițiilor de echipament între statele membre ale UE, aceasta fiind prima cerință pentru a crea condiții, din punctul de vedere al cererii, pentru o restructurare transnațională reușită a industriei apărării din Europa;

44. recunoscând că una dintre consecințele probabile ale restructurării va fi renunțarea la unele capacități industriale naționale care nu sunt viabile, subliniază că orice plan pe termen mediu și lung pentru o astfel de restructurare ar trebui să fie conceput în așa fel încât să aibă cel mai mic impact posibil asupra locurilor de muncă; recomandă, prin urmare, o mai mare reorientare și sinergii mai mari, bazate pe o mai mare specializare, interoperabilitate și complementaritate; solicită o mai bună utilizare a finanțărilor UE, cum ar fi Fondul social european și din Fondul european pentru adaptare la globalizare, pentru a sprijini capacitatea de anticipare și de adaptare la schimbări;

45. subliniază că promovarea unei baze tehnologice și industriale a apărării europene poate crea locuri de muncă sustenabile pentru cetățenii europeni în industriile apărării din UE;

46. subliniază, de asemenea, în contextul restructurării sectorului, importanța evitării riscurilor pentru securitatea aprovizionării; solicită statelor membre și Comisiei să dezvolte cât mai curând un regim cuprinzător și ambițios, la nivelul întregii UE, de securitate a aprovizionării, bazat pe un sistem de garanții reciproce; solicită statelor membre, ca un prim pas spre acest obiectiv, să exploateze la maximum potențialul Directivei privind transferurile și să accelereze operaționalizarea Acordului-cadru din 2006 pentru securitatea aprovizionării în situații de urgență operațională;

Miercuri, 14 decembrie 2011

47. încurajează AEA să continue dezvoltarea unei perspective europene comune asupra unor capacități industriale critice, care să fie menținute sau dezvoltate în Europa; ca parte a acestui proces, invită Agenția să analizeze dependențele de tehnologiile și sursele de aprovizionare din afara Europei pentru realizarea autonomiei strategice europene și să prezinte recomandări concrete statelor membre, în conformitate cu activitatea Comisiei Europene, care are, de asemenea, anumite programe destinate diminuării dependenței de aprovizionare și a dependenței energetice a Uniunii Europene;

48. consideră că programele de colaborare în domeniul armamentelor, cum ar fi cele inițiate de AEA și conduse de Organizația pentru Organizația de Cooperare Comună în domeniul Armamentelor (OCCAR), reprezintă un instrument esențial de reducere a costurilor de dezvoltare, de susținere a consolidării sectorului, de stimulare a standardizării și interoperabilității și de stimulare a competitivității globale; subliniază rolul AEA în facilitarea transformării necesităților în materie de capabilități în programe de cooperare și în identificarea oportunităților de cooperare în fazele inițiale ale ciclului de viață; solicită AEA să-și continue activitatea legată de baza de date colectivă, pentru a face legături între proiectele naționale și oportunitățile de cooperare, și încurajează statele membre să alimenteze această bază de date; solicită AEA să elaboreze un Ghid de bune practici pentru cooperarea din sectorul armamentelor, așa cum se prevede în Strategia europeană de colaborare în domeniul armamentelor;

49. solicită statelor membre să evite acordurile rigide de distribuire a sarcinilor în programele comune de armament, întrucât a constatat că principiul de „juste retour” are efecte negative, în cea ce privește distribuția ineficientă a muncii, conducând la o implementare mai lentă și costuri mai ridicate; solicită ca principiul de „juste retour” să fie înlocuit cu conceptul mult mai flexibil de „echilibru global”, care permite o concurență reală la nivelul UE în cadrul selecției contractorilor, cu condiția să se atingă un nivel de echilibru suficient pentru a garanta faptul că întreprinderile mici și mijlocii pot concura în condiții de egalitate cu cele mari; salută faptul utilizarea conceptului de „echilibru global” în programul comun de investiții al AEA pentru protecția forțelor și solicită Agenției să implementeze acest concept în toate tipurile de activități, cu obiectivul ultim de a asigura o concurență corectă pe piața europeană a echipamentelor pentru apărare, ținând seama totodată de interesele întreprinderilor mici și mijlocii;

50. invită statele membre să se folosească de experiența managerială a OCCAR în implementarea programelor comune, pregătite de AEA, și solicită AEA și OCCAR să încheie un acord administrativ cu privire la cooperarea lor; reamintește faptul că orice stat membru poate face parte din OCCAR dacă dorește și dacă îndeplinește criteriile de aderare;

51. solicită Comisiei și statelor membre să coopereze pentru asigurarea securității cibernetice ca parte integrantă a sectorului apărării;

52. constată că noțiunea de „baza tehnologică și industrială de apărare europeană” (EDTIB) nu este încă definită din punct de vedere juridic la nivel european; subliniază, în acest sens, că valoarea adăugată tehnologică generată de amplasarea birourilor de proiectare pe teritoriul statelor membre ar putea fi unul din criteriile importante; încurajează statele membre să analizeze posibilitatea stabilirii unui obiectiv principal al industriei de apărare care să confere o viziune clară pe termen lung pentru dezvoltarea EDTIB;

53. constată importanța pe care ar avea-o cooperarea industrială transatlantică (pentru o industrie de apărare europeană competitivă), care ar putea facilita accesul la noile tehnologii, ar promova dezvoltarea de produse avansate și ar asigura stimulente pentru reducerea costurilor și a ciclului de producție; constată, de asemenea, potențialul cooperării cu alți parteneri externi;

(E) Crearea unei piețe europene a echipamentelor de apărare

54. reamintește că, pentru a crește competitivitatea în sectorul apărării europene și, de asemenea, pentru a se asigura protecția adecvată pentru interesele contribuabililor, statele membre trebuie să-și îmbunătățească urgent transparența și deschiderea piețelor lor de echipamente; consideră că Directiva 2009/81/CE privind atribuirea anumitor contracte în domeniul securității și apărării consolidează piața unică, reducând diversitatea normelor privind achizițiile în sectorul apărării și deschizând piețele naționale în favoarea unei

Miercuri, 14 decembrie 2011

competiții mai mari, și reamintește că termenul pentru transpunerea Directivei 2009/81/CE privind atribuirea anumitor contracte în domeniul securității și apărării a expirat la 21 august 2011; solicită Comisiei să prezinte în timp util situația măsurilor de transpunere luate de statele membre și să ia toate măsurile necesare pentru a asigura transpunerea lor la timp și într-un mod consistent, precum și implementarea corectă a acestora;

55. subliniază că directiva este adaptată specificului contractelor de achiziții din domeniul apărării și securității și că, în consecință, orice exonerare a contractelor de la legislația UE în temeiul articolului 346 din TFUE poate fi considerată legală doar în cazuri excepționale, justificate corespunzător, în scopul de a proteja interesele fundamentale de securitate națională; solicită Comisiei să se asigure că directiva și derogările în temeiul articolului 346 din TFUE sunt aplicate corect; subliniază că în acest sens ar fi utilă o evaluare a Comisiei privind bunele practici precum și a cazurilor de aplicare defectuoasă a noilor norme;

56. subliniază că, în contextul actualelor eforturi de modernizare și integrare a cadrului general european de achiziții publice, ar trebui ca obiectivele de simplificare administrativă și de reducere a costurilor să se reflecte în aplicarea practică a directivei, și că, pentru a facilita organizarea de licitații transfrontaliere trebuie revizuite cerințele tehnice incompatibile sau disproporționate, care constituie bariere în cadrul pieței interne; reamintește, în plus, că potențialii subcontractanți nu ar trebui să fie discriminați din motive de naționalitate;

57. reamintește că regimul instituit de Codul de conduită al AEA privind achizițiile în domeniul apărării și de Codul de bune practici în lanțul de aprovizionare se aplică doar contractelor acoperite de derogarea bazată de articolul 346 din TFUE; invită AEA și Comisia să reevalueze relevanța acestui regim în urma intrării în vigoare a Directivei privind atribuirea contractelor în domeniul apărării;

58. solicită statelor membre să instituie ca prioritate esențială combaterea corupției în cadrul achizițiilor în domeniul apărării, și anume prin implementarea corespunzătoare a directivei; regretă efectele devastatoare ale corupției, în special în ceea ce privește costurile mărite artificial, achiziția unor echipamente necesare, inadecvate sau de o calitate inferioară, obstrucționarea achizițiilor comune și a programelor de colaborare, împiedicând deschiderea pieței și conducând la o povară grea pentru bugetele naționale; pe lângă generalizarea procedurilor de achiziții publice transparente și concurențiale, recomandă insistent respectarea recomandărilor din compendiu de bune practici al NATO/DCAF „Asigurarea integrității și combaterea corupției în domeniul apărării”; atrage atenția asupra unor exemple pozitive, cum ar fi conceptul de „pact pentru integritate în domeniul apărării” între guvern și ofertanți, cu participarea unor monitori independenți, sau controlul parlamentar sistematic în toate stadiile procedurilor de achiziții care depășesc un anumit plafon, practicat în câteva state membre;

59. subliniază că cerințele referitoare la operațiunile de compensare pot fi justificate, în principiu, numai dacă sunt necesare pentru protecția intereselor majore de securitate, în conformitate cu articolul 346 din TFEU, și că acestea ar trebui să respecte principiile transparenței și nu trebuie mai ales să dea naștere la corupție sau să perturbe funcționarea pieței europene a echipamentelor de apărare;

60. solicită statelor membre, AEA și Comisiei să colaboreze în vederea eliminării treptate a cerințelor referitoare la compensări, promovând totodată integrarea industriilor statelor membre mai mici în baza tehnologică și industrială a apărării europene, prin alte mijloace decât compensările;

61. solicită Comisiei și AEA să caute modalități de contracarare și a altor practici de perturbare a pieței, cum ar fi ajutoarele de stat și subvențiile pentru export, bazându-se pe inițiativa AEA de creare a unor condiții concurențiale juste;

Miercuri, 14 decembrie 2011

62. consideră că, în contextul bugetar actual, principiul preferinței europene în ceea ce privește achizițiile de echipamente de apărare poate fi considerat o formă de solidaritate europeană; invită Comisia și AEA să prezinte o analiză a costurilor și beneficiilor în cazul procedurii de achiziționare de produse europene în cazul unor anumite echipamente de apărare pentru care trebuie păstrată o independență strategică și în cazul cărora nu există un acces reciproc la piețele din țările terțe; subliniază importanța asigurării unui acces mai mare al produselor europene în domeniul apărării la piețele țărilor terțe;

63. reamintește că birocrăția existentă în obligațiile de licență în comerțul intra-UE cu produse din sectorul apărării are un efect restrictiv asupra consolidării acestui sector și constituie un obstacol major pentru programele transnaționale de colaborare în domeniul armamentelor; reamintește că termenul pentru transpunerea Directivei 2009/43/CE privind transferul produselor din domeniul apărării în UE a expirat la 30 iunie 2011 și că statele membre trebuie să aplice noile norme de la 30 iunie 2012; solicită Comisiei să prezinte în timp util situația măsurilor de transpunere luate de statele membre și să întreprindă tot ce este necesar pentru a asigura implementarea corectă;

64. solicită statelor membre să utilizeze în mod optim noile licențe generale pentru livrările către forțele armate ale altor state membre, acestea constituind un instrument important de îmbunătățire a securității aprovizionării la nivelul UE;

65. subliniază că succesul directivei, în special în privința licențelor pentru transferurile între companii, depinde în mare măsură de încrederea reciprocă pe care statele membre o au în sistemele lor de control al exporturilor; solicită statelor membre să respecte întru totul obligațiile stabilite în Poziția comună a Consiliului 2008/944/PESC de definire a normelor comune care reglementează controlul exporturilor de tehnologie și echipament militar, și să se asigure că sunt evaluate riguros toate cererile de licență pe baza tuturor celor opt criterii, conform prevederilor; solicită Vicepreședintelui/Înaltului Reprezentant să verifice dacă statele membre respectă cele de mai sus, în contextul revizuirii poziției comune, pe baza considerațiilor comerciale și de politică externă, inclusiv respectarea drepturilor omului și a principiilor democratice în țările importatoare;

66. reiterează importanța fundamentală a standardizării echipamentelor pentru apărare pentru crearea unei piețe unice europene în sectorul apărării, pentru asigurarea interoperabilității și facilitării cooperării în programele de armament, în proiectele de punere și utilizare în comun, precum și din punctul de vedere al operațiunilor; încurajează AEA, Comisia și organizațiile europene de standardizare (CEN, CENELEC, ETSI), în cooperare cu sectorul apărării și în special cu Agenția de standardizare a NATO, să accelereze procesul de reducere a discrepanțelor în domeniul standardelor dintre industria de apărare și securitate și cele dintre echipamentele civile și militare; promovează utilizarea și dezvoltarea în continuare a Sistemului european de informații cu privire la standardele din sectorul apărării și a Manualului european pentru procedurile de achiziții din domeniul apărării;

67. solicită statelor membre și Comisiei să introducă un sistem paneuropean de certificare pentru produsele din sectorul securității și apărării, pentru a pune capăt situației inacceptabile de a cere în fiecare stat membru o testare separată; subliniază că acest proces lent și greoi determină semnificativ creșterea prețurilor de producție și afectează competitivitatea producătorilor, devenind în cele din urmă prohibitivă, mai ales pentru companiile mici; susține activitatea AEA privind navigabilitatea aeriană militară și încurajează statele membre să accelereze activitățile de creare a unei Organizații europene militare comune pentru navigabilitate aeriană, ca un echivalent militar al Agenției europene pentru securitatea aeriană;

68. subliniază că standardizarea menționată anterior și consolidarea ar trebui să facă parte dintr-un proces determinat de UE, și nu de industrie, în beneficiul intereselor europene și al nevoilor reale ale societății și că participarea la programele comune ale UE și la sinergii ar trebui să fie, în principiu, deschisă tuturor statelor membre;

(F) Găsirea unor noi forme de finanțare la nivelul UE

69. își exprimă convingerea că, în special în contextul adoptării unui nou cadru financiar multianual, trebuie analizate posibilitățile de a acorda statelor membre, din bugetul UE, un sprijin pentru realizarea obiectivelor Politicii comune de securitate și apărare într-o manieră mai eficientă din punctul de vedere al costurilor;

Miercuri, 14 decembrie 2011

70. în concordanță cu cele menționate la punctul (C) de mai sus, solicită consolidarea și extinderea cercetării în domeniul securității, în cadrul Programului-cadru de cercetare, utilizarea prevederilor articolului 185 din TFUE pentru cofinanțarea cercetării existente și a programelor de dezvoltare existente, precum și pregătirea unei noi teme în cercetările din sectorul apărării, cu aplicații civilo-militare, în scopul stimulării colaborării în cercetările din acest domeniu;

71. consideră că fondurile UE ar trebui utilizate pentru a încuraja cooperarea în materie de educație și pregătire, încurajând crearea unor rețele între industria de apărare, institutele de cercetare și mediul academic; solicită instituirea aranjamentelor necesare pentru a permite plata din bugetul UE a stipendiilor cadetilor care participă la programul „Erasmus militar”, pentru a le acorda un tratament egal cu cel al studenților din instituțiile civile de învățământ superior și pentru a facilita, astfel, dezvoltarea unei culturi și a unei abordări comune a securității;

72. recomandă ca, prin Instrumentul pentru stabilitate, să fie finanțate activitățile Colegiului european pentru securitate și apărare, orientate asupra formării unor experți civili și militari în gestionarea crizelor și în PSAC, și promovarea unei culturi comune a securității în UE;

73. încurajează dezvoltarea în continuare a rolului Colegiului ca forum al cooperării între academiile de apărare naționale și instituțiile civile de pregătire în domeniul securității, pentru a identifica și dezvolta, de asemenea, între acestea, proiecte de punere și utilizare în comun care să permită realizarea unor economii; solicită statelor membre să transforme acest Colegiu într-o adevărată instituție academică și, având în vedere puternica sa orientare civilo-militară; sugerează finanțarea sa de către UE în următorul cadru financiar multianual;

74. solicită tuturor actorilor relevanți să analizeze dacă capacitățile deținute de UE, după modelul Galileo - conform punctului (B) - pot constitui o opțiune viabilă și eficientă din punctul de vedere al costurilor, în special în domenii precum transportul strategic și tactic sau supravegherea;

75. solicită statelor membre, ca o chestiune prioritară, să mărească bugetul AEA, recunoscând valoarea adăugată a Agenției, compensându-se astfel, prin cooperare, reducerile hotărâte la nivel național; regretă faptul că decizia Consiliului privind AEA nu prevede pentru aceasta un cadru bugetar multianual, de tipul bugetului general al UE;

76. subliniază că Centrul Satelitar al UE, care funcționează cu un buget modest, și-a demonstrat eficiența și valoarea adăugată în cadrul a numeroase operațiuni de securitate și apărare; reamintește cererea tot mai mare de imagini prin satelit, inclusiv în urma evenimentelor recente din Africa de Nord; solicită statelor membre să aloce centrului un buget mai substanțial și, având în vedere în special utilizările sale civilo-militare, consideră că ar trebui să fie finanțat din bugetul UE;

77. salută eforturile Președinției poloneze a Consiliului de revizuire a mecanismului ATHENA; încurajează statele membre să își intensifice eforturile în stabilirea unui acord privind finanțarea comună; invită statele membre să examineze, în cadrul revizuirii mecanismului ATHENA, posibilitatea extinderii acestuia, astfel încât să ofere și o finanțare comună pentru acțiunile sau achizițiile care vin în sprijinul unei mai mari eficiențe a apărării europene în termeni de costuri, dar care nu pot fi finanțate din bugetul UE, în special o finanțare comună a echipamentelor furnizate;

*

* *

78. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Înalțului Reprezentant/Vice-președinte, Consiliului, Comisiei, parlamentelor statelor membre ale UE, Adunării Parlamentare a NATO și Secretarului General al NATO.

Miercuri, 14 decembrie 2011

Summitul UE-Rusia

P7_TA(2011)0575

Rezoluția Parlamentului European din 14 decembrie 2011 referitoare la apropiatul Summit UE-Rusia din 15 decembrie 2011 și la rezultatul alegerilor pentru Duma de Stat din 4 decembrie 2011

(2013/C 168 E/04)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Rusia, în special Rezoluția din 9 iunie 2011 ⁽¹⁾ referitoare la summitul UE-Rusia din 9-10 iunie 2011 și Rezoluția din 17 iunie 2010 ⁽²⁾ referitoare la summitul UE-Rusia,
- având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la relațiile dintre UE și Rusia, în special Rezoluția din 7 iulie 2011 ⁽³⁾ referitoare la pregătirea alegerilor din decembrie 2011 pentru Duma de Stat din Rusia, alături de rezoluția sa din 16 decembrie 2010 referitor la Raportul anual 2009 privind drepturile omului în lume și politica Uniunii Europene în această privință ⁽⁴⁾,
- având în vedere Acordul de parteneriat și cooperare (APC) dintre UE și Federația Rusă ⁽⁵⁾ și negocierile inițiate în 2008 cu privire la un nou acord UE-Rusia, precum și „Parteneriatul pentru modernizare” lansat în 2010,
- având în vedere obiectivul comun al Uniunii Europene și al Rusiei stabilit în declarația comună făcută ca urmare a celui de-al 11-lea Summit UE-Rusia de la Sankt Petersburg din 31 mai 2003, și anume de a crea un spațiu economic comun, un spațiu comun de libertate, securitate și justiție, un spațiu comun de cooperare în materie de securitate externă și un spațiu comun de cercetare și educație, care să includă și aspecte culturale (cele patru „spații comune”),
- având în vedere declarația finală comună și recomandările reuniunii Comisiei parlamentare de cooperare UE-Rusia din 19-20 septembrie 2011 de la Varșovia,
- având în vedere declarația comună de la reuniunea Consiliului de parteneriat permanent UE-Rusia privind libertatea, securitatea și justiția din 11 octombrie 2011 de la Varșovia,
- având în vedere observațiile Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant Catherine Ashton de la cea de a opta reuniune a Consiliului permanent de parteneriat UE-Rusia din 17 noiembrie 2011 de la Moscova,
- având în vedere cel mai recent Dialog UE-Rusia pe tema drepturilor omului desfășurat la 29 noiembrie 2011,
- având în vedere Declarația din 6 și 7 decembrie 2011 a Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant Catherine Ashton cu privire la alegerile pentru Duma de Stat din Federația Rusă,
- având în vedere concluziile preliminare din 5 decembrie prezentate de Biroul pentru instituții democratice și drepturile omului al OSCE (OSCE/ODIHR), de Adunarea Parlamentară a OSCE (AP OSCE) și de Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei (APCE) în urma misiunii internaționale de observare a alegerilor pentru Duma de Stat din 4 decembrie 2011,

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0268.

⁽²⁾ JO C 236 E, 12.8.2011, p. 101.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0335.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0489.

⁽⁵⁾ JO L 327, 28.11.1997, p. 1.

Miercuri, 14 decembrie 2011

- având în vedere agenda summitului UE-Rusia de la Bruxelles din 15 decembrie 2011,
 - având în vedere articolul 110 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât UE și Rusia sunt interdependente, atât din punct de vedere economic, cât și politic; întrucât, prin urmare, cooperarea consolidată și relațiile de bună vecinătate dintre UE și Rusia sunt de o importanță majoră pentru stabilitatea, securitatea și prosperitatea Europei și nu numai; întrucât Uniunea Europeană este angajată în continuare în aprofundarea și dezvoltarea relațiilor dintre Uniunea Europeană și Rusia, pe baza unei adeziunii profunde față de principiile democratice; întrucât încheierea unui acord de parteneriat strategic între UE și Federația Rusă are în continuare o importanță capitală pentru dezvoltarea unui adevărat parteneriat strategic;
- B. întrucât securitatea aprovizionării cu energie reprezintă una dintre cele mai mari provocări pentru UE și este unul dintre principalele domenii de cooperare cu Rusia; întrucât este extrem de important ca UE să adopte o poziție comună și să dea dovadă de o puternică solidaritate internă;
- C. întrucât Rusia, ca membru permanent al Consiliului de Securitate al ONU, are o responsabilitate comună, alături de ceilalți membri ai Consiliului, de a menține stabilitatea pe scena mondială; întrucât numeroase probleme la nivel internațional, îndeosebi cele din zonele învecinate cu ambele părți (Caucazul de Sud și Republica Moldova), cele din nordul Africii, Siria, Orientul Mijlociu, Iran, cele legate de terorism, securitatea energetică, schimbările climatice și crizele financiare, nu vor putea fi depășite decât printr-o abordare coordonată care să includă Rusia;
- D. întrucât Federația Rusă este membru cu drepturi depline al Consiliului Europei și al Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa și s-a angajat, în consecință, să respecte principiile democrației și drepturile fundamentale; întrucât subzistă încă preocupări legate de situația drepturilor omului, de statul de drept, de independența justiției și de măsurile represive luate împotriva jurnaliștilor și a opoziției;
- E. întrucât în 2011 se împlinesc douăzeci de ani de la dizolvarea URSS, care a reprezentat un eveniment major în istoria europeană; întrucât ar trebui recunoscută contribuția la acest eveniment adusă de cei care s-au opus în mod activ totalitarismului și care au contribuit la eliberarea de acesta;
- F. întrucât, la 12 aprilie 2011, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a criticat complexitatea excesivă a procedurilor de înregistrare a partidelor politice din Rusia, care nu respectă standardele electorale stabilite de Consiliul Europei și de OSCE; întrucât există în continuare preocupări majore în legătură cu dificultățile cu care se confruntă partidele politice ce doresc să participe la alegeri și care dăunează efectiv competiției politice și pluralismului în Rusia și subminează legitimitatea alegerilor;
- G. întrucât în ziua alegerilor au fost consemnate numeroase nereguli, inclusiv cazuri de votare multiplă (așa-numitele „carusele ale autocarelor”), de împiedicare a activității observatorilor din partea partidelor și de umplere cu buletine a urnelor de vot; întrucât poliția a reținut sute de activiști ai opoziției care au încercat să organizeze demonstrații la 4 decembrie 2011 și în zilele următoare la Moscova, Sankt Petersburg și în alte orașe ale Rusiei pentru a protesta împotriva modului în care au fost administrate alegerile;
- H. întrucât, la 10 decembrie 2011, cel puțin 50 000 de persoane au participat la o demonstrație în Piața Bolotnaia din Moscova, solicitând anularea rezultatelor alegerilor din 4 decembrie 2011, organizarea de noi alegeri, demisia șefului comisiei electorale, anchetarea presupuselor manipulări ale buletinelor de vot și eliberarea imediată a protestatarilor arestați; întrucât au avut loc demonstrații similare și în alte orașe ale Rusiei;

Miercuri, 14 decembrie 2011

- I. întrucât a trecut un an de când Parlamentul European a adresat Consiliului îndemnul ca, „în lipsa unor acțiuni pozitive din partea autorităților ruse de cooperare și investigare a cazului lui Serghei Magnițki, să insiste pentru ca autoritățile ruse să îi aducă pe cei vinovați în fața justiției, precum și să ia în considerare posibilitatea impunerii unei interdicții de intrare în UE a funcționarilor ruși implicați în acest caz”, încurajând totodată „agențiile UE de aplicare a legii să coopereze în vederea înghețării conturilor bancare și a altor active ale funcționarilor ruși în cauză în toate statelor membre ale UE” (1),
1. își reafirmă convingerea că Rusia rămâne unul dintre cei mai importanți parteneri ai Uniunii Europene în dezvoltarea unei cooperări strategice, partener cu care UE are în comun nu doar interese economice și comerciale, ci și obiectivul de a coopera îndeaproape pe scena internațională;
 2. îndeamnă UE și Rusia să profite de apropiatul summit pentru a imprima un nou impuls negocierilor cu privire la un nou acord de parteneriat și cooperare; își reiterează susținerea pentru un acord cuprinzător, obligatoriu din punct de vedere juridic, care să cuprindă aspecte de ordin politic, economic și social și să includă toate aspectele referitoare la democrație, statul de drept și respectarea drepturilor omului; își exprimă din nou punctul de vedere conform căruia democrația și drepturile omului trebuie să facă parte integrantă din acest acord, mai ales în ceea ce privește elaborarea și includerea unei clauze eficace și operaționale privind drepturile omului;
 3. solicită să fie depuse eforturi mai semnificative pentru a asigura progresul Parteneriatului pentru modernizare dintre UE și Rusia; este ferm convins că Parteneriatul pentru modernizare va promova reformele, va relansa relațiile dintre UE și Rusia și va dezvolta o cooperare reciproc avantajoasă în materie de comerț, economie și securitate energetică, contribuind în același timp la redresarea economiei mondiale; consideră că Parteneriatul pentru modernizare trebuie să fie strâns asociat unui proces ambițios de reforme interne, care să includă consolidarea instituțiilor democratice și un sistem juridic fiabil; invită, în acest sens, UE și guvernul rus să stabilească măsurile necesare pentru realizarea acestor obiective;
 4. salută finalizarea negocierilor de aderare a Rusiei la OMC, fapt ce va contribui la crearea unui mediu concurențial mai echitabil pentru comunitățile de afaceri ale ambelor părți și va facilita și liberaliza comerțul în economia mondială; subliniază că, odată cu aderarea, Rusia are obligația juridică de a respecta toate normele OMC, inclusiv în ceea ce privește renunțarea la măsurile protecționiste; în acest context, își exprimă preocuparea cu privire la uniunea vamală Rusia-Kazahstan-Belarus, care a condus la stabilirea de tarife consolidate mai mari; își exprimă convingerea că aderarea Rusiei la OMC se va dovedi a fi un pas important către aprofundarea integrării economice bilaterale, inclusiv prin încheierea negocierilor în curs privind noul acord;
 5. subliniază importanța intensificării parteneriatului din domeniul energiei cu Rusia; reiterează faptul că aprovizionarea cu resurse naturale nu trebuie folosită ca un instrument politic; subliniază importanța colaborării în domeniul energiei pentru ambele părți, întrucât aceasta reprezintă o oportunitate de aprofundare a cooperării economice și comerciale, pe o piață deschisă și transparentă, ținându-se seama pe deplin de nevoia UE de diversificare a canalelor de transport și a furnizorilor de energie; subliniază că principiile interdependenței și transparenței ar trebui să se afle la baza acestei cooperări, alături de accesul egal la piață, la infrastructură și la investiții și alături de un cadru în domeniul energiei obligatoriu din punct de vedere juridic, care să garanteze furnizarea fiabilă și regulată a energiei către toate statele membre ale UE, bazată pe standarde egale;
 6. solicită Consiliului și Comisiei să se asigure că în noul acord de parteneriat dintre UE și Rusia sunt incluse principiile Tratatului privind Carta energiei și ale Protocolului referitor la tranzit anexat la acesta; salută semnarea în februarie 2011 a unui mecanism actualizat de avertizare rapidă, menit să îmbunătățească gradul de coordonare în cazul urgențelor legate de aprovizionare sau de cerere;

(1) A se vedea rezoluția din 16 decembrie 2010 menționată mai sus.

Miercuri, 14 decembrie 2011

7. subliniază că UE ar trebui să își extindă cooperarea cu Rusia în materie de energie către domenii precum eficiența energetică sau cercetarea în sectorul tehnologiilor pentru surse de energie regenerabile; reamintește că acordurile interguvernamentale și cele comerciale încheiate în domeniul energiei între entități din Rusia și din UE trebuie să respecte obligațiile juridice ale ambelor părți;
8. îndeamnă Federația Rusă să contribuie mai mult la procesul de combatere a schimbărilor climatice, reducând emisiile de gaze cu efect de seră la nivel intern și participând la negocierile internaționale privind crearea unui cadru de politică cuprinzător în domeniul combaterii schimbărilor climatice pentru perioada de după 2012 în temeiul CCONUSC și al Protocolului de la Kyoto; subliniază, în acest context, că, pentru a efectua reducerile necesare până în 2020 în comparație cu emisiile din 1990 în țările menționate în anexa I, toate țările industrializate trebuie să își ia angajamentul de a reduce în mod semnificativ nivelurile actuale de emisii și de a intensifica procesul de captare a carbonului în păduri;
9. solicită Rusiei să ratifice și să aplice fără întârziere Convenția UNECE (Espoo) și reamintește angajamentul Rusiei de a elabora standarde unitare pentru evaluarea impactului asupra mediului al proiectelor transfrontaliere;
10. ia act de concluziile comune din 11 octombrie 2011, care au anunțat finalizarea listei de măsuri comune în vederea eliminării vizelor de călătorie și sprijină aprobarea oficială a listei și implementarea sa ulterioară; reamintește importanța asigurării coerenței regionale a abordării adoptate în ceea ce privește liberalizarea regimului vizelor în raport cu Rusia și cu țările din Parteneriatul estic; salută finalizarea negocierilor privind modificarea Acordului din 2006 dintre UE și Rusia de facilitare a eliberării vizelor, precum și stabilirea unui dialog UE-Rusia în domeniul migrației; subliniază importanța implementării efective a Acordului de readmisie dintre UE și Rusia; solicită continuarea cooperării în materie de imigrație ilegală, îmbunătățirea controalelor la punctele de trecere a frontierei și schimburi de informații privind terorismul și criminalitatea organizată;
11. salută propunerea de a simplifica micul trafic de frontieră în regiunea oblastului Kaliningrad și subliniază faptul că aceasta va contribui la promovarea în continuare a parteneriatului strategic dintre UE și Rusia, în conformitate cu prioritățile stabilite în Foaia de parcurs pentru spațiul comun de libertate, securitate și justiție;
12. ia notă de rezultatul alegerilor pentru Duma de Stat desfășurate la 4 decembrie 2011; subliniază că desfășurarea alegerilor a demonstrat că Rusia nu îndeplinește standardele electorale definite de OSCE; își exprimă profunda îngrijorare cu privire la relatările referitoare la cazuri de fraudă și la constatările preliminare ale raportului OSCE/ODIHR care indică încălcări ale procedurii, lipsă de imparțialitate în media, hărțuirea observatorilor independenți și lipsa separației dintre partid și stat;
13. reiterează faptul că procedurile complexe de înregistrare au condus la excluderea mai multor partide de opoziție și au dăunat grav libertății de asociere, competiției politice și pluralismului încă de la început;
14. condamnă măsurile luate de autoritățile ruse împotriva „Golos”, un grup rus de monitorizare, după ce acesta a creat un site web dedicat înregistrării fraudelor și neregulilor electorale;
15. salută demonstrațiile din Rusia ca fiind o expresie a voinței poporului rus de a se bucura de mai multă democrație; condamnă actele de reprimare săvârșite de poliție împotriva demonstrațiilor pașnici care protestau împotriva neregulilor și a fraudelor electorale consemnate de observatorii internaționali; îndeamnă autoritățile ruse să respecte dreptul la libertatea de întrunire și de expresie, să nu folosească violența împotriva demonstrațiilor pașnici și să elibereze imediat și necondiționat toți demonstrații pașnici arestați în contextul alegerilor; solicită ca toate cazurile raportate de fraudă și intimidare să facă obiectul unor anchete imediate și complete, iar cei găsiți vinovați să fie pedepsiți și speră ca ordinul președintelui Medvedev de inițiere a unei anchete în acest sens să se dovedească substanțial și transparent;

Miercuri, 14 decembrie 2011

16. ia act de recente apeluri privind anularea alegerilor din 4 decembrie 2011 pentru Duma de Stat; solicită autorităților ruse să analizeze amănunțit toate cazurile de manipulare electorală în vederea sancționării funcționarilor implicați și a repetării scrutinului acolo unde s-au înregistrat nereguli;
17. solicită să fie organizate noi alegeri, libere și corecte, după înregistrarea tuturor partidelor de opoziție;
18. solicită Președintelui Consiliului European, Președintelui Comisiei și Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant să aducă în discuție chestiunea alegerilor din 4 decembrie 2011 în cadrul summitului, îndemnând Rusia să își respecte obligațiile internaționale care decurg, în special, din statutul Rusiei ca membru al Consiliului Europei și al OSCE; invită Consiliul Europei și OSCE să evalueze respectarea de către Rusia a obligațiilor ce derivă din statutul său de membru în aceste organizații;
19. îndeamnă autoritățile ruse să țină seama de constatările raportului de monitorizare al OSCE/ODIHR, să modifice legile electorale în conformitate cu standardele stabilite de Consiliul Europei și de OSCE, în colaborare cu Comisia de la Veneția, și să respecte aceste standarde în practică pentru a garanta desfășurarea unor alegeri prezidențiale libere și democratice în 2012, în care candidații opoziției să se bucure de șanse egale; invită Rusia să creeze posibilitatea de a asigura o observare eficace și suficientă a alegerilor, în conformitate cu standardele OSCE/ODIHR și ale Consiliului Europei;
20. își reiterează preocuparea în legătură cu situația drepturilor omului în Rusia și cu absența statului de drept și a unei justiții independente; își exprimă profunda îngrijorare în legătură cu cazul lui Serghei Magnițki, în special în ceea ce privește impunitatea persoanelor a căror culpabilitate a fost dovedită în legătură cu moartea sa; ia act de raportul publicat în iulie 2011 de Consiliul pentru drepturile omului al Președintelui Medvedev în care se prezentau dovezi cu privire la faptul că arestarea lui Serghei Magnițki a avut loc cu încălcarea legii, iar în perioada de detenție acesta a fost supus bătăilor și torturii cu scopul de a-l forța să își recunoască vinovăția; constată că Departamentul de Stat al SUA, Oficiul pentru Afaceri Externe al Regatului Unit și Parlamentul Țărilor de Jos au decis în 2011 să impună o interdicție de acordare a vizelor pentru aproximativ 60 de funcționari ruși bănuși de implicarea în moartea lui Serghei Magnițki ca rezultat al lipsei de acțiune din partea autorităților ruse;
21. solicită comisiei de anchetă să desfășoare o investigație cuprinzătoare și riguroasă, fără tabuuri, să prezinte cu promptitudine concluzii concrete și să ia toate măsurile necesare pentru a-i aduce pe vinovați în fața justiției; invită Consiliul, în cazul în care autoritățile ruse nu vor lua măsuri, să examineze posibilitatea unor acțiuni cum ar fi o interdicție de călătorie valabilă pentru întreaga UE și înghețarea activelor financiare ale celor găsiți vinovați de torturarea și moartea lui Serghei Magnițki, precum și de mușamalizarea cazului;
22. subliniază importanța schimbului permanent de opinii cu Rusia în domeniul drepturilor omului în cadrul consultărilor UE-Rusia pe această temă, ca metodă de consolidare a interoperabilității părților în toate domeniile de cooperare, și solicită îmbunătățirea formatului acestor reuniuni pentru o mai mare eficacitate, acordându-se o atenție specială acțiunilor comune împotriva rasismului și xenofobiei; solicită, de asemenea, deschiderea acestui proces pentru a permite o contribuție reală din partea Parlamentului European, a Dumei de Stat și a ONG-urilor pentru drepturile omului, indiferent dacă dialogul are loc în Rusia sau într-un stat membru al UE;
23. condamnă recente propuneri privind criminalizarea difuzării de informații publice cu privire la orientarea sexuală și la identitatea de gen în diverse regiuni din Rusia și la nivel federal;
24. invită Vicepreședintele Comisiei/Înaltul Reprezentant și Comisia să desfășoare inițiative comune cu guvernul rus în vederea consolidării securității și a stabilității în vecinătatea comună; îndeamnă Rusia să contribuie în mod activ la soluționarea „conflictelor înghețate” din vecinătatea sa și să respecte suveranitatea și integritatea teritorială a tuturor statelor implicate în astfel de conflicte;

Miercuri, 14 decembrie 2011

25. reamintește obligația Rusiei de a implementa în totalitate acordul în șase puncte de încetare a focului, inclusiv aspectul referitor la respectarea suveranității și integrității teritoriale a Georgiei; salută disponibilitatea Rusiei de a continua demersurile cu privire la elaborarea unui acord-cadru în domeniul operațiunilor de gestionare a crizelor; solicită, în acest sens, autorităților ruse să dea dovadă de consecvență și să permită, așadar, Misiunii de monitorizare a UE în Georgia să aibă acces la teritoriile ocupate din Abhazia și Osetia de Sud în conformitate cu acordul de încetare a focului din 2008;
26. sprijină Grupul de la Minsk al OSCE și pe copreședintele său în eforturile lor de soluționare a conflictului din Nagorno-Karabah;
27. salută relansarea negocierilor legate de conflictul transnistrean în formatul 5+2 și ia act de prima reuniune oficială din 1 decembrie 2011, care, se speră, va fi o primă etapă în soluționarea conflictului;
28. consideră că Rusia, care are drept de veto în Consiliul de Securitate al ONU, trebuie să se ridice la înălțimea responsabilităților sale în crizele internaționale; subliniază că numeroase probleme internaționale, îndeosebi cele legate de Siria și Iran, nu pot fi rezolvate în lipsa unei abordări coordonate care să includă Rusia; îndeamnă Rusia să adopte o abordare mai constructivă, în special în ceea ce privește rezoluțiile Consiliului de Securitate al ONU; invită Rusia să se alăture efortului mondial de blocare a încercărilor Iranului de a obține uraniu îmbogățit și de a desfășura alte activități nucleare care au ca scop construirea de armament nuclear; invită autoritățile din Rusia să sprijine sancțiunile internaționale împotriva entităților iraniene ca răspuns la atacul asupra Ambasadei Marii Britanii;
29. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, guvernului și parlamentului Federației Ruse, Consiliului Europei și Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa.

Politica europeană de vecinătate

P7_TA(2011)0576

Rezoluția Parlamentului European din 14 decembrie 2011 referitoare la revizuirea politicii europene de vecinătate (2011/2157(INI))

(2013/C 168 E/05)

Parlamentul European,

- având în vedere Comunicările comune ale Comisiei și Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate privind „Un răspuns nou în contextul schimbărilor din țările vecine” (COM(2011)0303), din 25 mai 2011, și „Un parteneriat pentru democrație și prosperitate împărtășită cu țările sud-mediteraneene” (COM(2011)0200), din 8 martie 2011,
- având în vedere Comunicările Comisiei din 11 martie 2003 privind „Europa extinsă – vecinătatea: un nou cadru pentru relațiile cu vecinii noștri din Est și din Sud” (COM(2003)0104), din 12 mai 2004, referitoare la Documentul de strategie privind politica europeană de vecinătate (COM(2004)0373), din 4 decembrie 2006 privind consolidarea PEV (COM(2006)0726), din 5 decembrie 2007 privind consolidarea politicii europene de vecinătate (COM(2007)0774), din 3 decembrie 2008 privind Parteneriatul estic (COM(2008)0823), din 20 mai 2008 privind Procesul de la Barcelona: Uniunea pentru Mediterana (COM(2008)0319) și din 12 mai 2010 privind bilanțul politicii europene de vecinătate (COM(2010)0207), precum și din 24 mai 2011 referitoare la un dialog cu țările sud-mediteraneene privind migrația, mobilitatea și securitatea (COM(2011)0292),
- având în vedere evoluția politicii europene de vecinătate (PEV) începând din 2004 și, în special, rapoartele intermediare ale Comisiei privind punerea sa în aplicare,

Miercuri, 14 decembrie 2011

- având în vedere planurile de acțiune adoptate în comun cu Egiptul, Israelul, Iordania, Libanul, Marocul, Autoritatea Palestiniană și Tunisia, precum și cu Armenia, Azerbaidjanul, Georgia și Moldova și programul de asociere cu Ucraina,
- având în vedere concluziile Consiliului pentru Afaceri Externe referitoare la PEV din 26 iulie 2010 și din 20 iunie 2011, precum și concluziile Consiliului Afaceri Externe/Comerț din 26 septembrie 2011,
- având în vedere concluziile reuniunii miniștrilor de externe ai Parteneriatului Estic din 13 decembrie 2010,
- având în vedere declarațiile comune ale Summitului Parteneriatului estic, organizat la Praga la 7 mai 2009 și ale Summitului Parteneriatului estic, organizat la Varșovia între 29 și 30 septembrie 2011,
- având în vedere Declarația de la Barcelona de stabilire a unui parteneriat euro-mediteranean, adoptată în cadrul Conferinței euro-mediteraneene a miniștrilor afacerilor externe, care a avut loc între 27-28 noiembrie 1995,
- având în vedere aprobarea de către Consiliul European de la Bruxelles de la 13 și 14 martie 2008 a Procesului de la Barcelona: Uniunea pentru Mediterana,
- având în vedere declarația reuniunii la nivel înalt de la Paris privind Mediterana, desfășurată la Paris, la 13 iulie 2008,
- având în vedere concluziile Consiliului de asociere UE - Maroc din 13 octombrie 2008, care au acordat Marocului un statut avansat,
- având în vedere concluziile Consiliului de asociere UE - Iordania din 26 octombrie 2010, care au acordat Iordaniei un statut avansat,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1638/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 octombrie 2006 de stabilire a dispozițiilor generale privind instituirea unui Instrument european de vecinătate și de parteneriat (IEVP) ⁽¹⁾,
- având în vedere declarația ssa din 27 septembrie 2011 referitoare la instituirea programelor „Erasmus” și „Leonardo da Vinci” euromediteraneene ⁽²⁾,
- având în vedere Raportul special nr. 13/2010 al Curții de Conturi Europene intitulat „A fost lansat cu succes noul Instrument european de vecinătate și parteneriat în Caucazul de Sud (Armenia, Azerbaidjan și Georgia) și reușește acesta să obțină rezultate în această regiune?”,
- având în vedere Decizia 2011/424/PESC a Consiliului din 18 iulie 2011 de numire a unui Reprezentant Special al Uniunii Europene pentru regiunea sud-mediteraneană ⁽³⁾ și Decizia 2011/518/PESC a Consiliului din 25 august 2011 de numire a Reprezentantului Special al Uniunii Europene pentru Caucazul de Sud și criza din Georgia ⁽⁴⁾,
- având în vedere rezoluțiile sale din 7 aprilie 2011 referitoare la revizuirea politicii europene de vecinătate - dimensiunea estică ⁽⁵⁾ și la revizuirea politicii europene de vecinătate - dimensiunea sudică ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ JO L 310, 9.11.2006, p. 1.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0413.

⁽³⁾ JO L 188, 19.7.2011, p. 24.

⁽⁴⁾ JO L 221, 27.8.2011, p. 5.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0153.

⁽⁶⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0154.

Miercuri, 14 decembrie 2011

- având în vedere rezoluțiile sale din 19 ianuarie 2006 privind politica europeană de vecinătate (PEV) ⁽¹⁾, din 15 noiembrie 2007 privind consolidarea PEV ⁽²⁾, din 6 iulie 2006 privind Instrumentul european de vecinătate și parteneriat (IEVP) ⁽³⁾, din 5 iunie 2008 referitoare la raportul anual al Consiliului către Parlamentul European privind aspectele principale și opțiunile de bază ale PESC ⁽⁴⁾, din 19 februarie 2009 referitoare la revizuirea IEVP ⁽⁵⁾, din 19 februarie 2009 referitoare la Procesul de la Barcelona: Uniunea pentru Mediterana ⁽⁶⁾, din 17 ianuarie 2008 privind o nouă abordare a politicii regionale în zona Mării Negre ⁽⁷⁾, din 20 ianuarie 2011 referitoare la o strategie UE pentru Marea Neagră ⁽⁸⁾, din 20 mai 2010 referitoare la Uniunea pentru Mediterana ⁽⁹⁾, din 20 mai 2010 referitoare la necesitatea unei strategii UE pentru Caucazul de Sud ⁽¹⁰⁾, din 9 septembrie 2010 referitoare la situația râului Iordan, în special a zonei Iordanului inferior ⁽¹¹⁾, din 3 februarie 2011 referitoare la situația din Tunisia ⁽¹²⁾, din 17 februarie 2011 referitoare la situația din Egipt ⁽¹³⁾, din 10 martie 2011 referitoare la vecinătatea sudică și, în special, la Libia, inclusiv aspectele umanitare ⁽¹⁴⁾ și din 7 iulie 2011 referitoare la Siria, Yemen și Bahrain în contextul situației din lumea arabă și din Africa de Nord, din 15 septembrie 2011 și din 20 ianuarie 2011 referitoare la situația din Belarus și toate rezoluțiile sale anterioare referitoare la Belarus, precum și din 15 septembrie 2011 referitoare la situația din Libia ⁽¹⁵⁾ și situația din Siria ⁽¹⁶⁾,
- având în vedere recomandările comisiilor Adunării parlamentare a Uniunii pentru Mediterana (APUpM), adoptate în cadrul celei de-a șaptea sesiuni plenare, desfășurate la Roma în perioada 3 - 4 martie 2011,
- având în vedere Actul constitutiv al Adunării Parlamentare UE-Vecinătatea de est (EURONEST) din 3 mai 2011,
- având în vedere concluziile sesiunii inaugurale a Adunării autorităților locale și regionale din zona euro-mediteraneeană (ARLEM), care a avut loc la 21 ianuarie 2010 la Barcelona,
- având în vedere rezoluția sa din 12 mai 2011 privind dimensiunile culturale ale acțiunilor externe ale UE ⁽¹⁷⁾,
- având în vedere Agenda europeană pentru cultură într-o lume în proces de globalizare (COM(2007)0242),
- având în vedere articolul 8 și articolul 21 din Tratatul privind Uniunea Europeană,
- având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe și avizul Comisiei pentru dezvoltare, al Comisiei pentru bugete, al Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, al Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, al Comisiei pentru dezvoltare regională, al Comisiei pentru cultură și educație, al Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și al Comisiei pentru afaceri constituționale (A7-0400/2011),

⁽¹⁾ JO C 287 E, 24.11.2006, p. 312.

⁽²⁾ JO C 282 E, 6.11.2008, p. 443.

⁽³⁾ JO C 303 E, 13.12.2006, p. 760.

⁽⁴⁾ JO C 285 E, 26.11.2009, p. 11.

⁽⁵⁾ JO C 76 E, 25.3.2010, p. 83.

⁽⁶⁾ JO C 76 E, 25.3.2010, p. 76.

⁽⁷⁾ JO C 41 E, 19.2.2009, p. 64.

⁽⁸⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0025.

⁽⁹⁾ JO C 161 E, 31.5.2011, p. 126.

⁽¹⁰⁾ JO C 161 E, 31.5.2011, p. 136.

⁽¹¹⁾ JO C 308 E, 20.10.2011, p. 81.

⁽¹²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0038.

⁽¹³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0064.

⁽¹⁴⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0095.

⁽¹⁵⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0386.

⁽¹⁶⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0387.

⁽¹⁷⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0239.

Miercuri, 14 decembrie 2011

- A. întrucât respectarea și promovarea democrației și a drepturilor omului și, în special, a drepturilor femeii, a drepturilor copilului și a drepturilor minorităților, a justiției și a statului de drept, a libertăților fundamentale, inclusiv a libertății de exprimare, de conștiință, de religie, de orientare sexuală, de asociere și a libertății mijloacelor de informare în masă, inclusiv de acces nelimitat la informare, comunicare și internet, consolidarea societății civile, a securității, inclusiv soluționarea pașnică a conflictelor și relații de bună vecinătate, stabilitatea democratică, prosperitatea, distribuția echitabilă a venitului, bogăției și a șanselor în societate, coeziunea socială, lupta împotriva corupției și promovarea bunei guvernante și a unei dezvoltări durabile reprezintă principii și obiective fundamentale ale UE, care trebuie să constituie valori comune, aflate în centrul revizuirii PEV;
- B. întrucât interesul major al UE este acela de a da dovadă de ambiție în cooperarea economică și de a adopta o strategie avantajoasă reciproc, responsabilă și flexibilă bazată pe sprijinirea tranzițiilor democratice și protejarea drepturilor omului, învățând din eșecurile și erorile politicilor UE și ale statelor membre în ceea ce privește îndeosebi indulgența față de regimurile autoritare din vecinătatea sudică, lecție care a dus la concluzia că PEV-UE generală trebuie să fie bazată pe valori;
- C. întrucât în acest nou cadru relația cu aceste țări trebuie să intre într-o nouă dinamică, centrată pe o cooperare ce pune pe primul loc democrația și prosperitatea de ambele maluri ale Mediteranei, și nu doar securitatea și controlul imigrației;
- D. întrucât Uniunea pentru Mediterana a fost creată cu obiectivul ambițios de a servi ca instrument permanent pentru a consolida relațiile cu țările din vecinătatea sudică, înlocuind fostul Proces de la Barcelona, cu scopul de a-l consolida și de a-l face mai vizibil;
- E. întrucât cooperarea în cadrul Adunării Parlamentare UE-Vecinătatea de est (EURONEST) urmărește obținerea unor rezultate pozitive, servind drept platformă pentru schimburile de opinii, pentru identificarea unor poziții comune referitoare la actualele provocări globale cu privire la democrație, politică, economie, securitate energetică și afaceri sociale, precum și pentru consolidarea legăturilor dintre țările din regiune și a legăturilor cu UE;
- F. întrucât articolul 49 din TFUE prevede că orice stat european care respectă principiile care stau la baza UE, și anume, democrația, statul de drept, respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, și care se angajează să le promoveze, poate solicita să devină membru al Uniunii;
- G. întrucât relațiile consolidate presupun un angajament clar și dovedit în favoarea reformelor, cu scopul realizării unor progrese concrete în îndeplinirea criteriilor predefinite;
- H. întrucât UE ar trebui să se doteze cu instrumente flexibile și finanțate în mod adecvat, care să corespundă ambițiilor și evenimentelor din regiune, favorizând o utilizare optimă a instrumentelor financiare existente;
- I. întrucât efectele crizei economice și financiare s-au suprapus peste provocările politice și sociale existente în statele partenere, în special în problema șomajului; întrucât este în interesul comun al acestor țări și al UE să reducă ratele șomajului din regiune și să ofere cetățenilor, și în special femeilor, tinerilor și populației rurale, o speranță pentru viitor;
- J. întrucât Parlamentul European acordă sprijinul său pentru instituirea programelor „Erasmus” și „Leonardo da Vinci” euromediteraneene prin intermediul declarației sale din 27 septembrie 2011,

Miercuri, 14 decembrie 2011

1. salută Comunicările comune ale Comisiei și ale Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate privind „Un răspuns nou în contextul schimbărilor din țările vecine” și „Un parteneriat pentru democrație și prosperitate împărtășită cu țările sud-mediteraneene”, și abordarea prezentată în aceste documente, în special în ceea ce privește principiile de responsabilitate reciprocă și de angajament comun față de valorile universale ale drepturilor omului, democrației și statului de drept, precum și pe acela de condiționalitate și abordare adaptată față de țările partenere, avansarea cooperării multilaterale și subregionale, precum și principiul implicării în continuarea a societăților în politica PEV;
2. recunoaște aspirațiile europene și opțiunile europene ale anumitor parteneri și angajamentul acestora de a clădi o democrație profundă și sustenabilă și subliniază necesitatea de stabilire a unor relații noi și distincte între UE și statele Parteneriatului estic, sprijinind eforturile acestora de consolidare a unor democrații și a unor economii de piață durabile;
3. insistă totuși asupra faptului că ar trebui oferite stimulente concrete și credibile statelor învecinate pentru ca acestea să se alătore eforturilor în vederea îndeplinirii obiectivului comun de consolidare a democrației, precum și asupra faptului că diferențierea bazată pe realitățile politice, economice și sociale, performanțe și realizări ar trebui să aibă ca fundament criterii definite în mod clar și care pot fi evaluate și reperate monitorizate periodic pentru fiecare țară parteneră; invită în acest sens Comisia și SEAE să aibă în vedere reperatele prevăzute în cadrul comunicărilor comune drept obiective care trebuie atinse și că, în vederea evaluării progresului înregistrat, pentru aceste obiective sunt necesare reperate distincte, măsurabile, realizabile și cu termene concrete, al căror punct de plecare este diferit pentru vecinătatea sudică și estică; este de opinie că o politică orientată asupra rezultatelor are nevoie de o metodologie mai clară de stabilire a reperelor și subliniază, în acest context, importanța instituirii unor mecanisme de monitorizare corespunzătoare pentru evaluarea progresului înregistrat de țările PEV; subliniază că această abordare trebuie să se reflecte în structura planurilor de acțiune ale PEV și în rapoartele de activitate anuale aferente;
4. consideră că revizuirea politicii europene de vecinătate oferă UE o ocazie bună de a-și îndeplini efectiv obligațiile și a-și respecta valorile, astfel cum prevăd articolele 2, 3, 6, 8 și 21 din TUE;
5. subliniază că, dacă politica Uniunii în materie de cooperare pentru dezvoltare se înscrie în cadrul principiilor și obiectivelor acțiunii externe a Uniunii și, deci, în cazul de față, în cadrul politicii europene de vecinătate, Uniunea are, în același timp, obligația constituțională, consacrată la articolul 208 alineatul (1) al doilea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, de a ține seama de obiectivele cooperării pentru dezvoltare în contextul implementării politicilor susceptibile să afecteze țările în curs de dezvoltare; îndeamnă, prin urmare, Comisia și SEAE să nu piardă niciodată din vedere aceste obiective, care constau din reducerea și, în final, din eradicarea sărăciei, atunci când pun în aplicare politica europeană de vecinătate atât în țările partenere din vecinătatea estică, cât și în cele din vecinătatea sudică;
6. susține consolidarea, în cadrul PEV, a capitolelor până acum separate ale politicii externe și ale politicii de asistență; speră să se creeze o rețea mai puternică de acorduri instituționale, care să fie stabilă, economică și direcționată manifest către dezvoltarea unei integrări economice și a unei asocieri politice mai strânse între toate părțile implicate, incluzând alinierea valorilor la valorile Uniunii Europene la nivelul tuturor forurilor internaționale, în special în cadrul Organizației Națiunilor Unite;

Democrația consolidată și parteneriatul cu societățile

7. deși UE nu urmărește să impună un model sau un tipar prestabilit pentru reforme politice, subliniază faptul că PEV se bazează pe valori comune, implicare comună și reciprocă și pe respectarea și angajamentul față de democrație, drepturile omului, statul de drept, combaterea corupției, economia de piață și buna guvernare;

Miercuri, 14 decembrie 2011

8. subliniază importanța pe care o au pentru democrație organizațiile active și independente ale societății civile, inclusiv partenerii sociali; subliniază importanța dialogului cu organizațiile societății civile și alocarea de fonduri adecvate din Instrumentul european de vecinătate (IEV), subliniază faptul că parteneriatul dintre UE și țările PEV și societățile civile respective ar trebui consolidat pentru a ajuta la construirea unor democrații funcționale, la promovarea de reforme și la creșterea economică durabilă; subliniază că aceste parteneriate cu societatea civilă trebuie să fie favorabile incluziunii și să cuprindă, în special, reprezentanți ai organizațiilor femeilor și ai grupurilor minorităților; invită SEAE și Comisia să sprijine parlamentele, autoritățile locale și regionale și societatea civilă în eforturile lor de a juca propriul rol specific în definirea strategiilor PEV, în tragerea la răspundere a guvernelor, în monitorizarea și evaluarea performanțelor înregistrate și a rezultatelor atinse;

9. subliniază importanța constituirii unui parteneriat cu societățile civile ca mijloc de promovare a schimbării și a democratizării; în acest context, ia act de alocarea a 22 de milioane de euro Facilității pentru societatea civilă (CSF) pentru perioada 2011-2013 și așteaptă cu interes finanțarea mai substanțială a facilității în următoarea perspectivă financiară; invită SEAE și Comisia să explice mai bine sfera și obiectivele unui eventual CSF și solicită o clarificare mai exactă cu privire la complementaritatea dintre CSF, Instrumentul european pentru democrație și drepturile omului (EIDHR) și IEPV; ia act de faptul că ar trebui, de asemenea, identificate instrumente pentru sprijinirea în mod concret a minorităților religioase și etnice din zonele vizate de această inițiativă; recomandă utilizarea acestei facilități în vederea îmbunătățirii activității Forumului societății civile din cadrul Parteneriatului estic și, posibil, în vederea creării unui astfel de forum și pentru partenerii din sud;

10. salută propunerea înființării unei Fundații europene pentru democrație (FED), ce reprezintă un răspuns oportun la dorința de democrație manifestată de populațiile țărilor aflate în vecinătatea noastră; subliniază că aceasta ar trebui să fie un mecanism flexibil, rapid și concret de sprijin și ar trebui să vină în completarea instrumentelor UE deja existente și a activității exemplare a fundațiilor europene politice și nepolitice consacrate, ținând cont de faptul că atingerea unor rezultate concrete trebuie să constituie unul dintre obiectivele acestei inițiative; insistă ca această fundație să nu împiedice și să nu dubleze acțiunile deja lansate de aceste fundații ori pe cele din cadrul programelor europene existente, cum ar fi EIDHR; subliniază că sfera de aplicare și modul de organizare ale acestei fundații ar trebui clar definite și că structurile și procedurile acesteia ar trebui să fie suplimentare și directe; solicită SEAE, Comisiei și Președinției (polone) să realizeze o demarcare clară a competențelor FED în raport cu celelalte instrumente și cadre; insistă asupra dreptului Parlamentului European de a controla și de a se implica în cadrul structurii de conducere a acesteia pentru a ajuta la determinarea obiectivelor, a priorităților, a rezultatelor vizate și a alocațiilor financiare anuale în termeni generali și pentru a participa la monitorizarea activităților; își exprimă anumite îngrijorări în legătură cu faptul că acest viitor fond ar putea fi finanțat, integral sau parțial, din exteriorul bugetului UE și reafirmă dreptul autorității bugetare de a monitoriza și verifica punerea în aplicare a acestui fond; solicită, prin urmare, o clarificare din partea Comisiei și a Consiliului cu privire la acest aspect.

11. solicită SEAE și Comisiei să încurajeze în continuare orice reformă politică, ținând seama de nevoile și de nivelul de dezvoltare economică și socială din fiecare țară parteneră, în cadrul noii abordări bazate pe performanță „mai mult pentru mai mult”; le invită să elaboreze o metodologie clară și criterii detaliate pentru evaluarea palmaresului țărilor PEV privind respectarea și promovarea democrației și a drepturilor omului (inclusiv, îndeosebi, libertatea de exprimare, de conștiință, religioasă, de asociere și libertatea mass-media) și să prezinte rapoarte periodice suficient de detaliate, care ar trebui să constituie baza pentru alocarea de fonduri în cadrul noii abordări bazate pe performanță „mai mult pentru mai mult”; solicită includerea acestor evaluări în cadrul rapoartelor intermediare ale PEV și prezentarea anuală a acestor rapoarte în fața Comisiei pentru afaceri externe; insistă asupra necesității includerii sistematice a organizațiilor societății civile în toate etapele procesului de revizuire; este de părere că această abordare bazată pe performanță înseamnă, de asemenea, „puțin pentru mai puțin” și reiterează solicitarea sa privind implementarea eficientă a clauzei privind drepturile omului și democrația în acordurile UE cu țările terțe;

12. invită SEAE și Comisia să furnizeze mai multe informații cu privire la modalitatea de implementare a principiului responsabilității reciproce;

Miercuri, 14 decembrie 2011

13. consideră că situațiile privind drepturile omului ar trebui monitorizate în mod continuu, în special cu privire la drepturile copiilor, femeilor și minorităților, și că ar trebui inițiate dialoguri privind drepturile omului cu toate țările partenere și că o evaluare anuală a situației, precum și rezultatele obținute în urma dialogurilor, ar trebui incluse în anexa la raportul anual de activitate al fiecărei țări partenere, prevăzându-se un mecanism clar de reevaluare și limitare progresivă a cooperării bilaterale în cazul în care sunt confirmate încălcări ale drepturilor omului; subliniază că abordarea față de diferite țări partenere privind situația referitoare la drepturile omului trebuie să fie credibilă;

14. invită UE și statele membre să își concentreze sprijinul din cadrul PEV asupra creării de legături între actorii democrației din UE precum sindicate, ONG-uri, organizații interesate ale angajatorilor, agricultorilor, femeilor, participanților la dialogul religios, ale consumatorilor, tinerilor, jurnaliștilor, profesorilor, organizații guvernamentale locale, universități, studenți, actori implicați în combaterea schimbărilor climatice și noii omologi din țările PEV;

15. subliniază faptul că unul dintre elementele de bază ale democrației stabile și sustenabile este reprezentat de valorile comune, inclusiv de libertatea de exprimare, independența și pluralismul mass-mediei; subliniază importanța unor mijloace publice de informare în masă independente, durabile și responsabile în vederea furnizării unui conținut de calitate, pluralist și variat, reamintind că o mass-media publică, liberă și independentă joacă întotdeauna un rol fundamental în consolidarea democrației, în implicarea maximă a societății civile în afacerile publice și în implicarea cetățenilor pe calea democrației;

16. susține cu fermitate și solicită libera circulație a informațiilor, asigurarea condițiilor necesare pentru ca jurnaliștii să își desfășoare efectiv munca în mod neîngrădit, libertatea de exprimare fără presiuni politice, economice sau de altă natură și crearea unei infrastructuri care să permită dezvoltarea unei tehnologii moderne; salută declarația ONU din 6 iunie 2011 referitoare la accesul la internet ca drept fundamental al omului; în acest sens, îndeamnă SEAE și Comisia să creeze instrumente speciale pentru sprijinirea organizațiilor societății civile și a actorilor individuali ai societății civile din statele PEV în vederea beneficierii de acces neîngrădit la internet și la alte forme de tehnologii de comunicații electronice;

17. subliniază că, în cadrul proceselor actuale de tranziție democratică din țările implicate în „primăvara arabă”, participarea femeilor, a tinerilor și a societății civile și funcționarea unor mass-media libere și independente vor fi cruciale și îndeamnă UE să își intensifice sprijinul în vederea formării și organizării acestor actori, inclusiv invitându-i să observe alegerile și modul de funcționare a instituțiilor democratice din cadrul UE;

18. consideră că recunoașterea respectului deplin și efectiv al dreptului la libertatea religioasă (în dimensiunea sa individuală, colectivă, publică, privată și instituțională) ar trebui identificată ca fiind o prioritate, mai ales pentru toate minoritățile religioase din regiune, însoțită ulterior de asistența practică necesară pentru respectivele grupuri;

19. subliniază, îndeosebi, importanța promovării drepturilor copilului și a asigurării protecției copilului, astfel cum sunt consacrate în Tratatul de la Lisabona;

20. îndeamnă sprijinirea dezvoltării partidelor politice orientate către democrație în acele țări învecinate care încă mai depun eforturi în vederea democratizării, precum și înființarea de ONG-uri și de organizații ale societății civile;

21. subliniază importanța unei reprezentări adecvate a femeilor în parlamente, ministere, poziții guvernamentale înalte, poziții decizionale în cadrul administrațiilor publice și locale și în conducerea societăților publice; încurajează țările partenere PEV să adopte și să integreze politicile privind egalitatea de gen și să adopte planuri de acțiune pentru egalitatea de gen;

Miercuri, 14 decembrie 2011

22. salută activitatea Grupului UE de consultanță la nivel înalt pentru Armenia și înființarea unui grup similar în Moldova; încurajează VP/ÎR și Comisia să ofere o astfel de asistență tuturor partenerilor estici, asigurându-se, ca și în cazul Armeniei, că dimensiunea parlamentară este inclusă; solicită actualizarea acestui instrument al UE și recomandă SEAE să se ocupe în mod direct de recrutări, precum și de gestionarea consultanților pentru garantarea celui mai adecvat transfer de cunoștințe dinspre UE către țările Parteneriatului estic;

23. solicită CE să mărească vizibilitatea proiectelor din cadrul Parteneriatului estic și al Uniunii pentru Mediterana în țările partenere și să faciliteze înțelegerea acestora de către cetățeni, demonstrând valoarea adăugată a cooperării cu UE;

24. reamintește că angajamentul UE față de țările învecinate ar trebui să depindă de progresul acestora pe calea democrației și a respectării drepturilor omului; invită prin urmare, comunitatea internațională să înghețe atât asistența financiară proprie, cât și pe cea oferită de instituțiile financiare internaționale ai cărei membri sunt, regimului din Belarus până la eliberarea, achitarea și reabilitarea tuturor liderilor, jurnaliștilor, candidaților la președinție și susținătorilor acestora, din opoziție, care sunt în prezent închiși și arestați;

25. sprijină actuala atitudine oficială a UE de sancționare a autorităților din Belarus, depunând în același timp eforturi pentru consolidarea legăturilor cu societatea civilă și cu cetățenii din Belarus; în acest sens, îndeamnă Uniunea Europeană să se reorienteze către societate și să mărească asistența acordată statului Belarus pentru a veni în întâmpinarea nevoilor populației, pentru a consolida sprijinul financiar și tehnic acordat opoziției democratice, apărătorilor drepturilor omului și organizațiilor societății civile, inclusiv celor neînregistrate, precum și studenților și mass-media libere;

O dezvoltare economică și socială durabilă

26. subliniază că democrația sustenabilă, instituțiile funcționale și debirocratizate, statul de drept și educația de calitate nu numai că promovează stabilitatea politică, bunăstarea socială și coeziunea, ci și stimulează creșterea economică, prin îmbunătățirea mediului de afaceri și atragerea de investiții, permițând apariția unor noi IMM-uri și promovând comerțul, economia verde și turismul, toate acestea creând noi locuri de muncă și noi oportunități; amintește necesitatea de a crea un cadru propice pentru investiții, în care stabilitatea și securitatea juridică, precum și lupta împotriva corupției să ocupe un loc central; în acest sens, invită Uniunea Europeană să încurajeze, în cadrul sprijinului acordat pentru tranzițiile democratice, reformele structurale în domeniile economic, social și juridic, luând notă în special de legătura strânsă dintre dezvoltarea democratică și cea socioeconomică; salută inițiativele emblematiche ale Comisiei privind IMM-urile și piețele energetice regionale și eficiența energetică; consideră că aceste eforturi ar trebui să fie reflectate în cadrul financiar multianual (CFM);

27. subliniază că măsurile imediate, cum ar fi cofinanțarea unor proiecte emblematiche sau pilot deja identificate sau a altor proiecte economice concrete de importanță strategică, ce pot fi puse rapid în aplicare la fața locului și care au rezultate concrete incontestabile, ar trebui luate cu promptitudine, pentru a îmbunătăți situația țărilor care se confruntă în prezent cu grave crize socioeconomice, acordând o atenție deosebită statelor partenere în cadrul cărora tranziția democratică agravează dificultățile economice; subliniază că măsurile de acest gen finanțate de către UE trebuie adoptate numai cu condiția ca toate părțile implicate să aibă obligația de a respecta – cu posibilitate de verificare –, în fiecare caz specific, standardele sociale, ecologice și de muncă în vigoare în UE, scopul acestor măsuri fiind îmbunătățirea directă a stării sociale a cetățenilor din statele PEV;

28. sprijină cu tărie promovarea cooperării subregionale și a proiectelor transfrontaliere și subliniază importanța dezvoltării cooperării complementare economice bilaterale și multilaterale de la partener la partener, care ar aduce beneficii concrete pentru cetățeni și ar îmbunătăți climatul politic din regiune; subliniază faptul că această cooperare economică subregională trebuie să se înscrie într-un proiect de integrare mai amplu, favorizând dezvoltarea proiectelor subregionale din punctul de vedere al mobilității,

Miercuri, 14 decembrie 2011

al protecției sociale și ecologice, al culturii și al educației; insistă, în special, asupra importanței încurajării dezvoltării schimburilor comerciale „sud-sud” și „est-est” și a integrării economice a țărilor în cauză; consideră că îmbunătățirea acestei cooperări între parteneri ar reprezenta un semn de asumare a angajamentului față de valorile europene ale buneii vecinătăți și față de parteneriate reciproc avantajoase;

29. îndeamnă Comisia să sprijine dezvoltarea de capacități administrative în domeniile ocupării forței de muncă și afacerilor sociale, acordând o atenție specială consolidării capacității serviciilor juridice, ceea ce va conduce la o mai bună pregătire în realizarea reformelor;

30. subliniază importanța sindicatelor și a dialogului social în cadrul dezvoltării democratice a țărilor partenere PEV; le încurajează să consolideze drepturile lucrătorilor și ale sindicatelor; subliniază rolul important pe care dialogul social îl poate avea cu privire la provocările socioeconomice din regiuni;

31. reamintește că necesitatea garantării unui salariu minim în conformitate cu practicile naționale oferă un standard de viață adecvat pentru lucrători și familiile acestora și că deducerile salariale nu ar trebui să-i priveze pe angajați și persoanele aflate în întreținerea acestora de însăși mijloacele de subsistență;

32. constată că ar trebui prevăzută o perioadă adecvată pentru avizele de concediere, luând în considerare vechimea în muncă a angajatului;

33. subliniază că Uniunea trebuie să acorde o importanță deosebită cooperării descentralizate la nivel local, concretizată prin mici proiecte care îmbunătățesc imediat și tangibil calitatea vieții cetățenilor din țările vecine, facilitând, de asemenea, consolidarea progreselor democratice pe tot teritoriul acestor țări;

34. invită Comisia să adopte documentele strategice privind reducerea sărăciei (PRSP), care să constituie cadrul politic orientativ pentru creșterea economică pe termen mediu, favorabilă populației sărace și pentru o distribuție echitabilă a bogăției, conform nevoilor țării;

Acordurile de asociere

35. subliniază oportunitatea pe care o dau negocierile privind acordurile de asociere pentru întărirea reformelor; subliniază că ar trebui să existe o legătură între toate componentele, astfel încât UE să consolideze relația în mod global și coerent; consideră că acestea ar trebui, prin urmare, să includă condiții concrete, calendare și repere de performanță care ar trebui monitorizate periodic; subliniază necesitatea includerii în aceste acorduri a unor stimulente reale și concrete pentru parteneri pentru a dinamiza procesul de reformă;

36. afirmă că diferențierea ar trebui aplicată comerțului de bunuri și servicii, invită țările partenere PEV să facă progrese în vederea creării condițiilor care vor permite instituirea unor zone de liber-schimb aprofundate și cuprinzătoare (ZLSAC) și invită UE să le acorde asistență în eforturile de reformă și să-și deschidă piața internă, cu condiția armonizării necesare a cerințelor de siguranță și calitate la normele europene, și să se angajeze cu aceste țări într-un proces reciproc avantajos de deschidere treptată și echilibrată a piețelor; subliniază că UE ar trebui, de asemenea, să evalueze circumstanțele politice, sociale și de mediu ale fiecărei țări din perspectiva participării acestora la viitoarea ZLSAC și să definească în final etapele treptate ale punerii în aplicare a acesteia, asigurând monitorizarea convențiilor internaționale privind dreptul muncii și munca copiilor; subliniază că legăturile comerciale, în special ZLSAC, ar trebui, prin cerințele lor specifice, considerate drept un mijloc de creștere a angajamentului față de valorile democratice ale țărilor PEV, ca parte a principiului condiționalității; susține, în paralel, obținerea de către toate statele Parteneriatului estic a statutului de membru deplin al OMC;

Miercuri, 14 decembrie 2011

37. subliniază că o perspectivă europeană, inclusiv articolul 8 din Tratatul privind Uniunea Europeană și aspirațiile țărilor din Parteneriatul estic de a deveni membre, în conformitate cu articolul 49 din TUE, constituie o forță dinamizatoare pentru realizarea de reforme în aceste țări și consolidează într-o mai mare măsură angajamentul acestora față de valorile și principiile comune, precum democrația, statul de drept, respectarea drepturilor omului și o bună guvernare; consideră că încheierea acordurilor de asociere poate fi un pas important pe drumul integrării europene în continuare și al unei relații mai puternice cu Europa, prin schimbul de bune practici și consolidarea dialogului politic și economic;

38. reafirmă că obiectivul parteneriatului de vecinătate cu țările din sudul UE este de a apropia cele două maluri ale Mării Mediterane în vederea clădirii unui spațiu al păcii, democrației, securității și prosperității pentru cele 800 de milioane de locuitori și de a oferi UE și partenerilor săi un cadru bilateral și multilateral eficient pentru depășirea provocărilor democratice, sociale și economice, pentru promovarea integrării regionale, în special la nivelul schimburilor comerciale, și pentru garantarea dezvoltării lor în comun, spre avantajul tuturor, de a asista partenerii în construirea de state democratice, pluraliste și seculare, în special prin programe de construire a capacităților instituționale, precum și de a dezvolta planuri reciproc avantajoase și ambițioase pentru comerțul de bunuri și servicii, precedate de evaluările relevante de impact, care pot conduce la ZLSAC, ceea ce va reprezenta cu siguranță primul pas către un mare „spațiu economic euro-mediteranean”, fapt care ar putea, de asemenea, atenua problemele economice ale partenerilor noștri vecini din sud și facilita integrarea „sud-sud”; invită Comisia și Consiliul să faciliteze aplicarea celor șase pachete de măsuri prezentate în documentul Comisiei din 30 martie 2011 privind monitorizarea inițiativelor în materie de comerț și investiții în favoarea partenerilor din sudul Mediteranei;

39. dorește definirea unor criterii obiective și restrictive, care să permită acordarea „statutului avansat”; subliniază necesitatea clarificării drepturilor și responsabilităților care decurg din acest angajament bilateral pentru țările partenere și pentru Uniunea Europeană;

40. subliniază faptul că relațiile contractuale cu toate țările din cadrul PEV includ dispoziții referitoare la organizarea un forum periodic pentru abordarea problematicii drepturilor omului, care să adopte forma unei subcomisii pentru drepturile omului; invită SEAE să profite la maximum de aceste dispoziții și să fie prezent în subcomisiile existente la toate negocierile;

Cooperarea sectorială

41. subliniază că UE ar trebui să promoveze sinergiile între politicile europene externe și cele interne, în special prin apropierea legislației ce vizează crearea de locuri de muncă, reducerea sărăciei, modernizarea politicilor din domeniul ocupării forței de muncă, securitatea și eficiența energetică, dezvoltarea surselor de energie regenerabile și a durabilității mediului, îmbunătățirea protecției sociale, crearea de bunăstare, justiția și facilitarea tranzacțiilor comerciale pe baza principiului diversificării;

42. consideră că un spațiu comun implică împărțirea echitabilă a responsabilităților și solicită o mai bună cooperare, în special pentru toate politicile și problematicile care au o dimensiune transfrontalieră; solicită, în acest sens, consolidarea dimensiunilor regională și transfrontalieră ale cooperării sectoriale;

43. salută interacțiunea sporită dintre țările partenere în cadrul agențiilor UE, în diferite domenii; invită Comisia să prezinte o listă clară și cuprinzătoare a agențiilor și a programelor relevante la care ar putea participa țările învecinate, împreună cu o prezentare generală a formei, a contribuției financiare și a metodei acestei participări diferențiate;

44. susține cooperarea mai strânsă în sectoare precum industria, IMM-urile, cercetarea, dezvoltarea și inovarea, TIC, inclusiv securitatea sistemelor informatice, spațiul și turismul și subliniază beneficiile inițiativelor privind programe comune de cercetare ale UE și ale vecinilor săi; salută propunerile Comisiei

Miercuri, 14 decembrie 2011

privind

dezvoltarea cunoștințelor comune și a spațiului de inovare, precum și a unei economii digitale bazate pe TIC și invită statele membre și țările vecine să-și reafirme angajamentul față de progresele în această direcție; reiterează importanța unor mecanisme eficiente de facilitare a comerțului și a investițiilor între UE și țările vecine, în vederea consolidării parteneriatelor comerciale și asigurării accesului operatorilor economici, în special al IMM-urilor, la informații adecvate și fiabile privind mediul comercial și investițional din țările partenere;

45. salută consolidarea dimensiunii de cooperare în domeniul energiei din cadrul Politicii europene de vecinătate (PEV); subliniază importanța partajării experienței dobândite de UE în materie de reforme ale sistemului energetic cu țările vecine; consideră necesară amplificarea cooperării energetice și promovarea energiei din surse regenerabile; solicită asigurarea securității furnizării de energie prin diversificarea surselor și prin gestionarea cererii, prin relații aprofundate cu principalii furnizori și cu statele de tranzit și printr-o mai bună coordonare a măsurilor privind securitatea nucleară, în special în regiunile cu risc ridicat de activități seismice, precum și prin mai multă transparență, pentru a se garanta că respectarea pe deplin a acordurilor internaționale de mediu și privind securitatea nucleară rămâne prioritară în cadrul politicii energetice a UE și că atât vecinii de la est, cât și cei de la sud continuă să fie în centrul politicii externe coordonate în domeniul energiei a UE; solicită măsuri efective care să garanteze că principiul solidarității se aplică în domeniul energetic;

46. salută propunerea de creare a Comunității Europene a Energiei și consideră că acesta ar putea fi un pas important în sensul cooperării cu vecinii noștri; subliniază importanța rolului jucat de țările din vecinătatea sudică în furnizarea de energie către diferite state membre; semnalează necesitatea de a promova interconexiunile euromediteraneene în sectoarele gazului și energiei electrice; subliniază importanța strategică a proiectului Nabucco și a realizării sale rapide, precum și a transportului de gaz natural lichefiat (GNL) în cadrul proiectului AGRI; invită Comisia să încurajeze, inclusiv prin investiții, construirea, modernizarea și dezvoltarea unor rețele energetice inteligente și interconectarea infrastructurilor cu țările vecine ale UE;

47. subliniază, de asemenea, rolul de susținător pe care UE l-ar putea juca în ceea ce privește soluționarea problemelor de mediu din țările învecinate, în special în eliminarea stocurilor mari de „pesticide perimate”, care poluează chimic pe scară largă;

48. sprijină intensificarea cooperării în sectorul transporturilor, inclusiv prin conectarea mai strânsă a rețelelor de infrastructură ale UE și ale țărilor partenere, în vederea facilitării schimburilor între cetățeni și a schimburilor de mărfuri, obiectiv realizabil printr-o mai bună integrare a piețelor și o mai bună conectare a infrastructurilor;

49. consideră esențială cooperarea culturală internațională, regională și interregională, bazată pe un dialog veritabil între culturi și incluzând toate sectoarele societății (autorități, instituții, organizații și asociații culturale); solicită SEAE și Comisiei să coordoneze desfășurarea strategică a aspectelor culturale ale politicii externe, căutând complementaritatea cu politicile culturale externe ale statelor membre;

50. confirmă în mod ferm legătura dintre, pe de o parte, schimburile și cooperarea în domeniul culturii, educației și sportului între Uniunea Europeană și țările PEV, și, pe de alta, dezvoltarea și consolidarea unei societăți civile deschise, a democrației și a statului de drept, precum și promovarea libertăților fundamentale și a drepturilor omului; subliniază că cooperarea în aceste domenii reprezintă o valoare adăugată atât pentru Uniune, cât și pentru statele partenere în cadrul PEV;

Miercuri, 14 decembrie 2011

51. este convins că stimularea participării la programele culturale ale UE poate duce la dezvoltare materială și imaterială în statele din cadrul PEV și subliniază, așadar, importanța unor programe precum Media Mundus și a proiectelor desfășurate sub auspiciile Uniunii pentru Mediterana și ale Programului cultural al Parteneriatului estic; subliniază, în plus, că programele culturale și programele de promovare a mobilității ar trebui să vizeze și mobilitatea artiștilor și a persoanelor care urmează studii în domeniul artelor; pledează în favoarea instituirii unei vize culturale pentru artiști și pentru alți profesioniști din domeniul culturii proveniți din țări cuprinse în programul PEV; solicită, de asemenea, Comisiei să propună o inițiativă privind vizele de scurtă ședere, în scopul eliminării obstacolelor care stau în calea mobilității în sectorul cultural;

52. subliniază importanța consolidării, în cadrul PEV, a cooperării pentru dezvoltarea sportului în țările în cauză, ținând cont de valoarea educativă a activităților sportive; solicită instituțiilor europene și statelor membre să depună eforturi în vederea liberei circulații în lume a sportivilor, începând cu cei din țările PEV;

53. solicită o evaluare a programelor existente în vederea asigurării unei utilizări eficiente a resurselor pentru a îndeplini obiectivele UE; sprijină raționalizarea operațiunilor interne ale Comisiei cu privire la diferitele programe și proiecte existente pe teme culturale și educative;

54. evidențiază valoarea adăugată a programului Tempus IV pentru promovarea cooperării și a eforturilor de modernizare a sistemelor de educație din țările vecine ale Uniunii și invită Comisia să consolideze programul vizat în perspectiva următorului cadru financiar multianual;

55. solicită o asociere mai amplă a țărilor partenere la activitățile Fundației Europene de Formare și ale Agenției Executive pentru Educație, Audiovizual și Cultură;

56. constată că o consolidare a dimensiunii privind tineretul a Parteneriatului estic și a Uniunii pentru Mediterana reprezintă o investiție importantă în viitorul relațiilor dintre UE și PEV, cu potențial sporit pentru următorii ani și în democratizarea acestor parteneri și armonizarea legislațiilor acestora cu standardele europene; reiterează că fondurile suplimentare alocate programelor Erasmus Mundus și „Tineretul în acțiune” pentru 2012 în cadrul bugetului UE pentru 2012 ar trebui să stimuleze cooperarea între instituțiile de învățământ superior, să îmbunătățească schimburile de cadre universitare și de studenți și să creeze rețele care să dezvolte capacitatea ONG-urilor în domeniul tineretului din Europa și din țările PEV;

57. consideră că Universitatea euro-mediteraneană (EMUNI) oferă o platformă și o șansă unice pentru consolidarea cooperării în domeniul învățământului superior și al mobilității studenților cu vecinii noștri din sud, într-un moment în care este deosebit de importantă consolidarea relațiilor cu țările Parteneriatului sudic, în special cu generațiile tinere ale acestora; subliniază, în acest sens, faptul că potențialul EMUNI ar trebui dezvoltat cât mai mult posibil;

58. solicită Comisiei Europene să adopte propunerea Parlamentului European, lansată în urma primăverii arabe, referitoare la crearea unui program Erasmus euro-mediteranean, o inițiativă care, în caz de succes, ar putea fi extinsă la țările vecine; deplânge, în acest stadiu, superficialitatea propunerilor Comisiei Europene care, în pofida declarațiilor din 27 septembrie 2011, nu prevăd, în realitate, decât o creștere modestă a numărului de burse Erasmus Mundus;

59. solicită Comisiei să adopte propunerea Parlamentului, lansată în urma primăverii arabe, referitoare la crearea unui program Leonardo da Vinci euro-mediteranean, destinat încurajării mobilității tinerilor ucenici care doresc să urmeze cursuri de formare profesională în străinătate, pentru a contribui astfel la combaterea somajului în rândul tinerilor, fenomen endemic în regiunea din sudul Mării Mediterane;

Miercuri, 14 decembrie 2011

60. își reafirmă sprijinul puternic pentru proiectul finanțat de UE care oferă burse PEV la Colegiul Europei absolvenților de studii universitare din țările PEV și statele membre ale UE; consideră că acest proiect sprijină pregătirea de viitori interlocutori, din cadrul UE sau din statele învecinate, care să cunoască integral și la nivel de experți fondul și spiritul politicilor, legislației și instituțiilor UE, în vederea ocupării de locuri de muncă în cadrul UE-PEV; îndeamnă statele partenere ai căror cetățeni au primit o astfel de bursă să se folosească de cunoștințele și de experiența acestora, angajându-i în administrația națională și oferindu-le condiții de muncă adecvate;

61. subliniază rolul important pe care îl au autoritățile locale în dezvoltarea democratică a țărilor noastre partenere; solicită, prin urmare, Comisiei să consolideze și să dezvolte TAIEX (Instrumentul de asistență tehnică și schimb de informații) și programele de înfrățire cu autoritățile locale în UE și țările partenere;

Mobilitatea

62. reamintește că UE ar trebui să îmbunătățească gestionarea și să maximizeze beneficiile reciproce ale migrației pentru dezvoltare, printre altele asigurând condiții mai bune pentru stabilirea migranților legali în UE și abordând cauzele care stau la baza migrației ilegale din statele partenere; consideră că UE trebuie să favorizeze migrația legală a forței de muncă, prin încheierea unor parteneriate pentru mobilitate care să țină seama de echilibrul demografic, sociologic și ocupațional al ambelor părți și prin încurajarea schimburilor de specialiști între UE și țările terțe; solicită statelor membre să considere dezbaterea privind mobilitatea un element important al politicii de vecinătate, care nu ar trebui să fie motivată în principal de preocupări privind securitatea; subliniază importanța combaterii imigrației ilegale și a urmării în instanță a organizațiilor responsabile de traficul de persoane;

63. consideră că UE ar trebui să facă progrese în ceea ce privește facilitarea vizelor și acordurile de readmisie, în paralel și în deplină transparență, în vederea trecerii treptate și de la caz la caz, după îndeplinirea tuturor condițiilor, la liberalizarea totală a vizelor; solicită, în același timp, crearea condițiilor materiale de acordare și de reînnoire a vizelor, respectând într-o mai mare măsură drepturile omului; subliniază, în acest sens, că mobilitatea în rândul tinerilor și al studenților ar trebui considerată o prioritate; subliniază, de asemenea, că țările Parteneriatului estic ar trebui să beneficieze de o ofertă privilegiată din partea UE privind liberalizarea vizelor din punctul de vedere al planificării și al conținutului; subliniază că dispozițiile privind azilul trebuie să respecte pe deplin obligațiile și angajamentele internaționale și standardele UE, în special în domeniul drepturilor omului;

64. reamintește, în acest sens, că statele membre trebuie să respecte principiul nereturnării și să facă tot posibilul pentru a permite crearea unui sistem european de azil accesibil, echitabil și protector;

65. solicită statelor membre și Uniunii Europene să ratifice Protocolul împotriva traficului ilegal de migranți pe cale terestră, aeriană și maritimă, care completează Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate; consideră că revizuirea PEV ar facilita adoptarea unor măsuri specifice în aceste domenii; împărtășește observațiile Comisiei referitoare la situația migrației din motive familiale și salută publicarea viitoarei cărți verzi pe această temă;

66. subliniază necesitatea acordării unei atenții deosebite tinerilor și evidențiază utilitatea sporirii sinergiei între „Tineretul în mișcare” și PEV; subliniază că UE ar trebui să-și intensifice cooperarea în domeniul educației academice și a formării profesionale, extinzând și sporind imediat programele de burse și mobilitate ale elevilor, absolvenților, profesorilor și cadrelor universitare, prin promovarea schimburilor la nivel de universități și de școli profesionale și prin intermediul parteneriatelor public-privat în domeniul cercetării și în cadrul întreprinderilor; consideră că este indispensabilă definirea unor proceduri suplimentare și rapide de eliberare de vize pentru beneficiarii acestor programe; subliniază necesitatea intensificării eforturilor în vederea recunoașterii reciproce a calificărilor și a sistemelor educaționale cu țările partenere PEV, în special în ceea ce privește echivalarea diplomelor de licență și a standardelor cu cele din cadrul Spațiului european al învățământului superior; subliniază nevoia acută de o politică structurată de informare a cetățenilor din țările partenere din cadrul PEV cu privire la posibilitatea participării la programele UE;

Miercuri, 14 decembrie 2011

67. solicită Consiliului și Comisiei să instituie un dialog structurat cu autoritățile din țările terțe pentru a găsi o modalitate de a aborda mobilitatea care să fie favorabilă tuturor, să simplifice formalitățile de acordare a vizelor, să utilizeze mai mult posibilitățile oferite de Codul comunitar al vizelor, îmbunătățind și armonizând, în același timp, aplicarea acestuia pentru a garanta condiții egale și echitabile pentru solicitanții din toate statele membre, concentrându-se mai ales asupra consecințelor interdependenței dintre ajutoarele pentru dezvoltare, securitate, migrația legală și migrația ilegală, după cum au fost definite în Abordarea globală a migrației; solicită o atenție specială în acest sens, astfel încât să se garanteze că în țările partenere nu se produce o „migrație a creierelor”;

68. solicită UE să mărească accesibilitatea și să acorde prioritate în atribuirea fondurilor UE proiectelor care vizează informarea migranților cu privire la drepturile și responsabilitățile lor și protecția drepturilor acestora, în special a drepturilor minorilor neînsoțiți, a femeilor și ale altor grupuri vulnerabile; solicită, așadar, Comisiei, să furnizeze Parlamentului un raport detaliat cu privire la utilizarea fondurilor UE destinate țărilor vecine, inclusiv a celor din cadrul programului tematic al Comisiei destinat cooperării cu țările terțe în domeniul migrației și al azilului;

Dimensiunea regională

69. reamintește convingerea sa potrivit căreia politica europeană de vecinătate nu va fi într-un totu eficientă decât cu condiția creării unei sinergii între dimensiunea sa bilaterală și cea multilaterală; consideră, prin urmare, indispensabile consolidarea componentei multilaterale în cadrul PEV și alocarea unei cote mai mari din fondurile Instrumentului european de vecinătate și parteneriat acestei componente;

70. salută propunerea de mai bună utilizare strategică a cadrului multilateral în vederea promovării relațiilor bilaterale dintre parteneri și așteaptă măsuri concrete în vederea transpunerii în practică a acestei propuneri; așteaptă, în acest sens, cu mare interes, până la sfârșitul anului, foaia de parcurs cu obiectivele, instrumentele și acțiunile anunțate de ÎR/VP și de Comisie;

71. consideră că dimensiunea multilaterală a Parteneriatului estic ar trebui consolidată și dezvoltată în continuare, inclusiv Forumul Societății Civile; constată importanța stabilirii unui dialog constructiv cu Turcia și Rusia privind chestiunile regionale de interes comun și, în special, chestiunile referitoare la securitate;

72. subliniază faptul că rolul regiunilor este crucial pentru a asigura succesul reformelor sociale și economice pe termen lung și a garanta dezvoltarea durabilă; subliniază faptul că PEV ar trebui abordată global, pentru a stimula dezvoltarea economică în zonele de frontieră; consideră că principiile coeziunii teritoriale se aplică și frontierelor externe și că reprezintă un instrument esențial atât pentru îmbunătățirea dezvoltării economice a UE, cât și pentru atingerea obiectivelor politice generale ale UE din cadrul PEV; consideră că noua abordare a PEV trebuie să ia în considerare strategiile macroregionale ale UE și că potențialul macroregiunilor UE care includ statele vecine ale UE ar trebui utilizat pe deplin în vederea unei mai bune coordonări a priorităților și a proiectelor de interes comun pentru UE și statele PEV, în vederea atingerii unor rezultate pozitive de ambele părți și a optimizării resurselor investite;

73. evidențiază rolul major pe care îl au euroregiunile în îndeplinirea obiectivelor politicii de coeziune și încurajează Comisia să le promoveze și să ajute la dezvoltarea acestora, în special în regiunile frontaliere, pentru a consolida rolul euroregiunilor în politica europeană de vecinătate;

74. subliniază potențialul ridicat al Grupărilor europene de cooperare teritorială (GECT), care includ regiuni aflate dincolo de frontierele externe; încurajează încheierea de acorduri specifice cu țările terțe învecinate cu privire la introducerea unor legi naționale care să permită crearea de structuri GECT, în temeiul legislațiilor naționale ale acestora, și a unor acorduri interstatale care să permită autorităților locale și regionale ale țărilor terțe să participe la GECT;

Miercuri, 14 decembrie 2011

75. consideră că viitoarea PEV ar trebui să țină cont de rolul regiunilor ultraperiferice în cadrul politicii UE în domeniul relațiilor externe; observă că acestea au o posibilitate reală de a influența politica externă a UE, deoarece permit UE, pe de o parte, să aibă relații mai strânse cu număr mare de țări terțe și, pe de altă parte, să abordeze aspecte complexe, cum ar fi migrația ilegală; invită Comisia să flexibilizeze în continuare posibilitățile de finanțare inovatoare pentru proiectele selecționate în cadrul politicii de coeziune, pentru a face posibilă introducerea și valorificarea acestora, atât în beneficiul regiunilor europene, cât și al țărilor terțe;

76. subliniază importanța unei abordări geografice și strategice mai extinse atunci când se ia în discuție viitorul PEV, reamintind că, în urma rezoluției Parlamentului European din 19 ianuarie 2006 referitoare la PEV, UE a stabilit, în noiembrie 2007, politici specifice privind țările insulare din Atlantic, care se învecinează cu regiunile ultraperiferice ale UE, adiacente continentului european, în cadrul cărora s-au dovedit a fi relevante chestiuni speciale privind apropierea geografică, afinitatea culturală și istorică și securitatea reciprocă; salută nivelul înalt al rezultatelor atinse și dinamismul politicilor specifice deja aplicate, și anume Parteneriatul special UE-Capul Verde; solicită UE să-și întărească într-o mai mare măsură dialogul și politica de convergență cu aceste țări și să sprijine eforturile lor de consolidare a reformelor politice, sociale și economice;

77. observă că DG Politică Regională a Comisiei are o vastă experiență în gestionarea FEDER și este convins că ar fi în interesul obiectivelor I EVP să se țină seama de sfaturile DG Regio în ceea ce privește cu gestionarea fondurilor; consideră, așadar, că gestionarea acestor instrumente financiare în ceea ce privește programele de cooperare transfrontalieră ar trebui să treacă din nou în competența DG Regio, care a fost responsabilă de aceasta în trecut;

78. salută declarația comună a Summitului Parteneriatului estic, organizat la Varșovia, la 30 septembrie 2011, precum și declarația privind situația din Belarus, în special în ceea ce privește principiile democrației, drepturilor omului și statului de drept, angajamentul pentru consolidarea relațiilor bilaterale atât pe plan economic, cât și pe plan politic, inclusiv cu privire la hotărârea de a avansa în negocierile privind acordul de asociere, consolidarea cooperării multilaterale dintre parteneri, facilitarea mobilității și angajamentul de a intensifica aplicarea acesteia, cu beneficii clare pentru societățile din țările partenere;

79. consideră că o consolidare a Parteneriatului estic este fundamentală pentru dezvoltarea regiunilor de frontieră ale UE; subliniază că Parteneriatul estic trebuie să fie interconectat cu dezvoltarea regională și că acestea trebuie să încurajeze cooperarea bilaterală și multilaterală, de exemplu acordurile de liber schimb, precum și proiectele comune finanțate adecvat, cum ar fi schimburile culturale și cele dintre societățile civile;

80. subliniază importanța promovării într-o mai mare măsură a cooperării regionale în spațiul Mării Negre și dezvoltării în continuare a Strategiei UE pentru Marea Neagră; subliniază complementaritatea dintre politicile privind Marea Neagră ale UE și Parteneriatul estic; invită Comisia și SEAE să valorifice abordările diferite ale celor două inițiative și să clarifice, la toate nivelurile, modalitatea de exploatare a acestui grad considerabil de complementaritate;

81. subliniază importanța Uniunii pentru Mediterana, ca forum permanent de dialog și cooperare și ca instrument de promovare a democrației; îndeamnă copreședinția (următoare a) Uniunii pentru Mediterana să rămână dedicată obiectivelor ambițioase de la începuturi și să contribuie la aplicarea eficientă a politicii europene de vecinătate în zona mediteraneană; consideră că UpM trebuie să stimuleze o dezvoltare economică, socială și democratică sănătoasă și să creeze o bază comună solidă pentru o cooperare regională strânsă între UE și vecinii săi din sud; salută ocazia oferită de UpM de a consolida complementaritatea dintre politicile bilaterale și cele regionale, în vederea unei realizări mai eficiente a obiectivelor cooperării euro-mediteraneene, bazate pe recunoașterea reciprocă a valorilor comune și pe crearea unui spațiu al păcii, securității și prosperității; salută în special angajamentul noului secretar general al Uniunii de a depune eforturi în vederea propunerii de proiecte ale UpM în domeniul democrației și al societății civile; salută deja, în acest sens, majorarea bugetului total pentru Facilitatea de investiții pentru vecinătate;

Miercuri, 14 decembrie 2011

82. reamintește importanța susținerii de către PEV, prin componenta sale multilaterală, a demarării eficiente și rapide a unor proiecte concrete ale UpM, destinate pregătirii unui proces comun de dezvoltare și integrare, în special prin intermediul cofinanțării unor studii de fezabilitate și al sprijinului acordat majorării creditelor concesionale;

83. solicită Comisiei și SEAE să analizeze posibilitățile de interconectare instituțională a PEV cu politicile de vecinătate ale actorilor regionali fundamentali, îndeosebi Turcia; reamintește ambiția Ankerei de a inspira și de a sprijini tranzițiile democratice și reformele socioeconomice din vecinătatea sudică; constată că participarea instituțiilor și a ONG-urilor din Turcia în cadrul instrumentelor PEV ar genera sinergii unice, în special în domeniul precum dezvoltarea instituțiilor și a societății civile; consideră că o cooperare practică trebuie completată de un dialog structural între UE și Turcia în vederea coordonării politicilor de vecinătate ale acestora; recomandă extinderea, în principiu, a unei inițiative similare de cooperare în cadrul PEV la Rusia și la alte părți interesate relevante;

UE și soluționarea conflictelor

84. reamintește că o soluționare pașnică a conflictelor militare regionale, inclusiv a celor așa-zis „înghețate”, este o condiție prealabilă esențială pentru consolidarea democrației, respectul față de drepturile omului, prosperitate și creștere economică și, prin urmare, ar trebui să reprezinte un interes prioritar al UE;

85. reamintește că UE ar trebui să se implice mai mult și să aibă un rol mai activ, mai coerent și mai constructiv în soluționarea conflictelor regionale, printre altele prin intermediul SEAE, prin dezvoltarea mai multor măsuri de instaurare a unui climat de încredere, prin reconciliere și mediere, luând în considerare abordări noi, pragmatice și inovatoare, cum ar fi lansarea de strategii de comunicare publică, promovarea unui corp civil european pentru pace și a unor acțiuni de mediere pe plan local, sprijinirea culturii civice – în special formarea, educarea și participarea copiilor și tinerilor –, schimburile între cetățeni și dialogul la nivelul comunității, implicarea organizațiilor societății civile, dezvoltarea de proiecte transfrontaliere și consolidarea relațiilor de bună vecinătate; reamintește importanța strategică a consolidării cooperării politice în materie de securitate și de combatere a terorismului și a extremiștilor;

86. consideră că dialogul intercultural și interreligios este fundamental în vederea unei mai bune înțelegeri reciproce, a respectului, a solidarității și a toleranței față de și între țările partenere vecine; solicită ca noile instrumentele PEV propuse să acorde o atenție deosebită promovării acestora;

87. în contextul creat în urma revoluțiilor din Africa de Nord, subliniază importanța acordării de sprijin justiției de tranziție și îndeamnă toate țările partenere să coopereze cu justiția internațională, și anume cu CPI;

88. insistă asupra nevoii de a menține o abordare regională și salută atât decizia de numire a unui RSUE pentru Caucazul de Sud și pentru regiunea sud-mediteraneană, cât și pe cea de instituire a unui grup operativ pentru țările sud-mediteraneene; este de opinie că ar trebui să se aibă în vedere înființarea unui grup operativ similar pentru Caucazul de Sud; subliniază necesitatea asigurării faptului că rolul proactiv al UE în cadrul negocierilor în format 5+2 cu privire la Transnistria beneficiază de resurse adecvate, în special după încheierea mandatului Reprezentantului Special al UE;

89. subliniază faptul că respectivele conflicte regionale nu pot fi oprite fără a lua în calcul contextul lor cultural; solicită elaborarea unei strategii coerente, după modelul celei instaurate de Scutul Albastru, care acordă culturii un rol în cadrul prevenirii conflictelor și al restabilirii păcii;

Miercuri, 14 decembrie 2011

90. salută activitatea desfășurată la fața locului de organizațiile internaționale, în special OSCE și agențiile ONU, în situații de conflict și post-conflict și în promovarea dezvoltării durabile în întreaga vecinătate, în special angajamentul pe termen lung al UNRWA față de refugiații palestinieni;

91. sprijină acțiunile umanitare și pe cele în favoarea dezvoltării și păcii desfășurate de Uniune în țările partenere din vecinătatea estică și, în special, importanta contribuție a Uniunii la UNRWA; regretă totodată că aceste acțiuni nu sunt încă însoțite de o creștere a influenței Uniunii ca actor politic de prim rang în Orientul Apropiat; îndeamnă SEAE și Comisia să depună toate eforturile pentru a conferi prezenței și acțiunilor Uniunii în regiune o pondere politică la înălțimea angajamentului său decisiv în planul ajutorului umanitar și al ajutorului pentru dezvoltare;

Dimensiunea parlamentară

92. subliniază că Parlamentul European are un rol important, prin intermediul delegațiilor sale parlamentare și al delegațiilor la adunările parlamentare, în consolidarea dialogului politic și promovarea libertăților depline, a reformelor democratice și a statului de drept în țările vecine partenere și subliniază că aceste contacte ar putea reprezenta, de asemenea, o modalitate de evaluare a gradului de îndeplinire a criteriilor viitoare, precum și de adaptare a cooperărilor bilaterale și multilaterale în contextul evenimentelor și al progreselor realizate;

93. reafirmă că adunările parlamentare multilaterale, precum EURONEST și AP a UpM, reprezintă vectori esențiali pentru consolidarea încrederii și a coerenței între UE și țările partenere și între țările partenere însele, contribuind, astfel, în mod semnificativ la îndeplinirea obiectivelor Parteneriatului estic (PEs) și ale Uniunii pentru Mediterana; solicită SEAE și Comisiei să asocieze membrii EURONEST în cea mai mare măsură posibilă la structurile și platformele multilaterale ale PEs; insistă asupra nevoii de recunoaștere a APA UpM drept o instituție parlamentară legitimă a UpM; subliniază că un secretariat complet va conferi o coerență sporită activității EURONEST și AP a UpM și consecvență cu programele PEV planificate pentru dimensiunile regionale sudică și estică;

94. solicită CE să ofere mai mult sprijin financiar și tehnic, precum și expertiză administrațiilor parlamentelor naționale ale țărilor din Parteneriatul estic în cadrul programului global de creștere a capacității administrative în vederea consolidării eficienței, transparenței și răspunderii publice a acestora, care sunt cruciale dacă se dorește ca parlamentele să-și îndeplinească rolul ce le revine în procesele decizionale democratice;

95. își confirmă deschiderea față de primirea favorabilă a reprezentanților parlamentului belarus la EURONEST, de îndată ce alegerile parlamentare din Belarus vor fi considerate democratice de către comunitatea internațională, inclusiv de OSCE;

Finanțarea

96. salută propunerea privind noul Instrument european de vecinătate și mărirea finanțării PEV, așa cum a solicitat în rezoluțiile sale precedente; consideră că distribuirea fondurilor ar trebui să fie flexibilă și adecvată pentru ambele regiuni, păstrându-se, în același timp, echilibrul regional și având la bază o abordare orientată spre performanță și care să se raporteze la angajamente și la progresul înregistrat în materie de reforme în țările partenere, dar și la nevoile și capacitățile acestora; observă că flexibilitatea și simplificarea crescute ar trebui să respecte dreptul la control democratic și să fie însoțite de o supraveghere sporită a cheltuielilor;

97. consideră că este importantă menținerea unui echilibru rezonabil între componentele estică și sudică, în special având în vedere că țările învecinate din est se află în faza de punere în aplicare a programelor și reformelor legate de Parteneriatul estic și au perspective de aderare la UE; consideră totuși că acest echilibru nu poate fi considerat definitiv; sprijină pe deplin principiul asistenței financiare flexibile, diferențiate și orientate spre performanță, care să se bazeze pe nevoi reale, pe capacitatea de absorbție și pe obiective atinse;

Miercuri, 14 decembrie 2011

98. consideră că revizuirea IEV trebuie să țină seama și să se realizeze în contextul evaluării actuale a CFM 2007-2013 și al negocierilor privind perioada de după 2013, pentru a nu se redeschide negocierile privind finanțarea politicii de vecinătate în cursul anului 2012 și 2013;
99. solicită o majorare considerabilă a plafonului prevăzut în rubrica 4 a bugetului UE pentru Instrumentul european de vecinătate și parteneriat, dat fiind faptul că, în pofida unor progrese înregistrate în ultimii ani în promovarea unei cooperări mai mari și a unei integrări economice progresive între UE și țările partenere, trebuie să se depună mai multe eforturi, deoarece apar noi provocări și zone de cooperare;
100. subliniază că realocarea creditelor necesare pentru creșterea finanțării PEV ar trebui să se bazeze pe priorități clare și, prin urmare, nu ar trebui să se realizeze în detrimentul unicului instrument de reacție la criză și de construire a păcii, Instrumentul de stabilitate, conform propunerii Comisiei; subliniază că finanțarea PEV nu ar trebui să fie afectată de actuala criză a datoriei suverane;
101. regretă că un mare procent din fondurile PEV disponibile sunt cheltuite pe consultanță, în loc să fie dedicate proiectelor și programelor și solicită, în acest sens, o reechilibrare rapidă a utilizării acestora în cadrul noului instrument;
102. subliniază că este important să se vegheze, în cazurile în care UE a mobilizat resurse sub formă de ajutor umanitar, la asigurarea unei tranziții corespunzătoare de la reabilitare la reconstrucție și dezvoltare, pentru a elimina unele dintre consecințele distructive ale revoluțiilor;
103. consideră că programul-cadru de sprijin comunitar (CSF) poate fi conceput drept parte integrantă a IEV; sugerează luarea în considerare a ideii redirectionării gestionării fondurilor IEV către CSF, în cazul în care statele nu reușesc să îndeplinească condițiile de finanțare datorită unei performanțe nesatisfăcătoare;
104. subliniază rolul fundamental al IEV în sprijinirea strategiilor macroregionale ale UE, precum Strategia UE pentru regiunea Mării Baltice și Strategia UE pentru regiunea Dunării, prin furnizarea de finanțare pentru dimensiunea externă a acestor strategii, în special pentru activitățile care implică statele învecinate;
105. subliniază că alocarea resurselor trebuie să aibă la bază un număr limitat de priorități clar definite și de obiective măsurabile, în acord cu țările partenere, ținând seama de nevoile lor și în temeiul unei condiționalități clare și al unor progrese deja înregistrate; subliniază că sprijinul bugetar ar trebui utilizat doar atunci când există garanții pentru o gestionare bugetară solidă și că ar trebui utilizată întreaga gamă de instrumente disponibile, pentru a reflecta mai bine prioritățile; subliniază, în acest context, necesitatea unei legislații consolidate în domeniul achizițiilor publice și a unei mai bune gestionări a finanțelor publice din statele PEV;
106. subliniază necesitatea unei abordări consecvente în ceea ce privește asistența acordată țărilor vecine de către fiecare stat membru al UE și de către UE în cadrul PEV; susține fiecare mecanism care ar contribui la coordonarea și eficientizarea activității diferiților donatori UE în țările PEV, fără a adăuga elemente birocratice inutile;
107. subliniază că, deși sprijinul poate constitui un avantaj pentru statele PEV, acesta nu este suficient pentru garantarea unei dezvoltări de durată și care să se poată autosuține; prin urmare, solicită statelor PEV să-și consolideze și să-și mobilizeze resursele naționale, să instituie sisteme de impozitare transparentă, să implice cu eficiență sectorul privat, autoritățile locale și societatea civilă în cadrul agendei PEV și să-și crească gradul de implicare și răspunderea pentru proiectele PEV;

Miercuri, 14 decembrie 2011

108. salută decizia țărilor membre ale G8 de a extinde facilitățile de creditare acordate țărilor din Parteneriatul sudic care au demarat o tranziție către democrație; consideră că angajamentele asumate în cadrul „Parteneriatului de la Deauville” din 27 mai 2011 sunt de natură a încuraja mobilizarea financiară în favoarea democrației și a dezvoltării în țările partenere ale Uniunii Europene;

109. solicită, având în vedere Primăvara arabă, precum și restrângerea democrației în anumite state din cadrul Parteneriatului estic, o evaluare autocritică specifică a instrumentelor financiare utilizate în trecut în cadrul IEPV, cu privire la funcționarea acestora în domeniile democrației, drepturilor omului, guvernantei, combaterii corupției, consolidării instituționale și sprijinului acordat societății civile; consideră că UE trebuie să adopte o abordare actualizată, care să intensifice cooperarea pentru prevenirea conflictelor;

110. are convingerea fermă că asistența financiară pentru Autoritatea Palestiniană și UNRWA trebuie, de asemenea, analizată în contextul acestei revizuirii și că aceasta trebuie să facă obiectul unei programări pe termen lung, ca parte integrantă a politicii de vecinătate; nu consideră valabil argumentul potrivit căruia instabilitatea politică din regiune și particularitățile procesului de pace nu permit decât o programare provizorie și o consolidare de la caz la caz;

111. solicită, având în vedere nevoile acute, în special din vecinătatea sudică, încheierea cu rapiditate a unui acord între Parlamentul European și Consiliu privind propunerea de consolidare a Instrumentului de vecinătate pentru perioada 2012-2013; invită, în plus, statele membre să își îndeplinească cu promptitudine angajamentele bilaterale față de statele sud-mediteraneene și față de statele din cadrul Parteneriatului estic;

112. insistă ca Consiliul să adopte fără întârziere propunerea legislativă de modificare a articolului 23 al regulamentului IEPV, prezentată de Comisie în mai 2008 și adoptată de Parlament la 8 iulie 2008, care ar permite reinvestirea fondurilor recuperate în urma operațiunilor anterioare; reamintește că această măsură este deja considerată existentă, fapt reflectat de propunerea privind finanțarea revizuirii PEV în bugetul 2011-2013; solicită Comisiei să ia în considerare modalități alternative de punere imediată la dispoziția dimensiunilor sudică și estică a unor fonduri cu capital de risc suplimentare prin intermediul BEI;

113. salută activitatea depusă de Banca Europeană de Investiții, mai ales prin intermediul Facilității euro-mediteraneene de investiții și parteneriat, și de Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare (BERD) și subliniază importanța și necesitatea mai multor sinergii cu alte instituții financiare naționale și internaționale care sunt, de asemenea, active în aceste țări; sprijină modificarea statutului BERD, astfel încât partenerii din vecinătatea sudică să fie, de asemenea, eligibili pentru asistența acordată de aceasta, urmărind să stabilească între BEI și BERD, amândouă cu capital majoritar european, o relație fructuoasă de cooperare, și nu de concurență;

*

* *

114. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate/Vicepreședintele Comisiei, SEAE, guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale țărilor PEV și Secretarului General al Uniunii pentru Mediterana.

Miercuri, 14 decembrie 2011

Politica UE de combatere a terorismului: principale realizări și viitoare provocări

P7_TA(2011)0577

Rezoluția Parlamentului European din 14 decembrie 2011 referitoare la politica UE de combatere a terorismului: principale realizări și viitoare provocări (2010/2311(INI))

(2013/C 168 E/06)

Parlamentul European,

- având în vedere Carta drepturilor fundamentale, articolele 2, 3 și 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană și articolele pertinente din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
- având în vedere Strategia europeană de securitate din 2003 ⁽¹⁾ și raportul privind punerea sa în aplicare din 2008 ⁽²⁾,
- având în vedere Decizia-cadru 2002/475/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind combaterea terorismului ⁽³⁾, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2008/919/JAI ⁽⁴⁾, și, în special, articolul 10 din aceasta referitor la protecția și asistența acordată victimelor,
- având în vedere Strategia UE din 2005 de combatere a terorismului ⁽⁵⁾,
- având în vedere Strategia Uniunii Europene pentru combaterea radicalizării și a recrutării în scopuri teroriste ⁽⁶⁾,
- având în vedere Programul de la Stockholm - o Europă deschisă și sigură în serviciul cetățenilor și pentru protecția acestora ⁽⁷⁾ și Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliul, Comitetul Economic și Social și Comitetul Regiunilor din 20 aprilie 2010 intitulată „Crearea unui spațiu de libertate, securitate și justiție pentru cetățenii Europei - plan de acțiune pentru punerea în aplicare a Programului de la Stockholm (COM(2010)0171),
- având în vedere Raportul Europol din 2011 privind situația terorismului și evoluția acestuia (TE-SAT 2011),
- având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu din 20 iulie 2010 referitoare la politica UE de combatere a terorismului: principale realizări și viitoare provocări (COM(2010)0386),
- având în vedere Avizul Autorității Europene pentru Protecția Datelor din 24 noiembrie 2010 referitor la Comunicarea privind politica UE de combatere a terorismului: principale realizări și provocări viitoare ⁽⁸⁾,
- având în vedere Avizul Comitetului Economic și Social European referitor la Comunicarea privind politica UE de combatere a terorismului: principale realizări și provocări viitoare ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ O Europă sigură într-o lume mai bună – Strategia europeană de securitate, aprobată de Consiliul European de la Bruxelles, din 12 decembrie 2003 și elaborată în cadrul responsabilităților Înaltului Reprezentant al UE Javier Solana

⁽²⁾ Raportul privind punerea în aplicare a Strategiei europene de securitate – Asigurarea securității într-o lume în schimbare S 407/08

⁽³⁾ JO L 164, 22.6.2002, p. 3

⁽⁴⁾ JO L 330, 9.12.2008, p. 21

⁽⁵⁾ Documentul Consiliului 14469/4/2005

⁽⁶⁾ Documentul Consiliului 14781/1/2005. Strategia a fost revizuită în noiembrie 2008. Documentul Consiliului 15175/2008

⁽⁷⁾ JO C 115, 4.5.2010, p. 1.

⁽⁸⁾ JO C 56, 22.2.2011, p. 2.

⁽⁹⁾ SOC/388 - CESE 800/2011.

Miercuri, 14 decembrie 2011

- având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu - Strategia de securitate internă a UE în acțiune: cinci pași către o Europă mai sigură (COM(2010)0673),
 - având în vedere Convenția Consiliului Europei din 1983 privind despăgubirea victimelor infracțiunilor violente (STCE nr. 116), Convenția Consiliului Europei din 2005 privind prevenirea terorismului (STCE nr. 196), Orientările Consiliului Europei din 2005 privind protecția victimelor atacurilor teroriste și Recomandarea Consiliului Europei din 2006 (2006)8 privind asistența pentru victimele infracționalității, precum și propunerea Comisiei din 2011 de Directivă de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității (COM(2011)0275),
 - având în vedere evaluarea la jumătatea perioadei a celui de-al 7-lea Program-cadru pentru cercetare și Cartea verde intitulată „De la provocări la oportunități: către crearea unui cadru strategic comun pentru finanțarea cercetării și inovării în UE”,
 - având în vedere diversele sale rezoluții legate de combaterea terorismului,
 - având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 al Consiliului din 27 decembrie 2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului ⁽¹⁾ și Poziția comună a Consiliului 2001/931/PESC din 27 decembrie 2001 privind aplicarea de măsuri specifice pentru combaterea terorismului ⁽²⁾,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și avizele Comisiei pentru afaceri externe și al Comisiei pentru afaceri juridice (A7-0286/2011),
- A. întrucât, după cumplitele atacuri de la 11 septembrie 2001, primul deceniu al secolului XXI a fost marcat de „războiul împotriva terorismului”, în special în ceea ce privește abordarea adoptată de SUA; întrucât, deși în Europa nu au avut loc astfel de atacuri sau atacuri de o magnitudine similară, dar planificarea și pregătirile s-au desfășurat parțial în Europa și mulți europeni le-au resimțit ca pe niște atacuri împotriva valorilor și a modului lor de viață;
- B. întrucât Uniunea Europeană a fost tot mai mult ținta și victima terorismului în secolul XXI și se confruntă cu o amenințare mai prezentă decât oricând;
- C. întrucât atacurile teroriste grave comise pe teritoriul UE de la atacurile de la 11 septembrie 2001 din Statele Unite, inclusiv atacurile teroriste de la Madrid din 2004 și atacurile de la Londra din 2005, au avut un impact semnificativ asupra percepției privind securitatea comună a cetățenilor UE;
- D. întrucât Raportul Europol pentru anul 2011 privind situația terorismului și tendințele acestuia în UE (TE-SAT 2011) arată că amenințarea atacurilor teroriste în UE continuă să fie serioasă și că legăturile dintre terorism și crima organizată par să se consolideze, subliniind o tendință de scădere a numărului atacurilor teroriste revendicate sau atribuite organizațiilor teroriste separatiste în comparație cu anul 2006, deși acestea reprezintă majoritatea atacurilor teroriste din UE;
- E. întrucât Programul de la Stockholm identifică două amenințări la adresa siguranței interne – terorismul internațional și crima organizată – care, în multe cazuri, funcționează în aceleași sectoare de activitate, precum traficul de arme și de stupefiante;

⁽¹⁾ JO L 344, 28.12.2001, p. 70.

⁽²⁾ JO L 344, 28.12.2001, p. 93.

Miercuri, 14 decembrie 2011

- F. întrucât terorismul nu este un fenomen recent, întrucât, în ultimele decenii, terorismul a căpătat forme noi precum terorismul informatic, iar rețelele teroriste au devenit mai complexe ca structură, mijloace și fonduri, făcând astfel amenințarea teroristă mai complexă; întrucât combaterea terorismului a făcut mereu parte din domeniile de competență ale statelor membre și din acțiunile normale de aplicare a legii; întrucât atacurile de la 11 septembrie 2001, de la Madrid și de la Londra au condus la o schimbare fundamentală a percepției fenomenului terorist și a metodelor și a instrumentelor utilizate pentru a lupta împotriva terorismului; și întrucât de la atacurile menționate terorismul a devenit o problemă care afectează siguranța întregii Uniuni Europene, nu doar siguranța națională a statelor membre, cu un cadru legal foarte diferit;
- G. întrucât, în pofida lipsei unei definiții internaționale clare a terorismului, UE a definit infracțiunile cu caracter terorist în Decizia-cadru 2002/475/JAI;
- H. întrucât cooperarea internațională este indispensabilă pentru a priva terorismul de bazele sale financiare, logistice și operaționale;
- I. întrucât, cu toate că experiențele legate de terorism și gradul de amenințare variază între statele membre ale UE, este necesară o abordare comună a UE, deoarece operațiunile teroriste au adesea un caracter paneuropean, iar teroriștii se folosesc, în săvârșirea actelor, de diversitatea legislativă, de capacitățile de combatere a terorismului și de eliminarea controalelor de frontieră;
- J. întrucât cetățenii UE și alte persoane vor, de asemenea, să aibă siguranța garantată în interiorul și în afara UE, iar UE are un rol important de jucat în acest sens;
- K. întrucât actele teroriste periclitează în mod grav drepturile omului, amenință democrația, urmăresc să destabilizeze guvernele constituite în mod legitim, subminează societățile civile pluraliste și contestă idealurile tuturor de a trăi o viață fără teamă;
- L. întrucât scopul politicii de combatere a terorismului ar trebui să fie de a lupta împotriva obiectivelor terorismului și a comiterii de acte teroriste, care urmăresc să distrugă structura societăților noastre libere, deschise și democratice; întrucât obiectivul principal al acestei politici trebuie să fie protejarea și consolidarea acestei structuri a societății democratice prin consolidarea libertăților civile și a controlului democratic, prin asigurarea securității și a siguranței cetățenilor europeni, prin identificarea părților responsabile pentru săvârșirea actelor teroriste și urmărirea lor în justiție, răspunzând consecințelor unui atac terorist prin politici de incluziune, cooperare judiciară și polițienească transfrontalieră și printr-o strategie eficientă și coordonată la nivelul UE; întrucât eficiența politicilor de combatere a terorismului trebuie măsurată în funcție de îndeplinirea acestor obiective; întrucât abordarea care s-ar bucura de cel mai mare succes în lupta împotriva terorismului este de a se axa pe acțiuni de prevenire a extremismului și escaladării violente;
- M. întrucât strategia UE de combatere a terorismului ar trebui, prin urmare, să se concentreze nu numai asupra consecințelor terorismului, ci și asupra cauzelor sale;
- N. întrucât combaterea extremismului violent reprezintă un element esențial în prevenirea și eliminarea terorismului;
- O. întrucât combaterea terorismului înseamnă combaterea tuturor formelor de terorism, inclusiv terorismul informatic, narcoterorismul și interconectabilitatea grupurilor teroriste cu și în cadrul operațiunilor criminale multiple, precum și tacticile pe care le utilizează pentru a funcționa, cum ar fi finanțarea ilegală, extorcarea de fonduri, spălarea banilor și mascarea operațiunilor grupurilor teroriste sub aparența unor presupuse persoane juridice sau instituții;

Miercuri, 14 decembrie 2011

- P. întrucât terorismul este o problemă de stat, instituțiilor democratice le revine, prin urmare, responsabilitatea de a elabora și menține liniile centrale ale politicii de combatere a terorismului în căutarea unui consens politic și social cât mai amplu; întrucât lupta democratică împotriva terorismului, în cadrul indispensabil al statului de drept și sub imperiul legii, incumbă tuturor partidelor politice reprezentate în instituțiile democratice și aflate fie la guvernare, fie în opoziție; și întrucât este recomandabil să se păstreze definiția politicii de combatere a terorismului, care, în orice societate democratică, revine guvernelor, avându-și originea în confruntarea legală dintre partidele politice și, prin urmare, în competiția electorală;
- Q. întrucât este rezonabil să se măsoare costurile și beneficiile politicilor de combatere a terorismului, întrucât factorii de decizie ar trebui să știe dacă deciziile lor au impactul dorit, iar cetățenii au dreptul să îi tragă la răspundere pe reprezentanții lor aleși;
- R. întrucât, la zece ani după atacurile care au zdruncinat lumea, a venit momentul unui bilanț al realizărilor în privința combaterii terorismului; întrucât evaluarea permite o elaborare mai eficientă și mai eficace a politicilor, iar în orice democrație modernă, deciziile politice trebuie să fie supuse unei evaluări și revizuirii frecvente;
- S. întrucât s-a făcut extrem de puțin pentru a evalua în ce măsură politicile UE de combatere a terorismului au atins obiectivele menționate; întrucât Parlamentul European a solicitat în mod repetat o evaluare amănunțită a politicilor UE în materie de combatere a terorismului, ținând seama de faptul că evaluarea și aprecierea sunt condiții prealabile pentru transparența și responsabilitatea factorilor de decizie politică; și întrucât absența unei evaluări corespunzătoare a politicilor UE de combatere a terorismului este, în principal, rezultatul faptului că o mare parte din aceasta se desfășoară în domeniul politicilor de informații și securitate, în care există o uzanță a păstrării confidențialității;
- T. întrucât atacurile teroriste au urmărit în mod repetat să provoace victime în masă, sfidând capacitățile instituționale disponibile;
- U. întrucât teroriștii, pentru a-și atinge obiectivul distrugerii democrației, își îndreaptă atacurile spre populația civilă; întrucât cei care au suferit răni, daune sau au pierdut pe cineva drag în atacurile teroriste au dreptul la sprijinul și solidaritatea noastră, precum și dreptul de a primi despăgubiri, compensații și asistență;
- V. întrucât este foarte important ca justiția să-și urmeze cursul, ca cei vinovați să fie aduși în fața justiției și ca actele criminale cu caracter terorist să nu rămână nepedepsite și întrucât situația victimelor în calitate de martori în procedurile judiciare necesită o atenție specială;
- W. întrucât răspunderea și responsabilitatea sunt factori esențiali pentru legitimitatea democratică a politicilor de combatere a terorismului și întrucât erorile, acțiunile ilicite și încălcările dreptului internațional și ale legislației în domeniul drepturilor omului trebuie să fie investigate și urmărite penal;
- X. întrucât măsurile de combatere a terorismului trebuie să respecte drepturile consacrate în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, iar orice măsură adoptată în acest domeniu influențează reciproc sfera libertăților civile;
- Y. întrucât supravegherea în masă a devenit un element-cheie al politicilor de combatere a terorismului și întrucât colectarea pe scară largă a datelor cu caracter personal, tehnologiile de detectare și identificare, localizarea și urmărirea, extragerea datelor și elaborarea de profiluri, evaluarea riscurilor și analiza comportamentală sunt toate utilizate în scopul prevenirii terorismului; întrucât aceste instrumente prezintă riscul de a transfera asupra cetățenilor obligația de a aduce dovezi; întrucât eficacitatea și ratele de succes ale acestor instrumente de prevenire a terorismului sunt îndoielnice; și întrucât schimbul de informații între agenții este insuficient;

Miercuri, 14 decembrie 2011

- Z. întrucât autoritățile publice utilizează din ce în ce mai mult date colectate în scopuri comerciale sau private; întrucât societățile private din diferite sectoare sunt obligate să păstreze și să furnizeze date personale din bazele de date de clienți; întrucât costurile de stocare și recuperare a datelor (atât investiții în infrastructură, cât și costuri operaționale) sunt considerabile;
- AA. întrucât există o necesitate urgentă pentru o definiție juridică uniformă a conceptului de „elaborare a profilului”, bazată pe drepturile fundamentale relevante și standardele de protecție a datelor pentru a reduce incertitudinea cu privire la activitățile care sunt interzise și la cele care nu sunt interzise,

Considerații generale

1. salută cu satisfacție comunicarea Comisiei și reamintește că aceasta trebuie să fie cuplată cu viitoarea Strategie de securitate internă a UE; regretă, cu toate acestea, faptul că domeniul său de aplicare este destul de restrâns, limitându-se la aplicarea măsurilor politice convenite și nu cuprinde politicile sau măsurile naționale de combatere a terorismului care transpun politicile convenite la nivel european sau internațional, precum și faptul că nu s-a efectuat o examinare mai profundă a posibilelor lacune de ordin juridic sau a unei posibile suprapuneri sau dublări a acțiunilor și instrumentelor destinate combaterii terorismului adoptate la nivelul UE; afirmă importanța unei abordări coerente, la nivelul Uniunii Europene și al statelor membre, pentru inițiativele adoptate în materie de siguranță internă, vizând în special terorismul și crima organizată;
2. deplânge, de asemenea, faptul că această comunicare nu cuprinde și nu dezvoltă în mod mai detaliat măsurile adoptate de alte Direcții Generale decât JLS (cum ar fi TRAN, ENTER sau MARKT) și că nu oferă o idee clară despre modul în care interacționează măsurile unde există suprapuneri sau, dimpotrivă, lacune; este de părere că toate nivelurile susmenționate trebuie să fie luate, de asemenea, în considerare, întrucât măsurile la nivel european, național și internațional sunt complementare și întrucât o evaluare a măsurilor individuale nu oferă o imagine completă a impactului politicilor de combatere a terorismului în Europa;
3. regretă că s-a pierdut ocazia de a explica modul în care unele instrumente ale UE de combatere a terorismului, precum păstrarea datelor, PNR și Acordul SWIFT se încadrează în strategia UE de combatere a terorismului;
4. consideră că Carta drepturilor fundamentale ar trebui să fie întotdeauna instrumentul de orientare pentru politicile UE în acest domeniu și pentru statele membre în punerea în aplicare a acestora, precum și în cooperarea cu părțile terțe și cu țările terțe;
5. subliniază necesitatea ca Uniunea Europeană, statele sale membre și țările partenere să își bazeze strategia de combatere a terorismului internațional pe statul de drept și pe respectarea drepturilor fundamentale; subliniază, în plus, faptul că acțiunile externe ale Uniunii vizând combatere a terorismului internațional ar trebui orientate, în primul rând, spre prevenire și subliniază necesitatea promovării dialogului, a toleranței și a înțelegerii între diferitele culturi, civilizații și religii;
6. reamintește că politicile de combatere a terorismului ar trebui să respecte standardele stabilite cu privire la necesitate, eficacitate, proporționalitate, libertățile civile, statul de drept, controlul democratic și răspundere, pe care Uniunea s-a angajat să le mențină și să le dezvolte, iar verificarea respectării acestor standarde trebuie să fie parte integrantă a evaluării tuturor eforturilor de combatere a terorismului ale UE; consideră că politicile de combatere a terorismului trebuie să fie dezvoltate în conformitate cu dispozițiile legislației primare a UE și, în special, acordă prioritate respectării drepturilor consacrate în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene;
7. reafirmă faptul că măsuri restrictive vizând confiscarea, sechestrarea sau înghețarea activelor și fondurilor persoanelor fizice sau persoanelor juridice și organizațiilor care se ocupă cu activități teroriste sau sunt implicate în astfel de activități, pot constitui un instrument util de combatere a terorismului, însă trebuie să respecte pe deplin dispozițiile articolului 75 din TFUE și Carta drepturilor fundamentale;

Miercuri, 14 decembrie 2011

8. consideră că prevenirea, urmărirea și urmărirea penală a activităților teroriste sunt politici critice la nivelul UE și trebuie să facă parte dintr-o abordare sistematică, bazată nu pe norme de urgență, ci pe o strategie coerentă, fondată pe necesitate, eficientă din punct de vedere a obiectivelor și costurilor și trebuie să evite dublarea măsurilor și a denaturării funcțiilor instituțiilor, agențiilor și organismelor competente;

9. subliniază faptul că evaluarea a zece ani de politici ale UE de combatere a terorismului ar trebui să conducă la obiective politice clar definite;

10. consideră că terorismul este un fenomen în permanentă schimbare, care se cere combătut printr-o politică de luptă contra terorismului care să răspundă acestui fapt;

11. consideră că decizia vizând adâncirea și dezvoltarea celor patru componente esențiale ale strategiei de combatere a terorismului, și anume prevenirea, protejarea, urmărirea și răspunsul, va produce efecte pozitive;

12. consideră că prevenirea, anchetarea și urmărirea penală a activităților teroriste ar trebuie să se bazeze pe consolidarea cooperării judiciare și polițienești la nivelul UE, alături de un control parlamentar deplin și realizarea completă și la timp a foii de parcurs pentru un set superior de garanții procedurale uniforme;

13. consideră că instruirea și informarea autorităților judiciare și polițienești trebuie să constituie o prioritate în vederea îmbunătățirii gradului de pregătire pe teritoriul Uniunii Europene în lupta împotriva terorismului;

14. subliniază, în acest sens, importanța cooperării statelor membre cu OLAF, precum și cu alte agenții ale UE, precum Europol, Eurojust și CEPOL;

15. invită Comisia să evalueze pe deplin setul de politici de combatere a terorismului și măsurile adoptate și să se concentreze pe provocările viitoare, inclusiv reforma Europol și Eurojust, din perspectiva noilor posibilități oferite de Tratatul de la Lisabona, necesitatea de standarde uniforme pentru obținerea probelor și desfășurarea anchetelor, punerea integrală în funcțiune a unor echipe de anchetă comune, un cadru al UE mai puternic pentru instruirea în domeniul judiciar și polițienesc, precum și incluziunea corespunzătoare și politicile de integrare;

16. consideră că acțiunile de combatere a terorismului trebuie să fie adecvate nivelului de amenințare și că acestea trebuie ajustate în funcție de creșterea sau scăderea nivelului de amenințare; arată că măsurile de combatere a terorismului, în ce privește atât noile competențe guvernamentale, cât și noile agenții, trebuie concepute în așa fel încât să poată fi sporite sau reduse, în funcție de situație;

17. reamintește că radicalizarea și recrutarea reprezintă amenințarea cea mai importantă și continuă pe termen lung, astfel cum a fost subliniat în comunicarea Comisiei și constituie, prin urmare, axa în jurul căreia UE trebuie să își concentreze strategiile de prevenire pentru a combate terorismul chiar de la sursă; subliniază că investițiile în politici de combatere a terorismului și a discriminării reprezintă un instrument esențial cu care să abordeze și să prevină radicalizarea și recrutarea de potențiali teroriști;

18. reamintește contribuția importantă a nenumărate ONG-uri și a societății civile, adesea cofinanțate de EU și de statele membre ale acesteia, pentru dezvoltarea socioeconomică, construirea păcii, construirea națiunii și democratizarea, toate fiind esențiale în combaterea radicalizării și a recrutării;

Miercuri, 14 decembrie 2011

19. solicită elaborarea unei strategii globale în raport cu interconectarea din ce în ce mai pronunțată dintre crima organizată, traficul de droguri și terorism la nivel internațional; încurajează analiza continuă a noilor tendințe și caracteristici în materie de diversificare, radicalizare și recrutare, precum și a celor legate de rolul organizațiilor internaționale neguvernamentale în finanțarea terorismului;

20. invită, în acest sens, Comisia și statele membre să prevină apariția extremismului;

21. atrage atenția asupra necesității extinderii și dezvoltării parteneriatelor strategice existente privind combaterea terorismului și a încheierii altora noi cu țări din exteriorul Europei, în măsura în care aceste parteneriate respectă drepturile omului; evidențiază cooperarea strategică dintre Uniune și SUA și subliniază necesitatea cooperării cu alți parteneri, reitând importanța acordată de Uniune protecției datelor cu caracter personal ale cetățenilor și apărării drepturilor omului și a celor civile ale acestora;

22. subliniază faptul că lupta împotriva terorismului este parte integrantă a relațiilor Uniunii cu țările terțe; solicită o creștere a fondurilor destinate măsurilor de asistență pentru combaterea terorismului în cadrul viitorului Instrument pentru stabilitate, pentru a preveni eșecurile statelor; este de acord, în această privință, că regiunile prioritare sunt Asia de Sud, în special Pakistanul și Afganistanul, regiunea Sahel (Mauritania, Mali, Niger), Somalia și Yemen; salută prezentarea, la 21 martie 2011, a Strategiei Uniunii Europene privind securitatea și dezvoltarea în regiunea Sahel și solicită Consiliului să adopte această strategie după consultarea Parlamentului European; salută introducerea unor clauze antiterorism în acordurile internaționale;

23. solicită Comisiei, Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și Consiliului să pună rapid în practică înțelegerea privind clauza de solidaritate, introdusă prin Tratatul de la Lisabona;

24. subliniază importanța definirii unui set uniform de norme pentru protecția și sprijinul specific al victimelor terorismului, precum și a martorilor, inclusiv în cadrul propunerii de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității (COM(2011)0275);

Evaluarea și exercitiul de determinare a situației

25. subliniază faptul că o evaluare adecvată a zece ani de politici de combatere a terorismului ar trebui să examineze, îndeosebi, dacă măsurile luate în scopul prevenirii și combaterii terorismului în UE au fost întemeiate pe dovezi și nu pe supoziții, au corespuns necesităților, au fost coerente și au făcut parte dintr-o strategie cuprinzătoare a UE de combatere a terorismului, pe baza unei evaluări complete și aprofundate, care să fie realizată în conformitate cu prevederile articolului 70 din TFUE, iar Comisia să prezinte un raport unei reuniuni parlamentare mixte a Parlamentului European și a comisiilor parlamentare naționale responsabile de supravegherea activităților de combatere a terorismului în termen de șase luni de la solicitarea studiului, pe baza rapoartelor care trebuie să solicite de la organizațiile și agențiile competente, precum Europol, Eurojust, Agenția pentru Drepturi Fundamentale, Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor, Consiliul Europei și Organizația Națiunilor Unite;

26. se declară în favoarea unei abordări holistice și cuprinzătoare a politicii de luptă împotriva terorismului prin alinierea Strategiei europene de securitate la Strategia de securitate internă, precum și a consolidării mecanismelor existente de coordonare dintre structurile Consiliului Justiție și Afaceri interne, agenții și Serviciul european de acțiune externă; subliniază faptul că informațiile fiabile sunt cruciale pentru combaterea terorismului și că UE se află într-o poziție extrem de favorabilă pentru facilitarea schimbului de informații dintre statele membre, cu condiția existenței unui temei legal corespunzător pentru această cooperare și a încorporării acestuia în procedurile normale de luare a deciziilor, însă că acesta trebuie să fie conform aceluiași standarde de responsabilitate care se aplică în statele membre; semnalează, în

Miercuri, 14 decembrie 2011

consecință, că, dincolo de orice mijloc tehnic disponibil, componenta umană a serviciilor de informații rămâne indispensabilă în contracararea rețelelor teroriste și în prevenirea la timp a atacurilor;

27. invită Comisia să elaboreze o evaluare cuprinzătoare și detaliată, pe baza informațiilor disponibile în mod public și a informațiilor furnizate de statele membre în contextul articolului 70 din TFUE, care să includă cel puțin următoarele chestiuni:

- (a) o analiză clară a răspunsului la amenințarea teroristă, pe baza definiției stabilite în Decizia-cadru nr. 2002/475/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind combaterea terorismului, precum și a cadrului măsurilor de combatere a terorismului pentru a face față acestei amenințări în ce privește eficiența, lacunele în securitate, prevenirea, urmărirea penală și sporirea securității în Europa, inclusiv eficiența agențiilor UE și principiul proporționalității;
- (b) fapte, cifre și tendințe legate de activitatea teroristă și antiteroristă;
- (c) o imagine de ansamblu a efectelor cumulate ale măsurilor antiteroriste asupra libertăților civile și drepturilor fundamentale, ale măsurilor adoptate de țări terțe care au un impact direct în UE și a tuturor măsurilor adoptate în acest domeniu în materie de relații externe, precum și ale jurisprudenței CEDO, Curții de Justiție a Uniunii Europene și instanțelor naționale;

28. solicită Comisiei să identifice care măsuri au alte obiective decât cel de combatere a terorismului sau dacă au fost adăugate obiective suplimentare la scopul inițial de combatere a terorismului (devieri de la obiectivele misiunilor și denaturarea funcțiilor), cum ar fi aplicarea legii, politicile din domeniul imigrației, sănătății publice sau ordinii publice;

29. solicită Comisiei să elaboreze o situație completă și detaliată a tuturor politicilor europene existente de combatere a terorismului, axându-se, în special, asupra legislației UE și a modului în care aceasta a fost transpusă și pusă în aplicare la nivelul Uniunii; în același timp, solicită statelor membre să efectueze o evaluare cuprinzătoare a politicilor proprii de combatere a terorismului, acordând o atenție deosebită interacțiunii cu politicile UE, suprapunerilor și lacunelor, pentru o mai bună colaborare la evaluarea politicilor UE – inclusiv să furnizeze tabele de corespondență care identifică dispozițiile legislative și de reglementare ale statelor membre ce transpun dispoziții din actele legislative ale UE și să-și aducă aportul în termenele-limită date, ca în cazul Directivei privind păstrarea datelor;

30. invită Comisia să elaboreze un raport cuprinzător și detaliat, pe baza informațiilor disponibile în mod public și a informațiilor furnizate de statele membre în contextul articolului 70 din TFUE, privind toate resursele utilizate de Uniunea Europeană, statele membre ale UE și întreprinderile private, în mod direct sau indirect, pentru măsuri ce au obiective legate de combaterea terorismului, inclusiv măsurile axate în mod specific pe activitățile de combatere a terorismului, lupta informatică împotriva terorismului (personal, sisteme și baze de date), pe protejarea drepturilor fundamentale și a datelor, a democrației și statului de drept, pe finanțarea activității de cercetare legate de combaterea terorismului, precum și pe dezvoltarea liniilor pertinente din bugetul UE începând cu 2001, precizând, de asemenea, resursele alocate de țările terțe acestui sector;

31. invită Comisia să se convingă de implementarea corespunzătoare a măsurilor de combatere a terorismului și să informeze în mod periodic Parlamentul European și Consiliul în această privință;

32. solicită Comisiei să efectueze un studiu privind costurile politicilor de combatere a terorismului suportate de sectorul privat, precum și o analiză generală a sectoarelor care beneficiază de politicile de combatere a terorismului;

Miercuri, 14 decembrie 2011

Controlul democratic și responsabilitatea

33. invită Comisia să realizeze un studiu cuprinzător și detaliat pentru a determina dacă politicile antiteroriste sunt supuse unui control democratic veritabil, pe baza informațiilor disponibile în mod public și a informațiilor furnizate de statele membre în contextul articolului 70 din TFUE, care să includă cel puțin următoarele chestiuni:

- (a) o evaluare detaliată pentru a determina dacă fie parlamentele naționale, fie Parlamentul European, au toate drepturile și mijloacele de control, precum accesul la informație, timp suficient pentru o procedură completă și dreptul de a modifica propunerile privind măsuri antiteroriste, inclusiv măsurile adoptate de organizațiile internaționale guvernamentale și neguvernamentale, activitățile cu caracter nelegislativ ale UE (beneficiind de finanțare din partea acesteia), cum ar fi programele de cercetare și măsurile adoptate de țările terțe cu efect extraterritorial asupra UE;
- (b) necesitatea ca revizuirea măsurilor antiteroriste să includă un test de proporționalitate aprofundat;
- (c) o imagine de ansamblu a clasificării documentelor, evoluțiilor în utilizarea clasificării și a datelor privind accesul acordat la documentele în materie de luptă antiteroristă;
- (d) o imagine de ansamblu a instrumentelor pentru exercitarea unui control democratic asupra cooperării transfrontaliere dintre serviciile de informații, mai exact SitCen, celula de supraveghere pentru misiuni, celula de criză, centrul de centralizare a informațiilor („clearing house”) din cadrul Consiliului și COSI;

34. solicită, de asemenea, ca măsurile adoptate în cadrul luptei împotriva terorismului să fie în conformitate cu principiul proporționalității și ca, în cazul acestora, să fie respectate drepturile fundamentale ale cetățenilor, ținând seama de faptul că toate aceste măsuri trebuie să respecte legea și statul de drept;

35. solicită Comisiei, statelor membre și autorităților legale competente să investigheze orice acțiune ilegală sau încălcare a drepturilor omului, dreptului internațional și a ordinii juridice în cazul în care există dovezi sau suspiciuni privind astfel de presupuse încălcări și solicită statelor membre să asigure corectarea acestora;

36. așteaptă concluziile raportului Comisiei temporare a Parlamentului European (TDIP) privind presupusa folosire a unor țări europene de către CIA pentru transportarea și deținerea ilegală de prizonieri și solicită punerea în aplicare a tuturor recomandărilor pertinente ale PE;

37. subliniază faptul că UE trebuie să ajute SUA să identifice soluțiile adecvate la chestiunile legate de închiderea bazei de la Guantánamo și să asigure că prizonierii au parte de un proces echitabil;

38. în acest sens, îndeamnă Consiliul și Comisia, ca, la revizuirea listei negre și a măsurilor de înghețare a fondurilor, să ia în considerare în special poziția ONG-urilor și a societății civile, astfel încât ONG-urile să nu fie enumerate „prin asociere” și să nu fie împiedicate în mod nedrept să colaboreze cu organizații partenere;

39. Este conștient de recursul Comisiei împotriva hotărârii Tribunalului în recenta cauză Kadi/Comisia; invită toți actorii să efectueze o revizuire riguroasă a regimului de sancțiuni și să se asigure că acesta este în deplină conformitate cu normele internaționale din domeniul drepturilor omului și cu statul de drept, în conformitate cu jurisprudența pertinentă; consideră că cei care fac obiectul unor sancțiuni ar trebui fie informați cu privire la motivul sancționării lor și să aibă dreptul la căi de atac eficiente;

Miercuri, 14 decembrie 2011

40. invită Comisia și Consiliul ca, în cazul în care acest lucru s-a produs, să investigheze posibila colectare de date cu caracter personal în scopuri legate de aplicarea legii fără un temei juridic adecvat sau prin aplicarea de proceduri neregulate sau chiar ilegale;

Monitorizarea și stabilirea de profiluri

41. îndeamnă Comisia să realizeze un test obligatoriu de proporționalitate și o evaluare de impact completă pentru fiecare propunere care presupune colectarea pe scară largă a datelor cu caracter personal, tehnologii de detectare și identificare, localizare și urmărire, extragerea de date și stabilirea de profiluri, evaluarea riscurilor și analiza comportamentală sau tehnici similare;

42. subliniază necesitatea de a îmbunătăți utilizarea datelor: colectarea datelor ar trebui să fie permisă doar după ce principiul necesității, inexistența unei posibile suprapunerii cu alte măsuri existente și inexistența unor posibile măsuri mai puțin intruzive au fost demonstrate în mod explicit și numai pe baza unor limitări stricte ale scopului, a reducerii la minimum a datelor și în cazul în care distribuirea și prelucrarea datelor sunt puternic îmbunătățite;

43. solicită Autorității Europene pentru Protecția Datelor și Agenției pentru Drepturi Fundamentale să prezinte un raport privind gradul de protecție a drepturilor fundamentale, precum și a datelor cu caracter personal în cadrul politicii de combatere a terorismului în Uniunea Europeană;

44. îndeamnă Comisia și Consiliul să clarifice pe deplin diviziunea muncii dintre Coordonatorul pentru combaterea terorismului și Înalțul Reprezentant;

45. solicită Coordonatorului pentru combaterea terorismului să întocmească un raport referitor la utilizarea componentei umane a serviciilor de informații și cooperarea sa cu serviciile străine de informații în politicile europene de combatere a terorismului;

46. solicită Comisiei să prezinte propuneri pentru consolidarea protecției libertăților civile, a transparenței și a controlului democratic în contextul politicilor de combatere a terorismului, cum ar fi îmbunătățirea accesului la documente prin elaborarea unei Legi a UE privind libertatea de informare și prin consolidarea Agenției pentru Drepturi Fundamentale, a AEPD și a Grupului de lucru „Articolul 29“;

47. invită Comisia să propună modificări la Decizia-cadru 2002/475/JHA privind combaterea terorismului, modificată ultima dată în anul 2008, pentru a spori nivelul de protecție a drepturilor omului și a libertăților fundamentale, printre altele prin actualizarea definiției infracțiunilor de terorism și pentru a corela mai bine această definiție cu instrumentele privind drepturile omului existente la nivelul UE, în special Carta drepturilor fundamentale;

48. solicită Comisiei să includă o definiție juridică uniformă a conceptului de „stabilire a profilului“;

49. invită Comisia să prezinte o propunere de cadru legislativ pentru protecția datelor, care să includă Politica externă și de securitate comună, pe baza articolului 16 din TFUE, fără a aduce atingere normelor specifice prevăzute la articolul 39 din TUE;

*

* *

50. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și parlamentelor naționale.

Joi, 15 decembrie 2011

Controlul bugetar al asistenței financiare acordate de UE Afganistanului

P7_TA(2011)0578

Rezoluția Parlamentului European din 15 decembrie 2011 referitoare la controlul bugetar al asistenței financiare acordate de UE Afganistanului (2011/2014(INI))

(2013/C 168 E/07)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare privind Afganistanul, în special Rezoluția din 8 iulie 2008 privind stabilizarea situației din Afganistan ⁽¹⁾, Rezoluția din 15 ianuarie 2009 referitoare la controlul bugetar al fondurilor UE în Afganistan ⁽²⁾, Rezoluția din 24 aprilie 2009 referitoare la drepturile femeilor în Afganistan ⁽³⁾ și Rezoluția din 16 decembrie 2010 referitoare la o nouă strategie pentru Afganistan ⁽⁴⁾,
- având în vedere rezoluțiile sale privind descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului general al Uniunii Europene aferent exercițiului financiar 2007 din 23 aprilie 2009 ⁽⁵⁾ și exercițiului financiar 2008 din 5 mai 2010 ⁽⁶⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 5 iulie 2011 referitoare la viitorul sprijinului bugetar al UE acordat țărilor în curs de dezvoltare ⁽⁷⁾,
- având în vedere Conferința de la Kabul din 20 iulie 2010, la care donatorii au convenit să amelioreze alinierea programele lor și să se angajeze față de principiul eficacității ajutorului, precum și Conferința de la Londra din 28 ianuarie 2010 la care donatorii au convenit înființarea unui oficiu independent de control la nivel înalt și canalizarea unor sume mai importante din ajutorul pentru dezvoltare prin intermediul guvernului Republicii Islamice Afganistan, sprijinită de reformarea structurilor și a bugetelor;
- având în vedere răspunsurile Comisiei la întrebările adresate de Comisia pentru control bugetar la 7 septembrie 2010 și 22 iunie 2011,
- având în vedere Raportul special nr. 3/2011 al Curții de Conturi Europene privind „Eficiența și eficacitatea contribuțiilor UE canalizate prin organizații ONU în țări afectate de conflicte”,
- având în vedere rapoartele de audit ale Inspectorului General Special pentru Reconstrucția Afganistanului (SIGAR),
- având în vedere rapoartele de audit privind Afganistanul ale Biroului SUA pentru Responsabilitate Guvernamentală (GAO),
- având în vedere rapoartele de audit privind Afganistanul ale Inspectorului General al Agenției SUA pentru Dezvoltare Internațională (USAID),
- având în vedere raportul final al Comisiei pentru contracte pe timp de război din Irak și Afganistan către Congresul Statelor Unite ale Americii, intitulat „Transformarea contractelor pe timp de război”,
- având în vedere proiectul de lege afgană privind instituția națională de conturi,

⁽¹⁾ JO C 294 E, 3.12.2009, p. 11.

⁽²⁾ JO C 46 E, 24.2.2010, p. 87.

⁽³⁾ JO C 184 E, 8.7.2010, p. 57.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0490.

⁽⁵⁾ JO L 255, 26.9.2009.

⁽⁶⁾ JO L 252, 25.9.2010.

⁽⁷⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0317.

Joi, 15 decembrie 2011

- având în vedere Declarația de la Ciudad de Mexico a Organizației Internaționale a Instituțiilor Supreme de Audit (INTOSAI) privind independența instituțiilor supreme de audit, aprobată în 2007,
 - având în vedere planul de acțiune al UE privind Afganistanul și Pakistanul, așa cum a fost adoptat de Consiliu la 27 octombrie 2009 și rapoartele de punere în aplicare a acestui plan, publicate bianual,
 - având în vedere Decizia 2011/23 a Consiliului Executiv al Programului pentru Dezvoltare al ONU, a Fondului ONU pentru Populație și a Biroului ONU pentru Servicii de Proiect, adoptată la sesiunea anuală din 2011 (6-17 iunie 2011),
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru control bugetar și avizul Comisiei pentru afaceri externe, precum și cel al Comisiei pentru dezvoltare (A7-0388/2011),
- A. întrucât în Rezoluția Parlamentului din 16 decembrie 2010 referitoare la o nouă strategie pentru Afganistan s-au identificat câteva aspecte problematice legate de controlul bugetar al asistenței financiare acordate de UE Afganistanului;
 - B. întrucât organizația Integrity Watch informează că în 2009, în Afganistan, s-a plătit mită în valoare de peste un miliard de dolari;
 - C. întrucât Comisia pentru control bugetar este responsabilă de monitorizarea rentabilității execuției bugetului general al UE;
 - D. întrucât principiile responsabilității și transparenței în ceea ce privește banii publici sunt fundamentale pentru democrație;
 - E. întrucât Afganistanul se află printre țările care primesc cel mai consistent ajutor civil de la bugetul general al UE;
 - F. întrucât din anul 2002 Comisia Europeană a angajat credite de peste 2 miliarde EUR și a plătit peste 1,8 miliarde EUR cu titlu de ajutor pentru dezvoltare și ajutor umanitar pentru Afganistan;

Beneficii și dezavantaje ale diferitelor canale de finanțare pentru ajutorul acordat Afganistanului

1. reamintește faptul că Comisia poate avea în vedere diferite canale de finanțare atunci când dirijează fonduri UE spre Afganistan; reamintește faptul că guvernul Republicii Islamice Afganistan nu primește sprijin bugetar (sectorial) direct de la bugetul general al UE;
2. remarcă faptul că fiecare dintre canalele de finanțare prezintă beneficii și dezavantaje specifice legate de scopurile în care se efectuează cheltuielile, menționate în tabelul din expunerea de motive;
3. consideră că niciunul dintre canalele de finanțare nu ar trebui exclus, deoarece fiecare prezintă beneficii și dezavantaje specifice; consideră că este necesar să se diversifice ajutorul pentru a veni în întâmpinarea nevoilor individuale, prin intermediul canalului de finanțare adecvat;
4. solicită Comisiei să aibă în vedere condiționarea sprijinului bugetar direct pentru Afganistan de reguli stricte și bine definite, de îndată ce sunt dovedite stabilitatea macroeconomică necesară și o gestionare financiară suficient de sigură, deoarece aceasta reprezintă cel mai bun instrument de consolidare a capacităților administrației afgane; consideră că astfel s-ar obține rezultate sustenabile și orientate pe termen lung;

Joi, 15 decembrie 2011

5. consideră că este de datoria Comisiei să evalueze capacitatea ministerelor din cadrul guvernului afgan și consideră că sprijinul bugetar ar putea începe cu sume limitate acordate în condiții riguroase și bine definite; ia act de exemplul altor țări donatoare de a acorda sprijin bugetar sectorial ministerelor afgane care respectă standardele de responsabilitate și transparență în ceea ce privește fondurile; solicită Comisiei să aibă în vedere acordarea de sprijin bugetar în condiții riguroase și bine definite, nu doar la nivel central, dar și la nivel regional și local, de îndată ce sunt îndeplinite condițiile și criteriile necesare, deoarece astfel s-ar realiza consolidarea capacităților la toate nivelurile publice; consideră că o diversificare coordonată a sprijinului bugetar pentru diferite niveluri administrative ar consolida, de asemenea, poziția Comisiei vizavi de respectivul entităților și astfel Comisia ar deveni mai independentă de relațiile cu o entitate unică; consideră că această diversificare nu trebuie să submineze rolul și responsabilitatea guvernului central și că este necesară deci aprobarea acestuia;

6. solicită Comisiei ca, în același timp, să condiționeze eventualul sprijin bugetar viitor de îndeplinirea unor condiții riguroase, bine definite, clare și măsurabile; consideră că aceste obiective trebuie să vizeze obținerea de rezultate care să poată fi evaluate prin intermediul unor indicatori și al unor standarde predefinite în materie de responsabilitate și transparență; subliniază că trebuie stabilite, încă de la început, linii de bază pentru evaluarea progreselor viitoare; consideră că mecanismele de combatere a corupției și a fraudelor sunt de o importanță maximă în acest context; susține că eficacitatea măsurilor din cadrul politicii de dezvoltare din statele partenere trebuie verificată, de asemenea, pe baza unor criterii locale; în acest sens, insistă asupra importanței majore pe care o are formarea în administrația publică, îndeosebi în cadrul forțelor de securitate și de poliție;

7. reamintește rolul de supraveghere al Parlamentului și, prin urmare, solicită Comisiei să realizeze aceste acțiuni într-un mod transparent, prezentând public următoarele:

— acordul la care s-a ajuns cu guvernul afgan;

— liniile de bază, indicatorii, obiectivele, metodele de calcul și sursele de verificare pentru a evalua progresul și pentru a lua deciziile privind efectuarea de plăți din eventualul sprijin bugetar viitor, în tranșe variabile și în funcție de performanțe;

— rapoarte standard clare care să evalueze, în mod obiectiv și transparent, progresele înregistrate pe baza criteriilor definite și, dacă este cazul, motivele pentru care progresele nu s-au realizat conform planificării inițiale;

Controlul fondurilor UE în Afganistan și responsabilitatea pentru acestea

Punctele deficiente raportate de auditori

8. ia act de recentul raport de audit al Curții de Conturi Europene (CCE) privind fondurile UE canalizate prin organizații ONU în țări afectate de conflicte, printre care și Afganistan; regretă deficiențele din gestionarea proiectelor în Afganistan identificate de CCE, printre care:

— deficiențe în elaborarea proiectelor, care au drept consecință proiecte nesustenabile și ineficiente;

— prezentarea cu întârziere a rapoartelor agențiilor ONU către Comisie, care sunt prea generale și orientate mai curând spre activități decât spre rezultate, nepermițând Comisiei să verifice în mod adecvat eficiența proiectelor;

— întârzieri frecvente ale proiectelor, care sunt cauzate de calendare nerealiste;

Joi, 15 decembrie 2011

9. este preocupat de rapoartele întocmite de alte instituții de audit, cum ar fi Inspectorul General Special al SUA pentru Reconstrucția Afganistanului (SIGAR), Biroul Statelor Unite pentru Responsabilitate Guvernamentală (GAO), Comisia pentru contracte pe timp de război și Inspectorul General al Agenției SUA pentru Dezvoltare Internațională (USAID), care au identificat următoarele deficiențe:

- risc crescut de corupție și fraudă în această țară, exemplificat de scandalul care a avut loc recent la Banca din Kabul și de raportul final al Comisiei pentru contracte pe timp de război, care a estimat că un procentaj cuprins între 5 % și 9 % din valoarea totală a ajutoarelor oferite de SUA Irakului și Afganistanului a făcut obiectul fraudei; de asemenea, raportul organizației Integrity Watch semnalează că, din cei peste un miliard de dolari plățiți de Afganistan ca mită în anul 2009, o treime au fost folosiți pentru a plăti diverse servicii publice (emitere de documente, educație, sănătate), poliția fiind organul cel mai corupt;
- lipsa de capacitate din partea majorității ministerelor afgane de a organiza licitații și de a gestiona contracte, din cauza incidenței ridicate a analfabetismului și a unui personal slab instruit;
- baze de date nefiabile ale poliției naționale afgane, deoarece cifrele variază de la 111 774 la 125 218 de polițiști, ceea ce ridică semne de întrebare cu privire la legalitatea și regularitatea salariilor plătite polițiștilor afgani, acesta fiind obiectivul principal al unicului proiect de mari dimensiuni finanțat de UE, Fondul fiduciar pentru lege și ordine (LOFTA);
- risc sporit de risipă de fonduri, exemplificat de raportul final al Comisiei pentru contracte pe timp de război, care a estimat că un procentaj cuprins între 10 % și 20 % din valoarea totală a ajutoarelor oferite de SUA Irakului și Afganistanului a fost risipit;
- numeroase niveluri de subcontractanți, ceea ce cauzează întârzieri și acumularea de cheltuieli generale, precum și limitarea posibilității de controlare a contractantului principal, dar și limitarea proporției de localnici afgani care beneficiază de aceste proiecte;
- finanțarea de proiecte pe termen scurt, cu șanse limitate de a fi sustenabile pe termen lung;
- lipsa de independență deplină față de guvern a Oficiului Afgan de Conturi și Control;

10. consideră că Comisia ar trebui să țină seama de neregulile identificate de organismele de audit din SUA și de altele din afara UE, care indică factori de risc și pentru proiectele finanțate de UE, deoarece mulți factori sunt aceiași sau au o natură asemănătoare;

Abordarea deficiențelor identificate

11. recunoaște circumstanțele dificile în care Comisia trebuie să trimită ajutor financiar într-o țară care este afectată de războaie de zeci de ani; subliniază că și controalele pe teren trebuie să se desfășoare tot în condiții dificile de securitate; solicită Comisiei să realizeze verificări contabile și controale alternative care se pot desfășura totuși pe teren în condițiile actuale de securitate; în plus, solicită Comisiei să abordeze deficiențele identificate și să finanțeze proiecte dacă îndeplinesc următoarele criterii:

- sunt sustenabile pe termen lung din punct de vedere financiar și operațional;
- încurajează, în cea mai mare măsură cu putință, gestionarea proiectelor de către organismele afgane;
- elimină în cea mai mare măsură cu putință riscul de fraudă și de corupție;

Joi, 15 decembrie 2011

12. solicită Comisiei să identifice factorii de risc care au legătură cu corupția, fraudă, sustenabilitatea proiectelor, nivelurile multiple de subcontractanți și alte cauze de pierdere și de utilizare abuzivă a fondurilor; solicită Comisiei să continue să abordeze aceste aspecte în mod adecvat în cadrul contractelor de subvenționare și al contractelor comerciale și să monitorizeze îndeaproape aplicarea acestor reguli;

13. subliniază importanța crucială pentru democrație de a avea o instituție supremă de audit care să fie pe deplin independentă financiar și operațional de puterea executivă și care să dispună de capacitate suficientă și de suficiente fonduri pentru a realiza audituri financiare, de conformitate și de performanță, respectând standardele internaționale de audit;

14. este preocupat de rapoartele prezentate de diverse surse independente și de încredere conform cărora autoritățile afgane de la cel mai înalt nivel obstrucționează investigațiile anticorupție efectuate de procurorii afgani împotriva unor persoane oficiale, cum ar fi guvernatorii;

15. deplânge faptul că noul proiect de lege privind Oficiul de Conturi și Control nu va garanta independența deplină a acestei instituții dat fiind faptul că, de exemplu, auditorul general și adjunctul acestuia nu vor fi numiți de legislativ, ci de executiv; remarcă faptul că această situație nu este în concordanță cu Declarația de la Ciudad de Mexico privind independența instituțiilor supreme de audit; prin urmare, solicită Comisiei să insiste asupra consacrării prin lege a independenței financiare și operaționale depline a Oficiului de Conturi și Control din Afganistan și asupra consolidării capacității; reamintește Comisiei că independența deplină, capacitatea și finanțarea suficiente ale Oficiului de Conturi și Control ar trebui considerate condiții esențiale pentru acordarea de sprijin bugetar direct;

16. invită Comisia să ia în considerare ideea de a desfășura vizite de control și de monitorizare împreună cu Oficiul de Conturi și Control din Afganistan; sugerează, în acest sens, intensificarea schimbului de cunoștințe în materie de audit și de formare între organismele responsabile; consideră că aceasta reprezintă o șansă de îmbunătățire a înțelegerii reciproce și de consolidare a capacităților;

O mai mare responsabilitate privind ajutorul canalizat prin agențiile ONU în Afganistan

17. reamintește că unele dintre cele mai importante proiecte finanțate de la bugetul general al UE sunt gestionate și implementate prin Programul ONU pentru Dezvoltare (PNUD);

18. reamintește că, în conformitate cu articolul 287 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Curtea de Conturi Europeană are dreptul de a realiza, dacă este necesar, acțiuni de audit pe teren la orice organism, oficiu sau agenție care administrează venituri sau cheltuieli în numele Uniunii;

19. reamintește că Parlamentul a solicitat în mod repetat Comisiei să îmbunătățească transparența și responsabilitatea pentru proiectele gestionate de organisme ale ONU, în special fondurile fiduciare cu mai mulți donatori, de exemplu prin introducerea unei declarații de asigurare;

20. ia act de recenta decizie a Comitetului Executiv al Programului ONU pentru Dezvoltare (PNUD), a Fondului ONU pentru Populație (UNFPA) și a Biroului ONU pentru Servicii de Proiect (UNOPS), adoptată la sesiunea anuală din 2011 (6-17 iunie 2011), de a acorda organizațiilor interguvernamentale de donatori, cum ar fi instituțiilor Uniunii Europene, drepturi de acces la rapoarte de audit intern similare cu drepturile statelor membre ale ONU; consideră totuși că sunt necesare progrese mai mari pentru a îmbunătăți raportarea privind utilizarea fondurilor UE, furnizându-se informații despre rezultate mai curând decât despre acțiuni; prin urmare, solicită Comisiei să invite alte agenții ale ONU să adopte aceeași politică ca și PNUD, UNFPA și UNOPS; ia act cu satisfacție de faptul că Fondul Organizației Națiunilor Unite pentru Copii (UNICEF) a luat decizia de a urma exemplul respectiv;

Joi, 15 decembrie 2011

21. în plus, este de părere că, în viitor, va fi necesară o abordare mai cuprinzătoare pentru a da pe deplin curs cererilor repetate ale Parlamentului privind o mai mare transparență și responsabilitate, însoțite de eficiență și eficacitate; solicită CCE să ajungă la o înțelegere cu agențiile ONU cu privire la standarde comune de audit care să respecte pe deplin standardele internaționale de audit și pe baza cărora să se poată întocmi o declarație de asigurare;

22. atrage atenția asupra eforturilor actuale ale Grupului de lucru privind auditul ajutorului acordat în situațiile de catastrofă și obligația de a răspunde de gestiunea acestui ajutor, instituit de Organizația Internațională a Instituțiilor Supreme de Audit (INTOSAI) și condus de un membru al Curții Europene de Conturi ⁽¹⁾; sprijină cele două obiective principale ale acestui grup de lucru:

— stabilirea de orientări și de bune practici legate de responsabilitatea pentru fonduri prin furnizarea de informații clare, transparente și standardizate tuturor părților implicate (donatori, beneficiari, organizații internaționale, ONG-uri), pentru ca, în cele din urmă, să se ajungă la un model unic și integrat de raportare;

— stabilirea de orientări și de bune practici în domeniul auditului pentru ca, în cele din urmă, să se ajungă la un concept unic de audit, ceea ce înseamnă că fiecare euro este auditat numai o singură dată de către un auditor extern care să poată oferi garanții tuturor părților implicate;

23. salută eforturile Grupului de lucru al INTOSAI și îl încurajează să își îndeplinească mandatul în intervalul de timp stabilit; este de părere că rezultatele ar putea fi aplicate și într-un context mai general, deoarece multe dintre problemele legate de ajutoarele acordate în situații de catastrofe sunt aceleași ca și în cazul ajutorului pentru dezvoltare trimis în zonele afectate de conflicte;

24. consideră că acesta este un mod adecvat de abordare a problemelor legate de răspunderea pentru fonduri, cu care s-au confruntat agențiile ONU;

25. prin urmare, invită CCE și birourile competente ale ONU să demareze un dialog pentru a găsi soluții la problemele nerezolvate; subliniază beneficiile unui sistem unic de audit în acest context, deoarece acesta ar crește eficiența acțiunilor de audit; consideră că activitatea Grupului de lucru al INTOSAI este deosebit de importantă în acest context și invită CCE să ajungă la un acord cu birourile ONU pe această bază;

26. reamintește, în acest context, că Parlamentul solicită de mult timp înființarea unui fond fiduciar european cu mai mulți donatori și atrage atenția asupra propunerii Comisiei (COM(2010)0815) care prevede că regulamentul financiar revizuit ar trebui să stabilească un temei juridic care să permită înființarea propriilor fonduri fiduciare cu mai mulți donatori; consideră că aceasta este o metodă de a asigura responsabilitatea pentru fonduri în cel mai înalt grad cu putință, de vreme ce nu toate agențiile ONU care gestionează fonduri fiduciare cu mai mulți donatori respectă standardele UE în materie de transparență și responsabilitate;

Coordonarea eforturilor de ajutorare ale comunității donatoare

27. remarcă faptul că eficacitatea ajutoarelor și coordonarea acțiunilor donatorilor în Afganistan sunt afectate de faptul că mulți donatori au tendința de a viza obținerea de rezultate pe termen scurt, fără a ține seama în mod suficient de nevoile guvernului afgan și ale poporului afgan; remarcă faptul că preferințele strict geografice justificate de prezența trupelor, dar și împărțirea pe regiuni a țărilor donatoare nu promovează coordonarea dintre donatori și crește riscul de duplicare și de utilizare ineficientă a asistenței financiare;

28. ia act de Concluziile Consiliului privind „Consolidarea acțiunii UE în Afganistan și în Pakistan”, de raportul bianual aferent, de Cartea albastră a Comisiei Europene 2009, care include toate ajutoarele provenind din bugetul general al UE și din bugetele naționale ale statelor membre, precum și de recenta înființare a funcției duble de șef al delegației UE/ reprezentant special al UE; consideră că acestea sunt etape importante spre o mai bună coordonare a eforturilor UE și ale statelor membre;

⁽¹⁾ <http://eca.europa.eu/portal/page/portal/intosai-aada/home>

Joi, 15 decembrie 2011

29. așteaptă ca înființarea SEAE (Serviciul European de Acțiune Externă) să ducă la o coordonare și o interacțiune mai bune, precum și la mai multă transparență în executarea proiectelor UE și la o utilizare mai eficientă și mai sustenabilă a fondurilor UE în Afganistan; așteaptă, de asemenea, ca responsabilitățile să fie clar reglementate în cadrul delegației UE;

30. solicită Comisiei să continue eforturile de coordonare a ajutoarelor nu doar cu statele membre, ci și cu alți donatori internaționali, de exemplu prin adoptarea unor abordări comune pe sectoare care să completeze abordarea pe criterii geografice; subliniază rolul important deținut în acest context de Misiunea de Asistență a Națiunilor Unite în Afganistan (UNAMA) și de ministerul de finanțe afgan;

31. subliniază faptul că investițiile din partea comunității internaționale în Afganistan trebuie să fie în concordanță cu nevoile guvernului afgan și ale poporului din Afganistan;

O mai bună raportare

32. reamintește Comisiei că Parlamentul i-a solicitat ⁽¹⁾ să prezinte un raport anual privind Afganistanul, care să cuprindă o evaluare detaliată a eficacității și impactului ajutorului, precum și o declarație de asigurare prin care să se identifice clar proporția ajutoarelor monitorizate, neregulile identificate și măsurile luate; repetă acest apel și solicită Comisiei să implementeze în totalitate recomandarea Parlamentului de a depune un raport anual privind execuția fondurilor de ajutor și controlul acestora în Afganistan;

33. consideră că este nevoie de o mai mare transparență și responsabilitate pentru utilizarea fondurilor UE pentru a ajuta statele membre ale UE și alți donatori să evite capcanele comune; prin urmare, solicită Comisiei să pună la dispoziție rapoarte ale misiunilor orientate pe rezultate, ale misiunilor de verificare a fondurilor UE canalizate prin agențiile ONU, precum și alte rapoarte de audit și de evaluare;

Provocări pentru viitor

34. ia act de recentul anunț efectuat de președintele Statelor Unite ale Americii de a retrage în jur de o treime din trupele americane până în vara anului 2012 și de a preda răspunderea forțelor de securitate afgane până în 2014; reamintește importanța unei situații de securitate stabile pentru supravegherea adecvată a fondurilor UE, deteriorarea condițiilor de securitate din Afganistan făcând deja din ce în ce mai dificile vizitele Comisiei și ale altor organizații în Afganistan pentru controale pe teren;

35. subliniază că retragerea trupelor ar putea avea un impact negativ asupra economiei din Afganistan; reamintește faptul că marea majoritate a bugetului afgan și a produsului intern brut al Afganistanului provine din ajutoare externe; remarcă faptul că refacerea economică este crucială pentru dezvoltarea generală a Afganistanului; consideră că ajutorul civil în Afganistan va câștiga importanță ca urmare a reducerii ajutorului militar;

36. este de părere că aceasta ar reprezenta o oportunitate de a aloca resursele, care sunt limitate, proiectelor ce pot da rezultate pe termen lung; reamintește nevoia unei mai bune sustenabilități economice a proiectelor și consideră că aceasta ar evita presiunea asupra donatorilor de a plăti fondurile disponibile la momentul respectiv și presiunea asupra beneficiarilor de a implementa proiecte lipsite de perspective pe termen lung;

37. consideră, de asemenea, că societatea civilă și parlamentarii trebuie să fie implicați în toate etapele de punere în aplicare, de monitorizare și de evaluare a rezultatelor și că această cerință trebuie să reprezinte un criteriu de eligibilitate decisiv pentru sprijinul bugetar;

(1) Punctul 40 din rezoluția sa din 15 ianuarie 2009 menționată mai sus (JO C 46 E, 24.2.2010, p. 93).

Joi, 15 decembrie 2011

38. consideră că este esențial pentru viitorul Afganistanului să se continue eforturile susținute din partea comunității internaționale de a îmbunătăți capacitatea și independența puterii judecătorești; solicită Comisiei și statelor membre să își intensifice eforturile în acest sens și să se angajeze într-un dialog constructiv și intens cu guvernul afgan pentru a garanta că un organism judiciar eficient și independent rămâne un obiectiv comun al tuturor părților implicate în dezvoltarea Afganistanului;

39. insistă asupra faptului că măsurile de combatere a corupției reprezintă o parte foarte importantă a procesului de pace în Afganistan, deoarece corupția conduce la o alocare defectuoasă a resurselor, îngreunează accesul la serviciile publice de bază precum sănătatea sau educația și reprezintă o piedică enormă în calea dezvoltării socioeconomice a țării; insistă, de asemenea, asupra faptului că corupția subminează încrederea în sectorul public și în guvern, motiv pentru care reprezintă o amenințare gravă la adresa stabilității naționale; prin urmare, solicită UE să acorde o atenție specială luptei împotriva corupției în cadrul asistenței acordate acestui stat;

40. regretă faptul că o proporție importantă a ajutorului internațional se pierde de-a lungul lanțului de distribuție și semnaleză patru cauze ale acestui fenomen: risipa, costurile intermediare și de securitate excesive, suprafacturarea și corupția; în consecință, solicită UE să monitorizeze costurile și impactul tuturor ajutoarelor UE în Afganistan, în vederea îmbunătățirii eficienței ajutorului;

41. consideră că evoluția condițiilor de securitate din Afganistan reprezintă o provocare viitoare majoră pentru reconstrucția Afganistanului și solicită Comisiei să dezvolte, împreună cu comunitatea internațională, o strategie de asigurare a securității în Afganistan și de stimulare a unei economii care să se susțină prin mijloace proprii, printre altele pentru a putea exercita un control adecvat asupra fondurilor de ajutorare;

42. subliniază că egalitatea de gen și drepturile femeilor sunt considerate drept chestiuni esențiale, atât în strategia națională de dezvoltare a guvernului afgan, cât și în documentul național de strategie pentru 2007-2013, conform căruia perspectiva de gen va fi o parte integrantă a programării;

Perspectiva politicii de afaceri externe

43. reiterează angajamentul UE pentru sprijinirea în continuare a Afganistanului; evidențiază faptul că obiectivul general al asistenței UE pentru dezvoltare acordate Afganistanului ar trebui să consistă în sprijinirea dezvoltării sustenabile pe termen lung a țării, inclusiv îmbunătățirea standardelor socioeconomice, favorizarea creării de locuri de muncă și a creșterii numărului de IMM-uri, consolidarea sectorului educațional și asigurarea egalității de gen; subliniază faptul că ajutorul ar trebui să înlesnească și mai mult dezvoltarea capacităților în administrația publică, să consolideze statul de drept și să reducă corupția, facilitând astfel transferul responsabilităților în materie de securitate către guvernul Republicii Islamice Afganistan; recomandă ca o parte a asistenței financiare pentru Afganistan să fie alocată pentru planul cincinal de eliminare treptată a culturilor de opium și de înlocuire a acestora cu producții alternative; subliniază necesitatea de a facilita cooperarea subregională prin intermediul asistenței în chestiuni de natură transfrontalieră;

44. reiterează nevoia urgentă de a crește eficacitatea ajutorului, având în vedere că mulți indicatori de dezvoltare nu arată încă nicio îmbunătățire semnificativă, iar corupția și lanțul lung de distribuție a ajutorului internațional reprezintă în continuare obstacole majore în furnizarea de servicii esențiale către populație; invită Uniunea Europeană și statele membre să utilizeze instrumentele financiare disponibile, inclusiv viitoarele fonduri fiduciare ale UE, atunci când acestea vor fi instituite, într-un mod eficient care să garanteze furnizarea de servicii esențiale către populație;

45. constată că majoritatea resurselor pentru dezvoltarea socioeconomică a Afganistanului sunt canalizate prin intermediul unor mecanisme internaționale, însă o parte semnificativă a acestui ajutor nu ajunge la destinatari, și anume la populația din Afganistan; atrage atenția asupra faptului că UE și, în special, Comisia/SEAE ar trebui să aibă un rol principal în îmbunătățirea coordonării între donatori, în strânsă colaborare cu alți donatori-cheie, cum ar fi SUA și Japonia, și solicită evaluări detaliate ale eficacității ajutorului pentru o mai mare transparență și responsabilizare a donatorilor în ceea ce privește ajutorul;

Joi, 15 decembrie 2011

46. consideră că Uniunea Europeană, ca unul dintre cei mai mari donatori de asistență publică pentru dezvoltare și umanitară din Afganistan (peste 2 miliarde EUR între 2002 și sfârșitul anului 2010), are responsabilitatea precisă de a verifica dacă aceste fonduri ajung la destinatari și dacă îmbunătățesc condițiile lor de viață;

47. insistă ca SEAE și Comisia, atunci când folosesc organizațiile internaționale ca mijloc de distribuire a ajutorului, să acorde o atenție deosebită eliminării risipei, a costurilor intermediare excesive, a ineficienței, a suprafacturării și a corupției și să insiste asupra informării adecvate și la timp cu privire la rezultate și la folosirea fondurilor;

48. reiterează solicitarea adresată UE de a crea o bază de date centralizată și de a efectua o analiză a costurilor și a impactului tuturor ajutoarelor UE în Afganistan, deoarece lipsa unor date actualizate și sigure afectează eficacitatea și transparența ajutorului;

49. este de părere că Comisia ar trebui să ia în considerare introducerea unui sprijin bugetar sectorial; subliniază însă faptul că un astfel de ajutor ar trebui acordat numai în anumite condiții, având indicatori de impact cuantificabili, și că poate fi folosit numai împreună cu măsurile de dezvoltare a capacității și numai în administrațiile a căror structură organizațională și capacități de gestionare financiară au fost evaluate temeinic și considerate adecvate și transparente;

Perspectiva politicii de dezvoltare

50. subliniază că dirijarea ajutorului către țările afectate de conflicte implică acceptarea unui nivel ridicat de risc inerent în ceea ce privește obținerea de rezultate; subliniază că datorită cooperării cu ONU s-au putut obține rezultate în materie de dezvoltare într-un mediu operațional extrem de dificil; atrage atenția, cu toate acestea, că sunt necesare mai multe progrese în ceea ce privește creșterea gradului de asumare a răspunderii și de transparență față de UE în calitate de donator principal în sistemul ONU;

51. subliniază că eficacitatea ajutorului pentru Afganistan va fi îmbunătățită numai dacă se schimbă radical modul de abordare a problemei corupției, care a afectat țara din 2001, de la cel mai înalt până la cel mai jos nivel al administrației; subliniază faptul că fenomenul corupției la nivel înalt, acceptat implicit în primii ani de după 2001, subminează în prezent aproape ireversibil, în ochii cetățenilor afgani, legitimitatea instituțiilor create prin Constituția afgană; prin urmare, subliniază urgența absolută de a elimina această acceptare a corupției și de a asigura că justiția și Curtea de Conturi din Afganistan pot aborda cu fermitate această problemă majoră și se pot baza pe Uniunea Europeană ca un aliat puternic, credibil și coerent în această privință, care își va asuma un rol esențial în abordarea acestei provocări fundamentale pentru viitorul țării;

52. invită SEAE și Comisia să definească o strategie clară pentru furnizarea de asistență într-un context atât de fragil și cu un nivel ridicat de risc; ia act de faptul că eficacitatea ajutorului reprezintă unul dintre principiile-cheie ale politicii de dezvoltare a Uniunii Europene; subliniază că este esențială o gestionare coresponsabilă a riscurilor și că acest lucru presupune asigurarea unor resurse financiare și umane suficiente pentru a garanta monitorizarea atentă a fluxurilor de ajutoare și evaluarea rezultatelor;

53. ia act de angajamentul donatorilor de a canaliza cel puțin 50 % din ajutoarele pentru dezvoltare prin intermediul bugetului central al guvernului afgan în termen de doi ani; subliniază, cu toate acestea, că sprijinul bugetar trebuie însoțit de îmbunătățirea concretă a guvernantei în această țară și de o creștere a nivelului de încredere a donatorilor în gestionarea finanțelor publice (GFP) de către guvernul afgan și solicită reforme urgente și construirea de capacități pentru consolidarea sistemelor de GFP, reducerea corupției și îmbunătățirea execuției bugetare; invită Comisia să evalueze dacă ministerele și alte instituții afgane specifice, inclusiv cele descentralizate, ar putea deveni în viitor beneficiari eligibili ai sprijinului bugetar sectorial și, în caz afirmativ, în ce condiții, ținând seama de capacitatea financiară a instituțiilor afgane și de ritmul progreselor înregistrate în realizarea reformelor-cheie în domeniul GFP;

Joi, 15 decembrie 2011

54. subliniază responsabilitatea autorităților afgane față de dezvoltarea structurală și pe termen lung; îndeamnă la o mai mare implicare a guvernului în eforturile de reconstrucție, democratizare, reducere a sărăciei și combatere a corupției; încurajează donatorii din UE să acorde o atenție deosebită sustenabilității pe termen lung a intervențiilor lor prin promovarea asumării răspunderii de către autoritățile afgane, prin investiții sistematice în construirea de capacități și prin evitarea proiectelor punctuale ce urmăresc obținerea de rezultate exclusiv pe termen scurt; subliniază, în acest context, rolul esențial al organizațiilor societății civile în asigurarea asumării răspunderii pentru procesul de reconstrucție și în protejarea împotriva riscului de corupție;

55. invită îndeosebi guvernul afgan să își concentreze eforturile asupra dezvoltării capacității instituționale în sectorul public și să dezvolte un program național unic de reformă a administrației publice; invită Comisia și statele membre să promoveze în mod colectiv reforma administrației publice în dialogul lor politic cu guvernul afgan și să sprijine în mod coordonat obiectivele guvernului afgan în acest domeniu;

56. îndeamnă UE să își mențină angajamentul față de dezvoltarea sustenabilă pe termen lung a Afganistanului și să continue să pună la dispoziție resursele adecvate și după 2014, atunci când autoritățile afgane vor fi singurele responsabile pentru asigurarea securității, iar ceilalți donatori ar putea începe să reducă finanțările; susține, în acest context, o ofertă fermă a UE care să confirme angajamentul Uniunii față de dezvoltarea unui parteneriat pe termen lung cu Afganistanul în perspectiva Conferinței Internaționale privind Afganistanul de la Bonn din 5 decembrie 2011; îndeamnă UE să caute noi parteneri și donatori străini din cadrul societății civile;

57. subliniază scăderea modestă a numărului de civili morți din 2010; susține că, fără o securitate națională, regională și civilă îmbunătățită, dezvoltarea va fi în continuare împiedicată și se vor pierde în continuare vieți; invită statele membre să recunoască securitatea consolidată ca o condiție prealabilă pentru dezvoltare și să își elaboreze politicile de ajutor pe baza acestei premise;

58. subliniază faptul că ajutorul pentru dezvoltare acordat de UE a contribuit la emanciparea femeilor în Afganistan; susține că participarea sporită a femeilor în domeniul politic și economic va îmbunătăți viața acestora și va contribui la reducerea riscului de continuare a conflictelor în Afganistan;

59. susține că actuala fragmentare a asistenței din partea donatorilor are un impact negativ asupra eficacității ajutorului și conduce la suprapunerea strategiilor; invită Comisia, statele membre și comunitatea internațională să își coordoneze mai bine eforturile în materie de ajutoare;

60. susține că una dintre cele mai importante probleme cu care se confruntă Afganistanul este reforma armatei naționale afgane (ANA) și a poliției naționale afgane (PNA); subliniază faptul că evaluările de performanță ale ANA și PNA nu se ridică la nivelul obiectivelor convenite; invită statele membre să își consolideze asistența în acest domeniu punând la dispoziție ofițeri formatori și prin schimburi de bune practici;

*

* *

61. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Curții de Conturi Europene, precum și guvernului și parlamentului Republicii Islamice Afganistan.

Joi, 15 decembrie 2011

Situația din Siria

P7_TA(2011)0582

Rezoluția Parlamentului European din 15 decembrie 2011 referitoare la situația din Siria

(2013/C 168 E/08)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Siria, în special cele din 27 octombrie 2011 referitoare la situația din Egipt și Siria, în special la situația comunităților creștine ⁽¹⁾, Rezoluția din 15 septembrie 2011 referitoare la situația din Siria ⁽²⁾, Rezoluția din 27 octombrie 2011 referitoare la cazul lui Rafah Nashed din Siria ⁽³⁾, precum și Rezoluția din 7 iulie 2011 referitoare la Siria, Yemen și Bahrain în contextul situației din lumea arabă și din Africa de Nord ⁽⁴⁾,
- având în vedere Concluziile privind Siria ale Consiliului Afaceri Externe din 10 octombrie 2011, 14 noiembrie 2011 și 1 decembrie 2011 și Concluziile Consiliului European din 23 octombrie 2011 și 9 decembrie 2011,
- având în vedere Decizia 2011/782/PESC a Consiliului din 1 decembrie 2011 privind măsuri restrictive împotriva Siriei și de abrogare a Deciziei 2011/273/PESC ⁽⁵⁾,
- având în vedere declarațiile Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR) referitoare la situația din Siria din 8 octombrie 2011, din 3 și 28 noiembrie 2011 și din 2 decembrie 2011, precum și declarația purtătorului de cuvânt al VP/ÎR din 23 noiembrie 2011,
- având în vedere Rezoluția Adunării generale a ONU din 22 noiembrie 2011 cu privire la drepturile omului în Siria,
- având în vedere Rezoluția din 2 decembrie 2011 a Consiliului pentru Drepturile Omului al ONU cu privire la situația drepturilor omului în Republica Arabă Siriană,
- având în vedere declarația din 2 decembrie 2011 a Înaltului Comisar al ONU pentru Drepturile Omului, Navi Pillay, făcută cu ocazia celei de a 18-a sesiuni speciale a Consiliului pentru Drepturile Omului al ONU cu privire la situația drepturilor omului în Republica Arabă Siriană,
- având în vedere Raportul din 23 noiembrie 2011 al Comisiei internaționale independente de anchetă cu privire la Republica Arabă Siriană,
- având în vedere Rezoluția din 22 noiembrie 2011 a celei de a 3-a Comisii a Adunării generale a ONU cu privire la situația drepturilor omului în Republica Arabă Siriană,
- având în vedere Declarația Universală a Drepturilor Omului din 1948,
- având în vedere Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, Pactul internațional privind drepturile economice, sociale și culturale, Convenția împotriva torturii și a altor tratamente sau pedepse crude, inumane sau degradante, Convenția privind drepturile copilului și Protocolul opțional privind implicarea copiilor în conflictele armate, precum și Convenția pentru prevenirea și reprimarea crimei de genocid la care Siria este parte,

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0471.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0387.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0476.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0333.

⁽⁵⁾ JO L 319, 2.12.2011, p. 56.

Joi, 15 decembrie 2011

- având în vedere declarațiile Ligii Arabe cu privire la situația din Siria din 27 august 2011, 16 octombrie 2011 și 12, 16 și 24 noiembrie 2011, Planul său de acțiune din 2 noiembrie 2011 și sancțiunile împotriva Siriei adoptate de Liga Arabă la 27 noiembrie 2011,
 - având în vedere decizia din 30 noiembrie 2011 a guvernului Republicii Turcia de a impune sancțiuni economice asupra Siriei,
 - având în vedere declarația din 30 noiembrie 2011 a Organizației de Cooperare Islamică prin care aceasta solicita guvernului sirian să înceteze imediat să folosească forța excesivă împotriva cetățenilor și să respecte drepturile omului,
 - având în vedere Comunicarea comună a Comisiei Europene și a VP/ÎR din 25 mai 2011 către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor intitulată „Un răspuns nou în contextul schimbărilor din țările vecine”,
 - având în vedere Declarația finală a Conferinței ministeriale euromediteraneene de la Barcelona din 27 și 28 noiembrie 1995 (Declarația de la Barcelona) și Declarația comună a Summitului de la Paris pentru Mediterana din 13 iulie 2008, la care Siria este parte semnatară,
 - având în vedere articolul 110 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât, din martie 2011, conform unor estimări ale ONU, peste 5 000 de persoane, inclusiv peste 300 de copii, au fost ucise, mult mai multe au fost rănite, peste 14 000 de persoane ar fi deținute, iar zeci de mii de oameni s-au refugiat în țările vecine sau au fost strămutate în interiorul Siriei, toate acestea ca urmare a represiunii brutale a regimului împotriva propriei populații; întrucât, în pofida condamnării internaționale generalizate, represiunea violentă și încălcarea gravă a drepturilor omului de către autoritățile și forțele militare și de securitate siriene împotriva civililor pașnici continuă și chiar se intensifică; întrucât, potrivit informațiilor disponibile, numeroase orașe din Siria se află în continuare sub asediul forțelor comandate de guvern și nu au acces la alimente, furnituri medicale sau mijloace de comunicare; întrucât numeroși sirieni se confruntă cu o situație umanitară din ce în ce mai gravă, ca urmare a violențelor și a refugierii populației;
- B. întrucât reformele și amnistieile anunțate și promise de președintele Bashar al-Assad nu au fost niciodată puse în practică, iar regimul și-a pierdut orice credibilitate; întrucât guvernul sirian apelează la Curtea Supremă de Securitate de Stat (CSSS), o instanță specială din afara sistemului judiciar penal obișnuit, pentru a judeca activiștii politici și apărătorii drepturilor omului; întrucât violența este însoțită de acțiuni ale regimului și ale celor care îl sprijină vizând intensificarea tensiunilor sectare și incitarea la conflict interetnic și interconfesional în țară;
- C. întrucât, într-un interviu publicat de *Sunday Times* la 20 noiembrie 2011 și într-un interviu acordat rețelei ABC din SUA la 7 decembrie 2011, Președintele Bashar al-Assad a negat faptul că guvernul său urmărește o politică de tratament brutal al populației și a afirmat că nu se simte vinovat de reprimarea unei revolte ce durează de 10 luni, în ciuda informațiilor privind actele brutale ale forțelor de securitate;
- D. întrucât Rezoluția Consiliului pentru Drepturile Omului al ONU din 2 decembrie 2011 a condamnat cu fermitate încălcările sistematice, generalizate și grave ale drepturilor omului și ale libertăților fundamentale - cum ar fi uciderile, execuțiile arbitrare, persecuția, detenția arbitrară, disparițiile forțate, tortura și maltratarea, violul și alte acte de violență sexuală împotriva civililor, inclusiv împotriva copiilor, precum și refuzarea și împiedicarea asistenței medicale pentru cei răniți - comise de către autoritățile și forțele militare și de securitate siriene și a propus elaborarea unui mandat pentru un raportor special pentru situația drepturilor omului din țară;

Joi, 15 decembrie 2011

- E. întrucât în Raportul Comisiei internaționale independente de anchetă referitor la Republica Arabă Siriană sunt documentate încălcări sistematice, generalizate și grave ale drepturilor omului și ale libertăților fundamentale de către armata, forțele de securitate și milițiile progovernamentale siriene; întrucât comisia de anchetă este profund îngrijorată de faptul că în mai multe locuri din Siria au avut loc crime împotriva umanității; întrucât guvernul sirian a refuzat să coopereze cu comisia de anchetă; întrucât, potrivit raportului comisiei de anchetă a ONU, de la începutul represiunii au avut loc numeroase cazuri de dezertare din forțele armate și de securitate, numărul acestor cazuri crescând în ultimele luni;
- F. întrucât, în declarația sa din 2 decembrie 2011, Înaltul Comisar al ONU pentru Drepturile Omului, Navi Pillay, a avertizat asupra faptului că represiunea brutală și continuă exercitată de regimul sirian împotriva populației sale poate conduce țara la un război civil și a încurajat Consiliul de Securitate al ONU să sesizeze Curtea Penală Internațională cu privire la situația din Siria;
- G. întrucât autoritățile siriene continuă să refuze accesul jurnaliștilor și observatorilor internaționali; întrucât relatările refugiaților sirieni și ale apărătorilor drepturilor omului și imaginile încărcate de pe telefoane mobile constituie principalele surse de informare și documentare cu privire la încălcările sistematice și generalizate ale drepturilor omului comise de către armata și forțele siriene de securitate împotriva civililor și cu privire la situația din Siria în general;
- H. întrucât la 1 decembrie 2011 Uniunea Europeană a înăsprit măsuri restrictive împotriva Siriei, incluzând interdicții comerciale suplimentare pentru întreprinderile și instituțiile financiare cu sediul în UE în ceea ce privește petrolul sirian și sectorul financiar din această țară, noi înghețări de active și interdicții de călătorie pentru 11 persoane și 12 entități, un embargou asupra armelor și, cel mai important, o interdicție a exporturilor de tehnologii ale informației și comunicațiilor (TIC) din UE către Siria, pe care guvernul le-ar putea utiliza pentru a încălca drepturile omului ale cetățenilor;
- I. întrucât până în prezent Consiliul și SEAE nu au ajuns la un acord privind detaliile interdicției anunțate cu privire la exporturile de TIC și nu le-au publicat; întrucât există mai multe informații conform cărora companii din UE au oferit guvernului sirian tehnologii (personalizate) pentru interceptarea, monitorizarea și catalogarea întregului trafic pe internet și a tuturor comunicațiilor mobile din Siria, care permit interceptarea traficului intern și internațional; întrucât companii din UE au construit și au asigurat funcționarea unor centre de monitorizare pe teritoriul Siriei și au oferit guvernului sirian asistență tehnică în acest sens;
- J. întrucât atât ambasadorul Franței în Siria, Eric Chevallier, cât și ambasadorul SUA în Siria, Robert Ford, s-au întors la Damasc, pentru a-și arăta sprijinul deplin pentru lupta și revendicările populației siriene; întrucât ambii ambasadori au fost rechemați în octombrie din motive de securitate și ca urmare a unor atacuri violente împotriva intereselor franceze;
- K. întrucât, în concluziile sale din 1 decembrie 2011, Consiliul a încurajat din nou opoziția siriană să stabilească o platformă unită, a confirmat faptul că UE va continua să colaboreze în mod activ cu membri reprezentativi ai opoziției siriene care aderă la non-violență și a salutat angajamentul Consiliului Național Sirian în acest sens;
- L. întrucât, la 22 noiembrie 2011, VP/ÎR Catherine Ashton s-a întâlnit cu reprezentanți ai Consiliului Național Sirian și a subliniat importanța unei platforme politice de opoziție cuprinzătoare;
- M. întrucât deputați din Parlamentul European au stabilit un dialog și au făcut schimb de opinii în ultimele luni cu diverși reprezentanți ai opoziției siriene aflați în exil și în țară;

Joi, 15 decembrie 2011

- N. întrucât criza din Siria reprezintă o amenințare la adresa stabilității și a securității în întreg Orientul Mijlociu,
- O. întrucât, la 16 noiembrie 2011, Liga Arabă a suspendat calitatea de membru a Siriei în această organizație regională după ce Siria nu a îndeplinit condițiile unui plan de pace propus de Liga Arabă, în temeiul căruia Siria urma să își retragă tancurile din orașele atinse de revoltă, să înceteze atacurile împotriva protestatarilor, să inițieze un dialog cu opoziția și să permită accesul în țară unui număr de 500 de observatori din partea Ligii Arabe pentru a evalua situația la fața locului; întrucât, după numeroase ultimatumuri, la 27 noiembrie 2011 Liga Arabă a aprobat o serie de sancțiuni împotriva Siriei, inclusiv înghețarea activelor și aplicarea unui embargo asupra investițiilor;
- P. întrucât la 30 noiembrie 2011 guvernul turc a impus Siriei sancțiuni economice, precum și un embargo asupra armelor, inclusiv asupra furnizării de arme și echipamente militare, și suspendarea unui acord de cooperare cu Siria până la formarea unui nou guvern; întrucât la 22 noiembrie 2011 prim-ministrul Turciei i-a solicitat președintelui Al-Assad să „cedeze în sfârșit”; întrucât zeci de mii de sirieni s-au refugiat în Turcia începând din martie 2011,
- Q. își exprimă îngrijorarea cu privire la informațiile difuzate de numeroase surse potrivit cărora autoritățile siriene au ordonat expulzarea părintelui Paolo dall'Oglio, starețul mănăstirii Mar Musa din Siria și laureatul primului premiu decernat în 2006 de Fundația Euro-Mediteraneeană Anna Lindh pentru dialogul între culturi, părintele Paolo dall'Oglio fiind bine cunoscut pentru munca sa depusă în țară în ultimele trei decenii în serviciul armoniei dintre religii și pentru participarea sa la eforturile de reconciliere internă bazate pe negociere și pe libertatea de exprimare; solicită autorităților siriene să nu ia această măsură care ar putea degrada dialogul în curs dintre creștini și musulmani,
- R. întrucât la 4 decembrie 2011 autoritățile siriene au arestat-o pe Razan Gazzawi, autoarea unui blog, la granița dintre Siria și Iordania în timp ce aceasta se pare că se îndrepta către capitala Iordaniei, Amman, pentru a lua parte la un atelier pe tema libertății presei organizat de instituția la care aceasta era angajată, Centrul sirian pentru mass-media și libertatea de exprimare,
1. condamnă ferm, încă o dată, măsurile brutale de represiune adoptate de către regimul sirian împotriva propriului popor, inclusiv a copiilor; transmite condoleanțe familiilor victimelor; își reiterează solidaritatea cu poporul sirian care luptă prin metode lipsite de violență pentru libertate, demnitate și democrație și salută curajul și determinarea sa, apreciind în special contribuția femeilor care joacă un rol crucial în această luptă;
 2. constată nerespectarea de către regimul sirian - în special de către Președintele Bashar al-Assad, care poartă răspunderea finală în calitate de șef constituțional al statului sirian - a obligațiilor care îi revin în temeiul dreptului internațional în materie de drepturi ale omului și solicită din nou încetarea imediată a represiunii violente a demonstranților pașnici și a hărțuirii familiilor acestora, eliberarea tuturor protestatarilor deținuți, a prizonierilor politici, a apărătorilor drepturilor omului și a jurnaliștilor, precum și accesul nerestricționat în țară al organizațiilor internaționale umanitare și al celor din domeniul drepturilor omului, precum și al mass-media internaționale;
 3. își reiterează apelul adresat președintelui Bashar al-Assad și regimului acestuia de a renunța imediat la putere pentru a face posibilă o tranziție democratică în Siria;
 4. solicită să fie desfășurate cu promptitudine anchete independente și transparente cu privire la încălcările sistematice, grave și pe scară largă ale drepturilor omului și ale libertăților fundamentale comise de către autoritățile și forțele militare și de securitate siriene pentru ca toți cei responsabili de aceste acte, care ar putea constitui crime împotriva umanității, să fie trași la răspundere de către comunitatea internațională;
 5. subliniază apelul făcut de opoziția din Siria și de demonstranți de a se trimite observatori internaționali care să descurajeze atacurile împotriva civililor și de a se permite accesul liber în țară al organizațiilor internaționale umanitare și al celor din domeniul drepturilor omului, precum și al presei internaționale;

Joi, 15 decembrie 2011

6. solicită să fie asigurată o tranziție pașnică și reală către democrație, care să răspundă revendicărilor legitime ale poporului sirian și care să se bazeze pe un proces incluziv de dialog politic național, cu participarea tuturor forțelor democratice și a societății civile din țară; îndeamnă forțele de opoziție să evite capcana escaladării în continuare a violenței și a militarizării situației în contextul apărării populației; își exprimă preocuparea puternică cu privire la faptul că actele de intimidare exercitate de autoritățile siriene s-ar putea extinde până la activiștii opoziției din exil și solicită statelor membre ale UE să examineze posibilitatea expulzării diplomaților sirieni cu sediul în UE care sunt implicați în astfel de acte sau posibilitatea adoptării altor măsuri adecvate împotriva lor;

7. salută și încurajează eforturile continue ale opoziției siriene atât din interiorul țării, cât și din străinătate de a stabili o platformă unită, de a colabora în continuare cu comunitatea internațională, în special cu Liga Arabă, și de a elabora o viziune comună a viitorului Siriei și a tranziției către un sistem democratic; sprijină în continuare Consiliul Național Sirian și subliniază importanța angajamentului opoziției siriene și a Armatei Siriene Libere în favoarea drepturilor omului, a libertăților fundamentale și a statului de drept, menținând totodată un angajament clar față de o abordare pașnică și favorabilă incluziunii; sprijină concluziile Consiliului din 1 decembrie 2011 și îndeamnă UE și statele sale membre să le aplice în practică fără întârziere și să găsească noi modalități de consolidare a asistenței nemilitare acordate forțelor de opoziție;

8. subliniază încă o dată că guvernul sirian nu și-a îndeplinit responsabilitatea privind protejarea populației, încetarea imediată a tuturor încălcărilor drepturilor omului și încetarea tuturor atacurilor împotriva populației civile; consideră că, având în vedere acest lucru, comunitatea internațională trebuie să adopte măsuri urgente și adecvate;

9. salută angajamentul UE de a-și continua apelul la întărirea presiunii internaționale asupra regimului sirian; își exprimă sprijinul ferm față de decizia Consiliului din 14 noiembrie și 1 decembrie 2011 de a impune noi măsuri restrictive asupra regimului și solicită să fie extinse măsurile de înghețare a activelor și de interdicere a călătorilor pentru a include familiile și societățile care constituie principalii finanțatori ai regimului al-Assad; subliniază că este necesar ca UE să fie pregătită să adopte măsuri suplimentare prin care să acorde asistență poporului sirian, care face eforturi pentru construirea unui viitor democratic prin mijloace pașnice; solicită, în acest sens, UE să impună sancțiuni suplimentare care să vizeze regimul sirian, dar al căror impact negativ asupra populației să fie minim, atât timp cât represiunea continuă; de asemenea, solicită să fie create mecanisme adecvate de gestionare a situațiilor existente și viitoare de urgență umanitară din țară; salută și sprijină Concluziile Consiliului din 1 decembrie 2011 cu privire la Siria, în care se declară că UE este pregătită să dezvolte un parteneriat nou și ambițios cu Siria, acoperind toate domeniile de interes comun, inclusiv prin mobilizarea de asistență și întărirea legăturilor comerciale și economice, de îndată ce președintele Bashar al-Assad renunță la putere și este lansată o adevărată tranziție democratică;

10. salută și sprijină rezoluțiile privind situația drepturilor omului din Siria adoptate de Adunarea generală a ONU la 22 noiembrie 2011, de Consiliul pentru Drepturile Omului al ONU la 2 decembrie 2011 și de a 3-a Comisie a Adunării generale a ONU la 22 noiembrie 2011, precum și raportul din 23 noiembrie 2011 al Comisiei internaționale independente de anchetă cu privire la Siria; solicită suspendarea imediată a calității de membru a Siriei în Comisia pentru drepturile omului din cadrul UNESCO;

11. regretă faptul că Consiliul de Securitate al ONU nu a fost în măsură până în prezent să reacționeze în mod adecvat la evenimentele brutale care au loc în Siria; își reiterează apelul adresat membrilor Consiliului de Securitate al ONU, în special Rusiei și Chinei, de a-și asuma responsabilitățile în vederea asigurării respectării în Siria a standardelor internaționale din domeniul drepturilor omului; sprijină în continuare eforturile UE și ale statelor sale membre în acest sens; încurajează totodată Consiliul de Securitate al ONU să sesizeze Curtea Penală Internațională cu privire la crimele comise de regimul sirian împotriva populației sale;

12. sprijină cu fermitate eforturile Ligii Statelor Arabe de a determina încetarea violenței și de a promova o soluție politică în Siria; salută propunerea Ligii de a trimite o misiune de observare pentru a oferi protecție civililor; este preocupat de lipsa unui angajament din partea autorităților siriene de a pune în aplicare planul de acțiune; salută decizia Ligii Statelor Arabe de a impune sancțiuni împotriva regimului sirian; solicită regimului sirian să se abțină de la orice încercare directă sau indirectă de a destabiliza țările învecinate;

Joi, 15 decembrie 2011

13. solicită intensificarea cooperării dintre UE și Turcia în ceea ce privește situația din Siria; salută condamnarea de către Turcia a regimului din Siria, sancțiunile economice impuse de Turcia asupra acestui regim și politica sa de deschidere a frontierelor pentru refugiați;

14. îndeamnă VP/ÎR să depună toate eforturile pentru a începe tratative cu Turcia, Liga Arabă și opoziția din Siria în ceea ce privește modalitățile de creare a unor culoare umanitare la frontiera dintre Siria și Turcia pentru a proteja refugiații sirieni și toți civilii care încearcă să părăsească țara pentru a scăpa de represiunea militară ce are loc în prezent;

15. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Guvernului și Parlamentului Republicii Populare Chineze, Guvernului și Parlamentului Federației Ruse, Guvernului și Parlamentului Republicii Arabe Siriene, precum și Guvernului și Parlamentului Republicii Turcia.

Proiectul de tablou de bord pentru supravegherea dezechilibrelor macroeconomice

P7_TA(2011)0583

Rezoluția Parlamentului European din 15 decembrie 2011 referitoare la tabloul de bord pentru supravegherea dezechilibrelor macroeconomice: forma preconizată inițial

(2013/C 168 E/09)

Parlamentul European,

— având în vedere pachetul de acte legislative referitoare la guvernanța economică adoptat la 16 noiembrie 2011, în special Regulamentul (UE) nr. 1176/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ privind prevenirea și corectarea dezechilibrelor macroeconomice,

— având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 27 octombrie 2011 intitulat „Tabloul de bord pentru supravegherea dezechilibrelor macroeconomice: forma preconizată inițial” (SEC(2011)1361),

— având în vedere articolul 115 alineatul (5) și articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,

1. reamintește că obiectivul principal al mecanismului de supraveghere creat recent este prevenirea și corectarea dezechilibrelor macroeconomice excesive din Uniunea Europeană și, în special, din zona euro; reamintește că, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1176/2011, printre obiectivele noului mecanism se află convergența durabilă a performanțelor economice ale statelor membre și coordonarea mai strânsă a politicilor economice;

2. subliniază că, având în vedere situația economică actuală, este foarte importantă demararea cât mai rapidă și funcționarea cadrului de supraveghere macroeconomică;

3. consideră că efectele de propagare produse de politicile statelor membre și de politicile Uniunii ar trebui identificate și analizate într-o etapă timpurie (de exemplu, în cadrul analizei anuale a creșterii) și în orice caz atât înainte, cât și după adoptarea programelor de convergență/stabilitate solicită Comisiei să explice clar în ultima versiune a tabloului de bord modul în care intenționează să trateze aceste efecte de propagare;

⁽¹⁾ JO L 306, 23.11.2011, p. 25.

Joi, 15 decembrie 2011

4. consideră că guvernele statelor membre trebuie să fie pregătite să ia măsuri împotriva unor eventuale probleme, întrucât aceasta este singura cale de a asigura producerea efectelor scontate ale cadrului de supraveghere;
5. reamintește declarația Comisiei anexată la Rezoluția Parlamentului din 28 septembrie 2011 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind prevenirea și corectarea dezechilibrelor macroeconomice ⁽¹⁾ (pachet de șase propuneri legislative), în care se afirmă că „supravegherea macroeconomică acoperă țările cu deficite și surplusuri de cont curent, cu diferențierea adecvată în ceea ce privește caracterul urgent al răspunsurilor de politici și al măsurilor corective necesare”; subliniază că această declarație a pregătit calea pentru un acord final cu privire la pachetul de șase propuneri; invită Comisia să își mențină acest angajament în integralitatea sa; declară că eventualele concluzii la care poate ajunge Consiliul nu trebuie să limiteze drepturile juridice ale Comisiei în acest sens;
6. observă că majoritatea pragurilor indicative stabilite pentru indicatori în proiectul de tablou de bord sunt fie praguri superioare, fie inferioare, deși în regulament se cere clar adoptarea atât a pragurilor superioare, cât și a celor inferioare, cu excepția cazului în care acestea *nu sunt relevante*; subliniază în acest sens că documentul de lucru al Comisiei nu conține o explicație privind situațiile în care nu este relevantă stabilirea, pentru majoritatea indicatorilor în cauză, atât a unor praguri superioare, cât și inferioare;
7. constată că serviciile Comisiei nu au ținut seama de toate elementele prevăzute la articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 1176/2011 pentru analiza economică a tabloului de bord; solicită Comisiei să includă toate elementele în cauză în analiza economică a tabloului de bord, în special în ceea ce privește ocuparea forței de muncă, factorii care stimulează productivitatea și rolul energiei;
8. subliniază că pragul stabilit pentru rata șomajului nu ține seama de evoluțiile în timp, cum ar fi creșterea anuală a acestei rate;
9. ia act de intenția Comisiei de a prezenta, înainte de sfârșitul lui 2012 și în timp util pentru semestrul european ulterior, un nou set de indicatori și de praguri conexe pentru sectorul financiar; solicită Comisiei să clarifice raportul dintre astfel de indicatori destinați sectorului financiar și tabloul de riscuri prevăzut în regulamentul de înființare a Comitetului european pentru risc sistemic (CERS);
10. observă că, în ceea ce privește crearea în viitor a tablourilor de bord macroeconomice, care pot include o gamă mai largă de indicatori, acești indicatori trebuie să se bazeze pe date statistice independente ce pot fi verificate, produse de Sistemul Statistic European și de Sistemul European al Băncilor Centrale;
11. observă că documentul de lucru al Comisiei face referire la „bibliografia economică existentă”, fără însă a indica niciun titlu concret; invită Comisia să prezinte o explicație mai completă privind metodologia utilizată, inclusiv diferitele opțiuni avute în vedere, precum și bibliografia detaliată care se află la baza tabloului de bord;
12. subliniază că, înainte de a-și prezenta poziția cu privire la includerea de noi indicatori și la modificarea pragurilor, Comisia pentru afaceri economice și monetare poate organiza audieri publice privind structura tabloului de bord;
13. subliniază că punerea în aplicare în condiții de transparență a acestui nou instrument de politică este de o mare importanță în tot cursul procedurii și, în acest sens, îndeamnă Comisia să se asigure că toate documentele și toate documentele de lucru privind tabloul de bord sunt adresate în mod explicit și oficial atât Parlamentului, cât și Consiliului, în calitate de actori egali;
14. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0424.

Joi, 15 decembrie 2011

Spațiul european unic al transporturilor

P7_TA(2011)0584

Rezoluția Parlamentului European din 15 decembrie 2011 referitoare la Foaia de parcurs pentru un spațiu european unic al transporturilor – Către un sistem de transport competitiv și eficient din punctul de vedere al resurselor (2011/2096(INI))

(2013/C 168 E/10)

Parlamentul European,

- având în vedere Cartea albă a Comisiei intitulată „Foaie de parcurs pentru un spațiu european unic al transporturilor – Către un sistem de transport competitiv și eficient din punct de vedere al resurselor” (COM(2011)0144),
- având în vedere Rezoluția sa din 12 februarie 2003 privind Cartea albă a Comisiei, intitulată „Politica europeană de transport pentru 2010: momentul deciziilor” ⁽¹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 12 iulie 2007 intitulată „Pentru o Europă în mișcare - o mobilitate durabilă pentru continentul nostru” ⁽²⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 6 iulie 2010 referitoare la un viitor sustenabil pentru transporturi ⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 21 octombrie 2010 referitoare la politica maritimă integrată (PMI) – evaluarea progreselor înregistrate și noi provocări ⁽⁴⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 5 iulie 2011 referitoare la cel de-al cincilea Raport privind coeziunea la Comisiei și strategia pentru politica de coeziune după 2013 ⁽⁵⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 6 iulie 2011 referitoare la securitatea aeriană, în special scanerile de securitate ⁽⁶⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 27 septembrie 2011 referitoare la siguranța rutieră în Europa 2011-2020 ⁽⁷⁾,
- având în vedere Comunicările Comisiei, intitulate „Rețeaua cetățenilor” (COM(1995)0601) și „Planul de acțiune privind mobilitatea urbană” (COM(2009)0490),
- având în vedere comunicarea Comisiei intitulată „Towards fair and efficient pricing in transport”(Către o tarificare echitabilă și eficientă în transporturi) din 1995 (COM(1995)0691) și comunicarea sa intitulată „Transport and CO₂”(Transportul și CO₂) (COM(1998)0204), întrucât Comisia ar trebui să republice acum ultima comunicare,
- având în vedere Strategia UE 2020,
- având în vedere *acquis*-ul comunitar în domeniul transporturilor,
- având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,

⁽¹⁾ JO C 43 E, 19.2.2004, p. 250.

⁽²⁾ JO C 175 E, 10.7.2008, p. 556.

⁽³⁾ JO C 351 E, 2.12.2011, p. 13.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0386.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0316.

⁽⁶⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0329.

⁽⁷⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0408.

Joi, 15 decembrie 2011

- având în vedere raportul Comisiei pentru transport și turism și avizul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, precum și cel al Comisiei pentru industrie, cercetare și energie și cel al Comisiei pentru dezvoltare regională (A7-0425/2011),
- A. întrucât politica europeană în domeniul transporturilor îi influențează în mod direct pe cetățenii UE în multe situații de viață și întrucât un spațiu european unic al transporturilor care elimină toate barierele dintre modurile de transport și sistemele naționale și în care nu există concurență neloială și dumping social este în beneficiul acestora;
- B. întrucât sectorul transporturilor prezintă o importanță capitală pentru dezvoltarea Uniunii Europene, a regiunilor și orașelor sale, reprezentând circa 5 % din PIB și asigurând aproximativ zece milioane de locuri de muncă; întrucât este esențial să se mențină capacitatea UE de a dezvolta și inova în domenii cum ar fi mobilitatea, transporturile și logistica, care sunt decisive pentru poziția Europei în calitate de centru industrial și economic și pentru poziția sa competitivă la nivel mondial; întrucât întreprinderile mici și mijlocii joacă un rol deosebit de important în sectorul transporturilor;
- C. întrucât obiectivele 20-20-20 ar trebui integrate până în 2020 în viitoarea politică europeană în domeniul transporturilor și mobilității ca teme principale ale procesului decizional din acest domeniu;
- D. întrucât sectorul transporturilor poate aduce o contribuție semnificativă la Strategia Europa 2020, în special în ceea ce privește ocuparea forței de muncă, creșterea economică durabilă, cercetarea, energia, inovarea și mediul, fiind necesară promovarea mai consecventă a securității și a protecției mediului, sectoare care ar trebui coordonate mai îndeaproape;
- E. întrucât anumite obiective ale ultimei cărți albe nu au fost îndeplinite și, în consecință, aceste obiective ar trebui verificate și evaluate cu regularitate;
- F. întrucât modurile de transport nu ar trebui să se afle în concurență, ci să se completeze, în cadrul unei comodalități eficiente, respectând principiul director al unei distribuții modale eficiente a mijloacelor de transport;
- G. întrucât obiectivele pentru transferul modal nu pot fi atinse cu ajutorul legislației, ci numai prin exploatarea unei infrastructuri funcționale, al avantajelor și punctelor forte inerente, precum și al stimulentelelor;
- H. întrucât sunt esențiale asigurarea dezvoltării cu succes a rețelei transeuropene de transport (TEN-T), stabilirea unei legături efective între rețelele de transport din toate regiunile UE și eliminarea disparităților între nivelurile de dezvoltare a infrastructurii din statele membre ale UE;
- I. întrucât sectorul transporturilor și infrastructura transfrontalieră continuă să se confrunte cu numeroase obstacole istorice și geografice (ecartament diferit sau barierele de netrecut ale lanțurilor muntoase, ca de exemplu Alpii, Pirineii sau Carpații), care produc „efecte de frontieră” care adesea pot fi remediate cu ușurință și, prin urmare, ar trebui reduse;
- J. întrucât deosebirile dintre regiunile din Europa (situația periferică, infrastructura, peisajul, densitatea populației, situația socioeconomică) ridică probleme foarte diferite, care necesită soluții flexibile;

Joi, 15 decembrie 2011

- K. întrucât deschiderea piețelor transporturilor ar trebui să fie condiționată de dezvoltarea tuturor garanțiilor reglementare necesare pentru a asigura că aceasta va avea drept rezultat o mai bună calitate a serviciilor, a formării și a condițiilor de muncă;
- L. întrucât UE ar trebui să stabilească standarde coerente pentru toate mijloacele de transport în special în ceea ce privește siguranța, tehnologia, protecția mediului și condițiile de muncă, luând în considerare totodată faptul că, în cazul sectoarelor în care normele globale se aplică de facto, reglementarea eficientă poate fi asigurată prin intermediul forurilor internaționale de resort;
- M. întrucât legislația adoptată în domeniul transporturilor trebuie transpusă, pusă în aplicare și în executare rapid, corect, coerent și rapid,
1. salută cartea albă din 2011, dar constată că o serie de obiective importante stabilite în aceasta au fost atinse doar parțial sau nu au fost îndeplinite deloc și propune ca:
- până în 2013 Comisia să prezinte propuneri concrete, pe baza Raportului privind siguranța rutieră europeană 2011-2020 și, în conformitate cu principiul subsidiarității, să reducă cu 50 % până în 2020 în comparație cu anul 2010 numărul de morți și răniți grav din traficul rutier; aceste propuneri ar trebui să acorde o atenție specială celor mai vulnerabili utilizatori ai drumurilor și să indice, în fiecare caz, rezultatele preconizate în ceea ce privește reducerea accidentelor;
 - până în 2014, Comisia să prezinte o propunere care să prevadă internalizarea costurilor externe ale tuturor tipurilor de transport de mărfuri și de pasageri, în conformitate cu natura lor specifică, evitându-se în același timp dubla impozitare și denaturarea pieței; veniturile provenite în urma acestei internalizări a costurilor externe ar trebui folosite pentru a finanța investițiile în siguranță, cercetare, noile tehnologii, protecția climei și reducerea poluării sonore în contextul mobilității durabile, precum și în infrastructură;
2. solicită Comisiei ca, până în 2013, să prezinte o propunere privind condițiile sociale și de muncă, pentru a facilita crearea unei piețe europene a transporturilor cu adevărat integrate și, în același timp, pentru a spori atractivitatea sectorului pentru lucrători; această propunere ar trebui să se bazeze pe o analiză aprofundată a situației actuale a condițiilor sociale și de muncă existente în cazul tuturor modurilor de transport și a nivelului de armonizare a legilor din statele membre, precum și pe o evaluare a impactului evoluțiilor înregistrate asupra pieței forței de muncă în domeniul transporturilor în perioada de până la 2020; această propunere ar trebui să crească nivelul de ocupare a forței de muncă și să îmbunătățească situația lucrătorilor din întregul sector al transporturilor și să țină seama de noile tehnologii și servicii logistice care pot fi folosite pentru îmbunătățirea serviciilor din domeniul transporturilor în general și pentru persoanele cu dizabilități în special;
3. solicită Comisiei să transmită, până în 2013, pe baza informațiilor furnizate de statele membre, o analiză cantitativă coerentă a situației curente cu privire la nivelul infrastructurii, densitatea rețelei de transport și calitatea serviciilor de transport în toate statele membre; aceasta va furniza o privire de ansamblu asupra situației curente din UE27, va evidenția inegalitățile dintre statele membre și regiunile acestora în ceea ce privește dezvoltarea infrastructurii de transport și va evidenția atât felul în care se finanțează în momentul de față infrastructura de transport pentru toate modurile, cât și viitoarele priorități în ceea ce privește investițiile;
4. recunoaște contribuția importantă a sectorului transporturilor pentru politica industrială, competitivitatea și balanța comercială a UE; constată că în 2009, exportul de mașini și echipamente din sectorul transporturilor totaliza 454,7 miliarde EUR, reprezentând 41,5 % din exporturile din UE27; de asemenea, constată că, în 2009, cel mai mare surplus comercial al UE s-a realizat în sectorul mașinilor și echipamentelor din domeniul transporturilor (112,6 miliarde EUR) și al serviciilor de transport (21,5 miliarde EUR);

Joi, 15 decembrie 2011

5. aprobă cifrele și cele zece obiective stabilite în Cartea albă pentru anul 2050 și 2030 pentru a realiza un sistem de transport competitiv și eficient din punctul de vedere al resurselor, însă este de părere că ar trebui definite mai exact obiectivele pentru perioada până în 2020 în ceea ce privește finanțarea - având în vedere situația economică a fiecărui stat membru în parte - și provocările generale cu care se confruntă sectorul transporturilor în domeniul energetic și cel al mediului; solicită, prin urmare, Comisiei să elaboreze dispoziții legislative în vederea realizării unei reduceri cu 20 % a emisiilor de CO₂ și de alte gaze cu efect de seră apărute în sectorul transporturilor (prin comparație cu valorile de referință din 1990) și a atingerii următoarelor obiective intermediare până în 2020 (în comparație cu valorile de referință din 2010), în conformitate cu obiectivele 20-20-20 și în cooperare cu partenerii internaționali:

- reducerea cu 20 % a emisiilor de CO₂ generate de transportul rutier,
- reducerea cu 20 % a nivelului de poluare sonoră și a consumului de energie al vehiculelor feroviare,
- reducerea cu 30 % a emisiilor de CO₂ generate de transportul aerian în întregul spațiu aerian european,
- o reducere uniformă cu 30 % în întreaga UE a emisiilor de CO₂ și de poluanți în transportul naval, unde își vor aduce contribuția acordurile OMI privind indicii de eficiență energetică a designului și planul de gestionare a eficienței energetice a navelor;

solicită ca toate obiectivele menționate la acest punct să fie considerate prioritare și, în consecință, să fie verificate anual;

6. subliniază că ar trebui să se urmărească realizarea pieței interne a transporturilor a UE printr-o deschidere și mai mare a rețelelor de transport și a piețelor, ținând cont de aspectele economice, sociale, teritoriale și cele legate de ocuparea forței de muncă și de mediu, și solicită Comisiei să se asigure că propunerile privind deschiderea sectorului serviciilor pentru toate piețele din sectorul transporturilor nu conduc la dumping social, la servicii de o calitate mai scăzută sau la crearea de monopoluri sau oligopoluri; subliniază faptul că orientările privind ajutorul de stat pentru porturile maritime sunt în continuare imperios necesare;

7. subliniază potențialul încă insuficient explorat al transporturilor în multe domenii și insistă asupra importanței unui spațiu unic european al transporturilor, caracterizat prin interconectare și interoperabilitate, bazat pe gestionarea cu adevărat europeană a infrastructurii și sistemelor de transport realizată prin eliminarea „efectelor de frontieră” dintre statele membre pentru toate modurile de transport pentru a crește competitivitatea și atractivitatea întregii Uniuni Europene; subliniază importanța coeziunii teritoriale și, în special, problemele de accesibilitate cu care se confruntă regiunile ultraperiferice, insulele, regiunile fără ieșire la mare și cele periferice, precum și importanța unor conexiuni bune între statele membre și țările vecine;

8. subliniază că comodalitatea eficientă a transportului de persoane și de mărfuri în întregul lanț de transport și al serviciilor logistice – evaluată în funcție de rentabilitate, protecția mediului, securitatea energetică, condițiile sociale, de sănătate și de muncă, precum și de aspectele legate de siguranță și securitate și ținând seama de coeziunea teritorială și de mediul geografic din fiecare țară și regiune – ar trebui considerată principiul director al viitoarei politici a transporturilor; consideră că modurile de transport trebuie să se completeze reciproc și să interacționeze și că parametrii subliniați mai sus ar trebui folosiți pentru a determina distribuția modală în diversele țări și regiuni, în funcție de posibilitățile lor individuale; de asemenea, consideră că utilizarea mijloacelor de transport durabile ar trebui să fie promovată în mod sistematic, de asemenea pe distanțe scurte și medii;

9. observă gradul ridicat de dependență a Uniunii de combustibilii fosili importați, a căror furnizare din afara Uniunii prezintă riscuri semnificative pentru securitatea economică a Uniunii și flexibilitatea opțiunilor sale de politică externă și invită Comisia să definească și să evalueze în mod regulat securitatea aprovizionării cu energie din exterior a Uniunii;

Joi, 15 decembrie 2011

10. atrage atenția asupra importanței dezvoltării infrastructurii de transport din noile state membre, inclusiv a infrastructurii rutiere, pentru realizarea spațiului unic european al transporturilor, precum și importanța conectării rețelelor lor de transport cu cele din statele vecine; solicită Comisiei ca necesitățile de dezvoltare a infrastructurii de transport din noile state membre să fie luate în considerare de viitorul cadru financiar multianual, astfel încât, până în 2025, infrastructura de transport din noile state membre să atingă nivelul infrastructurii din celelalte state membre;

11. salută și sprijină propunerea Comisiei privind Facilitatea „Conectarea Europei” și inițiativa privind obligațiunile UE și solicită statelor membre să implementeze rețeaua primară, dat fiind că TEN-T ar trebui să introducă un număr limitat de proiecte sustenabile cu valoare europeană adăugată și care să beneficieze de o finanțare mai mare și mai realistă; îndeamnă ca:

- statele membre să se angajeze să elimine principalele puncte de blocaj cunoscute din spațiul european al transporturilor și, în acest context, să susțină ocolirea acestora prin crearea unei infrastructuri intermodale la începutul și sfârșitul unei porțiuni, să acorde prioritate proiectelor transfrontaliere dintre toate statele membre, fără a neglija conexiunile cu țările învecinate, și să propună un plan de finanțare aprobat până în 2015;
- Comisia să se angajeze să crească stabilitatea finanțării proiectelor TEN, în coordonare cu politica regională;
- Comisia să se angajeze să sprijine modele și instrumente de finanțare alternative, de exemplu obligațiunile pentru proiecte, și să prevadă, în propunerile sale privind internalizarea costurilor externe, utilizarea mai intensă a veniturilor generate de acestea pentru finanțarea proiectelor TEN-T,
- pentru a asigura eficiența și vizibilitatea pe termen lung a acțiunilor UE în cadrul TEN-T, stabilirea priorităților trebuie să fie strâns legată de condițiile de utilizare a fondurilor structurale regionale, iar statelor membre trebuie să li se ceară să garanteze finanțarea acestor proiecte și după încheierea programelor multianuale ale UE;
- prioritățile proiectelor ar trebui menținute după 2015 numai dacă statele membre au adoptat decizii cu caracter obligatoriu privind bugetul care garantează implementarea proiectelor, iar cofinanțarea UE ar trebui să se bazeze pe principiul utilizării obligatorii sub sancțiunea pierderii;
- EuroVelo, rețeaua europeană de piste pentru bicicletă pe distanțe lungi, ar trebui să fie inclusă în rețeaua TEN-T;

12. subliniază că, prin crearea unei bune infrastructuri de transport și îmbunătățirea nivelurilor de acces la aceasta, toate regiunile vor deveni mai puternice din punct de vedere economic și mai atractive pentru investițiile directe, îmbunătățind, astfel, pe termen lung, atât competitivitatea lor, cât și a întregii UE și asigurând o dezvoltare corectă a pieței interne și realizarea obiectivului coeziunii teritoriale;

13. subliniază că rețelele de transport joacă un rol primordial în politicile de amenajare a teritoriului; subliniază importanța deosebită a marilor infrastructuri de transport, precum liniile de cale ferată de mare viteză, pentru stimularea dezvoltării locale; consideră că macro-regiunile și strategiile de dezvoltare a acestora au potențialul de a juca un rol mai activ în punerea în aplicare a unei politici de transport coordonate, eficiente și durabile; reamintește importanța elaborării, planificării și punerii în aplicare a unor strategii comune privind infrastructura de transport, precum și necesitatea de a disemina cele mai bune practici în domeniul transportului; subliniază că cetățenii și întreprinderile din UE vor fi beneficiarii direcți ai unui spațiu european unic al transporturilor al cărui scop este reducerea timpului și resurselor utilizate de transportul de marfă și de pasageri și o mai bună integrare a piețelor transporturilor;

Joi, 15 decembrie 2011

14. constată că aceleași standarde de securitate care țin seama de riscuri, armonizate la nivel european, ar trebui să se aplice tuturor formelor de transport de bunuri și de pasageri și solicită o propunere care să finanțeze respectarea acestei cerințe; consideră că, în cazul transportului maritim și aerian, ar trebui ca coordonarea la nivel internațional să fie o cerință preliminară, iar normele existente ar trebui reanalizate și, dacă este necesar, revizuite până în 2015 și integrate progresiv în acordurile cu țările terțe;

15. subliniază importanța unei strategii coerente pentru a realiza tranziția spre surse alternative și regenerabile de energie în domeniul transporturilor și subliniază că obiectivele stabilite ar putea fi îndeplinite prin folosirea unui mix energetic și a posibilităților de economisire a energiei deja existente; subliniază că această tranziție necesită o infrastructură specifică și stimulente corespunzătoare, iar obiectivele de reducere ar trebui formulate de o manieră neutră din punct de vedere tehnologic;

16. solicită prezentarea, până în 2015, a unei propuneri privind mobilitatea urbană, în care sprijinirea proiectelor, în conformitate cu principiul subsidiarității, să fie condiționată de prezentarea de către autoritățile locale a unor planuri privind mobilitatea durabilă care să prevadă un lanț logistic eficient al persoanelor și mărfurilor în zonele urbane și în cele construite, care să contribuie la reducerea densității traficului, a accidentelor, a poluării atmosferice și sonore, care să respecte standardele și obiectivele politicii europene în domeniul transporturilor, care să respecte nevoile orașelor și regiunilor înconjurătoare și care să nu creeze noi obstacole pe piață; propune realizarea unui schimb de bune practici în domeniul inovării și cercetării în materie de concepte durabile pentru mobilitatea urbană;

17. subliniază că comportamentul utilizatorilor de transport este determinant și solicită crearea de stimulente în vederea alegerii unor mijloace de transport și de mobilitate durabile, active din punct de vedere fizic, sigure și sănătoase; solicită Comisiei și statelor membre să transmită până în 2013, cu respectarea principiului subsidiarității, propuneri de a dezvolta inițiative care promovează transportul public respectuos față de mediu, mersul pe jos și pe bicicletă, în special în orașe, cu scopul de a dubla numărul de utilizatori ai acestor moduri de transport; prin urmare, consideră că este important să se dezvolte o infrastructură sigură pentru pietoni și cicliști, în special în orașe, și să se îmbunătățească interoperabilitatea dintre serviciile de transport, precum și să se promoveze introducerea unui document de transport unic și un sistem integrat de bilete electronice pentru transportul multimodal, care să lege, de asemenea, transportul pe distanțe lungi și cel local; reamintește că accesibilitatea mijloacelor de transport și practicarea unor prețuri abordabile pentru utilizarea acestora este crucială pentru mobilitatea socială și că ar trebui să se acorde o atenție mai mare pentru asigurarea unei concordanțe între obiectivele de durabilitate și nevoile sociale în cadrul planificării viitoarelor politici în domeniul transporturilor;

18. consideră că normele de bază privind drepturile pasagerilor ar trebui înscrise într-o Cartă a drepturilor pasagerilor care să acopere toate formele de transport și așteaptă, în consecință, ca Comisia să propună până cel târziu la începutul anului 2012 o propunere corespunzătoare care să țină seama de caracteristicile specifice fiecărui mod de transport și de experiențele dobândite și care să conțină un capitol referitor la drepturile pasagerilor cu dizabilități; solicită, în același timp, interpretarea uniformă, precum și aplicarea, punerea în aplicare și în execuție coerentă a acestor drepturi, pe baza unor definiții și orientări clare și în condiții de transparență în ceea ce privește gestionarea acestora; de asemenea, subliniază nevoia de a reglementa domeniul taxelor suplimentare în toate modurile de transport;

19. subliniază nevoia unei politici a transporturilor integrate pentru întregul lanț valoric din domeniul transporturilor și logisticii pentru a aborda în mod corespunzător provocările în materie de transport și mobilitate, în special cele din regiunile urbane; solicită o coordonare sporită a factorilor de decizie politici din instituțiile europene, precum și un dialog și o consultare permanente cu sectorul logistic, cu furnizorii de servicii de transporturi și clienții acestora în cadrul unui forum european pentru logistică și mobilitate;

20. solicită să se acorde prioritate promovării unei logistici ecologice și unei gestionări îmbunătățite a mobilității;

Joi, 15 decembrie 2011

21. afirmă că pentru a asigura o multimodalitate durabilă în logistica transportului de călători și de mărfuri este necesar să se asigure puncte și terminale intermodale de legătură, de planificare și logistică integrate, precum și de educație și de formare profesională integrate;

22. subliniază că UE trebuie să rămână în fruntea inovației tehnologice pentru a promova eficiența, durabilitatea și ocuparea forței de muncă; solicită să se acorde finanțare pentru un program de cercetare și dezvoltare care să vizeze în mod specific mobilitatea durabilă și în condiții de siguranță, cu o strategie de aplicare și cu un calendar concrete și care să beneficieze de un control financiar eficient, care să urmărească următoarele:

- menținerea poziției de lider a UE ca loc de producție și cercetare pentru toate tipurile de transport, punând accentul în mod deosebit pe reducerea emisiilor de carbon din domeniul transporturilor, precum și pe reducerea emisiilor, reducerea poluării sonore și asigurarea siguranței și securității;
- crearea unor sisteme eficiente, inteligente, interoperabile și interconectate, prin sprijinirea programelor SESAR, Galileo, ERTMS, RIS, SafeSeaNet, LRIT și ITS;
- găsirea unor soluții practice cu ajutorul unui grup de experți din domeniile economic, științific, politic și social;
- continuarea inițiativei „e-safety”, care urmărește creșterea siguranței în traficul rutier și crearea infrastructurii necesare pentru introducerea sistemului de apel de urgență „e-Call”, respectând totodată normele de protecție a datelor;

23. consideră că ar trebui eliminate obstacolele birocratice pentru toate tipurile de transport și solicită, în consecință, o simplificare și armonizare mai mare a documentelor de transport și a celor logistice, în special pentru transportul de mărfuri, precum și prezentarea, până în 2013, a unei propuneri privind uniformizarea documentelor de transport și a documentelor electronice, urmărind, de asemenea, promovarea transportului multimodal;

24. subliniază necesitatea îmbunătățirii și standardizării aparatelor de control, de exemplu a radarelor și a echipamentelor la bord, precum și a sistemelor și mijloacelor de comunicare, și solicită prezentarea unei propuneri până în 2013 privind recunoașterea reciprocă și interoperabilitatea acestor dispozitive; subliniază importanța îmbunătățirii coordonării și a colaborării între autoritățile naționale în domeniul urmăririi penale transfrontaliere și a garantării unei convergențe mai mari în domeniul aplicării normelor de siguranță rutieră;

25. subliniază faptul că posibilele modificări ale unităților de încărcare și standardizarea acestora, ținând seama de unitățile de încărcare folosite în transportul mondial și dimensiunile vehiculelor de transport, trebuie să folosească la optimizarea transportului multimodal și să ofere beneficii demonstrabile sub formă de economii de combustibil, emisii mai mici și siguranță rutieră îmbunătățită;

26. propune ca statele membre să autorizeze folosirea sistemului modular european doar pe anumite rute în cazul în care infrastructura existentă și cerințele de securitate o permit și să informeze Comisia în legătură cu acordarea autorizării;

27. subliniază importanța diferitelor agenții de transport europene și solicită să se depună noi eforturi pentru consolidarea dimensiunii europene a acestora;

28. invită statele membre să sprijine și să ia măsuri pentru instituirea unor condiții de concurență echitabile pentru toate modurile de transport în ceea ce privește impozitarea energiei și taxa pe valoare adăugată (TVA);

Joi, 15 decembrie 2011

29. solicită, în ceea ce privește transportul rutier:
- realizarea, până în 2013, a unei noi revizuirii a cadrului de reglementare privind șofatul și perioadele de odihnă în contextul transportului de mărfuri și de persoane și implementarea acestuia, precum și armonizarea interpretării punerii în aplicare și în execuție; de asemenea, solicită să se țină seama de poziția Parlamentului European privind armonizarea sancțiunilor în sectorul transportului rutier; de asemenea, consideră că se impune o armonizare a restricțiilor de circulație referitoare la transportul de mărfuri la nivelul întregii Uniuni Europene;
 - respectarea termenelor deja stabilite și impulsionearea din nou a proiectele prioritare ale rețelelor de transport transeuropene;
 - creșterea cu 40 % până în 2020 în raport cu anul 2010 a numărului de locuri de parcare sigure pentru camioane în rețeaua rutieră transeuropeană (TERN) și îmbunătățirea calității acestora (în ceea ce privește standardele de igienă);
 - sprijinirea de către Comisie a inițiativelor statelor membre de a crea parcuri de vehicule mai sigure și mai ecologice prin acordarea de stimulente fiscale;
 - redactarea de către Comisie, până la sfârșitul lui 2013, a unui raport privind situația pieței transportului rutier a Comunității, care să conțină o analiză a situației pieței, inclusiv o evaluare a eficacității controalelor și a evoluției condițiilor de angajare în profesie, precum și o evaluare care să stabilească dacă armonizarea normelor din domeniile privind, printre altele, asigurarea respectării reglementărilor în vigoare, tarifele de utilizare a infrastructurii rutiere, precum și legislația în materie de siguranță și în materie socială, a progresat într-o asemenea măsură încât s-ar putea prevedea o deschidere mai mare a piețelor naționale ale transportului rutier, inclusiv eliminarea restricțiilor privind cabotajul;
 - îmbunătățirea formării și perfecționării persoanelor angajate în sectorul transporturilor, inclusiv a celor care oferă pasagerilor servicii legate de transport, precum și îmbunătățirea accesului la aceste profesii, pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă și a salariilor și pentru a face profesiile mai atractive;
 - o metodologie standardizată a UE pentru a calcula amprenta de carbon a operațiunilor de transport și logistică în vederea evitării unei proliferări a abordărilor naționale și sprijinirea inițiativelor sectorului de a promova calculul pe baza amprentei de carbon, în special în cazul transportului rutier de mărfuri;
30. solicită, în ceea ce privește transportul maritim:
- o propunere, prezentată până în 2013, referitoare la așa-numita „centură albastră”, pentru simplificarea formalităților pentru navele care operează între porturile din UE și pentru dezvoltarea potențialului autostrăzilor maritime prin realizarea unei piețe unice reale pentru transportul maritim în interiorul UE în conformitate cu legislația existentă în domeniul mediului și al conservării naturii;
 - inițiative pentru a asigura că reducerea emisiilor de sulf provenite de la nave nu conduce la un transfer modal în sens invers;
 - introducerea unei politici europene pentru transportul maritim pe distanțe scurte și medii, în scopul de a folosi capacitatea neutilizată a căilor navigabile interioare și de a atinge obiectivele UE de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră în sectorul transporturilor;

Joi, 15 decembrie 2011

- sprijinirea în continuare a programului NAIADES, cu respectarea legislației existente în domeniul protecției mediului și a naturii, printr-un program complementar pentru a asigura continuarea actualului program NAIADES începând din 2014;
- prezentarea unei propuneri de mărire cu 20 % a numărului de legături multimodale (platforme) pentru căile navigabile interioare, porturile fluviale și transportul feroviar până în 2020, în raport cu anul 2010, precum și furnizarea fondurilor corespunzătoare și prelungirea după anul 2013 a programului Marco Polo, pentru a folosi în mod eficient potențialul de transport pe apă;
- alocarea, în cadrul următorului cadru financiar multianual pentru perioada 2014-2020, a cel puțin 15 % din fondurile TEN-T proiectelor care îmbunătățesc legăturile durabile și multimodale dintre porturile maritime, porturile interioare și platformele multimodale, cu accent pe proiectele de transport naval;
- având în vedere natura internațională a transportului maritim, armonizarea până în 2012 a formării în sectorul transportului naval în conformitate cu un standard internațional și, în special, adoptarea rapidă a propunerii Comisiei de modificare a Directivei 2008/106/CE privind nivelul minim de formare a navigatorilor pentru a încorpora în legislația UE modificările din 2010 ale Convenției privind standardele de pregătire a navigatorilor, brevetare/atestare și efectuare a serviciului de cart, prezentarea înainte de sfârșitul anului 2013 a unei propuneri privind recunoașterea reciprocă a condițiilor-cadru privind formarea lucrătorilor portuari, precum și redactarea unei strategii de recrutare a personalului debutant pentru profesiile din sectorul maritim;

31. solicită, în ceea ce privește transportul aerian:

- promovarea de către Comisie și statele membre a punerii în aplicare a cerului unic european II, unde implementarea Sistemului de gestionare a traficului aerian (SESAR) va juca un rol important, și solicită Comisiei să facă până în 2013 o propunere referitoare la realizarea completă a spațiului aerian comun european printr-o reducere a numărului de blocuri funcționale ale spațiului aerian;
- consolidarea de către Comisie a coordonării dintre reglementările referitoare la cerul unic și proiectele SESAR și Galileo și inițiativele „Cer curat” (Clean Sky), pentru a pune în aplicare mai eficient măsurile de economisire a energiei și a celor de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră;
- acordarea de prioritate, în cadrul viitoarelor propuneri privind liberalizarea pieței, calității serviciilor și coordonării cu normele internaționale;
- să se depună toate eforturile necesare de către statele membre și Comisia Europeană astfel încât comercializarea europeană a cotelor de emisii să fie acceptată la nivel internațional până în 2012, garantând, astfel, condiții de concurență echitabile la nivel internațional;
- să se lucreze intens la dezvoltarea unui „Punct de control al viitorului” pentru controlul de securitate al pasagerilor și al mărfurilor;

32. solicită, în ceea ce privește transportul feroviar:

- ca, atunci când propune deschiderea piețelor, Comisia să țină seama de angajamentele statelor membre în ceea ce privește transportul public local și de ofertele actuale de furnizare de servicii, în scopul îmbunătățirii ofertei curente de servicii, garantând în același timp concurența echitabilă și dumpingul social;

Joi, 15 decembrie 2011

- asigurarea unei promovări mai intense a armonizării tehnice și interoperabilității între statele membre, în special armonizarea normelor de certificare a vehiculelor până în 2015, pentru ca certificarea acestora să nu dureze mai mult de două luni, în condiții financiare transparente, și ca în 2012 să se asigure modificarea corespunzătoare a competențelor Agenției Europene a Căilor Ferate și a finanțării acesteia;
 - impulsivarea din nou, de o manieră bine gândită, a infrastructurii feroviare, a reducerii poluării sonori și planului de acțiune ERTMS pe perioada până în 2020;
 - prezentarea de către Comisie, până la 31 decembrie 2012, a unei propuneri de directivă care să conțină dispoziții legate de relația dintre gestionarea infrastructurii și operațiile de transport, precum și o propunere pentru deschiderea pieței interne de transport feroviar de călători, care să nu aducă atingere calității serviciilor de transport și care să mențină obligațiile serviciului public.
 - asigurarea independenței și a consolidării competențelor autorităților de reglementare naționale, pentru a obține un sector feroviar mai eficient, precum și cooperarea mai apropiată între acestea într-o rețea europeană; de asemenea, solicită ca, până în 2014, Comisia să prezinte o propunere pentru consolidarea sprijinului acordat acestui obiectiv și pentru crearea unei autorități de reglementare europene;
 - acordarea unei atenții mai mari educației și formării suplimentare pe baza unor standarde ridicate și promovării procesului de recunoaștere transfrontalieră a diplomelor și calificărilor;
 - Comisia să evalueze impactul pe care îl are deschiderea pieței transportului feroviar de marfă asupra transportului cu vagoane individuale și, în cazul în care reiese că volumul acestui trafic a scăzut, să trimită, înainte de 31 decembrie 2012, o propunere care să permită statelor membre să susțină această activitate, ținând cont de avantajele sale economice, sociale și ecologice;
33. recunoaște că industria feroviară europeană este din ce în ce mai vulnerabilă în fața concurenței de pe piața UE reprezentată de furnizorii din țările terțe; își exprimă îngrijorarea cu privire la obstacolele considerabile care împiedică furnizorii din UE să participe la licitații pentru atribuirea contractelor de achiziții publice în țările din afara UE;
34. solicită Comisiei Europene ca, în studiile de impact referitoare la propunerile legislative, să identifice, să cuantifice și să evalueze crearea de „locuri de muncă ecologice”, precum și măsurile destinate dezvoltării acestora;
35. solicită Comisiei și statelor membre să prezinte o strategie comună care să includă informarea, comunicarea și consultarea tuturor actorilor implicați, în special cu participarea cetățenilor afectați, privind necesitățile, planificarea, dezvoltarea și finanțarea infrastructurilor necesare pentru creștere, mobilitate, dezvoltare și ocuparea forței de muncă, conform angajamentelor asumate în cadrul strategiei Europa 2020;
36. consideră că este esențială participarea entităților locale și regionale printr-o guvernare pe mai multe niveluri, având în vedere faptul că acestea dețin competențe semnificative în ceea ce privește politica transporturilor;
37. invită Comisia să stabilească facă o analiză anuală a obiectivelor Cărții albe, a progreselor înregistrate și a rezultatelor obținute și să prezinte Parlamentului, la fiecare 5 ani, un raport referitor la punerea în aplicare a cărții albe;
38. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Joi, 15 decembrie 2011

Condițiile de detenție în UE

P7_TA(2011)0585

Rezoluția Parlamentului European din 15 decembrie 2011 referitoare la condițiile de detenție în UE (2011/2897(RSP))

(2013/C 168 E/11)

Parlamentul European,

- având în vedere instrumentele Uniunii Europene pentru protecția drepturilor omului, în special articolele 2, 6 și 7 din Tratatul privind Uniunea Europeană și articolele 4, 19, 47, 48 și 49 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (CDF),
- având în vedere instrumentele internaționale referitoare la drepturile omului și la interzicerea torturii și a tratamentelor și pedepselor inumane sau degradante, în special Declarația Universală a Drepturilor Omului (articolul 5), Pactul internațional privind drepturile civile și politice (articolul 7), Convenția împotriva torturii și a altor tratamente și pedepse crude, inumane sau degradante și Protocolul opțional la această convenție, referitor la instituirea unui sistem de vizite regulate din partea organismelor internaționale și naționale în centrele de detenție,
- având în vedere instrumentele Consiliului Europei privind drepturile omului și interzicerea torturii și a tratamentelor și pedepselor inumane sau degradante, în special Convenția Europeană pentru protecția drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO) (articolul 3), protocolurile la CEDO și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (CrEDO), Convenția Europeană din 1987 pentru interzicerea torturii și a tratamentelor și pedepselor inumane sau degradante, prin care a fost înființat Comitetul pentru interzicerea torturii și a tratamentelor și pedepselor inumane sau degradante (CPT) din cadrul Consiliului Europei, precum și rapoartele CPT,
- având în vedere instrumentele care se referă în mod special la drepturile persoanelor care au fost private de libertate, în special: la nivelul Organizației Națiunilor Unite, normele standard minime privind tratamentul deținuților și declarațiile și principiile adoptate de Adunarea Generală; la nivelul Consiliului Europei, recomandările Consiliului de Miniștri, și anume Recomandarea (2006)2 referitoare la Normele penitenciare europene, Recomandarea (2006)13 privind detenția provizorie, condițiile în care are loc și oferirea unor garanții împotriva abuzurilor, Recomandarea (2008)11 referitoare la normele europene privind infractorii minori care fac obiectul unor sancțiuni sau măsuri, Recomandarea (2010)1 referitoare la normele privind liberarea condiționată ale Consiliului Europei ⁽¹⁾ și recomandările adoptate de Adunarea Generală,
- având în vedere rezoluția sa din 18 ianuarie 1996 privind condițiile precare din penitenciare în Uniunea Europeană ⁽²⁾ și cea din 17 decembrie 1998 privind condițiile din penitenciare în Uniunea Europeană: adaptări și sancțiuni alternative ⁽³⁾, precum și repetatele sale apeluri adresate Comisiei și Consiliului pentru a propune o decizie-cadru privind drepturile deținuților, incluse în recomandarea sa din 6 noiembrie 2003 conținând propunerea de Recomandare a Parlamentului European adresată Consiliului privind garanțiile procedurale pentru suspecții și inculpații din procedurile penale pe teritoriul Uniunii Europene ⁽⁴⁾, în recomandarea sa din 9 martie 2004, adresată Consiliului, privind drepturile deținuților

⁽¹⁾ Pentru o listă exhaustivă a recomandărilor și rezoluțiilor Consiliului Europei în domeniul penal: <http://www.coe.int/prison>.

⁽²⁾ JO C 32, 5.2.1996, p. 102.

⁽³⁾ JO C 98, 9.4.1999, p. 299.

⁽⁴⁾ JO C 83 E, 2.4.2004, p. 180. Punctul 23: „încurajează Consiliul și Comisia să accelereze investigațiile asupra condițiilor deținuților și ale penitenciarelor din UE, în vederea adoptării unei directive-cadru privind drepturile prizonierilor și standardele minime comune pentru garantarea acestor drepturi, în temeiul articolului 6 TUE.” A se vedea și rezoluția Parlamentului din 4 septembrie 2003 privind situația drepturilor fundamentale în Uniunea Europeană (2002), (JO C 76 E, 25.3.2004, p. 412), punctul 22: „consideră, la nivel general, că trebuie făcute eforturi în privința spațiului european al libertății, securității și justiției, pentru a mobiliza capacitățile europene și a îmbunătăți funcționarea poliției și a sistemului penitenciar, de exemplu prin elaborarea unei decizii-cadru privind standardele minime de protecție a drepturilor prizonierilor în UE”.

Joi, 15 decembrie 2011

în Uniunea Europeană ⁽¹⁾ și în rezoluția sa din 25 noiembrie 2009 privind programul multianual 2010-2014 pentru spațiul de libertate, securitate și justiție (Programul de la Stockholm) ⁽²⁾,

- având în vedere Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre ⁽³⁾,
 - având în vedere Decizia-cadru 2008/909/JAI a Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce a hotărârilor judecătorești în materie penală care impun pedepse sau măsuri privative de libertate în scopul executării lor în Uniunea Europeană ⁽⁴⁾,
 - având în vedere propunerea de Decizie-cadru a Consiliului din 29 august 2006 privind ordinul european de supraveghere judiciară în etapele procedurale premergătoare judecării între statele membre ale Uniunii Europene (COM(2006)0468),
 - având în vedere Propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind dreptul de a fi asistat de un avocat în cadrul procedurilor penale și dreptul de a comunica după arestare (COM(2011)0326),
 - având în vedere Cartea verde a Comisiei din 14 iunie 2011 privind aplicarea legislației UE referitoare la detenție în cadrul justiției penale: „Consolidarea încrederii reciproce în spațiul judiciar european” (COM(2011)0327),
 - având în vedere întrebările orale referitoare la condițiile de detenție în UE, adresate de Grupurile ALDE, GUE/NGL, PPE, Verts/ALE și S&DEVE (O-000252/2011 - B7-0658/2011, O-000253/2011 - B7-0659/2011, O-000265/2011 - B7-0660/2011, O-000266/2011 - B7-0661/2011, O-000283/2011 - B7-0662/2011, O-000284/2011 - B7-0663/2011, O-000286/2011 - B7-0664/2011, O-000287/2011 - B7-0665/2011, O-000296/2011 - B7-0666/2011, O-000297/2011 - B7-0667/2011),
 - având în vedere articolul 115 alineatul (5) și articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât Uniunea Europeană și-a asumat sarcina de a edifica un spațiu al libertății, securității și justiției și întrucât, în conformitate cu articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană, aceasta respectă drepturile omului și libertățile fundamentale, asumându-și obligații pozitive pe care trebuie să le îndeplinească pentru a-și onora angajamentul;
- B. întrucât condițiile de detenție și managementul penitenciarelor sunt în primul rând responsabilitatea statelor membre, dar întrucât unele deficiențe, precum supraaglomerarea centrelor de detenție și tratamentul necorespunzător al deținuților, pot submina încrederea care trebuie să stea la baza cooperării judiciare în materie penală, întemeiată pe principiul recunoașterii reciproce al hotărârilor și deciziilor judiciare de către statele membre ale UE;
- C. întrucât cooperarea judiciară în materie penală trebuie să se bazeze pe respectarea standardelor din domeniul drepturilor fundamentale și pe necesara apropiere a drepturilor suspectivilor și ale persoanelor acuzate, precum și a drepturilor procedurale în procedurile penale, apropiere esențială pentru asigurarea încrederii reciproce între statele membre în spațiul libertății, securității și justiției, având în vedere în special faptul că numărul de resortisanți ai statelor membre reținuți în alt stat membru ar putea crește ca urmare a acestei cooperări;

⁽¹⁾ JO C 102 E, 28.4.2004, p. 154.

⁽²⁾ JO C 285 E, 21.10.2010, p. 12. La punctul 112, Parlamentul „solicită crearea unui spațiu al justiției penale la nivelul UE, care să aibă la bază respectarea drepturilor fundamentale, principiul recunoașterii reciproce, precum și necesitatea menținerii coerenței sistemelor penale naționale, și care să se dezvolte prin intermediul ... [unor] standarde minime pentru condițiile din închisori și cele de detenție, precum și [al unui] set comun de drepturi ale prizonierilor la nivelul UE ...”.

⁽³⁾ JO L 190, 18.7.2002, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 327, 5.12.2008, p. 27.

Joi, 15 decembrie 2011

- D. întrucât populația totală din penitenciarele din UE, în 2009-2010, a fost estimată la 633 909 de persoane ⁽¹⁾; întrucât Cartea verde a Comisiei, care conține aceste date statistice, prezintă o situație alarmantă în ceea ce privește:
- supraaglomerarea penitenciarelor ⁽²⁾;
 - creșterea numărului de deținuți;
 - creșterea numărului de cetățeni străini deținuți ⁽³⁾;
 - numărul mare de persoane în arest preventiv ⁽⁴⁾;
 - deținuții cu tulburări mentale și psihologice;
 - numeroase cazuri de deces și de sinucidere ⁽⁵⁾;
- E. întrucât articolul 3 din CEDO și jurisprudența CrEDO impune statelor membre nu doar obligații negative, interzicând supunerea deținuților unor tratamente inumane sau degradante, dar și obligații pozitive, cerându-le să se asigure că condițiile din penitenciare respectă demnitatea umană și că se conduc investigații aprofundate și eficiente atunci când astfel de drepturi sunt încălcate;
- F. întrucât, în unele state membre, o mare parte a populației din centrele de detenție este alcătuită din persoane în arest preventiv; întrucât arestarea preventivă este o măsură excepțională, iar perioadele excesiv de lungi de arest preventiv au un efect negativ asupra persoanelor, pot aduce prejudicii cooperării judiciare între statele membre și contravin valorilor UE ⁽⁶⁾; întrucât un număr important de state membre au fost condamnate în repetate rânduri de CrEDO pentru încălcarea CEDO în privința arestării preventive;
- G. întrucât una dintre problemele semnalate frecvent de statele membre este lipsa resurselor necesare pentru îmbunătățirea condițiilor din penitenciare și întrucât ar putea fi necesară crearea unei noi linii bugetare pentru a le încuraja să respecte standarde ridicate;
- H. întrucât faptul de a oferi deținuților condiții decente și acces la programe care să îi pregătească pentru reîntoarcerea în societate contribuie la reducerea probabilității ca aceștia să recidiveze;
- I. întrucât Consiliul a adoptat rezoluții și recomandări (care nu sunt întotdeauna implementate de statele membre) referitoare la problema specifică a dependenței de droguri și la reducerea riscurilor legate de aceasta, având în atenție în special tratamentul pentru dependența de droguri în detenție și în libertate;

⁽¹⁾ Date prezentate de Comisie în Cartea sa verde privind detenția (COM(2011)0327 final); informații suplimentare sunt disponibile la Consiliul Europei, statistici „Space 1”: [http://www.coe.int/t/dghl/standardsetting/cdpc/Bureau%20documents/PC-CP\(2011\)3%20E%20-%20SPACE%20I%202009.pdf](http://www.coe.int/t/dghl/standardsetting/cdpc/Bureau%20documents/PC-CP(2011)3%20E%20-%20SPACE%20I%202009.pdf); Statistici „Space 2”: http://www3.unil.ch/wpmu/space/files/2011/02/Council-of-Europe_SPACE-II-2009-E.pdf

⁽²⁾ În UE, media este de 107,3; supraaglomerarea se întâlnește în 13 state membre, precum și în Anglia, Țara Galilor și Scoția, atingând cote maxime în Bulgaria (155,6), Italia (153), Cipru (150,5), Spania (136,3) și Grecia (129,6).

⁽³⁾ Media UE este de 21,7, cu cel mai mare procent în Luxemburg (69,5), Cipru (59,6), Austria (45,8), Grecia (43,9) și Belgia (41,1).

⁽⁴⁾ media UE este de 24,7, cel mai mare procent se întâlnește în Luxemburg (47,2), Italia (43,6) și Cipru (38,4).

⁽⁵⁾ Rapoartele CPT atrag atenția asupra persistenței unor probleme grave, cum ar fi maltratarea și echipamentul penitenciar necorespunzător, sau activitățile și îngrijirile medicale inadecvate.

⁽⁶⁾ Foaia de parcurs pentru consolidarea drepturilor procedurale ale persoanelor suspectate sau acuzate în cadrul procedurilor penale, 2009/C295/01, 30 noiembrie 2009.

Joi, 15 decembrie 2011

- J. întrucât 16 state membre au ratificat Protocolul opțional la Convenția ONU împotriva torturii și a altor tratamente și pedepse crude, inumane sau degradante, iar alte șapte au semnat convenția, dar nu au ratificat-o încă ⁽¹⁾;
- K. întrucât unele state membre acordă parlamentarilor naționali și deputaților în PE dreptul de a vizita penitenciarele și întrucât PE i s-a solicitat să acorde acest drept deputaților săi pe teritoriul UE ⁽²⁾;
- L. întrucât copiii sunt într-o situație deosebit de vulnerabilă în cazul detenției, și în special în cazul arestării preventive;
- M. întrucât, la 30 noiembrie 2009, Consiliul a adoptat o foaie de parcurs pentru consolidarea drepturilor procedurale ale suspecților și acuzaților în procedurile penale, care face parte din Programul de la Stockholm și stabilește o serie de garanții esențiale care vor contribui la asigurarea respectării drepturilor fundamentale, într-o încercare de a institui o cooperare mai strânsă între statele membre în domeniul justiției penale;
- N. întrucât Comisia a publicat - în urma solicitării explicite a Consiliului și a solicitărilor repetate ale Parlamentului, și în conformitate cu prevederile Programului de la Stockholm - o comunicare intitulată „Consolidarea încrederii reciproce în spațiul judiciar european - o Carte verde privind aplicarea legislației UE referitoare la detenție în cadrul justiției penale” ⁽³⁾, prin care lansează o consultare deschisă cu părțile interesate asupra acțiunii UE pentru îmbunătățirea condițiilor de detenție, astfel încât să se asigure încrederea reciprocă în cadrul cooperării judiciare, subliniind conexiunile dintre condițiile de detenție și diferitele instrumente ale UE, cum ar fi mandatul european de arest și ordinul european de supraveghere judiciară și afirmând clar că condițiile de detenție, arestarea preventivă și situația copiilor aflați în detenție sunt chestiuni în care UE poate lua inițiative,
1. salută Cartea verde a Comisiei; își exprimă îngrijorarea cu privire la situația alarmantă a condițiilor de detenție din UE și solicită statelor membre să ia măsuri urgente pentru a asigura respectarea și protecția drepturilor fundamentale ale prizonierilor, în special ale persoanelor vulnerabile, și consideră că în toate statele membre ar trebui aplicate standarde comune minime în ceea ce privește detenția ⁽⁴⁾;
 2. reafirmă importanța fundamentală a condițiilor de detenție pentru aplicarea principiului recunoașterii reciproce a hotărârilor judecătorești în spațiul libertății, securității și al justiției, și consideră că, în această privință, o însemnătate vitală o are existența unei baze comune a încrederii între autoritățile judiciare, precum și o cunoaștere mai bună a sistemelor de justiție penală naționale;
 3. solicită Comisiei și Agenției pentru Drepturile Fundamentale să monitorizeze situația condițiilor de detenție în UE și să susțină statele membre în eforturile lor de a asigura conformitatea legilor și politicilor lor cu standardele cele mai ridicate din domeniu ⁽⁵⁾;

⁽¹⁾ Bulgaria, Cipru, Republica Cehă, Danemarca, Estonia, Franța, Germania, Luxemburg, Malta, Țările de Jos, Polonia, România, Slovenia, Spania, Suedia și Regatul Unit au ratificat-o; Austria, Belgia, Grecia, Finlanda, Irlanda, Italia și Portugalia au semnat-o, dar nu au ratificat-o; sursă: <http://www.apc.ch/npm/OPCAT0911.pdf>.

⁽²⁾ A se vedea, de exemplu, rezoluția Parlamentului din 17 decembrie 1998 privind condițiile penitenciare din Uniunea Europeană: adaptări și sancțiuni alternative, punctul 41: „solicită ca deputații în Parlamentul European să aibă dreptul să viziteze și să inspecteze penitenciarele și centrele de detenție pentru refugiați de pe teritoriul Uniunii Europene”.

⁽³⁾ COM(2011)0327; a se vedea http://ec.europa.eu/justice/policies/criminal/procedural/docs/com_2011_327_en.pdf.

⁽⁴⁾ Cum ar fi Normele penitenciare europene, adoptate de Consiliul Europei.

⁽⁵⁾ Cum ar fi standardele stabilite de Consiliul Europei, de CPT, de Curtea Europeană pentru Drepturile Omului și jurisprudența acesteia, precum și de observațiile Comitetului pentru Drepturile Omului, Comisiei pentru combaterea torturii și a Raportorului special pentru problema torturii din cadrul ONU.

Joi, 15 decembrie 2011

4. solicită Comisiei și instituțiilor UE să prezinte propuneri legislative privind drepturile persoanelor private de libertate, inclusiv cele identificate de PE în rezoluțiile și recomandările sale ⁽¹⁾, și să stabilească și să aplice standarde minime pentru condițiile de detenție și cele din penitenciare, precum și standarde uniforme pentru acordarea unor compensații persoanelor care au fost deținute sau condamnate pe nedrept; solicită Comisiei și statelor membre să acorde prioritate acestei chestiuni în agenda lor politică și să aloce resurse umane și financiare adecvate pentru îmbunătățirea situației;

5. reafirmă importanța acordării unei protecții specifice deținutelor-mame și copiilor acestora, inclusiv prin utilizarea unor măsuri alternative detenției, în interesul copilului, și solicită statelor membre și Comisiei să promoveze în mod activ astfel de inițiative;

6. subliniază importanța asigurării respectării drepturilor fundamentale, în special a dreptului la apărare și la asistența unui avocat, precum și a garantării drepturilor persoanelor suspectate și a celor acuzate, inclusiv a dreptului de nu fi supuse unor tratamente inumane sau degradante; amintește, în acest sens, importanța propunerii Comisiei privind dreptul de a fi asistat de un avocat în cadrul procedurilor penale și dreptul de a comunica după arestare;

7. subliniază că condițiile de detenție considerate deficitare sau cele care riscă să nu corespundă standardelor cerute de Normele penitenciare europene ale Consiliului Europei, ar putea constitui un impediment pentru transferul deținuților;

8. solicită statelor membre să aloce resurse adecvate pentru restructurarea și modernizarea penitenciarelor, în vederea protecției drepturilor deținuților, a reabilitării și pregătirii corespunzătoare a deținuților pentru eliberare și integrarea socială, a organizării pentru poliție și personalul penitenciar a unei instruirii bazate pe practicile contemporane de management al penitenciarelor și pe standardele europene în materie de drepturi ale omului, precum și în vederea monitorizării prizonierilor care suferă de tulburări mentale sau psihologice, și solicită, de asemenea, crearea unei linii bugetare speciale a UE pentru încurajarea acestor proiecte;

9. reafirmă necesitatea promovării ameliorării dotărilor penitenciarelor în statele membre, pentru a le furniza echipamente tehnice corespunzătoare și a extinde spațiul disponibil, precum și pentru a le da posibilitatea, din punct de vedere funcțional, de a îmbunătăți condițiile de viață ale deținuților, asigurând totodată un nivel ridicat de securitate;

10. solicită statelor membre să se asigure că arestarea preventivă rămâne o măsură excepțională, aplicată în condiții stricte de necesitate și proporționalitate, pentru o perioadă limitată, în conformitate cu principiul fundamental al prezumpției de nevinovăție și cu dreptul de a nu fi privat de libertate; reamintește că decizia de arestare preventivă trebuie reexaminată periodic de către o autoritate judiciară și că, în cauzele trans-naționale, trebuie utilizate alternative precum ordinul european de supraveghere judiciară; solicită Comisiei să prezinte o propunere legislativă privind standardele minime din acest domeniu, bazată pe articolul 82 alineatul (2) litera (b) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), pe CDF, CEDO și jurisprudența CrEDO;

11. reafirmă necesitatea onorării angajamentelor pe care statele membre și le-au asumat în forurile internaționale și europene, de a utiliza mai frecvent măsurile de eliberare condiționată și sancțiunile care constituie o alternativă la pedeapsa cu închisoarea, integrând deciziile Consiliului Europei ⁽²⁾;

⁽¹⁾ A se vedea punctul 1 litera (c) din Recomandarea din 9 martie 2004.

⁽²⁾ Cum ar fi Recomandarea CM/Rec(2010)1 a Consiliului de Miniștri, adresată statelor membre, privind Normele penitenciare europene adoptate de Consiliu.

Joi, 15 decembrie 2011

12. solicită statelor membre să aplice recomandările făcute de CPT în urma vizitei în centrele de detenție de pe teritoriul lor;
 13. solicită statelor membre să ia măsuri pentru a preveni sinuciderile în închisori și să desfășoare investigații aprofundate și imparțiale în toate cazurile de deces al deținuților în închisoare;
 14. solicită statelor membre și statelor în curs de aderare să semneze și să ratifice Protocolul opțional la Convenția împotriva torturii și a altor tratamente și pedepse crude, inumane sau degradante, care instituie un sistem de vizite periodice ale organismelor internaționale și naționale în centrele de detenție și conferă acestor organisme sarcina de a vizita și inspecta penitenciarele și de a asculta doleanțele prizonierilor, precum și de a redacta un raport anual public pentru parlamentele relevante; încurajează Uniunea Europeană să lanseze un apel pentru semnarea și ratificarea Protocolului opțional, în cadrul politicii sale față de țările terțe; solicită UE și statelor membre să colaboreze integral și să susțină aceste organisme, inclusiv prin alocarea resurselor și a fondurilor adecvate;
 15. consideră că ar trebui luate măsuri la nivelul UE pentru ca parlamentarii să aibă dreptul de a vizita penitenciarele și pentru ca deputaților în PE să li se acorde același drept pe teritoriul UE;
 16. solicită Comisiei să analizeze efectele diferențelor din dreptul penal și dreptul procedural al statelor membre în materie de condiții de detenție și să adreseze recomandările corespunzătoare în această privință, în special cu privire la recursul la măsuri alternative, politicile de incriminare sau dezincriminare penală, arestarea preventivă, amnistia și suspendarea, în special în domeniul migrației, al consumului de drogurilor și al delincvenței juvenile;
 17. reafirmă importanța asigurării unui tratament al copiilor care ia în considerare interesul lor superior, incluzând separarea lor de adulți și dreptul de a menține contactul cu familia;
 18. consideră că orice copil privat de libertate ar trebui să aibă dreptul de a beneficia rapid de asistență juridică și de alte tipuri pertinente de asistență, precum și dreptul de a contesta legalitatea privării de libertate înaintea unei instanțe sau a altei autorități competente;
 19. consideră că statele membre ar trebui să dispună de sisteme eficiente și independente de supraveghere a penitenciarelor și centrelor de detenție;
 20. susține CPT și Comisarul Consiliului Europei pentru Drepturile omului în activitatea lor continuă și vizitele lor în centrele de detenție din statele membre;
 21. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Consiliului Europei, Adunării Parlamentare a Consiliului Europei, Comisarului Consiliului Europei pentru Drepturile omului, Comitetului European pentru Prevenirea torturii, Curții Europene a Drepturilor Omului, Comitetului ONU pentru Drepturile omului, Comitetului ONU împotriva torturii, Raportorului special al ONU pe problema torturii și Înaltului Comisar al ONU pentru Drepturile omului.
-

Joi, 15 decembrie 2011

Libera circulație a lucrătorilor în Uniunea Europeană

P7_TA(2011)0587

Rezoluția Parlamentului European din 15 decembrie 2011 referitoare la libera circulație a lucrătorilor în Uniunea Europeană

(2013/C 168 E/12)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluția sa din 25 octombrie 2011 referitoare la promovarea mobilității lucrătorilor în cadrul Uniunii Europene ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolele 21, 45 și 47 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) și articolele 15, 21, 29, 34 și 45 din Carta drepturilor fundamentale,
 - având în vedere articolul 151 din TFUE,
 - având în vedere Regulamentul (CEE) nr. 1612/68 al Consiliului din 15 octombrie 1968 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Comunității ⁽²⁾,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 6 decembrie 2007 intitulată „Mobilitatea, un instrument pentru locuri de muncă mai multe și mai bune: Planul de acțiune european privind mobilitatea locurilor de muncă (2007-2010)” (COM(2007)0773),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 18 noiembrie 2008 intitulată „Impactul liberei circulații a lucrătorilor în contextul extinderii UE” (COM(2008)0765),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 13 iulie 2010 intitulată „Reafirmarea liberei circulații a lucrătorilor: drepturi și evoluții majore” (COM(2010)0373),
 - având în vedere Rezoluția sa din 5 aprilie 2006 referitoare la măsurile tranzitorii care limitează libera circulație a lucrătorilor pe piețele muncii din UE ⁽³⁾,
 - având în vedere Raportul Comisiei către Consiliu din 11 noiembrie 2011 privind funcționarea măsurilor tranzitorii referitoare la libera circulație a lucrătorilor din Bulgaria și România (COM(2011)0729),
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European privind identificarea obstacolelor rămase în calea mobilității pe piața internă a forței de muncă,
 - având în vedere articolul 115 alineatul (5) și articolul 110 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât dreptul de a locui și a lucra într-un alt stat membru al Uniunii este una dintre libertățile fundamentale ale UE, care garantează egalitatea de tratament și protecția împotriva discriminării pe bază de naționalitate, reprezentând în același timp o componentă fundamentală a cetățeniei Uniunii recunoscută de tratate; întrucât, cu toate acestea, resortisanții a două state membre se confruntă în continuare cu obstacole în calea exercitării dreptului de a ocupa un loc de muncă pe teritoriul altui stat membru;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0455.

⁽²⁾ JO L 257, 19.10.1968, p. 2.

⁽³⁾ JO C 293 E, 2.12.2006, p. 230.

Joi, 15 decembrie 2011

- B. întrucât, conform Comunicării Comisiei din 11 noiembrie 2011, lucrătorii mobili din România și Bulgaria au avut un impact pozitiv asupra economiilor statelor membre care acceptă lucrători mobili;
- C. întrucât nu s-au raportat efecte negative în statele membre care nu au aplicat măsurile tranzitorii cu privire la libera circulație a lucrătorilor originari din statele membre care au aderat la UE în 2004 și în 2007; întrucât mai multe state membre au decis să mențină aplicarea restricțiilor de pe piața muncii față de resortisanții români și bulgari, mai mult din cauza presiunilor politice decât ca parte a unui efort justificat de prevenire a eventualelor efecte negative asupra economiilor lor și piețelor naționale ale muncii;
- D. întrucât, potrivit unor statistici recente, la sfârșitul anului 2010, lucrătorii mobili din România și Bulgaria cu reședința pe teritoriul altui stat membru reprezentau 0,6 % din populația totală a UE;
- E. întrucât afluxul de lucrători români și bulgari a avut efecte pozitive pe piețele țărilor gazdă, întrucât aceștia au fost angajați pe posturi sau în sectoare în care se înregistra un deficit de forță de muncă;
- F. întrucât, în cea mai recentă comunicare a sa, Comisia a afirmat că este mai probabil ca lucrătorii români și bulgari mobili să se afle în perioada productivă din punct de vedere economic a vieții lor, comparativ cu resortisanții țărilor gazdă, deoarece lucrătorii mobili cu vârsta sub 35 de ani din cele două state membre reprezintă 65 % din totalul migrașilor activi, față de 34 % în cazul UE-15;
- G. întrucât date recente publicate de Eurostat arată că lucrătorii mobili din România și Bulgaria nu au efecte semnificative asupra nivelului salariilor și a ratei șomajului din țările gazdă;
- H. întrucât fluxurile de mobilitate sunt stimulate în principal de cererea de forță de muncă și întrucât în această perioadă de dezechilibru pe piața muncii la nivel european, barierele tranzitorii pot împiedica dezvoltarea economică a întreprinderilor europene și pot submina dreptul de a lucra și de a locui pe teritoriul altui stat membru;
- I. întrucât lucrătorii români și bulgari se confruntă cu restricții parțiale sau totale ale libertății lor fundamentale de circulație, care se întemeiază pe principiul egalității de tratament recunoscut în tratate; întrucât, în același timp, mobilitatea transfrontalieră a lucrătorilor în sectorul „serviciilor” înlocuiește din ce în ce mai mult libera circulație a lucrătorilor și ar putea conduce la concurență neloială în ceea ce privește salariile și condițiile de lucru;
- J. întrucât libera circulație a lucrătorilor constituie un exemplu socioeconomic pozitiv atât pentru UE, cât și pentru statele membre, fiind un element determinant în contextul integrării UE, al dezvoltării economice, al coeziunii sociale, al perfecționării profesionale individuale, al combaterii efectelor negative ale crizei economice și al creării unei puteri economice mai solide, pregătită să facă față provocărilor aduse de schimbările de la nivel mondial;
- K. întrucât evoluțiile recente din societățile noastre, datorate mai ales schimbărilor industriale, globalizării, noilor modele de organizare a muncii, schimbărilor demografice și dezvoltării mijloacelor de transport, impun un grad mai ridicat de mobilitate a lucrătorilor;
- L. întrucât mobilitatea în interiorul UE este vitală pentru a se garanta faptul că toți cetățenii europeni au aceleași drepturi și responsabilități;

Joi, 15 decembrie 2011

- M. întrucât în cea mai recentă comunicare a Comisiei se afirmă că perturbările de pe piețele naționale ale muncii sunt cauzate de diverși factori, cum ar fi criza economică și financiară și problemele structurale ale acestor piețe, și nu de aflulul de lucrători români și bulgari;
- N. întrucât lucrătorii români și bulgari reprezentau în 2010 doar 1 % din șomerii (cu vârsta între 15 și 64 de ani) din UE, în timp ce resortisanții țărilor terțe reprezentau 4,1 %, cifre care demonstrează clar faptul că lucrătorii români și bulgari nu au avut niciun impact asupra crizei piețelor muncii din diferitele țări;
- O. întrucât, în contextul recesiunii economice actuale de la nivel european, sumele de bani trimise de lucrătorii mobili în țările de origine pot avea un efect net pozitiv asupra balanței de plăți a țărilor din care banii sunt trimiși;
- P. întrucât anumite state membre au anunțat că intenționează să mențină restricțiile pentru lucrătorii români și bulgari până în 2014, iar alte state au anunțat că își vor deschide piețele muncii pentru toți lucrătorii din UE,
1. este de părere că mobilitatea lucrătorilor în UE nu ar trebui în niciun caz considerată o amenințare pentru piețele muncii din statele membre;
 2. solicită statelor membre să abroge toate măsurile tranzitorii în vigoare, dat fiind că nu există justificări economice reale pentru a restricționa dreptul cetățenilor români și bulgari de a lucra și a locui pe teritoriul altui stat membru; este de părere că aceste bariere sunt contraproductive pentru cetățenii UE; solicită aplicarea efectivă a clauzei preferențiale în întreaga Uniune;
 3. îndeamnă Consiliul să subscrie la cel mai recent raport al Comisiei către Consiliu privind funcționarea măsurilor tranzitorii referitoare la libera circulație a lucrătorilor din Bulgaria și România (COM(2011)0729) și să urmeze orientarea propusă atunci când evaluează dacă barierele tranzitorii sunt o măsură favorabilă și necesară;
 4. invită Comisia să propună o definiție clară a termenului „perturbări grave ale pieței muncii sau riscul de producere a unor astfel de perturbări”;
 5. invită Comisia să pregătească o serie de indicatori clari și o metodologie îmbunătățită bazată pe indicatori economici și sociali, în funcție de care să se poată evalua dacă există justificări clare pentru prelungirea restricțiilor parțiale sau totale impuse de state membre pentru a face față perturbărilor negative de pe piețele lor naționale ale muncii care ar putea fi provocate de lucrătorii români și bulgari, și să aplice această abordare și atunci când un stat membru solicită autorizarea de a aplica clauza de salvagardare;
 6. solicită Comisiei să publice în modul cel mai transparent posibil criteriile în temeiul cărora unui stat membru i se permite să mențină barierele tranzitorii, ținând cont de efectele unei asemenea decizii asupra economiei UE și de justificările acceptate de Curtea Europeană de Justiție cu privire la interpretarea strictă a derogărilor de la libertățile fundamentale;
 7. consideră că, în conformitate cu deciziile Curții de Justiție, statele membre care mențin restricțiile fără să furnizeze justificări socioeconomice clare și transparente cu privire la perturbările grave ale pieței muncii încalcă tratatele; invită Comisia să asigure, în calitatea sa de gardian al tratatelor, respectarea principiului liberei circulații;
 8. solicită Comisiei și statelor membre să elimine perioadele tranzitorii de restricție, astfel încât cetățenii bulgari și români să se poată bucura de un tratament egal, așa cum prevăd tratatele, garantând astfel concurența loială între întreprinderi și împiedicând dumpingul social și economic;

Joi, 15 decembrie 2011

9. observă că măsurile tranzitorii sunt contraproductive în ceea ce privește combaterea falselor activități independente și a muncii fără forme legale, întrucât lucrătorii care nu au dreptul să intre în mod liber pe piața legală a muncii aleg uneori să lucreze ca falși lucrători independenți sau ca lucrători fără forme legale, ceea ce conduce la abuzuri asupra drepturilor pe care ei le au în calitate de lucrători;
10. solicită UE-25 să consulte organizațiile patronale și sindicale înainte de a decide încetarea sau extinderea restricțiilor totale sau parțiale privind libertatea de circulație a lucrătorilor români și bulgari;
11. solicită statelor membre care intenționează să mențină restricțiile de pe piața muncii pentru lucrătorii români și bulgari să prezinte în mod clar și transparent o justificare completă, bazată pe criteriile și metodologia elaborate de Comisie și pe argumente și date convingătoare, incluzând toți indicatorii socio-economici relevanți, care a condus la concluzia că mobilitatea geografică generează o perturbare gravă a piețelor lor naționale ale muncii;
12. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Strategia UE pentru Asia Centrală

P7_TA(2011)0588

Rezoluția Parlamentului European din 15 decembrie 2011 referitoare la situația aplicării strategiei UE pentru Asia Centrală (2011/2008(INI))

(2013/C 168 E/13)

Parlamentul European,

- având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 21 din acesta,
- având în vedere acordurile de parteneriat și cooperare (APC) încheiate între UE și Uzbekistan, Republica Kirghiză, Kazahstan și Tadjikistan, Acordul interimar privind comerțul și chestiunile comerciale dintre Comunitățile Europene și Turkmenistan și APC dintre UE și Turkmenistan, semnat la 25 mai 1998, care nu a fost încă ratificat,
- având în vedere Strategia UE pentru un nou parteneriat cu Asia Centrală, adoptată de Consiliul European din 21-22 iunie 2007 ⁽¹⁾, și Rapoartele de activitate comune ale Comisiei și Consiliului din 24 iunie 2008 ⁽²⁾ și 28 iunie 2010 ⁽³⁾,
- având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Asia Centrală, în special cele din 20 februarie 2008, referitoare la o Strategie UE pentru Asia Centrală ⁽⁴⁾, din 6 mai 2010 ⁽⁵⁾ și 8 iulie 2010 ⁽⁶⁾, referitoare la situația din Kârgâzstan, din 11 noiembrie 2010, referitoare la consolidarea OSCE - un rol pentru UE ⁽⁷⁾, din 25 noiembrie 2010, intitulată „Către o nouă Strategie energetică pentru Europa 2011-2020” ⁽⁸⁾, din 16 decembrie 2010, referitoare la Raportul anual privind drepturile omului în lume 2009 și politica UE în această privință ⁽⁹⁾ și din 7 iulie 2011, referitoare la politicile externe ale UE în favoarea democratizării ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/librairie/PDF/EU_CtrlAsia_EN-RU.pdf

⁽²⁾ http://eeas.europa.eu/central_asia/docs/progress_report_0609_en.pdf

⁽³⁾ <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/10/st11/st11402.en10.pdf>

⁽⁴⁾ JO C 184 E, 6.8.2009, p. 49.

⁽⁵⁾ JO C 81 E, 15.3.2011, p. 80.

⁽⁶⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0283.

⁽⁷⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0399.

⁽⁸⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0441.

⁽⁹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0489.

⁽¹⁰⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0334.

Joi, 15 decembrie 2011

- având în vedere Inițiativa europeană pentru democrație și drepturile omului, lansată în 2003 în scopul promovării drepturilor omului și al sprijinirii reformei penale, democrației, bunei guvernante, libertății mijloacelor de informare în masă, a statului de drept, a structurilor de securitate (poliție/forțele armate) și a prevenirii conflictelor, precum și Instrumentul european pentru democrație și drepturile omului, care i-a urmat (Regulamentul (CE) nr. 1889/2006) ⁽¹⁾,
 - având în vedere Reuniunile ministeriale bianuale UE - Asia Centrală, desfășurate până în 2007, și Conferințele ministeriale UE - Asia Centrală privind chestiunile legate de securitate, care au avut loc în 2008 și 2009,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere Raportul Comisiei pentru Afaceri Externe și Avizele Comisiei pentru dezvoltare și Comisiei pentru comerț internațional (A7-0338/2011),
- A. întrucât dezvoltarea durabilă a unei țări este condiționată de protejarea drepturilor omului, crearea și aplicarea valorilor și instituțiilor democratice, a statului de drept, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și a unei bune guvernante și a unei societăți civile puternice;
- B. întrucât în statele din Asia Centrală sunt identificate deficiențe majore în ceea ce privește democrația, drepturile omului, statul de drept și libertățile fundamentale;
- C. întrucât o cooperare consolidată între UE și cele cinci state ale Asiei Centrale este de importanță strategică reciprocă pentru diversificarea și aprofundarea relațiilor politice, sociale și economice și utilizarea la maximum a potențialului oferit de acordurile de parteneriat;
- D. întrucât Asia Centrală are o importanță majoră pentru Uniunea Europeană în termeni de potențial comercial și securitate energetică și întrucât regiunea a fost afectată de recenta criză financiară și economică globală;
- E. întrucât unele state membre au relații bilaterale puternice cu statele din Asia Centrală, fiind surse principale de investiții și comerț și întrucât UE are nevoie de o abordare concertată și coerentă față de regiune pentru a evita neînțelegerile, suprapunerea sarcinilor și, cel mai important, trimiterea unor mesaje ambigue;
- F. întrucât unele state din Asia Centrală au făcut primii pași dintr-un lung proces de democratizare, în cadrul căruia eforturile continue și serioase în materie de guvernanță și cooperare regională constituie condiții necesare pentru depășirea lacunelor persistente care le-au împiedicat până acum să-și realizeze pe deplin potențialul de dezvoltare politic, social și economic;
- G. întrucât IMM-urile reprezintă personificarea spiritului antreprenorial și a pieței libere, și constituie o forță puternică în instituirea democrațiilor;
- H. întrucât lipsa de încredere reciprocă exacerbează tensiunile în ceea ce privește împărțirea resurselor naturale, subminează cooperarea regională și mărește riscul confruntărilor; întrucât problemele legate de disponibilitatea apei sunt însă generate mai curând de o proastă administrare a resurselor de apă decât de un deficit cantitativ;
- I. întrucât UE și țările din Asia Centrală împărtășesc un interes comun în ceea ce privește diversificarea rutelor de export și cooperarea în materie de durabilitate energetică și ecologică;

⁽¹⁾ JO L 386, 29.12.2006, p. 1.

Joi, 15 decembrie 2011

- J. întrucât preocupările legate de securitatea și stabilitatea din regiune ar trebui să includă nu doar securitatea statului, ci și securitatea populațiilor prin, între altele, respectarea drepturilor omului, surselor de subsistență, a mediului și a accesului la serviciile publice de bază,

Angajarea UE

1. subliniază puternicul interes politic și economic al UE față de consolidarea relațiilor sale bilaterale și multilaterale cu țările din Asia Centrală în toate domeniile de cooperare, precum stabilitatea, securitatea și dezvoltarea durabilă a regiunii, relațiile comerciale și economice, energia și legăturile de transport, consolidarea dialogului privind valorile universale precum democrația, respectarea drepturilor omului și a statului de drept, precum și provocările și amenințările comune, inclusiv managementul frontierelor și combaterea traficului de droguri și de persoane;
2. subliniază faptul că strategia UE pentru Asia Centrală identifică șapte priorități, dar prevede numai un nivel scăzut de resurse; constată, în consecință, că fondurile UE de asistență sunt prea limitate pentru a permite UE să aibă un impact în toate domeniile de politică; îndeamnă UE să dezvolte o viziune colectivă și să definească și să își articuleze mai bine prioritățile; subliniază că cooperarea pentru dezvoltare cu statele din Asia Centrală poate da rezultate numai dacă aceste state respectă standardele internaționale în materie de democrație, guvernare, statul de drept și drepturile omului; subliniază, de asemenea, că cooperarea pentru dezvoltare a UE nu trebuie subordonată intereselor economice, în materie de energie sau de securitate;
3. consideră că UE trebuie să mențină un nivel înalt de angajament în Asia Centrală, adaptându-și strategiile la progresul statelor în regiune; subliniază faptul că amploarea și natura angajamentului UE trebuie să fie diferențiate și condiționate de progresele măsurabile din domeniile democratizării, drepturilor omului, bunei guvernări, dezvoltării socioeconomice durabile, statului de drept și al luptei împotriva corupției, oferind asistență acolo unde este necesar pentru a contribui la realizarea acestor progrese, pe direcții similare principiilor politicii de vecinătate a UE (mai exact, „mai mult pentru mai mult”);
4. subliniază nevoia de a explica și de a promova conceptul de securitate și stabilitate al UE în cazul în care acesta diferă de al lor; subliniază că UE este datoare să se manifeste critic cu privire la guvernele care încalcă drepturile fundamentale ale cetățenilor lor în numele securității naționale;
5. consideră că viitoarea strategie UE - Asia Centrală ar trebui să tragă învățăminte din reforma politicii europene de vecinătate, în ceea ce privește diferențierea, contactul interuman și o atenție sporită acordată democrației și drepturilor omului și, de asemenea, ar trebui să țină seama de contextul geopolitic mai larg;
6. recunoaște importanța activității neîntrerupte la fața locului a Reprezentantului special al UE în ceea ce privește asigurarea unui dialog politic la nivel înalt cu statele din Asia Centrală; reamintește că mandatul acestuia prevede, de asemenea, dialogul cu societatea civilă locală și că acesta este necesar pentru o vizibilitate sporită a UE; cere ca dialogul politic să se bazeze pe o evaluare a modului în care statele din Asia Centrală își respectă angajamentele asumate în calitate de membre ale OSCE;
7. consideră că revizuirea strategiei pentru Asia Centrală trebuie să țină seama de necesitatea sprijinirii obiectivelor acesteia prin resurse financiare suficiente și să stabilească modele adecvate de distribuție care să reflecte realitățile din fiecare țară din regiune; consideră că, având în vedere constrângerile financiare, ar trebui să se pună accentul pe acele programe pe termen mediu și lung care pot avea cel mai mare impact asupra dezvoltării regiunii, în special cele care vizează tinerii și educația, asistența tehnică în materie de dezvoltare economică și promovarea întreprinderilor mici și mijlocii, precum și securitatea apelor și combaterea traficului de droguri;

Joi, 15 decembrie 2011

8. solicită Comisiei să integreze în mod vizibil sau cel puțin să reconcilieze agendele sale normative, tehnice și bazate pe interese pentru Asia Centrală; reamintește, de asemenea, obligațiile de coerență a politicilor în favoarea dezvoltării, consacrate de articolul 208 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
9. subliniază faptul că punerea în aplicare a strategiei poate fi îmbunătățită, pe de o parte, prin intensificarea coordonării interne a UE și, pe de altă parte, prin angajamentul intensificat cu alți donatori internaționali și actori regionali;
10. sugerează raționalizarea abordării regionale prin relații cu China și Rusia, întrucât acestea sunt principalii actori economici în regiune; consideră că abordarea privind problema energiei fosile ar trebui să fie corelată cu programarea UE în regiunea Caucazului și a Mării Negre, precum și cu Turcia;
11. invită Comisia să respecte strict diferența dintre programele și activitățile eligibile pentru finanțare în cadrul Instrumentului de cooperare pentru dezvoltare (ICD) și cele care vor fi finanțate în cadrul altor instrumente financiare, cum ar fi Instrumentul pentru stabilitate (ISI) sau Instrumentul european pentru democrație și drepturile omului (EIDHR), în special în ceea ce privește gestionarea frontierelor, combaterea crimei organizate, aplicarea mai bună a statului de drept și protecția drepturilor omului;
12. subliniază nevoia permanentă a unui dialog periodic pe tema drepturilor omului cu toate cele cinci țări, regretă că progresele realizate la fața locului au fost modeste, iar în unele cazuri se pot observa regrese; consideră că existența dialogurilor pe tema drepturilor omului nu trebuie folosită drept scuză pentru excluderea chestiunilor legate de drepturile omului ce apar în alte domenii de cooperare sau pentru neimplicarea în alte acțiuni; solicită implicarea sistematică a ONG-urilor și a actorilor aparținând societății civile în pregătirea acestor dialoguri și ca rezultatele acestor dialoguri să devină publice astfel încât eficiența lor să poată fi evaluată, împreună cu angajarea părților;
13. reiterează importanța luării în considerare a țărilor cu venituri medii, precum țările din Asia Centrală, în contextul politicii generale de dezvoltare a UE și al eforturilor pentru îndeplinirea Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului (ODM), întrucât eforturile pentru dezvoltare, în special în contextul reducerii asistenței pentru dezvoltare, ca urmare a crizei mondiale financiare și economice, se concentrează adesea asupra țărilor cel mai puțin dezvoltate, neglijând astfel regiunea Asiei Centrale;
14. consideră că resursele limitate și multiplele nevoi ale regiunii impun ca UE să își orienteze și să își ierarhizeze riguros asistența, luând, de asemenea, în considerare efectele corupției adânc împământenite și ale insuficienței expertizei administrative asupra eficacității ajutorului său; solicită niveluri constante ale ajutorului pentru dezvoltare convenit, cu o mai mare flexibilitate în ceea ce privește alocarea acestuia și pune accentul pe ajutorul care trebuie alocat Kârgâzstanului și Tadjikistanului, ale căror nevoi în acest sens sunt cele mai mari;
15. își exprimă totuși îndoiala cu privire la utilizarea sprijinului bugetar pentru Kârgâzstan și Tadjikistan, îndeosebi având în vedere corupția larg răspândită acolo; invită Comisia să prezinte un raport privind utilizarea sprijinului bugetar în aceste țări;
16. sprijină cu fermitate deschiderea de către UE a unor delegații cu competențe și atribuții complete în toate țările din Asia Centrală, ca mijloc de creștere a prezenței și vizibilității UE în regiune, a cooperării pe termen lung și a angajării în toate sectoarele societății, precum și pentru a facilita înaintarea pe calea unei mai bune înțelegeri și a apariției statului de drept și a respectării drepturilor omului; este convins că prezența acestor delegații va contribui în mare măsură la îndeplinirea obiectivelor strategiei și la interesele UE în regiune; insistă asupra angajării unui personal adecvat în cadrul acestor misiuni format din specialiști în afaceri politice, economie și comerț în scopul obținerii unor rezultate maxime și furnizării unei asistențe eficiente;

Joi, 15 decembrie 2011

17. recomandă ca pe viitor, instrumentele TAIEX, de twinning și SIGMA să fie deschise țărilor din Asia Centrală pentru a sprijini îmbunătățirea standardelor și reformele necesare;
18. constată cu îngrijorare dificultățile întâmpinate de UE în ceea ce privește cooperarea cu societatea civilă în domeniile drepturilor omului și ale bunei guvernante, precum și hărțuirea neîncetată a ONG-urilor din regiune; solicită o mai mare transparență în ceea ce privește alocarea fondurilor UE și ale statelor membre destinate cooperării pentru dezvoltare și beneficiarii acestora și sprijinirea de către delegațiile UE și de ambasadele statelor membre a partenerilor neguvernamentali cu adevărat independenți pentru a-i ajuta să joace un rol eficient în dezvoltarea și consolidarea societății civile; consideră că promovarea continuă de către UE a programelor destinate țărilor din Asia Centrală constituie un instrument transfrontalier important pentru stimularea înțelegerii și cooperării dintre statele din regiune;
19. subliniază importanța funcționării libere a partidelor politice de opoziție din regiune și îndeamnă guvernele tuturor țărilor din Asia Centrală să garanteze libertatea politică;
20. aprobă desfășurarea unor summit-uri regionale regulate UE - Asia Centrală și invită la reflecție asupra unei eventuale viitoare instituirii a unui forum parlamentar UE - Asia Centrală ad-hoc în cadrul Comisiilor de cooperare parlamentară existente și al întâlnirilor interparlamentare cu țările din Asia Centrală, ca mijloc de a evalua și de aduce contribuții în cadrul convorbirilor la nivel înalt; subliniază importanța cooperării parlamentare bilaterale și multilaterale periodice; consideră că acordurile de parteneriat și cooperare constituie baza instituțională pentru un schimb mai intens între parlamentari, generând înțelegere și respect reciproc; prin urmare, susține APC-urile cu toate cele cinci țări din Asia Centrală; subliniază importanța unei implicări mai active a Parlamentului European în monitorizarea negocierilor privind acordurile de parteneriat cu țările din Asia Centrală și în punerea în aplicare a celor existente;
21. solicită Uniunii Europene să continue să susțină reforma din sectorul public în țările din Asia Centrală printr-o asistență tehnică și financiară adecvată, cu scopul de a crea structuri administrative stabile, reformate și moderne în toate țările în cauză;

Democratizarea, drepturile omului și statul de drept

22. constată că, în pofida unor schimbări constituționale și juridice pozitive care s-au produs în regiune (eforturile de abolire a pedepsei cu moartea, numirea de ombudsmani, unele reforme în domeniul procedurilor judiciare etc.), situația generală din domeniul drepturilor omului și al statului de drept rămâne îngrijorătoare;
23. sprijină concluziile publicației OCDE din ianuarie 2011 privind perspectivele competitivității din Asia Centrală și este preocupat în primul rând de situația drepturilor omului și a drepturilor muncii și de lipsa sprijinului pentru societatea civilă din țările Asiei Centrale, precum și de sistemul educațional, de IMM-uri, de reformele privind deținerea de terenuri și de politicile de investiții din regiune, care trebuie să fie mai bine răspândite în economie, fiind concentrate în prezent pe sectoarele energiei și al mineritului;
24. solicită intensificarea dialogurilor pe tema drepturilor omului, pentru ca acestea să devină mai eficace și orientate în mai mare măsură către rezultate; solicită, în această privință, o implicare mai mare a Parlamentului European în monitorizarea acestor dialoguri; îndeamnă Consiliul și Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE) să evalueze impactul dialogurilor anterioare, să ia în considerare repere, în cooperare cu Parlamentul European, referitoare la progresele realizate de statele din regiune în domeniul drepturilor omului, al statului de drept, precum și să evalueze eficacitatea proiectelor de asistență UE urmărind același obiectiv;
25. condamnă practicarea, sub orice formă, a torturii și a restricționării severe a mijloacelor de informare în masă și a libertății de exprimare, întrunire și asociere; îndeamnă UE și ÎR/VP să invoce public cazul prizonierilor politici, al apărătorilor drepturilor omului și ziariștilor aflați în închisoare și să ceară eliberarea imediată a acestora;

Joi, 15 decembrie 2011

26. apreciază profund eforturile fundațiilor politice care oferă o cooperare reală în procesul de democratizare prin prezența lor îndelungată la fața locului;

27. consideră că Inițiativa Statul de drept este o componentă-cheie a cooperării cu statele din Asia Centrală și aprobă interacțiunea exemplară dintre UE și statele sale membre în ceea ce privește implementarea proiectelor de asistență; constată că nivelul de interacțiune dintre proiecte și societatea civilă locală a fost scăzut și că un nivel mai ridicat de interacțiune cu societatea civilă și îmbunătățirea accesului la informații referitoare la inițiativă pentru actorii locali ai societății civile ar spori vizibilitatea, transparența și responsabilitatea activităților acesteia, în conformitate cu obiectivele mai largi ale UE de îmbunătățire a strategiei pentru Asia Centrală, schițate în raportul de activitate comun; subliniază necesitatea ca proiectul având ca obiect platforma statului de drept să includă obiective clare și o evaluare transparentă a modului în care este pus în aplicare și a rezultatelor sale, evitându-se totodată orice consolidare a componentelor represive ale forțelor de securitate; subliniază că punerea în aplicare adecvată a inițiativei trebuie să reprezinte unul din criteriile-cheie de alocare a ajutorului și sprijinului bugetar;

Educația, copiii și schimburile interpersonale

28. subliniază faptul că educația constituie fundamentul pentru dezvoltarea democratică a societății; solicită, prin urmare, continuarea eforturilor de modernizare a sectorului educației publice, inclusiv a educației în domeniul afacerilor, care să fie liberă și accesibilă tuturor, și intensificarea Inițiativei pentru educație, în special a schimburilor internaționale academice de studenți și profesori, în contextul mai larg al sprijinirii creării în toate țările din regiune a unei societăți civile bazate pe stabilitate în domeniul drepturilor omului și al drepturilor muncii; subliniază că este esențial, de asemenea, să fie promovate procesele de asigurare a participării femeilor și a accesului acestora pe piața muncii;

29. constată că activitatea UE în materie de educație și drepturile omului ar trebui suplimentată prin acțiuni și programe centrate pe tineri, care constituie cel mai vulnerabil grup din aceste societăți; în acest context, solicită un sprijin mai mare din partea UE pentru inițiativele din regiune referitoare la tineri și, în special, pentru acele acțiuni relevante care ar putea reduce radicalizarea crescândă și promova toleranța în rândul tinerilor din aceste țări;

30. solicită UE să continue să sprijine contactele între persoane și programele de schimb în domeniul științei, afacerilor și educației; în acest context, constată deficiențele din organizarea și punerea în aplicare a Inițiativei pentru educație UE - Asia Centrală și îndeamnă Comisia UE să le soluționeze în strânsă cooperare cu specialiștii în educație și cu partenerii din Asia Centrală;

31. subliniază preocuparea sa continuă pentru situația copiilor, în special prevalența muncii forțate a copilului în diverse forme și grade, precum și necesitatea ca toate țările din regiune să își pună în practică pe teren angajamentele internaționale, în special cele asumate în temeiul Convenției ONU privind drepturile copilului, al Convenției OIM privind vârsta minimă și al Convenției OIM privind cele mai grave forme ale muncii copilului;

Integrare economică și dezvoltare durabilă

32. subliniază că statul de drept și progresul economic sunt interconectate; își reafirmă sprijinul pentru diversificarea economică a țărilor din Asia Centrală, dezvoltarea unui sector al energiei durabile și a îmbunătățirii legăturilor de transport pentru a lega resursele din regiunea caspică de piața europeană, ca o modalitate de a ajunge la dezvoltare economică și de a crește constant PNB; invită UE să promoveze crearea unui climat de stabilitate economică printr-un cadru juridic stabil, precum și prin combaterea corupției și nepotismului, fapt crucial pentru a atrage investițiile străine, a promova inovarea și a stimula un adevărat spirit antreprenorial privat, inclusiv microcredite destinate proiectelor întreprinse de femei independente, în conformitate cu normele internaționale sociale, de muncă și de mediu;

Joi, 15 decembrie 2011

33. subliniază că este necesar ca guvernele țărilor din Asia Centrală să promoveze și să sprijine înmulțirea IMM-urilor, ca unul din elementele necesare pentru dezvoltarea țărilor implicate și accentuează faptul că UE ar trebui să acorde o mai mare prioritate acestui lucru în asistența acordată IMM-urilor în cadrul mandatului BEI pentru Asia Centrală și să relaxeze regimul vizelor pentru persoanele din Asia Centrală care călătoresc în interes de afaceri sau de educație superioară, promovând în același timp standardele în materie de muncă, mediu și responsabilitate socială a companiilor; consideră, de asemenea, că ar trebui evitate practicile discriminatorii față de întreprinderile europene, inclusiv în sectorul-cheie al achizițiilor publice, și invită UE să faciliteze cooperarea dintre IMM-urile europene și IMM-urile din Asia Centrală;

34. sprijină o integrare mai solidă a țărilor din Asia Centrală în economia mondială, în special prin cooperarea internațională cu OMC și aderarea la aceasta; consideră că reformele structurale orientate spre o economie de piață și aderarea la OMC sunt vitale pentru dezvoltarea economică a țărilor și a regiunii și pentru integrarea acestora în economia mondială;

35. subliniază faptul că integrarea economică internațională și cooperarea economică regională reprezintă abordări complementare și, prin urmare, ar trebui urmate în mod real în Asia Centrală;

36. este conștient de faptul că integrarea regională între țările din Asia Centrală este slabă; solicită Comisiei să elaboreze strategii comerciale diferențiate pentru fiecare din cele cinci țări ale Asiei Centrale, în funcție de nevoile lor specifice, și să favorizeze integrarea intra-regională;

Energia, apa și mediul

37. subliniază importanța pentru UE a diversificării surselor de aprovizionare cu energie și materii prime, în special cu pământuri rare, și importanța pentru Asia Centrală a piețelor de export, a tehnologiilor și know-how-ului; consideră că este de maximă importanță ca proiectele de cooperare în domeniul energiei să includă acorduri de livrare pe termen lung, care să consacre principiile durabilității mediului și Inițiativa privind transparența industriilor extractive (ITIE); solicită promovarea de către UE a ITIE și a altor astfel de inițiative în toate statele din regiune care dispun de resurse extractive semnificative;

38. subliniază importanța energiei în relațiile cu țările din Asia Centrală, având în vedere că aceasta constituie o sursă majoră de venituri pentru aceste state, precum și o potențială sursă de securitate energetică pentru UE;

39. solicită SEAE și Comisiei să continue să sprijine proiectele în domeniul energiei, precum și să stimuleze comunicarea în vederea realizării unor obiective importante, precum conducta trans-caspică; salută participarea tuturor țărilor din Asia Centrală în cadrul Inițiativei Baku;

40. recunoaște importanța cooperării în domeniul energiei cu Kazahstan și Turkmenistan, întrucât este benefică atât pentru statele menționate, cât și pentru statele membre ale Uniunii Europene; salută, prin urmare, semnarea memorandumurilor de înțelegere cu Kazahstan și Turkmenistan care prevăd achiziționarea de gaze naturale, precum și măsurile luate pentru dezvoltarea Coridorului sudic, în special sub forma proiectului Nabucco; subliniază totuși că Turkmenistanul nu este încă membru al Inițiativei pentru transparență în industriile extractive (ITIE); subliniază din nou necesitatea de a promova mai multă transparență în ceea ce privește veniturile din resurse naturale; în consecință, îndeamnă UE să sprijine, prin dialogul său privind politica energetică, aderarea Turkmenistanului la ITIE, astfel încât să integreze aspectele bunei guvernări în planificarea UE în domeniul energiei;

41. având în vedere problemele tot mai mari de alimentare cu energie electrică în Asia Centrală, subliniază oportunitățile unei sinergii regionale, inclusiv în sectorul promițător al energiei regenerabile; solicită UE să furnizeze sprijin politic și asistență tehnică pentru inițiativele din acest domeniu;

Joi, 15 decembrie 2011

42. constată cu îngrijorare efectele adverse ale crizei financiare globale în Asia Centrală și nivelurile tot mai ridicate de sărăcie; consideră că parcursul către o viață socială și politică sănătoasă este legat de prosperitate economică și că UE trebuie să abordeze dezvoltarea economiilor din Asia Centrală ca fiind o parte importantă a strategiei sale pentru această regiune; solicită sprijin sporit pentru programele de reducere a sărăciei și constată importanța investițiilor BEI;

43. subliniază dezechilibrul unor economii din Asia Centrală, care se bazează prea mult pe resursele naturale și consideră că diversificarea reprezintă un obiectiv major pe termen mediu și lung în regiune; constată în această context importanța programului Investiții în Asia Centrală și solicită ca acesta să fie aplicat în toate cele cinci țări;

44. este de părere că asigurarea reinvestirii coerente și cuprinzătoare a veniturilor naționale provenite din resursele naturale este crucială pentru dezvoltarea durabilă și pentru o dezvoltare socială și economică largă;

45. opinează că reforma sectorului agriculturii este de maximă importanță, în special în ceea ce privește realizarea securității alimentare, diversificarea producției, asigurarea gestionării durabile a semințelor și reducerea dependenței față de cultivarea bumbacului în locul altor culturi; subliniază în continuare necesitatea de a introduce tehnici și practici avansate de gestionare și conservare a apei și de irigare în vederea îndeplinirii acestor obiective; solicită guvernelor din Asia Centrală să își asume un rol de coordonare în aplicarea acestei abordări;

46. subliniază faptul că lipsa de energie (de exemplu, pentru încălzire și energie electrică) agravează situația persoanelor sărace din țările din Asia Centrală; îndeamnă UE, în conformitate cu angajamentele sale în ceea ce privește schimbările climatice, să își intensifice asistența pentru elaborarea unei politici energetice durabile, inclusiv pe baza eficienței energetice și a surselor regenerabile de energie;

47. subliniază că, în regiune, aspectele legate de apă rămân una dintre principalele surse de tensiune și conflicte potențiale și subliniază importanța unei abordări regionale în vederea protejării și administrării adecvate a resurselor de apă comune; în special, constată că proiectele privind resursele de energie hidroelectrică și de apă din statele din amonte, Kârgâzstan și Tadjikistan, au condus la creșterea tensiunilor regionale în relațiile cu țările din aval din Asia Centrală; lansează, în acest sens, un apel către țările din regiune care nu au făcut încă acest lucru să semneze și să ratifice fără alte amânări Convențiile de la Espoo și Århus și să promoveze implicarea actorilor locali în procesul decizional;

48. scoate în evidență necesitatea instituirii unui cadru permanent credibil și eficace, în care țările din aval și din amonte să poată discuta și hotărî împreună măsurile de adoptat pentru abordarea și soluționarea problemelor legate de apă din regiune;

49. salută angajarea crescândă în regiune a băncilor de dezvoltare europene și, în special, extinderea mandatului BEI la Asia Centrală, având în particular în atenție aspectele legate de mediu și de apă; îndeamnă băncile de dezvoltare să respecte principiile stabilite de BERD în ceea ce privește sistarea sprijinului către întreprinderile cu capital de stat în țări unde au loc încălcări sistematice ale drepturilor omului;

50. îndeamnă UE, în contextul deficitului regional de apă, să își intensifice eforturile de asistență în domeniul gospodăririi apelor derulate în cadrul Inițiativei UE pentru mediu și apă și să exploreze, ca o modalitate de a aborda deficitul de energie din statele din amonte, noi opțiuni legate de energia solară și energia eoliană, care ar putea ajuta comunitățile locale din mediul rural la scară mică; regretă faptul că, până în prezent, Proiectul UE de gospodărire a apelor s-a axat, în mare parte, pe calitatea apei, ceea ce este important, dar mai puțin relevant pentru situația din Asia Centrală decât problemele de partajare și de alocare a resurselor de apă;

Joi, 15 decembrie 2011

51. consideră că expertiza sa în domeniul administrării resurselor transnaționale de apă și implicarea sa actuală în cooperarea bilaterală având drept scop planurile de gestionare națională integrată a apei și cooperarea multilaterală în cadrul Proiectului regional privind governanța apei și al Fondului internațional pentru Marea Aral reprezintă o oportunitate pentru ca UE să se profileze ca mediator și intermediar în ceea ce privește împărțirea resurselor de apă de între statele din amonte și din aval (inclusiv Afganistanul de Nord), un rol pe care niciun alt actor internațional nu dorește sau nu-l poate îndeplini, în pofida solicitărilor formulate de țările în cauză;

Securitatea/gestionarea frontierelor

52. salută actuala implementare a Zonei libere de arme nucleare din Asia Centrală de către cele cinci republici ale Asiei Centrale; consideră că tratatul, care conține un angajament ferm față de dezarmarea nucleară din partea țărilor care anterior deținuseră armament nuclear pe teritoriul lor și ai căror vecini dețin armament nuclear, reprezintă o contribuție semnificativă la eforturile de eliminare a armamentului nuclear pe plan mondial și un exemplu impresionant de cooperare în domeniul neproliferării;

53. recunoaște că privarea de drepturile și oportunitățile de bază, generată de absența democrației și a statului de drept, poate conduce la situații de insecuritate;

54. își reafirmă sprijinul pentru acțiunile urmărind facilitarea cooperării regionale ca modalitate esențială de abordare a numeroaselor probleme transfrontaliere de securitate, de administrare a resurselor, interetnice, de mediu și de dezvoltare, precum și a luptei împotriva terorismului și a extremismului religios violent din statele în cauză; sprijină continuarea și consolidarea programelor de acțiune BOMCA, referitor la managementul frontierelor și CADAP, împotriva drogurilor;

55. subliniază faptul că BOMCA și CADAP nu sunt finanțate în cadrul Instrumentului de stabilitate, ci prin intermediul ICD; subliniază faptul că, întrucât Instrumentul de stabilitate este conceput pentru a fi flexibil și a declanșa o reacție rapidă la crize pe termen scurt, abordând totodată provocările de securitate transregională pe termen lung, este oportună plasarea acestor programe sub umbrela IS;

56. subliniază că securitatea regională este atât în interesul UE, cât și al altor actori din zonă, și anume, Federația Rusă, China și SUA, care sunt toate preocupate de creșterea instabilității și a radicalizării în regiune, precum și de frontierele nesigure cu Afganistanul și de traficul de droguri aferent;

57. ia act de aderarea Kazahstanului la uniunea vamală constituită de Rusia și Belarus și speră ca dezvoltarea acestei structuri să nu creeze obstacole în calea cooperării regionale și să nu împiedice intensificarea relațiilor bilaterale cu UE;

58. subliniază că includerea structurală a Afganistanului în cadrul cooperării sectoriale, în special în ceea ce privește securitatea/managementul frontierelor, securitatea umană și gestionarea apelor, este esențială pentru garantarea stabilității și securității în regiune; solicită intensificarea cooperării transfrontaliere cu Afganistanul și subliniază nevoia de coerență între poziția UE față de Afganistan și Strategia pentru Asia Centrală, în special în legătură cu programele și acțiunile din domeniul transportului, energiei, comerțului și dezvoltării;

59. solicită UE să își concentreze asistența pe combaterea traficului de droguri și de ființe umane, probleme care reprezintă unele din principalele surse de instabilitate din Asia Centrală asupra cărora se pot concentra eforturile UE; constată cu îngrijorare extinderea acestei probleme la nivelul întregii regiuni și solicită UE să sugereze și să promoveze depunerea de eforturi transfrontaliere; sprijină organizarea unor forumuri central-asiatice pentru combaterea narco-infracționalității;

Joi, 15 decembrie 2011

60. este preocupat de problema cu două aspecte a apariției ideilor și mișcărilor fundamentaliste ca un efect de contaminare din Afganistan, dar și ca o reacție la palmaresul problematic al guvernelor din regiune în materie de drepturi ale omului și democrație; constată că lupta împotriva terorismului reprezintă un element important al Strategiei UE pentru Asia Centrală;

61. solicită ca sprijinirea reformei sectorului de securitate (RSS) în țările din Asia Centrală să fie pusă pe agendele politice ale întâlnirilor cu lideri din Asia Centrală și îndeamnă la investigarea domeniilor din cadrul reformei sectorului de securitate care ar putea fi susținute în regiune, în afară de activitatea care se desfășoară deja în domeniul statului de drept și al gestionării frontierelor;

62. subliniază necesitatea ca misiunile OSCE și ONU să activeze liber pe teritoriul țărilor în cauză, deoarece aceste organizații sunt esențiale pentru furnizarea asistenței atât de necesare în reformarea sectorului de securitate;

Aspectele naționale specifice

63. subliniază faptul că următoarele alineate individualizate pe țări enumeră o serie de chestiuni urgente importante dar nu încearcă să prezinte o analiză cuprinzătoare a fiecărei țări;

Kazahstan

64. solicită ÎR/VP să mențină presiunea asupra autorităților din Kazahstan în vederea onorării depline a promisiunilor de îmbunătățire în domeniul alegerilor și al libertății mijloacelor de informare în masă pe care le-au anunțat în cursul candidaturii pentru președinția OSCE din 2010, în conformitate cu principalele angajamente ale statelor OSCE și cu Planul național pentru drepturile omului adoptat în 2009 de către guvernul kazah;

65. solicită autorităților kazahe să își respecte obligațiile și angajamentele internaționale, inclusiv cele asumate în cadrul dimensiunii umane a OSCE;

66. salută aspirațiile Kazahstanului de intensificare și extindere a relațiilor cu UE și recenta lansare a negocierilor privind un nou APC UE-Kazahstan lărgit și subliniază că cooperarea economică trebuie să se desfășoare în paralel cu cooperarea politică și trebuie să se bazeze pe voința politică de a implementa și respecta valori comune; așteaptă, în acest context, progrese tangibile în domeniul libertății mijloacelor de informare în masă, al libertății de expresie, al libertății de întrunire și de asociere, precum și ameliorarea procesului electoral în cadrul viitoarelor alegeri legislative din 2012;

67. regretă recenta trecere a supravegherii închisorilor din subordinea Ministerului de Justiție în subordinea Ministerului de Interne și solicită Guvernului Kazahstanului să își intensifice eforturile de prevenire și combatere a torturilor și tratamentelor inumane, crude și degradante;

68. încurajează Kazahstanul să își demonstreze angajamentul reînnoit față de Inițiativa pentru transparență în industria extractivă (ITIE), prin eliminarea tuturor obstacolelor juridice și de reglementare în vederea punerii cu succes în aplicare a acestei inițiative;

Kârgâzstan

69. apreciază eforturile Kârgâzstanului de continuare a reformelor democratice și de trecere la un sistem cu adevărat multipartinic; speră că se vor înregistra și alte progrese în cadrul viitoarelor alegeri prezidențiale, programate să aibă loc mai târziu, în cursul acestui an; relevă că sunt necesare eforturi susținute pentru dezvoltarea unei democrații pe deplin funcționale și, constatând că Kârgâzstanul este una din țările-pilot pentru sprijin democratic din partea UE, cere, în acest sens, UE să acorde asistență autorităților kârgâze în domeniul edificării instituțiilor, consolidării practicilor democratice și luptei împotriva corupției și infiltrării criminalității organizate în administrația kirghiză;

Joi, 15 decembrie 2011

70. salută hotărârea guvernului kirghiz de înființare a unei comisii speciale pentru implementarea și monitorizarea recomandărilor Comisiei Independente Internaționale (CII) pentru cercetarea evenimentelor din iunie 2010 din Kârgâzstanul de Sud și cere autorităților kirghize să adopte măsurile necesare pentru dezamorsarea tensiunilor interetnice, reducerea naționalismului pe baze etnice și stabilizarea situației și pentru promovarea dialogului cultural și a respectării drepturilor minorităților, precum și pentru combaterea tuturor formelor de discriminare, între altele, prin instituirea unei reforme reale a sistemului judiciar și polițienesc ca premisă obligatorie pentru prevenirea încălcărilor drepturilor omului, precum tortura și alte forme de abuz polițienesc; solicită UE să elaboreze și să implementeze, împreună cu autoritățile și ONG-urile kârgâze, programe UE de asistență urmărind prevenirea conflictelor, reconcilierea și prevenirea impunității;

Tadjikistan

71. își exprimă preocuparea în ceea ce privește ineficiența în țară a ajutorului UE pentru dezvoltare, generată de nivelul ridicat de corupție, de influența crimei organizate asupra guvernantei și de fragmentarea regională care se profilează, alimentată de condițiile economice și sociale proaste; solicită, în consecință, o altă abordare, bazată pe securitatea umană, prin canale de asistență alternative;

72. își exprimă preocuparea în legătură cu relațiile privind actele de tortură în arest și cu blocarea în continuare a accesului observatorilor societății civile la locurile de detenție; solicită ca CICR și observatorilor internaționali să li se permită accesul în penitenciare pentru a crește nivelul de transparență și supraveghere;

73. recomandă, în această privință, guvernului tadjic să își stabilească drept obiectiv realizarea unor progrese în domeniile menționate mai sus, având ca rezultat îmbunătățiri majore și stabile ale poziției ocupate în clasamentele pe țări în ceea ce privește transparența, guvernanta și alți indicatori relevanți elaborați de organizațiile internaționale solicită condiționarea strictă a ajutorului din partea UE acordat prin intermediul structurilor de stat

74. cheamă UE să promoveze și să contribuie, prin studii de fezabilitate, cunoștințe tehnice și, dacă este necesar, prin împrumuturi BEI adecvate, la dezvoltarea unor proiecte având ca obiect hidrocentrale de mici dimensiuni, amplasate de-a lungul râurilor, și energiile regenerabile alternative;

Turkmenistan

75. salută legislația adoptată în domeniile politic, economic, social și al educației, însă subliniază că, în continuare, sunt necesare măsuri cuprinzătoare de punere în aplicare; îndeamnă, în acest sens, Consiliul și ÎR/VP să încurajeze autoritățile turkmene să pună pe deplin în aplicare noua legislație și să se implice mai activ alături de organizațiile internaționale și regionale;

76. solicită respectarea deplină a condițiilor stabilite de Parlamentul European în februarie 2008, în special accesul liber și nestingherit al Comitetului internațional al Crucii Roșii, eliberarea tuturor deținuților politici și a deținuților de conștiință, eliminarea tuturor piedicilor guvernamentale cu privire la călătorii și posibilitatea ca ONG-urile să-și desfășoare activitatea în țară; consideră că aceste condiții trebuie îndeplinite pentru ca Turkmenistanul să se conformeze standardelor internaționale pe care le-a ratificat;

77. este în mod deosebit preocupat de faptul că autoritățile actuale aplică în mod sistematic politici restrictive, îndreptate împotriva tuturor formelor de opoziție, ONG-uri independente și activiști pentru drepturile omului; consideră deosebit de regretabil faptul că dialogul cu societatea civilă în Turkmenistan s-a dovedit a fi imposibil;

Joi, 15 decembrie 2011

Uzbekistan

78. ia act de Concluziile Consiliului din octombrie 2009, prin care s-a pus capăt tuturor sancțiunilor impuse Uzbekistanului și a fost confirmată dorința UE de consolidare multilaterală a relațiilor cu această țară; reamintește că amploarea angajamentului depinde de progresele înregistrate de Uzbekistan în domeniul drepturilor omului, democratizării și statului de drept și în combaterea traficului de droguri și se așteaptă ca SEAE și Consiliul să dezvolte o politică de angajare europeană coerentă, condiționată și critică în Uzbekistan;

79. își reafirmă preocuparea în legătură cu relațiile referitoare la continuarea exploatării copiilor prin muncă forțată, în special în domeniul agriculturii; constată preocuparea OIM, a reprezentanților lucrătorilor, angajatorilor și ai ONG-urilor în ceea ce privește utilizarea în continuare a muncii forțate a copiilor, sancționată prin lege, în industria bumbacului din Uzbekistan; îndeamnă autoritățile uzbece să se implice alături de OIM și să acorde OIM acces nestânjenit la monitorizarea la fața locului a culturilor de bumbac și să elaboreze, să implementeze și să monitorizeze politici eficiente pentru eliminarea definitivă a muncii forțate a copiilor;; solicită Uniunii Europene să susțină Guvernul Uzbekistanului în eforturile depuse de acesta în domeniu;

80. este alarmat de recenta hotărâre a autorităților uzbece de închidere a biroului organizației Human Rights Watch din Tașkent, le reamintește acestora obligațiile pe care le au față de OSCE și le cere acestora să permită accesul nestânjenit și funcționarea ONG-urilor naționale și internaționale în întreaga țară;

*

* *

81. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, SEAE, Reprezentantului Special al UE pentru Asia Centrală, precum și guvernelor și parlamentelor Kazahstanului, Kârgâzstanului, Tadjikistanului, Turkmenistanului și Uzbekistanului.

Sănătatea și securitatea în muncă

P7_TA(2011)0589

Rezoluția Parlamentului European din 15 decembrie 2011 referitoare la Bilanțul intermediar al Strategiei europene 2007-2012 privind sănătatea și securitatea în muncă (2011/2147(INI))

(2013/C 168 E/14)

Parlamentul European,

- având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special preambulul la acesta și articolele 3 și 6,
- având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 3, 6, 9, 20, 151, 152, 153, 154, 156, 159 și 168,
- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special articolele 1, 3, 27, 31, 32 și 33,
- având în vedere Carta socială europeană din 3 mai 1996, în special partea I și articolul 3 din partea a II-a,
- având în vedere declarația de la Philadelphia din 10 mai 1944 privind scopurile și obiectivele Organizației Internaționale a Muncii,
- având în vedere convențiile și recomandările OIM (Organizației Internaționale a Muncii) în domeniul sănătății și securității la locul de muncă,

Joi, 15 decembrie 2011

- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1338/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind statisticile comunitare referitoare la sănătatea publică, precum și la sănătatea și siguranța la locul de muncă ⁽¹⁾,
- având în vedere Directiva 89/391/CEE a Consiliului din 12 iunie 1989 privind punerea în aplicare de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă (directivă-cadru) și directivele speciale ale acesteia ⁽²⁾,
- având în vedere Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru ⁽³⁾,
- având în vedere Directiva 2007/30/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2007 de modificare a Directivei 89/391/CEE a Consiliului, a directivei speciale ale acesteia și a Directivelor 83/477/CEE, 91/383/CEE, 92/29/CEE și 94/33/CE ale Consiliului în vederea simplificării și a raționalizării rapoartelor privind punerea în aplicare ⁽⁴⁾,
- având în vedere Directiva 2010/32/UE a Consiliului din 10 mai 2010 de punere în aplicare a Acordului-cadru privind prevenirea rănilor provocate de obiecte ascuțite în sectorul spitalicesc și în cel al asistenței medicale, încheiat între HOSPEEM și EPSU ⁽⁵⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Îmbunătățirea calității și productivității în muncă: Strategia comunitară 2007-2012 privind sănătatea și securitatea în muncă” (COM(2007)0062),
- având în vedere comunicarea Comisiei intitulată „Agenda Socială reînnoită: oportunități, acces și solidaritate în Europa secolului XXI” (COM(2008)0412),
- având în vedere raportul Comisiei privind punerea în aplicare a acordului-cadru privind stresul la locul de muncă adoptat de partenerii sociali (SEC(2011)0241),
- având în vedere comunicarea Comisiei intitulată „EUROPA 2020 O strategie europeană pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii” (COM(2010)2020), și obiectivul principal al acesteia - atingerea unui nivel mai mare de ocupare a forței de muncă în UE, de până la 75 %, până la sfârșitul deceniului,
- având în vedere Rezoluția sa din 24 februarie 2005 referitoare la promovarea sănătății și a securității în muncă ⁽⁶⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 6 iulie 2006 cuprinzând recomandări către Comisie privind protecția lucrătorilor din serviciile de sănătate ale Uniunii Europene împotriva infecțiilor cu transmitere hematogenă cauzate de rănilor provocate de ace ⁽⁷⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 23 mai 2007 referitoare la promovarea muncii decente pentru toți ⁽⁸⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 15 ianuarie 2008 referitoare la strategia comunitară 2007-2012 privind sănătatea și siguranța la locul de muncă ⁽⁹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 26 martie 2009 referitoare la responsabilitatea socială a întreprinderilor subcontractante în lanțul de producție ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ JO L 354, 31.12.2008, p. 70.

⁽²⁾ JO L 183, 29.6.1989, p. 1.

⁽³⁾ JO L 299, 18.11.2003, p. 9.

⁽⁴⁾ JO L 165, 27.6.2007, p. 21.

⁽⁵⁾ JO L 134, 1.6.2010, p. 66.

⁽⁶⁾ JO C 304 E, 1.12.2005, p. 400.

⁽⁷⁾ JO C 303 E, 13.12.2006, p. 754.

⁽⁸⁾ JO C 102 E, 24.4.2008, p. 321.

⁽⁹⁾ JO C 41 E, 19.2.2009, p. 14.

⁽¹⁰⁾ JO C 117 E, 6.5.2010, p. 176.

Joi, 15 decembrie 2011

- având în vedere poziția sa din 7 iulie 2011 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind Anul european al îmbătrânirii active (2012) ⁽¹⁾,
 - având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei Europene din 24 aprilie 2011 intitulat „Bilanțul intermediar al Strategiei europene 2007-2012 privind sănătatea și securitatea în muncă” (SEC(2011)0547),
 - având în vedere Rezoluția sa din 20 septembrie 2001 referitoare la hărțuirea morală la locul de muncă ⁽²⁾,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale și avizul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară (A7-0409/2011),
- A. întrucât dreptul la sănătate este un drept fundamental și întrucât orice lucrător beneficiază de garantarea prin lege a condițiilor de lucru sănătoase, sigure și demne;
- B. întrucât Strategia Europa 2020 vizează atingerea unei rate de ocupare a forței de muncă de 75 % pentru grupul de populație cu vârsta cuprinsă între 20 și 64 de ani până în 2020, promovând ocuparea forței de muncă în rândul femeilor, al tinerilor, al lucrătorilor în vârstă, al persoanelor cu o calificare redusă și al imigranților legali, precum și îmbunătățirea coeziunii sociale;
- C. întrucât evoluția tehnologică și modificarea condițiilor economice și sociale schimbă constant locurile de muncă și practicile; și întrucât răspunsurile politice, administrative și tehnice rapide sunt, prin urmare, esențiale pentru a garanta un nivel înalt de sănătate și securitate la locul de muncă;
- D. întrucât prevenirea riscurilor este esențială pentru a reduce numărul accidentelor și al bolilor profesionale; având în vedere impactul pozitiv al unei bune gestionări a sănătății și a securității la locul de muncă, atât la nivel național, cât și european, precum și pentru întreprinderi;
- E. întrucât protecția adecvată a lucrătorilor asigură buna lor stare, calitatea muncii și productivitatea; întrucât costurile bolilor profesionale și ale accidentelor de muncă suportate de întreprinderi și sistemele de securitate socială sunt estimate la 5,9 % ⁽³⁾ din PIB;
- F. întrucât în cazul deficitului de forță de muncă este de dorit prelungirea vieții active pentru lucrătorii în vârstă, iar măsurile privind SSM trebuie adoptate din timp;
- G. întrucât prin protejarea lucrătorilor tineri se pot evita problemele de sănătate cauzate de muncă și care pot apărea mai târziu în viață;
- H. întrucât, în sectorul serviciilor, lucrătorii tineri și femeile nu sunt suficient acoperiți de politicile de reintegrare și de menținere pe piața muncii ⁽⁴⁾;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0332.

⁽²⁾ JO C 77 E, 28.3.2002, p. 138.

⁽³⁾ Guvernul australian: The Cost of Work-Related Injury and Illness for Australian Employers, Workers and the Community. Australian Safety and Compensation Council, Commonwealth of Australia 2009, 41 p. martie 2009.

⁽⁴⁾ EU-OSHA, Lucrătorii tineri – fapte și cifre (<http://osha.europa.eu/en/publications/reports/7606507/view>) și fișa aferentă, (<http://osha.europa.eu/fr/publications/factsheets/70>), 2007; „Fapte și cifre – Tulburări musculo-scheletale”, 2010 (<http://osha.europa.eu/en/publications/reports/TERO09009ENC/view>); și „Fapte și cifre – Sectorul transporturilor”, 2011.

Joi, 15 decembrie 2011

- I. întrucât externalizarea activității prin subcontractare și slujbele interimare presupun adeseori o mână de lucru mai puțin calificată sau nedeclarată și relații de muncă discontinue, făcând mai dificilă identificarea responsabilității în ceea ce privește dispozițiile de sănătate și de securitate în muncă (SSM);
- J. întrucât Directiva-cadru 89/391/CEE impune responsabilitatea angajatorilor în punerea în aplicare a unei politici de prevenție sistematice și include toate riscurile, indiferent de statutul lucrătorului, atribuind angajatorilor responsabilitatea de a se asigura că lucrătorii angajați nu suferă de hărțuire morală la locul de muncă;
- K. întrucât accidentele, tulburările musculo-scheletale și stresul la locul de muncă sunt principalele motive de îngrijorare pentru întreprinderile europene în ceea ce privește SSM ⁽¹⁾;
- L. întrucât prin Strategia UE2020 se urmărește atingerea unei rate de ocupare a forței de muncă de 75 % în rândul populației cu vârste cuprinse între 20 și 64 de ani; întrucât, deseori, lucrătorii cu boli cronice sau de lungă durată nu se întorc la locul de muncă, deși starea lor de sănătate le permite acest lucru;
- M. întrucât impactul problemelor cronice de sănătate legate de condițiile de muncă, cum ar fi tulburările musculo-scheletale și riscurile psiho-sociale este în creștere;
- N. întrucât riscurile psiho-sociale sunt cele legate de stres, violență simbolică și hărțuire la locul de muncă; întrucât stresul este legat de nesiguranța locului de muncă, conflicte etice, slaba organizare a muncii (de exemplu, presiunea termenelor limită sau volumul prea mare de muncă), o relație conflictuală cu clientul, lipsa de sprijin la locul de muncă, instabilitatea relațiilor de muncă, precum și de un dezechilibru între viața profesională și cea personală;
- O. întrucât UE se confruntă cu îmbătrânirea populației, cu tendința de prelungire a vieții profesionale și cu necesitatea de a garanta creșterea speranței de viață în condiții bune de sănătate; întrucât există inegalități în cadrul categoriilor socioprofesionale în ceea ce privește speranța de viață și condițiile dificile de muncă; întrucât tulburările musculo-scheletale (TMS) sunt tot mai frecvente, lucrătorii cu vârsta de peste 55 de ani fiind, în plus, cei mai predispuși la cancer, boli de inimă, afecțiuni respiratorii și tulburări de somn ⁽²⁾;
- P. consideră că iregularitatea programului lucrătorilor ale căror profesii presupun munca de noapte cauzează adesea tulburări care pot provoca boli profesionale;
- Q. întrucât 168 000 de cetățeni europeni mor în fiecare an de pe urma accidentelor de muncă sau a bolilor profesionale ⁽³⁾ iar 7 milioane sunt răniți în accidente de muncă și întrucât nu este încă posibilă evaluarea cu precizie a incidenței accidentelor legate de utilizarea noilor tehnologii și noilor forme de muncă;
- R. întrucât nu s-a demonstrat nicio corelație între numărul de incidente și dimensiunea întreprinderii, dar, în schimb, o astfel de corelație persistă în ceea ce privește tipul de muncă și sectorul în care societatea operează și locurile de muncă unde prevalează munca manuală și un raport strâns om-mașină;
- S. întrucât dezvoltarea tehnologică presupune noi riscuri pentru sănătatea și securitatea lucrătorilor, care trebuie să fie evaluate;

⁽¹⁾ EU-OSHA, studiul Esener, 2009, http://osha.europa.eu/sub/esener/fr/front-page/document_view?set_language=fr.

⁽²⁾ Eurofound, Condițiile de muncă ale unei populații active în curs de îmbătrânire.

⁽³⁾ Hämäläinen P, Saarela KL, Takala J: Global trend according to estimated number of occupational accidents and fatal work-related diseases at region and country level. *Journal of Safety Research* 40 (2009) 125–139. Elsevier B.V.

Joi, 15 decembrie 2011

- T. întrucât cancerul constituie prima cauza a mortalității cauzate de condițiile de muncă, urmat de afecțiunile cardiovasculare și respiratorii, pe lângă accidentele de muncă, ce nu constituie decât o mică parte a deceselor ⁽¹⁾;
- U. întrucât femeile se confruntă cu un nivel mai ridicat de probleme de sănătate datorate condițiilor de muncă comparativ cu bărbații, indiferent de tipul de muncă ⁽²⁾; întrucât, de aceea, măsurile privind sănătatea și securitatea în muncă necesită o abordare bazată pe gen și ciclul de viață;
- V. întrucât femeile sunt afectate deopotrivă, dacă nu cumva într-o măsură mai mare, de tulburările musculo-scheletale, chiar și atunci când lucrează în sectorul serviciilor;
- W. întrucât femeile care îmbătrânesc sunt deosebit de vulnerabile în fața afecțiunilor cauzate de vârstă, care ar trebui abordate în mod corespunzător în cadrul politicilor SSM,
- X. întrucât sănătatea reproductivă ar putea fi amenințată de efectele pe care poluarea mediului și factorii de risc prezenți în mediul de lucru le pot avea asupra viitorului părinte sau asupra fătului,

Bilanțul intermediar al Strategiei

1. reamintește că actualul cadru de referință european în materie de sănătate și securitate în muncă (SSM) nu permite îmbunătățirea automată a condițiilor de muncă, factori importanți în acest sens fiind buna punere în aplicare, îndeosebi prin participarea angajaților, precum și mecanismele de trilog, colectarea și diseminarea datelor, campaniile de sensibilizare și cooperarea între serviciile de formare profesională și cele de informare și controlul aplicării legislației în domeniu; invită Comisia să acționeze cu promptitudine odată ce au fost constatate infracțiuni și să aplice sancțiuni atunci când este necesar;
2. reamintește că printre principalele obiective ale strategiei comunitare 2007-2012 se numără nu numai garantarea unei aplicări corespunzătoare a legislației Uniunii Europene, ci și îmbunătățirea și simplificarea legislației existente, îndeosebi prin instituirea unor instrumente neobligatorii; reamintește, pe de altă parte, că, în sensul articolului 4 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, competența Uniunii în domeniul ocupării forței de muncă și al sănătății publice este partajată cu statele membre și că, în comunicarea sa din 2007, Comisia Europeană a insistat asupra dezvoltării și punerii în aplicare a unor strategii naționale; insistă, prin urmare, asupra necesității de a adapta în mod coerent legislația europeană la progresele societății și de a nu mai legifera inutil la nivel european;
3. regretă faptul că, în 2009, mai multe state membre nu și-au concentrat strategiile lor naționale pe cele trei priorități ale strategiei UE: stresul și epuizarea la locul de muncă, tulburările scheleto-musculare, precum și cercetarea și colectarea regulată de date cu privire la noile riscuri; consideră că, în cadrul strategiilor naționale, trebuie să se depună mai multe eforturi și să se aloce mai multe resurse prevenției;
4. consideră că adoptarea, planificarea și punerea în aplicare a strategiilor naționale ar trebui să țină seama de situația specifică a fiecărui stat membru, vizând sectoarele și companiile cele mai afectate de accidentele de muncă;
5. consideră necesară armonizarea și reflectarea, atât la nivel european, cât și național, a politicilor SSM în celelalte politici publice: sănătate, locuri de muncă, industrie, cercetare, mediu, transporturi, siguranță rutieră, educație, energie, dezvoltare regională, achiziții publice și piața internă; ar trebui implementată o integrare a perspectivei de gen în politicile strategiei pentru a reflecta mai bine riscurile specifice cu care se confruntă femeile la locul de muncă;

⁽¹⁾ Organizația Internațională a Muncii, 2005, estimare pentru UE-27; <http://www.ilo.org/public/english/protection/safe-work/wdcongrs17/index.htm>.

⁽²⁾ Occupational health and safety risks for the most vulnerable workers (Riscurile în materie de sănătate și securitate în muncă pentru lucrătorii cei mai vulnerabili), PE, Departamentul tematic A, Politici economice și științifice, 2011, p. 40.

Joi, 15 decembrie 2011

6. reamintește că, pe lângă reputația întreprinderii și factorii economici, revendicările angajaților și constrângerile juridice sunt doi factori foarte importanți de motivare a angajaților pentru a trece la acțiune;
7. invită ca, în atribuirea contractelor de achiziții publice, să se țină într-o mai mare măsură cont de nivelurile de siguranță și de practicile care au ca scop prevenirea accidentelor;
8. consideră că politica europeană privind riscurile chimice, profilaxia cancerului, protecția capacității reproductive cu cauze profesionale trebuie să fie mai ambițioasă și mai reactivă;
9. subliniază importanța aplicării integrale a REACH și necesitatea unei sinergii mai accentuate între aceasta și politicile SSM la nivel european, precum și național;
10. solicită ca viitoarea strategie europeană să stabilească mai multe obiective măsurabile însoțite de calendare obligatorii și de o evaluare periodică; pledează pentru obligativitatea obiectivului „un inspector al muncii la fiecare 10 000 de lucrători”, recomandat de OIM;
11. subliniază că măsurile de austeritate din timpul crizei economice nu trebuie să ducă la pierderea din vedere a sănătății și securității în muncă și reducerea cheltuielilor sociale nu ar trebui să afecteze măsurile de îmbunătățire a sănătății și a securității la locul de muncă;
12. consideră că efectele economice ale crizei și ratele ridicate ale deprecierii care se observă în anumite state membre nu trebuie să servească drept pretext pentru aplicarea inadecvată a legislației în domeniul sănătății și securității la locul de muncă și nici în detrimentul politicilor de prevenire a riscului profesional;
13. consideră că statele membre și întreprinderile trebuie să investească mai mult în politicile de prevenție a riscurilor și să garanteze participarea lucrătorilor la acestea; consideră că aceste investiții ar putea asigura beneficii prin creșterea productivității, sporirea competitivității în mediul de afaceri și scăderea cheltuielilor de securitate socială, precum și garantarea unor sisteme viabile de securitate socială;
14. consideră că o prevenire cu adevărat eficientă a accidentelor trebuie să pornească de la faza de proiect, astfel încât inovarea să sporească atât siguranța produsului, cât și a întregului proces de producție; prin urmare, invită Comisia și statele membre să susțină și să stimuleze cercetarea în acest domeniu;
15. consideră că este necesar să se abordeze problema siguranței la locul de muncă prin punerea în aplicare a unei strategii pe două niveluri, cu eforturi direcționate mai ales către riscurile de mediu și, în același timp, cu îmbunătățiri aduse mediului de lucru psihosocial; consideră că implicarea lucrătorilor și a tuturor părților sociale la nivel național, local și la nivel de loc de muncă în această strategie este crucială pentru succesul acesteia; solicită Comisiei să continue și să consolideze discuțiile cu partenerii sociali și consultarea acestora în vederea unei acțiuni comune privind anumite aspecte;
16. subliniază că stresul la locul de muncă este recunoscut, la nivel european, ca un obstacol major în ceea ce privește productivitatea; regretă frecvența tot mai mare a bolilor și a accidentelor cauzate de problemele psiho-sociale în rândul lucrătorilor; reamintește incidența suicidului la locul de muncă și impactul real pe care instabilitatea în muncă o are asupra factorului de stres; regretă aplicarea asimetrică a acordului-cadru privind stresul la locul de muncă în UE din 8 octombrie 2004; invită Comisia să ia toate măsurile necesare pentru implementarea acestui acord în fiecare stat membru și invită partenerii sociali să depună eforturi mai mari în sensul creșterii gradului de conștientizare și de înțelegere a stresului la locul de muncă în rândul angajaților, lucrătorilor și reprezentanților acestora;

Joi, 15 decembrie 2011

17. constată proliferarea formelor de contracte de muncă nestandardizate (posturi temporare, sezoniere, munca desfășurată în zilele de duminică, cu normă redusă, lucrul la distanță), care necesită o abordare specifică și mai dedicată pentru protecția lucrătorilor;

18. critică faptul că Comisia nu a acordat suficientă atenție abordării integrate a egalității de gen în tratarea unor aspecte privind sănătatea și securitatea la locul de muncă, nici în cadrul strategiei comune privind sănătatea și securitatea în muncă, nici în cadrul evaluării intermediare a acesteia; sprijină, prin urmare, inițiativa Comisiei de a solicita crearea unor metode unice de evaluare a impactului în domeniul sănătății și securității la locul de muncă, ținând cont de problemele specifice de gen; invită Comisia să analizeze disponibilitatea la nivel comunitar a datelor statistice defalcate pe gen, referitoare la bolile letale și neletale cauzate de condițiile de muncă; încurajează statele membre să țină seama în elaborarea politicilor de prevenire și a metodelor de evaluare a riscurilor deosebite cu care se confruntă lucrătorii;

19. întrucât în Uniunea Europeană trebuie ridicat nivelul ocupării forței de muncă cu aproximativ 1 % în fiecare an, prioritatea o reprezintă protecția forței de muncă îmbătrânite, a persoanelor bolnave sau a persoanelor care suferă de dizabilități, precum și asigurarea și dezvoltarea unor condiții de muncă adaptate statutului diferit al acestora;

20. subliniază faptul că sectorul public și sectorul privat nu sunt pregătite să facă față situației demografice și să ia în considerare posibilitatea plasării persoanelor cu dizabilități, cu probleme de sănătate de durată, cum ar fi bolile cronice sau cu capacitate redusă de muncă; consideră că este necesar să se acorde mai multă atenție și, totodată, o atenție punctuală transformării locului de muncă într-un loc mai accesibil și mai sigur și pentru acest tip de lucrători;

21. regretă acțiunea întârziată a Comisiei cu privire la prezentarea unei noi propuneri legislative referitoare la cerințele minime în domeniul sănătății și al securității în ceea ce privește expunerea lucrătorilor la riscurile cauzate de câmpurile electromagnetice, în urma amânării punerii în aplicare a Directivei 2004/40/CE, și solicită aplicarea rapidă a legislației relevante după adoptarea acesteia;

22. consideră că responsabilitatea socială a companiei este un instrument important și eficient pentru a garanta condiții de muncă mai sigure și un mediu de lucru mai bun; prin urmare, consideră că aceasta trebuie încurajată;

23. consideră necesară consolidarea cooperării între UE, OIM și OMS pentru găsirea de soluții la situația de concurență socială dintre lucrătorii europeni și cei din țări terțe;

Colectarea datelor statistice

24. subliniază că Comisia ar trebui să elaboreze mijloace statistice specifice legate de gen și vârstă, de evaluare a prevenției nu numai în ceea ce privește accidentele ci și în materie de patologie și de procentaj al lucrătorilor expuși agenților chimici, fizici sau biologici, precum și situațiilor periculoase din punctul de vedere al organizării muncii;

25. subliniază importanța măsurilor bazate pe gen și a abordării bazate pe ciclul de viață pentru eliminarea riscului pensionării premature ca urmare a problemelor de sănătate;

26. subliniază dificultățile în materie de colectare a datelor în numeroase state membre; solicită ca activitatea agenților EU-OSHA și Eurofound (Fundația Europeană pentru Îmbunătățirea Condițiilor de Viață și de Muncă) să fie consolidate și larg diseminate;

27. solicită ca Agenția Europeană pentru Sănătate și Securitate în Muncă (EU-OSHA) să recenseze indicatorii naționali în materie de expunere la factori cancerigeni și să centralizeze datele în materie de expunere a lucrătorilor deosebit de vulnerabili;

Joi, 15 decembrie 2011

28. subliniază importanța cooperării dintre Agenția Europeană pentru Sănătate și Securitate în Muncă și comitetele speciale ale Comisiei Europene, cum ar fi Comitetul inspectorilor de muncă principali și Comitetul consultativ pentru sănătate și securitate în muncă, pentru obținerea unor rezultate mai bune și prezentarea de propuneri;

29. solicită UE și statelor membre să dezvolte un program european pentru monitorizarea riscurilor profesionale (în special a problemelor musculo-scheletale și psihosociale), bazat pe indicatori de sănătate, definiții și instrumente epidemiologice comune celor 27 de state membre; insistă asupra necesității unei supravegheri integrate, care să țină cont atât de parcursul profesional al lucrătorilor, cât și de starea de sănătate a lucrătorilor care s-au pensionat;

30. constată reducerea numărului accidentelor de muncă din UE și solicită Comisiei să analizeze în ce măsură aceasta se datorează reducerii activității economice și dezvoltării continue a sectorului terțiar; solicită o mai bună luare în considerare a acestei dimensiuni macroeconomice în fixarea obiectivelor la nivel european și național și în evaluarea evoluției acestora;

31. ia act de rezultatele proiectului „Tablou de bord 2009” al Comisiei ce ilustrează performanțele statelor membre; consideră că este necesar ca acesta să acopere toate domeniile strategiei europene 2007-2012; regretă faptul că exactitatea și exhaustivitatea datelor nu fac obiectul unei verificări imparțiale și că datele sunt furnizate doar în mod facultativ; invită Comisia să se asigure că sunt furnizate date cuprinzătoare și fiabile de către toate statele membre și că acestea sunt controlate de autorități independente la nivel național;

32. critică faptul că nu toate statele membre își stabilesc obiective măsurabile pentru strategiile SSM naționale și că marea majoritate a acestora nu și-au stabilit obiective în ceea ce privește bolile profesionale, problemele de sănătate și afecțiunile datorate condițiilor de muncă, factorii de risc ocupațional sau sectoarele cu risc ridicat; evidențiază faptul că nici bilanțul intermediar, nici tabloul de bord 2009 pentru Strategia comunitară privind sănătatea și securitatea în muncă nu oferă informații substanțiale referitoare la situația din statele membre în ceea ce privește singurul obiectiv cuantificat al strategiei UE, de reducere cu 25 % a accidentelor de muncă până în 2012; solicită ca viitoarele rapoarte de evaluare să examineze mai bine în ce măsură statele membre au ținut seama, în practică, de legislația UE în materie de sănătate și securitate;

33. subliniază că, în primul rând, trebuie să se definească în mod clar accidentele de muncă și bolile profesionale și să fie incluse și accidentele survenite pe traseu (de la domiciliu la locul de muncă), precum și stresul la locul de muncă, care ar trebui să poată fi măsurat prin indicatori specifici;

34. consideră necesară în special studierea legăturii dintre bolile profesionale și organizarea muncii, inclusiv a timpului de lucru; solicită ca investigarea bolilor profesionale să se bazeze în principiu pe o abordare globală, care să cuprindă următorii factori: organizarea muncii, elementele statistice și problemele de sănătate individuale;

35. invită Comisia să caute și să furnizeze date statistice privind incidența reducerii accidentelor în cercetare, cu scopul prevenirii acestora încă din faza de proiect;

36. subliniază problema implementării sănătății și securității în muncă în ceea ce privește lucrătorii care desfășoară activități nedeclarate; consideră că această neregulă poate fi evitată numai prin controale severe și sancțiuni corespunzătoare și solicită adoptarea de măsuri pentru combaterea organizării acestui tip de activități; subliniază că SSM este un drept independent de statutul lucrătorilor și că acesta trebuie garantat printr-o mai bună implementare a legislației actuale;

37. subliniază importanța transferului de date științifice către companii, cu scopul de a anticipa riscurile noi sau emergente;

Joi, 15 decembrie 2011

38. constată că țările europene cu cea mai scăzută rată a accidentelor de muncă sunt, de asemenea, și cele mai competitive ⁽¹⁾; consideră că este necesar să se colecteze mai multe date de evaluare a impactului unei bune prevenirii a riscurilor asupra competitivității întreprinderilor;

39. invită EU-OSHA și Eurofound (Fundația Europeană pentru Îmbunătățirea Condițiilor de Viață și de Muncă) să analizeze cauzele pensionării premature în rândul femeilor și al bărbaților;

40. invită EU-OSHA să întreprindă cercetări asupra efectelor „dublului schimb” asupra sănătății lucrătorilor, adică atunci când femeile trebuie să continue să lucreze acasă, fără a fi remunerate, după terminarea programului de muncă obișnuit și remunerat;

41. solicită un mai bun schimb transfrontalier de informații între diferitele autorități naționale, în vederea realizării unui control mai eficient în cadrul detașării lucrătorilor în alte state membre ale UE;

Pentru o cultură a prevenției

42. regretă lipsa informațiilor relative la riscuri și la soluții în rândul angajaților, al angajatorilor, al partenerilor sociali și chiar al serviciilor de sănătate; reamintește rolul pozitiv al participării și reprezentării angajaților în acest sens;

43. consideră că reprezentarea lucrătorilor are un impact pozitiv asupra SSM, în special în cadrul IMM-urilor, chiar dacă reprezentarea este formală; consideră că participarea lucrătorilor este un alt factor-cheie pentru succesul gestionării riscurilor de SSM ⁽²⁾;

44. reamintește că prevenția la locul de muncă este în mod necesar multidisciplinară, deoarece include medicina muncii, securitatea, ergonomia, epidemiologia, toxicologia, igiena industrială și, mai ales, psihologia;

45. consideră importantă îmbunătățirea punerii în aplicare a legislației existente prin instrumente cu caracter facultativ, cum ar fi schimbul de bune practici, campaniile de sensibilizare și o mai bună informare;

46. invită statele membre și Comisia Europeană să faciliteze aplicarea directivelor privind protecția lucrătorilor, fără a submina însă reglementările privind securitatea și sănătatea în muncă;

47. subliniază că aproximativ 50 % dintre lucrătorii din UE nu au încă acces la servicii de prevenție, în special în ceea ce privește IMM-urile și lanțurile de subcontractare; evidențiază faptul că majoritatea serviciilor existente nu sunt pe deplin interdisciplinare, iar multe nu reflectă în mod corespunzător ierarhia măsurilor preventive stabilite în directiva-cadru; consideră că toți lucrătorii din sectorul public și, de asemenea, cei din sectorul privat ar trebui să fie acoperiți printr-un mecanism de prevenție a riscurilor, precum și prin politici eficiente de profilaxie, cum ar fi aranjamente de accesibilitate, formare profesională și ateliere pentru lucrători, și că ar trebui să se acorde o atenție specială situației lucrătorilor vulnerabili, inclusiv persoanelor care trebuie să ia parte la planurile de activități obligatorii fără a beneficia de instruire prealabilă și de competențele necesare; consideră, totodată, că este necesar să se țină cont de noile forme de angajare, pentru ca măsurile de prevenire și de control să acopere toți lucrătorii, mai ales pe cei vulnerabili, indiferent de activitatea desfășurată și de forma de angajare; dorește să se stabilească un obiectiv de un consilier de siguranță pentru 3 000 de salariați;

48. consideră că responsabilitatea socială a întreprinderilor trebuie să joace un rol în promovarea SSM;

⁽¹⁾ EU-OSHA și Forumul economic mondial 2011.

⁽²⁾ EU-OSHA, studiul Esener.

Joi, 15 decembrie 2011

49. consideră că trebuie garantată independența serviciilor de prevenție față de angajator; consideră că, pentru a asigura sănătatea la locul de muncă, supravegherea, alertele, expertiza în materie de sănătate și consilierea avizată trebuie să fie asigurate de către personal medical independent; regretă că gestionarea serviciilor de sănătate în muncă revine, în anumite state membre, unor asociații ale patronatului, în deplin conflict de interese, în cadrul cărora Adunarea generală este cea care decide cu adevărat;

50. consideră că progresul cercetării în domeniul sănătății, condițiile socioeconomice în continuă evoluție, evoluțiile noilor tehnologii, precum și schimbările de pe piața muncii necesită vigilență la nivel european și național în ceea ce privește apariția de noi riscuri profesionale, dar și în ceea ce privește actualizarea periodică a legislației aferente, a cadrului de punere în aplicare a acesteia, a listei de profesii dificile și insalubre;

51. reamintește că inspecția muncii are un rol indispensabil prin educare, convingere și încurajare în verificarea aplicării legislației existente și, așadar, a prevenției, în special prin verificarea respectării condițiilor decente de muncă pentru grupurile vulnerabile de lucrători sau pentru ocupațiile care pot fi exercitate „la negru”; subliniază faptul că statele membre trebuie să garanteze standarde de calitate ridicate privind educația și formarea continuă a inspectorilor muncii; încurajează statele membre să consolideze personalul și resursele dedicate inspecției muncii și să atingă obiectivul „un inspector la fiecare 10 000 de lucrători”, în conformitate cu recomandările OIM; încurajează înăsprirea sancțiunilor la adresa întreprinderilor ce nu își respectă obligațiile în materie de drepturi fundamentale ale lucrătorilor și consideră că aceste sancțiuni trebuie să fie eficiente, disuasive și proporționale;

52. îndeamnă statele membre să combată povara birocratică și structura labirintică a mecanismelor de control de stat în domeniul sănătății și securității la locul de muncă – inspecții de muncă, consolidând dinamica acestora și simplificând procedurile interne de lungă durată în vederea punerii în aplicare a mai multor controale mai eficiente;

53. solicită statelor membre să exercite un control mai strict asupra neraportării accidentelor de muncă;

54. solicită Comisiei să propună o directivă de protecție a persoanelor care semnalează în mod justificat riscuri nerecunoscute de SSM, prin semnalările făcute la inspectoratul de muncă competent; aceste persoane ar trebui să beneficieze de protecție pentru a se evita exercitarea de presiuni asupra lor (amenințarea de a fi concediate sau orice altă presiune); invită Comisia, în acest sens, să pună capăt trecerii pe o „listă neagră” a acestor lucrători, asigurându-se că astfel de încălcări ale dreptului muncii sunt preîntâmpinate prin sancțiuni eficiente, proporționate și disuasive;

55. insistă să se acorde o atenție similară prevenirii problemelor de sănătate și de securitate la locul de muncă între sectorul privat și cel public; reamintește caracterul obligatoriu al principiului nediscriminării;

56. regretă lipsa de coordonare din multe state membre între politica de sănătate publică și politica de sănătate la locul de muncă;

57. solicită statelor membre o mai bună monitorizare a controalelor medicale periodice și evaluarea rezultatelor, astfel încât să se asigure lucrătorului o stare de sănătate compatibilă cu cerințele locului de muncă;

58. solicită Comisiei Europene să elaboreze ghiduri de bune practici în domeniu; subliniază necesitatea ca statele membre să organizeze schimburi de bune practici în vederea creșterii eficienței lucrătorilor la locul de muncă;

59. consideră că statele membre pot fi sprijinite în cercetarea noilor riscuri și introducerea noilor practici care contribuie mai eficient la aplicarea normelor de securitate prin intermediul celui de Al 7-lea program-cadru de cercetare și inovare;

Joi, 15 decembrie 2011

60. consideră că evaluarea riscurilor ar trebui să fie multidisciplinară și să se bazeze pe participarea lucrătorilor;
61. constată că majoritatea întreprinderilor efectuează o evaluare a riscurilor, însă această evaluare nu este foarte frecvent efectuată de întreprinderile mici și nici în unele state membre ⁽¹⁾;
62. consideră că IMM-urile nu sunt, în sine, mai puțin sigure, dar că riscurile sunt mai degrabă legate de o organizare defectuoasă a muncii, precum și de alocarea de resurse mai reduse pentru SSM; consideră că este important ca IMM-urile să fie susținute în implementarea propriilor politici de prevenție a riscurilor; subliniază rolul pozitiv al inițiativelor cum ar fi OiRA, precum și al stimulentei economice; invită statele membre să facă schimb de bune practici;
63. consideră că este important ca autoritățile publice relevante, responsabile cu punerea în aplicare a legislației în materie de sănătate și securitate în statele membre, să facă tot ce le stă în putință pentru a sprijini evaluarea și minimizarea tuturor riscurilor și pentru a se asigura că lucrătorii sunt protejați în mod corespunzător; consideră că este important ca IMM-urile să fie susținute în implementarea propriilor politici de prevenție a riscurilor; subliniază rolul pozitiv al inițiativelor cum ar fi OiRA, simple, gratuite și bine țintite; consideră că evaluarea riscurilor la nivel de întreprindere trebuie efectuată periodic și trebuie adaptată progresiv la noile circumstanțe și la riscurile emergente;
64. reiterează importanța informării și a campaniilor de sensibilizare, astfel încât întreprinderile, în special IMM-urile, să conștientizeze riscurile și să poată desfășura acțiuni preventive adecvate;
65. își declară îngrijorarea cu privire la impactul subcontractării, de exemplu în domeniul instalațiilor nucleare civile și militare, și subliniază că toți angajatorii, inclusiv companiile sub-contractoare, sunt responsabili pentru propriii angajați și că acțiunile preventive trebuie să se adreseze acestora;
66. consideră că toți lucrătorii au nevoie de o formare specifică și modernă în domeniul sănătății și siguranței, în special cei angajați temporar, cei cu normă redusă și cei externalizați, în vederea îmbunătățirii nivelului de siguranță la locul de muncă; își exprimă îngrijorarea privind creșterea numărului de boli cauzate de stres și observă lipsa educației privind gestionarea stresului la locul de muncă; solicită acțiuni de prevenție cu caracter universal, însă destinate mai ales tinerilor, cu implicarea partenerilor sociali, sub formă de cursuri privind gestiunea stresului, care să cuprindă dezvoltarea capacităților sociale, mai ales a comunicării interpersonale și a capacității de gestionare a situațiilor conflictuale, precum și sub forma unor campanii de sensibilizare în școli și la locul de muncă; încurajează statele membre să utilizeze mai eficient Fondul Social European în acest scop;
67. încurajează statele membre să investească în studiul muncii; dorește să se efectueze mai multe cercetări la nivel comunitar și național în acest domeniu;
68. subliniază faptul că principalele obstacole în calea luării în considerare a riscurilor psiho-sociale la locul de muncă sunt sensibilitatea percepută a problemei, precum și lipsa de conștientizare, lipsa de resurse și lipsa de expertiză ⁽²⁾;
69. îndeamnă Comisia Europeană să faciliteze dezvoltarea de standarde europene de sănătate și siguranță în întreprinderi; în această privință subliniază necesitatea cooperării statelor membre, în vederea cercetării cauzelor accidentelor de muncă, dar și pentru împărtășirea celor mai bune practici;
70. solicită statelor membre să integreze SSM încă de la formarea inițială și ulterior prin intermediul formării pe tot parcursul vieții; consideră că este de dorit ca educația cu privire la riscuri să fie inclusă în anumite programe de educație tehnologică, științifică, artistică și sportivă, dar și în formarea privind gestiunea afacerilor; încurajează statele membre să integreze SSM în învățământul universitar pentru a forma viitorii ingineri, arhitecți, oameni de afaceri, manageri etc.;

⁽¹⁾ EU-OSHA, studiul Esener.

⁽²⁾ EU-OSGA, Enquête ESENER

Joi, 15 decembrie 2011

71. consideră că, în vederea reducerii stresului la locul de muncă, ar trebui introduse instructaje speciale referitoare la capacitatea de a lucra în condiții de stres, precum și ateliere de formare a capacităților de a lucra în echipă și de a îmbunătăți integrarea unui anumit grup de angajați;
72. invită statele membre să evalueze calitatea instruirii managerilor cu privire la prevenirea riscurilor la locul de muncă și să sprijine schimburile de bune practici;
73. subliniază necesitatea de a susține, printr-o mai bună coordonare a politicilor comunitare, programe de formare, intensificându-le pe cele deja existente, cu scopul de a dezvolta o politică de prevenire a riscurilor, pe baza experiențelor locale, regionale și naționale;
74. subliniază că apariția unor noi tipuri de locuri de muncă (de exemplu, locurile de muncă ecologice) este o sursă de noi oportunități pentru protecția lucrătorilor ⁽¹⁾ și pentru adaptarea formării profesionale;
75. consideră că prevenirea riscului de îmbolnăvire constă în respectarea strictă a legislației privind concediul medical și de maternitate, în măsura în care presiunea exercitată de către angajator în această perioadă poate duce la amânarea acestor concedii;
76. reamintește că locul de muncă trebuie considerat drept una dintre platformele principale pentru sprijinirea strategiilor de prevenire ale UE și ale statelor membre, atât în ceea ce privește bolile transmisibile, cât și bolile netransmisibile, și că angajatorii, organizațiile lucrătorilor și alți parteneri sociali joacă un rol major în promovarea unui mod de viață sănătos și a educării populației active cu privire la sănătate;
77. invită Comisia și statele membre să intensifice lupta în vederea reducerii inegalităților în domeniul sănătății și a disparităților în ceea ce privește condițiile de muncă și accesul la servicii care vizează îmbunătățirea sănătății lucrătorilor, prevenția și sănătatea la locul de muncă;

Lucrători vulnerabili și riscuri specifice

78. subliniază că, pe lângă lucrătorii care prestează activități dificile, migranții, tinerii, vârstnicii, femeile apte de procreare, persoanele cu handicap, persoanele aparținând minorităților etnice, lucrătorii puțin calificați și zilieri, lucrătorii ce nu beneficiază de condiții sigure de muncă și persoanele care nu au muncit o perioadă îndelungată și revin pe piața muncii sunt categoriile cele mai expuse riscului; subliniază faptul că ar trebui să existe stimulente pentru aplicarea mai eficientă a normelor de sănătate și securitate în muncă, în special în ceea ce privește aceste categorii; consideră că, înainte de a angaja acești lucrători, este necesară o pregătire preliminară specială, după caz;
79. constată că lucrătorii tineri cu vârste cuprinse între 15 și 24 de ani sunt expuși unor riscuri de vătămare deosebit de ridicate ⁽²⁾, iar consecințele pe termen lung ale unei boli sau vătămări produse în tinerețe pot fi considerabile; subliniază în continuare necesitatea integrării temei SSM în programele UE deja existente, cum ar fi „Tineretul în mișcare”;
80. invită Comisia și statele membre să se adapteze schimbării demografice printr-o mai bună ajustare a măsurilor privind sănătatea și securitatea în muncă la nevoile lucrătorilor mai în vârstă; subliniază efectele

⁽¹⁾ EU-OSHA, Foresight of new and emerging risks to occupational safety and health associated with new technologies in green jobs by 2020 (Anticiparea riscurilor noi și emergente pentru sănătatea și securitatea în muncă asociate noilor tehnologii aferente locurilor de muncă ecologice până în 2020), Faza 1: (http://osha.europa.eu/en/publications/reports/foresight-green-jobs-drivers-change_TERO11001ENN/view) și Faza a 2-a (<http://osha.europa.eu/en/publications/reports/foresight-green-jobs-key-technologies/view>); și NIOSH <http://www.cdc.gov/niosh/topics/PtD/greenjobs.html>.

⁽²⁾ Verjans M., de Broeck V., Eckelaert L., OSH in figures: Young workers - Facts and figures, European Agency for Safety and Health at work, European Risk Observatory Report (SSM în cifre: Tinerii lucrători – realități și cifre, Agenția Europeană pentru Sănătate și Securitate în Muncă, Raportul Observatorului european al riscurilor), Luxemburg, 2007, p. 133.

Joi, 15 decembrie 2011

pozitive ale învățării de-a lungul vieții pentru menținerea motivației pentru muncă, precum și a măsurilor de prevenire a reducerii capacității fizice, de exemplu organizarea ergonomică a locului de muncă; subliniază că acordul-cadru dintre partenerii sociali ar reprezenta un impuls constructiv;

81. consideră că lucrătorii necalificați, care nu au lucrat o perioadă îndelungată de timp, nu ar trebui să fie angajați fără o pregătire preliminară necesară privind riscurile legate de sănătatea și securitatea în muncă;

82. își manifestă preocuparea cu privire la aranjamentele atipice de muncă, cum ar fi programul de lucru redus, munca la distanță, orele de lucru parțiale, munca în zilele de duminică și munca nocturnă, atunci când acestea sunt impuse; solicită evaluarea riscurilor prezentate de aceste forme de lucru impuse, de activitățile multiple, mai ales pentru femei, dar constată că, atunci când sunt alese în mod voluntar, aceste forme de lucru pot fi chiar dorite de către angajați;

83. regretă lipsa de inițiative care să abordeze situația lucrătorilor independenți, temporari, interni sau cu contract pe scurtă durată, cu toate că și aceștia beneficiază de dreptul la SSM;

84. reamintește că formele de ocupare temporară a forței de muncă sunt mai răspândite în sectoare precum construcțiile sau agricultura, sectoare în care numărul de accidente și de îmbolnăviri este ridicat, precum și în sectorul serviciilor, în care cunoștințele sunt limitate ⁽¹⁾;

85. consideră că promovarea ofertelor de lucru cu normă redusă în rândul lucrătorilor în vârstă ar putea permite tranziția progresivă spre pensionare și ar îmbunătăți bunăstarea și capacitățile lucrătorilor în vârstă;

86. reia recomandarea raportului european HIREs care vizează să garanteze faptul că lucrătorii temporari și salariații întreprinderilor beneficiază de aceleași drepturi în materie de promovare a sănătății, atunci când munca pe care o prestează este menită să se desfășoare pe termen lung și se face sub îndrumarea angajatorului principal;

87. subliniază că bărbații și femeile sunt afectați în mod diferit de riscurile profesionale, fie acestea de ordin psihosocial sau fizic (îndeosebi tulburări musculo-scheletale); reamintește, pe de altă parte, că se poate stabili o legătură între contractele precare, îndeosebi cele interimare și parțiale, și creșterea riscurilor profesionale fizice și psihosociale; îndeamnă, din acest motiv, statele membre să țină cont de dimensiunea de gen și de riscurile asociate diferitelor tipuri de contracte de muncă în cadrul strategiilor lor naționale;

88. își manifestă preocuparea cu privire la evaluarea limitată a riscurilor cărora se expun femeile însărcinate la locul de muncă; pledează pentru studierea amănunțită a consecințelor expunerii femeilor însărcinate la anumite condiții existente la locul de muncă (precum expunerea la agenți chimici, radiații ionizante, unde electromagnetice, stres, căldură excesivă, ridicare de greutate etc.), respectiv îndeamnă la studierea corelațiilor existente între pierderile de sarcină, complicațiile la naștere, copii născuți cu probleme de sănătate și condițiile de muncă cu potențial de risc pentru femeile însărcinate;

89. solicită elaborarea unui studiu de impact al riscurilor potențiale prezentate de noile tehnologii, de noile substanțe potențial nocive și factorii de risc, inclusiv organizarea muncii, la locul de muncă; consideră că extinderea cercetării, a schimbului de cunoștințe și a aplicării practice a rezultatelor ajută la o mai bună identificare și evaluare a noilor riscuri potențiale; solicită măsuri legislative pentru a se asigura că nanomaterialele sunt acoperite integral de reglementările europene privind SSM;

⁽¹⁾ Health and safety at work in Europe (1999-2007) – a statistical portrait (Sănătatea și siguranța la locul de muncă în Europa (1999-2007) - un portret statistic) (http://epp.eurostat.ec.europa.eu/cache/ITY_OFFPUB/KS-31-09-290/EN/KS-31-09-290-EN.PDF); Causes and circumstances of accidents at work in the EU (Cauze și circumstanțe ale accidentelor de muncă în Europa), Comisia Europeană, 2008, http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/product_details/publication?p_product_code=KS-SF-09-063.

Joi, 15 decembrie 2011

90. consideră că o durată excesivă a muncii și perioadele insuficiente de repaus, precum și cerințele de performanță disproporționate constituie un factor major de creștere a numărului accidentelor de muncă și al bolilor profesionale; subliniază că aceste clauze încalcă principiile fundamentale ale SSM; pledează pentru un bun echilibru între viața profesională și cea familială; solicită statelor membre să pună pe deplin în aplicare Directiva 2003/88/CE;
91. consideră că este nevoie urgentă de o examinare științifică finală a efectelor lucrului desfășurat în ziua de duminică asupra sănătății lucrătorilor; consideră că Comisia ar trebui să comande realizarea unui studiu neutru în viitorul apropiat care să analizeze rezultatele existente și să ajungă la o concluzie științifică finală;
92. regretă lipsa, la nivel european, a unei definiții comune și unice a fenomenului de hărțuire morală; solicită Comisiei și statelor membre să dezvolte strategii naționale eficiente de combatere a violenței la locul de muncă, bazate pe o definiție comună a hărțuirii morale la nivelul celor 27 de state membre;
93. consideră că stresul cauzat adesea de hărțuirea morală este un factor care sporește tulburările musculo-scheletale și riscurile psiho-sociale și că ar fi de dorit ca acești factori să facă obiectul unui studiu aprofundat al Comisiei Europene;
94. solicită ca viitoarea propunere legislativă privind tulburările musculo-scheletale să acopere toate categoriile de lucrători;
95. susține o inițiativă legislativă privind protecția lucrătorilor față de fumul de tutun la locul de muncă, întrucât, până în prezent nu a fost garantată o protecție cuprinzătoare;
96. solicită Comisiei să prezinte Parlamentului și Consiliului, în 2012, o propunere pentru interzicerea fumatului în toate locurile de muncă, inclusiv în interiorul unităților de restaurație și în toate mijloacele de transport public și în clădirile publice închise din UE;
97. invită Comisia să lanseze o consultație amplă privind lista bolilor profesionale, cu implicarea partenerilor sociali europeni, pe baza unor analize medicale și științifice detaliate privind principalele pericole admise în prezent (în special patologiile psihice și efectele azbestului); invită Comisia să evalueze în mod scrupulos beneficiile potențiale pentru sănătatea lucrătorilor a actualizării și acordării unui caracter juridic obligatoriu Recomandării 2003/670/CE privind calendarul european al bolilor profesionale;
98. consideră că trebuie aprofundate cercetările privind efectele pe care unele activități le au asupra sănătății și pe termen lung, prevenind pe cât posibil cazurile de boli care se manifestă după o anumită perioadă de la desfășurarea activității de lucru; consideră că prioritățile cele mai urgente ale partenerilor sociali ar trebui avute în vedere atunci când sunt determinate acele boli ce presupun o cercetare mai amănunțită privind sănătatea și siguranța;
99. invită Comisia să ia imediat măsurile necesare de protecție a sănătății și securității lucrătorilor dacă noi studii sau lucrări științifice demonstrează că anumite profesii prezintă un grad ridicat de risc pentru sănătate și securitate;
100. consideră drept esențiale reabilitarea și reintegrarea după o boală sau un accident și, prin urmare, stimularea acestora;
101. invită statele membre să pună cât mai rapid posibil în aplicare Directiva 2010/32/UE privind prevenirea rănilor provocate de obiecte ascuțite în sectorul spitalicesc și în cel al asistenței medicale și să asigure cel mai înalt nivel de protecție a pacienților și lucrătorilor din sectorul asistenței medicale față de expunerea la infecții asociate cu îngrijirea medicală;

Joi, 15 decembrie 2011

102. își manifestă îngrijorarea cu privire la numărul de cazuri de cancer cu cauze profesionale; regretă că un număr mare de lucrători sunt încă expuși la riscurile prezentate de azbest; mai ales în sectorul întreținerii și salubrității; reiterează solicitarea sa adresată Comisiei privind o inițiativă referitoare la azbest, inclusiv organizarea unei audieri asupra modului în care pot fi abordate problemele foarte grave în materie de sănătate și siguranță la locul de muncă legate de prezența azbestului în clădiri și alte construcții, cum ar fi vapoare, trenuri și instalații mecanice; invită și statele membre să procedeze la eliminarea treptată a azbestului, de exemplu prin identificarea și clasificarea utilizării azbestului în clădirile existente și dispunând eliminarea sa în condiții de siguranță;

103. subliniază valoarea adăugată a politicii UE privind substanțele chimice și potențialul de îmbunătățire care ar trebui valorificat în prevenirea formelor de cancer cauzate de muncă;

104. subliniază faptul că riscurile de cancer afectează în principal lucrătorii din sectorul industrial, artizanal și agricol, precum și femeile care lucrează în sectorul serviciilor ce presupun expuneri multiple ⁽¹⁾; solicită o evaluare a impactului expunerii la produse chimice a lucrătorilor agricoli;

105. solicită Comisiei și statelor membre să accelereze implementarea REACH, îndeosebi substituirea substanțelor chimice celor mai periculoase;

106. consideră că noua strategie a Uniunii în materie de SSM pentru perioada 2013-2020 ar trebui să se concentreze asupra utilizării potențialului REACH de îmbunătățire a protecției lucrătorilor împotriva pericolelor chimice, asupra reînnoirii eforturilor de prevenire a bolilor profesionale și de îmbunătățire a calității vieții lucrătorilor la locul de muncă, asupra consolidării responsabilităților de monitorizare și de aplicare ale inspectoratelor de muncă, asupra participării lucrătorilor la elaborarea, monitorizarea și punerea în aplicare a politicilor de prevenire, asupra îmbunătățirii recunoașterii bolilor profesionale și asupra abordării flexibilității, insecurității, subcontractării etc., ca obstacole în calea prevenirii corespunzătoare a riscurilor;

107. solicită Comisiei să propună revizuirea directivei 2004/37/CE privind substanțele cancerigene și mutagene înainte de sfârșitul lui 2012, pentru extinderea sferei sale de aplicare la substanțele reprotoxice în analogie cu substanțele foarte periculoase prevăzute în REACH și de consolidare a aplicării principiului substituirii; solicită includerea preocupărilor legate de sănătatea reproductivă;

108. invită Comisia ca, în cadrul legislației viitoare privind sănătatea și securitatea în muncă și acolo unde este aplicabil, să susțină utilizarea tehnologiilor care diminuează riscurile generate de substanțele periculoase în accidente de muncă și, totodată, să înlocuiască, acolo unde este posibil, utilizarea substanțelor chimice și radioactive;

109. solicită Comisiei Europene și statelor membre să propună măsuri pentru a adapta mai bine condițiile de muncă ale persoanelor bolnave de cancer sau de alte boli profesionale și cronice;

110. reiterează apelul său adresat Comisiei de a evita compromiterea nivelului de protecție oferit de directivele europene privind SSM la momentul examinării posibilităților de simplificare a legislației;

*

* *

111. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor și guvernelor naționale ale statelor membre.

⁽¹⁾ ETUI, 2010, <http://hesa.etui-rehs.org/uk/publications/pub54.htm>

Joi, 15 decembrie 2011

Azerbaidjan, în special cazul lui Rafig Tagi

P7_TA(2011)0590

Rezoluția Parlamentului European din 15 decembrie 2011 referitoare la Azerbaidjan, în special cazul lui Rafig Tagi

(2013/C 168 E/15)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Azerbaidjan, în special cele legate de drepturile omului,
 - având în vedere concluziile celui de-al doilea Summit al Parteneriatului estic, care a avut loc între 29 și 30 septembrie 2011,
 - având în vedere Acordul de parteneriat și cooperare dintre CE și Azerbaidjan, care a intrat în vigoare în 1999,
 - având în vedere declarația purtătorului de cuvânt al Înalțului Reprezentant al UE, dna Catherine Ashton, din 12 octombrie 2011,
 - având în vedere concluziile celei de-a douăsprezecea reuniuni a Consiliului de Cooperare UE-Azerbaidjan, care a avut loc la Bruxelles, la 25 noiembrie 2011,
 - având în vedere articolul 122 alineatul (5) din Regulamentul de procedură,
- A. întrucât Rafig Tagi, un important jurnalist și scriitor din Azerbaidjan, a murit la Baku, la 23 noiembrie 2011, ca urmare a rănilor pe care le suferise cu patru zile mai devreme în timpul unei agresiuni brutale cu armă albă;
 - B. întrucât guvernul din Azerbaidjan a deschis o anchetă penală în legătură cu atacul;
 - C. întrucât, potrivit informațiilor, Rafig Tagi primise amenințări cu moartea în săptămânile dinaintea atacului, considerat represalii pentru un articol, printre altele, publicat pe site-ul internet *Radio Azadlyq* (Libertatea), la 10 noiembrie 2011, în care critica actualul guvern iranian;
 - D. întrucât Rafig Tagi a ispășit o pedeapsă cu închisoarea în urma condamnării sale în mai 2007 pentru incitare la ură religioasă, pe baza unui articol pe care îl publicase în ziarul *Sanat*, în care susținea că valorile islamice împiedică integrarea Azerbaidjanului în structurile europene și îngreunează progresele democratice;
 - E. întrucât un important cleric iranian, marele ayatolah Fazel Lankarani, a emis o *fatwa* prin care cerea asasinarea lui Rafig Tagi, după ce acesta a publicat respectivul articol; întrucât *fatwa* cerea și uciderea lui Samir Sadagatoglu, redactorul ziarului *Sanat*;
 - F. întrucât autoritățile iraniene nu au condamnat niciodată această *fatwa*, care pare să fie o incitare la asasinat, și nici nu au clarificat dacă orice persoană, bănuită de incitarea, plănuirea, comiterea sau participarea la atacurile împotriva lui Rafig Tagi sau Samir Sadagatoglu, trebuie deferită justiției;
 - G. întrucât Consiliul pentru Drepturile Omului al ONU, care supraveghează punerea în aplicare a Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice (PIDCP), la care Iranul este parte semnatară, și-a exprimat recent preocuparea în legătură cu articolul 226 din Codul penal iranian, care prevede că „uciderea unei persoane va atrage represalii dacă persoana ucisă nu merita să moară în conformitate cu legea islamică”; întrucât „*fatwa*” sunt folosite pentru a justifica faptul cu o persoană „merită să moară”;

Joi, 15 decembrie 2011

- H. întrucât autoritățile din Azerbaidjan nu au condamnat în mod clar *fatwa* și amenințările publice cu moartea pe care le-a primit Rafig Tagi în timpul procesului său pentru „defăimarea religiei” în 2007; întrucât chiar și moartea sa a avut o acoperire minimă la televiziunea controlată de stat și autoritățile încă nu au condamnat public asasinarea sa;
- I. întrucât autoritățile din Azerbaidjan au rezultat slabe în privința cercetării atacurilor împotriva jurnaliștilor, contribuind semnificativ la atmosfera de teamă și impunitate care s-a propagat în mass-media în ultimii ani;
- J. întrucât Azerbaidjanul participă activ în cadrul politicii europene de vecinătate și al Parteneriatului estic, este unul dintre membrii fondatori ai Euronest și și-a asumat angajamentul de a respecta democrația, drepturile omului și statul de drept, care reprezintă valori fundamentale ale acestor inițiative;
- K. întrucât Azerbaidjanul va deveni membru nepermanent al Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite (CSONU) pentru perioada 2012-2013 și s-a angajat să susțină valorile exprimate în Carta drepturilor omului a ONU;
- L. întrucât Azerbaidjanul este membru al Consiliului Europei și parte la Convenția Europeană a Drepturilor Omului (CEDO), precum și semnatar al altor tratate internaționale din domeniul drepturilor omului, inclusiv Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice;
- M. întrucât Azerbaidjanul s-a angajat să respecte drepturile omului ca parte a valorilor europene fundamentale, în calitate sa de membru al Consiliului Europei, al OSCE, precum și ca parte la Planul de acțiune al PEV și la Declarația comună a Summitului de la Praga privind Parteneriatul estic,
1. condamnă ferm asasinarea lui Rafig Tagi și își exprimă îngrijorarea cu privire la siguranța lui Samir Sadagatoglu; își exprimă dezamăgirea în legătură cu faptul că autoritățile din Azerbaidjan nu au condamnat în mod clar asasinarea lui Rafig Tagi și nu au asigurat informarea populației cu privire la cercetarea circumstanțelor din jurul morții sale;
 2. salută decizia guvernului din Azerbaidjan de a crea un grup de lucru special pentru cercetarea uciderii lui Rafig Tagi; invită autoritățile din Azerbaidjan să garanteze că ancheta este exhaustivă și eficientă și că autorii sunt deferiți justiției într-un proces care respectă standardele internaționale privind procesele echitabile;
 3. invită autoritățile din Azerbaidjan să depună toate eforturile pentru a proteja viața și siguranța lui Samir Sadagatoglu;
 4. atrage atenția asupra faptului că PIDCP prevede libertatea de opinie și de exprimare, inclusiv criticarea religiilor și a sistemelor confesionale; subliniază faptul că dreptul la liberă exprimare, atât offline, cât și online, este fundamental pentru o societate liberă și democratică, precum și pentru protecția și promovarea altor drepturi; invită autoritățile din Azerbaidjan să nu abuzeze de dreptul penal pentru a reprimă dezbaterea liberă privind religia;
 5. reiterează faptul că accesul neîngrădit la informații și comunicare și accesul necenzurat la internet (libertatea internetului) sunt drepturi universale și sunt indispensabile pentru drepturile omului, cum ar fi libera exprimare și accesul la informații, precum și pentru asigurarea transparenței și a responsabilității în viața publică;
 6. insistă asupra faptului că amenințările și incitarea la violență împotriva persoanelor care exprimă opinii considerate „ofensatoare” de către unii dintre adepții unor religii și sisteme confesionale sunt complet inacceptabile și că cei responsabili pentru astfel de amenințări și incitări trebuie deferiți justiției, iar libera exprimare și siguranța persoanelor amenințate trebuie garantate pe deplin;

Joi, 15 decembrie 2011

7. îndeamnă autoritățile iraniene să elimine conceptul de „a merita moartea” din Codul penal revizuit aflat în dezbatere în Parlamentul Iranului; își exprimă profunda preocupare în legătură cu faptul că existența unor *fatwa* prin care se cere asasinarea unei persoane ar putea fi folosită în instanțele iraniene în apărarea persoanelor acuzate de crimă, în temeiul faptului că victima „merita să moară”; îndeamnă autoritățile iraniene să garanteze că orice persoane bănuite de incitarea, plănuierea, comiterea sau participarea la o crimă, fie că asasinatul are loc în Iran, fie în altă parte, este deferită justiției, într-un proces care respectă standardele internaționale privind procesele echitabile;
8. invită autoritățile iraniene să ofere toată cooperarea necesară autorităților din Azerbaidjan pe parcursul cercetării asasinării lui Rafiq Tagi și să se asigure că clerici iranieni nu cer moartea nimănui, fie în Iran, fie în altă țară;
9. invită autoritățile din Azerbaidjan să arate un angajament veritabil față de drepturile omului și să-și respecte obligațiile în temeiul dreptului internațional și în contextul Euronest, al Parteneriatului Estic sau al oricărui viitor acord de parteneriat cu EU, în special față de protecția dreptului la viață și la libera exprimare;
10. deplânge faptul că autoritățile din Azerbaidjan nu au acordat viza raportorului pentru deținuții politici al Adunării Parlamentare a Consiliului Europei; invită guvernul din Azerbaidjan să permită raportorului să viziteze țara pentru a investiga situația presupușilor deținuți politici;
11. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție guvernelor și parlamentelor Republicii Azerbaidjan și Republicii Islamice Iran, SEAE, Consiliului, Comisiei, precum și Consiliului pentru Drepturile Omului al ONU.

Situația femeilor în Afganistan și Pakistan

P7_TA(2011)0591

Rezoluția Parlamentului European din 15 decembrie 2011 referitoare la situația femeilor în Afganistan și Pakistan

(2013/C 168 E/16)

Parlamentul European,

- având în vedere Rezoluțiile sale anterioare referitoare la drepturile omului și democrația în Pakistan, în special cea din 20 ianuarie 2011 ⁽¹⁾, precum și cele din 20 mai 2010 ⁽²⁾ și din 12 iulie 2007 ⁽³⁾, 25 octombrie 2007 ⁽⁴⁾ și 15 noiembrie 2007 ⁽⁵⁾,
- având în vedere Rezoluțiile sale anterioare referitoare la Afganistan, în special cea din 24 aprilie 2009 referitoare la drepturile femeilor în Afganistan ⁽⁶⁾ și cea din 16 decembrie 2010 referitoare la o nouă strategie pentru Afganistan ⁽⁷⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 16 decembrie 2010 referitoare la Raportul anual 2009 privind drepturile omului în lume și politica Uniunii Europene în această privință ⁽⁸⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 26 noiembrie 2009 referitoare la eliminarea violenței împotriva femeilor ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0026.

⁽²⁾ JO C 161 E, 31.5.2011, p. 147.

⁽³⁾ JO C 175 E, 10.7.2008, p. 583.

⁽⁴⁾ JO C 263 E, 16.10.2008, p. 666.

⁽⁵⁾ JO C 282 E, 6.11.2008, p. 434.

⁽⁶⁾ JO C 184 E, 8.7.2010, p. 57.

⁽⁷⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0490.

⁽⁸⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0489.

⁽⁹⁾ JO C 285 E, 21.10.2010, p. 33.

Joi, 15 decembrie 2011

- având în vedere Concluziile Consiliului, adoptate la 16 noiembrie 2009, cu privire la libertatea religioasă sau a credinței, care subliniau importanța strategică a acestei libertăți și a combaterii intoleranței religioase,
 - având în vedere Concluziile Consiliului privind intoleranța, discriminarea și violența pe motive de religie sau convingeri, adoptate la 21 februarie 2011,
 - având în vedere declarația comună UE-Pakistan din 4 iunie 2010, în care ambele părți și-au reafirmat determinarea de a aborda în comun aspectele legate de securitatea regională și mondială, de a promova respectarea drepturilor omului și de a coopera pentru consolidarea guvernului și instituțiilor democratice din Pakistan,
 - având în vedere Concluziile Consiliului privind Pakistan și Afganistan din 18 iulie 2011 și 14 noiembrie 2011,
 - având în vedere declarațiile Înaltului Reprezentant al Uniunii din 5 decembrie 2011, 20 februarie 2011 și 15 decembrie 2010 referitoare la legislația propusă în ceea ce privește adăposturile pentru femei în Afganistan,
 - având în vedere Concluziile Conferinței internaționale de la Bonn din 5 decembrie 2011,
 - având în vedere articolul 18 din Declarația Universală a Drepturilor Omului (DUDO) din 1948,
 - având în vedere Convenția Organizației Națiunilor Unite privind eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor (CEDAW) din 18 decembrie 1979 și Declarația ONU privind eliminarea violenței împotriva femeilor din 20 decembrie 1993,
 - având în vedere Pactul internațional al Organizației Națiunilor Unite cu privire la drepturile civile și politice (PIDCP),
 - având în vedere Declarația ONU privind eliminarea tuturor formelor de intoleranță și de discriminare pe bază de religie și credință din 1981,
 - având în vedere rezoluțiile 1325(2000) și 1820(2008) ale Consiliului de Securitate al ONU privind femeile, pacea și securitatea, precum și rezoluția 1888 (2009) a Consiliului de Securitate al ONU privind violența sexuală împotriva femeilor și copiilor în situații de conflict armat, în care se subliniază responsabilitatea tuturor statelor de a pune capăt impunității și de a-i urmări penal pe autorii crimelor împotriva umanității și ai crimelor de război, inclusiv pe autorii actelor de violență sexuală și ai altor forme de violență împotriva femeilor și a fetelor,
 - având în vedere Documentul de poziție privind Rețeaua femeilor afgane din 6 octombrie 2011, în pregătire pentru Conferința de la Bonn,
 - având în vedere articolul 122 alineatul (5) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât, deși situațiile din Afganistan și Pakistan sunt diferite și independente una față de cealaltă, atât violența fizică împotriva femeilor, cât și cea morală rămân printre cazurile majore de încălcare a drepturilor omului semnalate în Afganistan și Pakistan, în special în anumite regiuni;
- B. întrucât femeile și tinerele sunt adesea victime ale atacurilor cu acid, violenței în familie, traficului de persoane, căsătoriilor forțate, inclusiv ale căsătoriilor copiilor și ale schimburilor în vederea soluționării unor dispute; întrucât poliția, tribunalele și alți funcționari din sectorul justiției abordează rareori plângerile femeilor referitoare la abuzuri, inclusiv cazurile de agresiune, violurile și alte tipuri de violență sexuală, iar cele care încearcă să scape din aceste situații dificile pot ajunge la închisoare;

Joi, 15 decembrie 2011

- C. întrucât, în majoritatea cazurilor, cei care au comis actele de violență împotriva femeilor rămân nepedepsiți;
- D. întrucât aplicarea unora dintre legi, în special a dreptului familiei, conduce la încălcarea drepturilor omului în cazul femeilor;
- E. întrucât guvernul Afganistanului a adoptat Legea privind eliminarea violenței împotriva femeilor în august 2009, iar Consiliul de miniștri al Afganistanului a aprobat un Regulament privind Centrele de protecție a femeilor la 5 septembrie 2011;
- F. întrucât, din 2001, s-au înregistrat progrese în ceea ce privește situația femeilor în Afganistan în mai multe domenii, cum ar fi sănătatea, educația, rolul femeilor în politică la nivel național și regional și în societatea civilă;
- G. întrucât Afganistan este parte la o serie de convenții internaționale, în special Convenția privind eliminarea tuturor formelor de discriminare față de femei, și întrucât articolul 22 din Constituția Afganistanului stipulează că femeile și bărbații au drepturi și obligații egale în fața legii;
- H. întrucât situația femeilor din Afganistan rămâne, totuși, îngrijorătoare, rata mortalității materne în timpul sarcinii și al nașterii, precum și rata mortalității infantile în Afganistan fiind printre cele mai ridicate din lume;
- I. întrucât, în anumite zone din Afganistan, aflate sub controlul grupărilor de insurgenți, au loc chiar și execuții prin lapidare, sub pretextul aplicării „Legii Sharia”, astfel cum s-a întâmplat în cazul unei femei și al fiicei sale la 12 noiembrie 2011, în Ghazni;
- J. întrucât „baadul” - vânzarea unei femei sau tinere pentru a compensa o crimă sau drept pedeapsă, astfel cum decide adunarea jirga locală - se practică încă, deși este considerată o infracțiune în temeiul articolului 517 din Codul penal afgan;
- K. întrucât retragerea iminentă a forțelor occidentale din Afganistan riscă să pericliteze progresele realizate în ceea ce privește emanciparea femeilor, deoarece talibanii ar putea recâștiga controlul asupra teritoriilor unde femeile își exercită în libertate noile drepturi;
- L. întrucât, în zonele controlate de guvern, femeile au un acces sporit la educație, asistență medicală și oportunități de muncă, însă, în zonele aflate sub influența grupărilor de insurgenți, femeile se confruntă cu numeroase forme de discriminare în materie de acces la educație, asistență medicală și oportunități economice și culturale;
- M. întrucât, în special în anumite regiuni, autoritățile pakistaneze au înregistrat la rândul lor un eșec îngrijorător în ceea ce privește protecția minorităților și a femeilor confruntate cu injustiția socială, situație demonstrată de hotărârile judecătorești, precum hotărârea Curții Supreme a Pakistanului din 21 aprilie 2011, care a achitat cinci din cei șase bărbați acuzați de violul în grup al lui Mukhtar Mai;
- N. întrucât, în 2002, opinia publică din Pakistan și din străinătate a fost șocată de cazul lui Mukhtar Mai, care a fost victima unui viol în grup, executat la ordinul sfatului satului și merit a pedepsi presupusul comportament necorespunzător al fratelui său, și care și-a acuzat cu succes atacatorii în cadrul instanțelor inferioare;

Joi, 15 decembrie 2011

- O. întrucât ONG-ul Comisia Asiatică a Drepturilor Omului (CADO) evidențiază o creștere alarmantă în Pakistan, în special în provincia Punjab, a numărului de femei creștine violate pentru a le forța să se convertească la islam, precum și a numeroaselor cazuri de tinere creștine răpite, violate și ucise;
- P. întrucât exemplul tragic al Uzmei Ayub, care a fost răpită acum un an, a fost ținută prizonieră și violată în repetate rânduri de mai mulți membri ai forțelor de poliție, demonstrează nerespectarea îngrijorătoare a statului de drept, având în vedere faptul că membri familiilor ofițerilor arestați l-au ucis pe fratele victimei atunci când Ayub a refuzat o înțelegere extrajudiciară;
- Q. întrucât, după lovitura de stat militară din 1977 din Pakistan, dreptul fundamental la nediscriminare pe bază de gen, astfel cum era garantat prin Constituția din 1973, a fost suspendat;
- R. întrucât în Pakistan a fost introdusă o serie de legi care definesc statutul femeilor ca fiind subordonate în temeiul legii iar, în anumite cazuri, mărturia acestora cântărește cât jumătate din cea a unui bărbat; printre aceste legi se numără Ordonanțele Hudood și Legea privind probele, care încalcă statutul și drepturile femeilor;
- S. întrucât în Pakistan există o altă serie de legi care discriminează femeile, inclusiv Ordonanța privind dreptul familiei musulmane, Legea Pakistanului Occidental privind tribunalele familiale (West Pakistan Family Court Act), Legea privind interzicerea căsătoriilor copiilor, Legea Pakistanului Occidental privind zestrea (interzicerea prezentării ei în public) și Legea privind zestrea și căsătoria (restricție);
- T. întrucât UE și-a reafirmat angajamentul de a construi un parteneriat ferm pe termen lung cu Pakistan, bazat pe interese și valori comune, și de a sprijini instituțiile democratice și guvernul civil din Pakistan, precum și societatea civilă;
- U. întrucât, pentru ca UE să consolideze cooperarea, aceasta se așteaptă ca Pakistan să-și respecte angajamentele la nivel internațional, în special în domeniul securității și al drepturilor omului, inclusiv în ceea ce privește drepturile femeilor;
- V. întrucât articolul 3 alineatul (5) din Tratatul privind Uniunea Europeană prevede că promovarea democrației și respectarea drepturilor omului și a libertăților civile constituie principii și obiective fundamentale ale Uniunii Europene și oferă o bază comună în relațiile sale cu țările terțe; întrucât asistența UE pentru comerț și dezvoltare depinde de respectarea drepturilor omului și ale minorităților,
1. și exprimă preocupările profunde cu privire la situația femeilor și a tinerelor și la numeroasele informații cu privire la cazurile de încălcare gravă a drepturilor femeilor în Afganistan și Pakistan; subliniază că trebuie acordată de urgență mai multă atenție la nivel internațional situației femeilor și tinerelor în țările respective;
 2. îndeamnă atât Comisia Europeană și Consiliul European, cât și comunitatea internațională să crească semnificativ fondurile destinate eforturilor de protejare a femeilor împotriva violurilor, abuzurilor și violenței în familie și să elaboreze măsuri practice pentru a sprijini mișcările societății civile împotriva legislației discriminatoare;

Joi, 15 decembrie 2011

3. insistă asupra abordării explicite a drepturilor femeilor în cadrul tuturor dialogurilor privind drepturile omului și îndeosebi a aspectului privind combaterea și eliminarea tuturor formelor de discriminare și de violență la adresa femeilor și tinerelor, inclusiv toate practicile obișnuite sau tradiționale vătămătoare, căsătoriile forțate sau care au loc la o vârstă fragedă, violența în familie și feminicidul; insistă, de asemenea, să nu se accepte invocarea niciunui fel de tradiții sau motivații religioase pentru a nu-și îndeplini datoria ce le revine în vederea eliminării acestei violențe brutale;

Afganistan

4. aduce un omagiu femeilor afgane, care joacă un rol crucial în creșterea și dezvoltarea națiunii; consideră că progresele recente în domeniul egalității de gen sunt esențiale pentru consolidarea viitorului țării;

5. salută evoluțiile pozitive, cum ar fi numirea femeilor în poziții politice și administrative de înalt nivel în Afganistan, un exemplu fiind cel al doamnei Sarabi, numită guvernator al provinciei Bamyān; încurajează guvernul afgan să-și continue eforturile de creștere a numărului de femei care îndeplinesc responsabilități publice, în special în cadrul administrației provinciale;

6. salută decizia recentă a președintelui Karzai de a o grația pe Gulnaz, victima unui viol care fusese închisă pentru adulter; invită guvernul să pună capăt practicii de încarcerare a femeilor care încearcă să scape din situațiile de abuz și să crească, în schimb, numărul de adăposturi pentru femei și copii din țară; îndeamnă UE să acorde sprijin permanent acestor instalații;

7. recunoaște faptul că, de la căderea regimului taliban, s-au înregistrat progrese importante în ceea ce privește situația femeilor în Afganistan; ia act de renașterea temerii în ceea ce privește eventuala deteriorare a condițiilor și drepturilor femeilor în Afganistan după retragerea forțelor aliate, prevăzută pentru 2014;

8. subliniază faptul că rata mortalității materne în Afganistan rămâne printre cele mai ridicate din lume; ia act cu satisfacție de tendința pozitivă demonstrată în recentul sondaj privind mortalitatea în Afganistan (2010), efectuat de Ministerul sănătății din Afganistan și finanțat și sprijinit de o serie de organizații internaționale, conform căruia rata mortalității materne a scăzut la mai puțin de 500 de morți la 100 000 de nașteri vii; invită Comisia Europeană, statele membre, partenerii internaționali și ONG-urile să acorde în continuare o atenție deosebită sănătății mamelor și copiilor la punerea în aplicare a proiectelor în Afganistan;

9. salută angajamentul reiterat de Afganistan la finalul Conferinței Bonn II de „a continua construirea unei societăți stabile și democratice, bazate pe statul de drept, în care drepturile omului și libertățile fundamentale ale cetățenilor săi, inclusiv egalitatea de gen, sunt garantate în temeiul Constituției”, precum și de a-și respecta „toate obligațiile în materie de drepturile omului”; salută, de asemenea, angajamentul comunității internaționale de a „sprijini progresul Afganistanului în acest sens”;

10. invită parlamentul afgan și Ministerul de justiție afgan să abroge toate legile care determină discriminarea femeilor sau conțin elemente de discriminare a femeilor și care reprezintă o încălcare a tratatelor internaționale semnate de Afganistan;

11. consideră că angajamentul față de și respectarea drepturilor omului, în special a drepturilor femeilor, sunt esențiale în vederea dezvoltării democratice a Afganistanului;

Joi, 15 decembrie 2011

12. își exprimă preocupările profunde cu privire la faptul că, în pofida progreselor realizate, femeile și tinerele afgane sunt în continuare victime ale actelor de violență în familie, traficului de persoane, căsătoriilor forțate, inclusiv ale căsătoriilor copiilor, precum și ale schimburilor în vederea soluționării unor dispute; îndeamnă autoritățile afgane să se asigure că poliția, tribunalele și alți funcționari din sectorul justiției dau curs plângerilor femeilor referitoare la abuzuri, inclusiv la cazurile de agresiune, violuri și alte tipuri de violență sexuală;

13. este deosebit de preocupat cu privire la faptul că femeile aflate în zonele controlate de talibani sau de alte grupări de insurgenți se confruntă în continuare cu pedepse, cum ar fi lapidarea sau desfigurarea fizică atunci când sunt acuzate de încălcarea codurilor sociale talibane represive;

14. recunoaște faptul că egalitatea pentru femei este unul dintre principiile consacrate de noua Constituție a Afganistanului; solicită revizuirea legii referitoare la statutul personal al femeilor șite din Afganistan, care, în pofida unor modificări, contravine principiilor Pactului internațional cu privire la drepturile civile și politice, ale Convenției privind eliminarea tuturor formelor de discriminare față de femei și ale Convenției cu privire la drepturile copilului;

15. reiterează faptul că sprijinul acordat de Uniunea Europeană și statele sale membre Afganistanului trebuie să includă măsuri concrete de eradicare a discriminării la adresa femeilor cu scopul de a consolida respectarea drepturilor omului și statul de drept;

16. invită autoritățile afgane să elimine practica inumană a „baadului” și să ia de urgență măsuri pentru a aplica pe deplin legea din 2009 care prevede sentințe penale de până la zece ani pentru cei care o încalcă;

17. invită guvernul afgan să modifice legislația existentă și Codul penal pentru a proteja mai eficient drepturile femeilor și pentru a evita condițiile discriminatoare; subliniază că în niciun caz negocierile pentru pace nu trebuie să aibă ca rezultat pierderea drepturilor câștigate de femei în ultimii ani;

18. insistă asupra faptului că contribuția esențială a femeilor la soluționarea conflictelor din gospodărie sau comunitate ar trebui utilizată în mod pozitiv și că numărul de locuri destinate femeilor în cadrul Înaltului Consiliu pentru Pace și al Consiliilor provinciale pentru pace ar trebui mărit în mod considerabil;

Pakistan

19. își exprimă preocupările profunde cu privire la desfășurarea în instanță a cauzelor împotriva Asiei Bibi, a lui Mukhtar Mai și a Uzmei Ayub, care ar putea contribui la neîncrederea în sistemul judiciar pakistanez și ar putea da un nou impuls celor care încalcă drepturile femeilor și ale altor grupuri vulnerabile;

20. îndeamnă guvernul Pakistanului să instaureze mecanisme care le-ar permite administrațiilor locale și regionale să monitorizeze comportamentul adunărilor informale ale satelor și triburilor și să intervină în cazurile în care acestea și-au depășit atribuțiile;

21. îndeamnă guvernul Pakistanului să reinstaureze drepturile fundamentale consacrate în Constituția din 1973, inclusiv dreptul la nediscriminare pe bază de gen;

22. îndeamnă guvernul să revizuiască legislația privind drepturile femeii introdusă după lovitura de stat militară, în special Ordonanțele Hudood și Legea privind probele, care încalcă statutul și drepturile femeilor și în temeiul căreia devin subordonate prin lege;

23. salută introducerea recentă a unui proiect de lege în cadrul Adunării naționale care vizează transformarea Comisiei naționale pentru statutul femeilor într-un organism autonom dedicat emancipării femeilor și eliminării tuturor formelor de discriminare împotriva acestora și sprijină eforturile în vederea asigurării adoptării proiectului de lege privind înființarea unei Comisii naționale pentru drepturile omului;

Joi, 15 decembrie 2011

24. salută cu căldură aprobarea recentă de către senat și Adunarea națională a două proiecte de lege cheie care vizează protecția femeilor, și anume Legea privind controlul acizilor și prevenirea atacurilor cu acizi/2010 și Legea privind prevenirea practicilor împotriva femeilor (Modificarea legislației penale); ar acorda sprijin înființării unei comisii pentru punerea în aplicare care să supravegheze punerea în aplicare rapidă a acestor legi;
25. consideră că este regretabil, totuși, că senatul nu a aprobat Legea privind violența în familie, în pofida faptului că Adunarea națională a aprobat-o în 2009; consideră că, în spiritul legislației în favoarea femeilor adoptată recent, reintroducerea și adoptarea rapidă a actului este necesară în vederea combaterii violenței în familie;
26. invită guvernul să revizuiască o altă serie de legi care discriminează femeile, inclusiv Ordonanța privind dreptul familiei musulmane, Legea Pakistanului Occidental privind familia, Legea privind interzicerea căsătoriilor copiilor, Legea Pakistanului Occidental privind zestrea (interzicerea prezentării ei în public), Legea privind zestrea și căsătoria (restricție), Ordonanțele Hudood, Legea privind cetățenia din 1951 și Legea privind probele din 1984;
27. reiterează invitația adresată guvernului pakistanez de a revizui în detaliu Legile privind blasfemia și aplicarea lor actuală, precum și, printre altele, articolul 295 C din Codul penal care prevede pedeapsa obligatorie cu moartea pentru cei găsiți vinovați de blasfemie și, între timp, să pună în aplicare modificările sugerate deja;
28. îndeamnă guvernul să pună sub acuzare persoanele care incită la violență, în special pe cei care îndeamnă la uciderea anumitor persoane și grupuri ale căror opinii nu le împărtășesc sau oferă recompense pentru aceasta și să ia măsuri suplimentare pentru a facilita dezbaterile pe această temă;
29. îndeamnă autoritățile pakistaneze să acționeze în mod decisiv pentru a elimina crimele „de onoare”; consideră că sistemul judiciar al Pakistanului trebuie să-i pedepsească pe cei găsiți vinovați de astfel de acte;
30. invită Comisia și Consiliul să propună și să pună în aplicare programe care vizează creșterea ratei de alfabetizare și îmbunătățirea educației femeilor în Pakistan;
31. invită instituțiile europene competente să includă toleranța religioasă în societate pe lista subiectelor discutate în cadrul dialogului său politic cu Pakistanul, acest aspect fiind de cea mai mare importanță în lupta pe termen lung împotriva extremismului religios;
32. îndeamnă instituțiile europene competente să insiste ca guvernul din Pakistan să respecte clauza privind democrația și drepturile omului consacrată în Acordul de cooperare dintre Uniunea Europeană și Republica Islamică Pakistan; reiterează solicitarea Serviciului European de Acțiune Externă de a prezenta un raport privind punerea în aplicare a Acordului de cooperare și a clauzei privind democrația și drepturile omului;
- *
- * *
33. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Serviciului European de Acțiune Externă, Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate/Vicepreședintelui Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, precum și guvernelor și parlamentelor Afganistanului și Pakistanului.
-

Joi, 15 decembrie 2011

Tunisia: cazul lui Zakaria Bouguira

P7_TA(2011)0592

Rezoluția Parlamentului European din 15 decembrie 2011 referitoare la Tunisia: cazul lui Zacharia Bouguira

(2013/C 168 E/17)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale recente referitoare la Tunisia, în special Rezoluția sa din 3 februarie 2011 ⁽¹⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 7 aprilie 2011 referitoare la revizuirea politicii europene de vecinătate - dimensiunea sudică ⁽²⁾,
 - având în vedere Comunicarea comună din 25 mai 2011 a Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și a Comisiei intitulată „Un răspuns nou în contextul schimbărilor din țările vecine” (COM(2011)0303),
 - având în vedere Rezoluția sa din 25 aprilie 2002 referitoare la Comunicarea Comisiei către Consiliu și Parlamentul European intitulată „Rolul Uniunii Europene în promovarea drepturilor omului și a procesului de democratizare în țările terțe” ⁽³⁾,
 - având în vedere concluziile reuniunii din 28 și 29 septembrie 2011 a Grupului operativ Tunisia-UE,
 - având în vedere Convenția ONU împotriva torturii și altor pedepse și tratamente cu cruzime, inumane sau degradante și Protocolul opțional la aceasta,
 - având în vedere Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, în special articolele 7 și 9,
 - având în vedere articolul 122 alineatul (5) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât la 13 noiembrie 2011, în incinta aeroportului Tunis-Carthage, Zacharia Bouguira, student la medicină tunisian, a fost martorul unor acte de violență publice repetate comise de agenți de poliție împotriva unui grup de tineri marocani care se aflaseră printre spectatorii meciului de fotbal din finala Ligii campionilor din Africa dintre echipele Wydad Casablanca și Esperance Sportive de Tunis;
- B. întrucât, având în vedere violența extremă a atacului agenților de poliție împotriva celor 13 marocani, care aveau mâinile legate și nu reprezentau un pericol, Zacharia Bouguira a început să filmeze scena cu telefonul său mobil pentru a difuza înregistrarea pe internet cu scopul de a pune capăt tipului de impunitate generalizată în era Ben Ali și pentru a contribui astfel la construirea unei Tunisii democratice bazate pe respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale;
- C. întrucât un agent de securitate l-a împiedicat imediat pe Zacharia Bouguira să continue filmarea, tânărul fiind lovit violent de circa 20 de polițiști și dus la secția de poliție de la marginea aeroportului împreună cu grupul de tineri marocani;
- D. întrucât Zacharia Bouguira a fost ținut în detenție arbitrară, fiind în acest timp victima unor acte de violență și de intimidare repetate care pot fi calificate drept tratamente inumane și degradante; întrucât, în cursul detenției sale, tânărul a fost martor și al condițiilor de detenție a tinerilor marocani și al tratamentului inuman și degradant la care au fost supuși aceștia;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0038.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0154.

⁽³⁾ JO C 131 E, 5.6.2003, p. 147.

Joi, 15 decembrie 2011

- E. întrucât, după trimiterea unei trupe antiteroriste în fața secției de poliție de frontieră, posturile de televiziune tunisiene Al Watania, Hannibal și Nesma au trimis reporteri la fața locului și au transmis un buletin de știri în noaptea dintre 13 și 14 noiembrie 2011 în care se justifica arestarea unui grup de tineri suporteri marocani din motivul că ar fi comis presupuse acte de vandalism în sala de plecări a aeroportului;
- F. întrucât Zacharia Bouguira a fost eliberat ca urmare a intervenției mamei sale și a avocatei acesteia, sosite la locul detenției; întrucât 9 din cei 13 suporteri marocani au fost deținuți din 13 până în 21 noiembrie 2011 și au fost transferați ulterior în închisorile Bouchoucha și Morniaga;
- G. întrucât la 17 noiembrie 2011 Zacharia Bouguira a depus la biroul procurorului general, împotriva membrilor forțelor de securitate implicate și a Ministerului Afacerilor Interne, o plângere privind acte de tortură și întrucât a fost audiat de Procuratură la 8 decembrie 2011;
- H. întrucât avocații și organizațiile de apărare a drepturilor omului din Tunisia constată că, în pofida căderii regimului Ben Ali, populația este supusă în continuare cu regularitate practicilor brutale și actelor de violență ale forțelor de securitate, fapt care contravine angajamentelor internaționale asumate recent de Tunisia în domeniul drepturilor omului;
- I. întrucât buna funcționare a sistemului judiciar și sistemului de aplicare a legii și măsurile de combatere a torturii și a impunității sunt elemente esențiale ale construirii unui stat bazat cu adevărat pe statul de drept și întrucât respectarea acestor principii fundamentale trebuie să fie o preocupare centrală a viitorului guvern tunisian când acesta va decide care sunt reformele prioritare, precum și a Adunării Constituante a țării;
- J. întrucât partizanii fostului partid RCD au în continuare un rol extrem de activ în cadrul Ministerului Afacerilor Externe și al Ministerului Justiției;
- K. întrucât, după ani de opresiune, este esențial să se restabilească încrederea populației în autorități, în special în forțele de securitate și în sistemul judiciar și întrucât se înregistrează apeluri publice regulate pentru o schimbare radicală față de practicile utilizate în trecut și pentru respectarea normelor democratice fundamentale;
- L. întrucât, pentru dezvoltarea unui stat tunisian bazat pe drepturile omului și pe principiile statului de drept și pentru ca Primăvara arabă să aibă succes și să producă schimbări durabile, este esențial ca acest caz de tortură și alte cazuri de tortură, de pedepse și tratamente inumane și degradante să facă obiectul unui proces în justiție echitabil și transparent și să se pună capăt impunității în cazul acestor infracțiuni,
1. salută angajamentele internaționale asumate de Tunisia după căderea regimului Ben Ali, în special în ceea ce privește cooperarea cu procedurile și mecanismele speciale ale Națiunilor Unite pentru combaterea torturii și a tratamentelor inumane și degradante; prin urmare, îndeamnă autoritățile tunisiene să garanteze lui Zacharia Bouguira dreptul la o procedură judiciară desfășurată în conformitate cu standardele internaționale pentru a clarifica încălcările grave ale drepturilor omului cărora le-a căzut victimă și pentru a-i urmări în justiție pe cei care au comis aceste acte; solicită, de asemenea, investigarea încălcării drepturilor celor treisprezece cetățeni marocani;
 2. salută ratificarea la 29 iunie 2011 de către Tunisia a Protocolului opțional la Convenția împotriva torturii, precum și ratificarea Convenției internaționale privind protecția tuturor persoanelor împotriva disparițiilor forțate și ratificarea primului Protocol opțional la Pactul internațional privind drepturile civile și politice;
 3. solicită vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (ÎR/VP) și Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE) să țină Parlamentul European la curent cu privire la demersurile făcute pe lângă autoritățile tunisiene și la acțiunile care urmează fi întreprinse în urma acestora;

Joi, 15 decembrie 2011

4. este conștient de provocările cu care se confruntă Tunisia în timpul procesului său de tranziție democratică; solicită guvernului Tunisiei și Adunării Constituante, precum și sindicatelor relevante, să se angajeze fără întârziere într-un proces de reforme ireversibile, care să vizeze în special sectorul securității, îndeosebi sistemul juridic și poliția, și să garanteze atât independența puterii judiciare, cât și libertatea și independența presei și a mass-media, cu scopul de a stabili o democrație robustă și durabilă;

5. consideră că reformarea sectorului securității și combaterea impunității sunt sarcini esențiale, care ar trebui demarate fără întârziere, și consideră că doar după finalizarea acestor sarcini va fi posibilă instituirea unui stat de drept viabil și demararea unui proces de reconciliere națională; consideră că transformarea poliției dintr-un organism concentrat pe ordinea publică și pe control într-un organism care să vizeze protejarea indivizilor și a proprietății reprezintă o parte esențială a procesului de tranziție democratică; prin urmare, solicită ca procesul de reformă să se desfășoare în cooperare strânsă cu organismele societății civile active în acest domeniu;

6. își reiterează sprijinul și atașamentul pentru aspirațiile democratice legitime ale poporului tunisian și salută primele alegeri libere desfășurate cu succes în țară la 23 octombrie 2011, primele alegeri care au avut loc în urma evenimentelor Primăverii Arabe, Adunarea Constituantă având acum sarcina istorică de a construi temeliiile pentru un stat bazat pe principiile democratice, pe principiile statului de drept și pe libertățile fundamentale;

7. subliniază că dreptul la liberă exprimare, atât offline, cât și online, este fundamental atât pentru o societate liberă și democratică, cât și pentru protejarea și promovarea altor drepturi; subliniază că accesul neîngrădit la informații și la comunicare, precum și accesul necenzurat la internet (libertatea internetului) sunt drepturi universale și indispensabile pentru a asigura transparența și responsabilitatea în viața publică;

8. solicită VP/ÎR, SEAE și Comisiei să continue să sprijine Tunisia de-a lungul acestui proces de tranziție democratică, acordând prioritate întocmirii, în conformitate cu obiectivele noii politici europene de vecinătate, a unui program de sprijinire a reformei sectorului securității, în special a poliției, și a unui program de sprijinire a reformei sistemului judiciar ca parte a procesului de reformă desfășurat de guvern, precum și să includă în acesta un mecanism de consultare și evaluare de societatea civilă; îndeamnă SEAE să garanteze că Parlamentul este informat în mod corespunzător cu privire la progresul negocierilor în curs privind noul plan de acțiune UE-Tunisia și privind lucrările Grupului operativ UE-Tunisia;

9. solicită guvernului Tunisiei și Adunării Constituante să examineze posibilitatea de a crea, în conformitate cu standardele internaționale, în special cu principiile de la Paris, un Consiliu național pentru drepturile omului care fie prevăzut cu mecanisme de apărare și protejare împotriva cazurilor de încălcare a drepturilor omului, care să poată fi sesizat de persoane individuale și care să poată efectua investigații independente;

10. salută raportul Comisiei naționale pentru investigarea cazurilor de fraudă și corupție (CNICM) care a fost publicat în cele din urmă la 11 noiembrie 2011 și consideră că este esențial să se ia măsuri în temeiul concluziilor raportului respectiv pentru a permite autorităților judiciare să investigheze cum se cuvine cele trei sute de dosare care i-au fost înaintate, dintre care jumătate implică apropiați ai fostului președinte; subliniază că concluziile CNICM reprezintă, de asemenea, o contribuție importantă la lucrările nou-alesei Adunări Constituante, care au început la 22 noiembrie 2011, ținând seama de faptul că noua constituție trebuie să marcheze o ruptură veritabilă cu epoca Ben Ali;

11. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Comisiei, SEAE, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre, președintelui Tunisiei, guvernului Tunisiei și Adunării Constituante.

Joi, 15 decembrie 2011

Sprijinul unei Zile Internaționale a Fetelor

P7_TA(2011)0593

Declarația Parlamentului European din 15 decembrie 2011 în sprijinul unei Zile Internaționale a Fetelor

(2013/C 168 E/18)

Parlamentul European,

— având în vedere articolul 123 din Regulamentul său de procedură,

- A. reamintind de cea de-a 100-a aniversare a Zilei Internaționale a Femeii, instituită în 1911 pentru a recunoaște și a comemora realizările sociale, politice și economice ale femeilor;
- B. reamintind decizia Organizației Națiunilor Unite din 1975, prin care a fost aleasă ziua de 8 martie drept Ziua Internațională a Femeii, ziua în care să se sărbătorească în întreaga lume contribuțiile femeilor;
- C. recunoscând faptul că, pe întreg mapamondul, cercetările au arătat că fetele este mai probabil să sufere de malnutriție, să fie supuse violenței și intimidării, să fie traficate, vândute sau forțate să se prostitueze, să fie obligate să se căsătorească foarte tinere, să fie infectate cu HIV sau să sufere de boli potențial mortale în urma unor sarcini care nu au reprezentat alegerea lor,
 1. sprijină propunerea pe care o va depune anul acesta Canada la Adunarea Generală privind o rezoluție ONU prin care ziua de 22 septembrie să fie proclamată Ziua Internațională a Fetelor;
 2. cere Uniunii Europene să sprijine Rezoluția ONU privind Ziua Internațională a Fetelor;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta declarație, împreună cu numele semnatarilor ⁽¹⁾, Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Comisiei, Consiliului și parlamentelor statelor membre.

⁽¹⁾ Lista semnatarilor este publicată în anexa 1 la procesul-verbal din 15 decembrie 2011 (P7_PV(2011)12-15(ANN1)).

Miercuri, 14 decembrie 2011

II

(Comunicări)

COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

PARLAMENTUL EUROPEAN

Componența numerică a comisiilor permanente

P7_TA(2011)0570

Rezoluția Parlamentului European din 14 decembrie 2011 privind componența numerică a comisiilor permanente (2011/2838(RSO))

(2013/C 168 E/19)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Conferinței președinților,
 - având în vedere decizia sa de la 15 iulie 2009 privind numărul de membri ai comisiilor parlamentare ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolul 183 din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât este necesar să asigure continuitatea lucrărilor sale,
- B. întrucât, în urma intrării în vigoare a protocolului de modificare a Protocolului nr. 36 privind dispozițiile tranzitorii, noii deputați au dreptul să participe la lucrările Parlamentului European și ale organelor sale, bucurându-se pe deplin de drepturile lor,
1. hotărăște să modifice, după cum urmează, componența numerică a comisiilor parlamentare:

Comisia pentru afaceri externe: 76 de membri

Comisia pentru dezvoltare: 30 de membri

Comisia pentru comerț internațional: 29 de membri

Comisia pentru bugete: 44 de membri

Comisia pentru control bugetar: 30 de membri

⁽¹⁾ JO C 224 E, 19.8.2010, p. 34.

Miercuri, 14 decembrie 2011

Comisia pentru afaceri economice și monetare: 48 de membri

Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale: 51 de membri

Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară: 68 de membri

Comisia pentru industrie, cercetare și energie: 60 de membri

Comisia pentru piața internă și protecția consumatorilor: 41 de membri

Comisia pentru transport și turism: 46 de membri

Comisia pentru dezvoltare regională: 50 de membri

Comisia pentru agricultură și dezvoltare rurală: 44 de membri

Comisia pentru pescuit: 24 de membri

Comisia pentru cultură și educație: 32 de membri

Comisia pentru afaceri juridice: 25 de membri

Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne: 60 de membri

Comisia pentru afaceri constituționale: 25 de membri

Comisia pentru drepturile femeii și egalitatea de gen: 35 de membri

Comisia pentru petiții: 35 de membri

și să modifice, după cum urmează, componența numerică a subcomisiilor parlamentare:

Subcomisia pentru drepturile omului: 31 de membri

Subcomisia pentru securitate și apărare: 31 de membri

2. hotărăște, cu privire la Decizia Conferinței președinților din 9 iulie 2009 privind componența birourilor comisiilor, faptul că birourile comisiilor pot fi formate din cel mult patru vicepreședinți;

3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta decizie, spre informare, Consiliului și Comisiei.

Miercuri, 14 decembrie 2011

Componența numerică a delegațiilor interparlamentare, a delegațiilor la comisiile parlamentare mixte, precum și a delegațiilor la comisiile parlamentare de cooperare și la adunările parlamentare multilaterale

P7_TA(2011)0571

Rezoluția Parlamentului European din 14 decembrie 2011 privind componența numerică a delegațiilor interparlamentare, a delegațiilor la comisiile parlamentare mixte, precum și a delegațiilor la comisiile de cooperare parlamentară și la Adunările Parlamentare multilaterale (2011/2839(RSO))

(2013/C 168 E/20)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Conferinței președinților,
 - având în vedere Decizia sa din 14 septembrie 2009 privind numărul delegațiilor interparlamentare, al delegațiilor la comisiile parlamentare mixte și al delegațiilor la comisiile de cooperare parlamentară și la Adunările Parlamentare multilaterale ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolul 198 din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât este necesar să asigure continuitatea lucrărilor sale,
- B. întrucât, în urma intrării în vigoare a Protocolului de modificare a Protocolului nr. 36 privind dispozițiile tranzitorii, noii deputați au dreptul să participe la lucrările Parlamentului European și ale organelor sale, bucurându-se pe deplin de drepturile lor,
1. decide să modifice după cum urmează componența numerică a delegațiilor interparlamentare de mai jos:
- Delegația pentru relațiile cu Peninsula Arabă (18 membri)
- Delegația pentru relațiile cu India (28 de membri)
- Delegația pentru relațiile cu Peninsula Coreeană (17 membri)
- Delegația pentru relațiile cu Africa de Sud (17 membri)
2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta decizie, spre informare, Consiliului și Comisiei.

⁽¹⁾ JO C 224 E, 19.8.2010, p. 36.

Marți, 13 decembrie 2011

III

(Acte pregătitoare)

PARLAMENTUL EUROPEAN

Revizuirea cadrului financiar multianual pentru a răspunde nevoilor de finanțare suplimentare ale proiectului ITER

P7_TA(2011)0547

Rezoluția Parlamentului European din 13 decembrie 2011 referitoare la proiectul de decizie a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Acordului interinstituțional din 17 mai 2006 privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară în ceea ce privește cadrul financiar multianual, pentru a răspunde nevoilor de finanțare suplimentare ale proiectului ITER (COM(2011)0226 - C7-0108/2011 - 2011/2080(ACI))

(2013/C 168 E/21)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei înaintată Parlamentului și Consiliului (COM(2011)0226),
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (AII din 17 mai 2006) ⁽¹⁾,
 - având în vedere concluziile comune ale trilogului bugetar din 1 decembrie 2011 ⁽²⁾,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru bugete și avizul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie (A7-0433/2011),
- A. întrucât suma adițională de 1 300 milioane EUR în credite de angajament de la bugetul Uniunii este necesară pentru proiectul ITER în 2012-2013;
- B. întrucât la trilogul bugetar din 1 decembrie 2011, Parlamentul, Consiliul și Comisia au convenit cu privire la modalitățile de finanțare suplimentară a proiectului ITER;
- C. întrucât aceasta presupune revizuirea AII din 17 mai 2006 astfel încât să se majoreze plafonul pentru creditele de angajament de la subrubrica 1A cu 650 de milioane EUR pentru anul 2012 și cu 190 de milioane EUR pentru anul 2013 în prețuri curente;
- D. întrucât consideră că toate dispozițiile actualului AII din 17 mai 2006 continuă să rămână în vigoare până ce noul regulament privind cadrul financiar multianual (CFM) intră în vigoare, cu excepția articolelor devenite caduce după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona;

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

⁽²⁾ Anexate la prezenta rezoluție.

Marți, 13 decembrie 2011

- E. întrucât regretă faptul că diferitele interpretări, constrângerile legale și angajamentele obligatorii nu au permis Consiliului să se angajeze cu celeritate în veritabile negocieri politice cu cealaltă componentă a autorității bugetare;
- F. întrucât între delegațiile celor două componente ale autorității bugetare a existat o cooperare constructivă în timpul trilogului,
1. aprobă decizia anexată la prezenta rezoluție;
 2. subliniază faptul că Parlamentul, Consiliul și Comisia au convenit asupra concluziilor comune ale reuniunii bugetare trilaterale din 1 decembrie 2011, în totalitate;
 3. regretă profund declarația unilaterală consemnată de șase state membre în procesul-verbal al Consiliului menită să interpreteze în mod părtinitor concluziile comune;
 4. solicită Consiliului să respecte în totalitate concluziile comune; reamintește Consiliului acordul acestuia de a valorifica la maxim dispozițiile prevăzute în Regulamentul financiar⁽¹⁾ și în AII din 17 mai 2006 pentru a pune la dispoziție suma de 360 milioane EUR în cadrul procedurii bugetare pentru 2013 în limita plafoanelor CFM de credite de angajament din cadrul financiar multianual; afirmă că Parlamentul nu poate, altfel, garanta o înțelegere asupra sumei respective;
 5. îndeamnă Comisia să valorifice la maxim dispozițiile prevăzute în Regulamentul financiar și în AII din 17 mai 2006 atunci când înaintează propuneri concrete privind suma de 360 milioane EUR în cadrul proiectului de buget pentru exercițiul 2013;
 6. încredințează Președintelui sarcina de a semna decizia, împreună cu Președintele Consiliului, și de a asigura publicarea acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
 7. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție, împreună cu anexele, Consiliului și Comisiei.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene (JO L 248, 16.9.2002, p. 1).

ANEXA I

CONCLUZIILE COMUNE PRIVIND FINANȚAREA ITER

Trilogul din 1 decembrie 2011

Parlamentul European, Consiliul și Comisia reiterează importanța pentru Uniunea Europeană pe care aceste instituții o acordă proiectului ITER.

Parlamentul European și Consiliul au luat act de propunerea înaintată de Comisie⁽¹⁾ de modificare a Acordului interinstituțional în ceea ce privește cadrul financiar multianual în scopul de a furniza creditele de angajament suplimentare, în valoare de 1 300 milioane EUR, din bugetul UE, necesare proiectului ITER pentru perioada 2012-2013.

Parlamentul European, Consiliul și Comisia sunt de acord să suporte costul suplimentar de 1 300 milioane EUR pentru proiectul ITER în perioada 2012-2013 după cum urmează:

— 100 milioane EUR incluse deja în bugetul 2012 la liniile bugetare pentru ITER;

⁽¹⁾ COM(2011)0226 din 20 aprilie 2011.

Marți, 13 decembrie 2011

- 360 milioane EUR în credite de angajament vor fi puse la dispoziție în cadrul procedurii bugetare pentru 2013 în limita plafoanelor CFM de credite de angajament, valorificând la maxim dispozițiile prevăzute în Regulamentul financiar și în All din 17 mai 2006 și excluzând orice nouă revizie legată de ITER a CFM;
- plafoanele pentru creditele de angajament de la rubrica 1a pentru anii 2012 și 2013 vor fi majorate cu suma de 840 milioane EUR, din care 650 milioane EUR în 2012 și 190 milioane EUR în 2013. Această majorare va fi compensată prin diminuarea corespunzătoare a plafoanelor pentru creditele de angajament de la rubrica 2 (450 milioane EUR pentru anul 2011) și de la rubrica 5 (243 milioane EUR pentru anul 2011 și 147 milioane EUR pentru anul 2012);
- plafonul pentru 2013 al totalului creditelor de plată va fi majorat cu 580 milioane EUR, sumă compensată prin diminuarea corespunzătoare a plafonului pentru 2011.

Parlamentul European și Consiliul sunt de acord să adopte revizuirea sus-menționată a cadrului financiar multianual 2007-2013 înainte de sfârșitul anului 2011, în conformitate cu procedurile interne ale fiecărei instituții.

Parlamentul European și Consiliul invită Comisia să înainteze propuneri concrete privind suma de 360 milioane EUR în cadrul proiectului de buget pentru exercițiul 2013.

ANEXA II

DECIZIA PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

de modificare a Acordului interinstituțional din 17 mai 2006 privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară în ceea ce privește cadrul financiar multianual, pentru a răspunde nevoilor de finanțare suplimentare ale proiectului ITER

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Decizia 2012/5/UE.)

Proiectul de buget rectificativ nr. 7/2011 - Mobilizarea Fondului de solidaritate al UE - Spania și Italia

P7_TA(2011)0548

Rezoluția Parlamentului European din 13 decembrie 2011 referitoare la poziția Consiliului privind proiectul de buget rectificativ nr. 7/2011 al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2011, secțiunea III – Comisia (17632/2011 – C7-0442/2011 – 2011/2301(BUD))

(2013/C 168 E/22)

Parlamentul European,

- având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 314, precum și Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice, în special articolul 106a,
- având în vedere Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind Regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene ⁽¹⁾, în special articolele 37 și 38,
- având în vedere bugetul general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2011, adoptat definitiv la 15 decembrie 2010 ⁽²⁾,

⁽¹⁾ JO L 248, 16.9.2002, p. 1.

⁽²⁾ JO L 68, 15.3.2011, p. 1.

Marți, 13 decembrie 2011

- având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽¹⁾,
 - având în vedere proiectul de buget rectificativ nr. 7/2011 al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2011, prezentat de Comisie la 21 noiembrie 2011 (COM(2011)0796),
 - având în vedere poziția Consiliului privind proiectul de buget rectificativ nr. 7/2011, adoptată de Consiliu la 30 noiembrie 2011 (17632/2011 – C7-0442/2011),
 - având în vedere articolele 75b și 75e din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A7-0436/2011),
- A. întrucât proiectul de buget rectificativ nr. 7/2011 la bugetul general 2011 vizează mobilizarea din Fondul de solidaritate al UE (FSUE) a sumei de 38 milioane EUR în credite de angajament și credite de plată în vederea diminuării efectelor cutremurului care a lovit regiunea Murcia din Spania și ale inundațiilor din regiunea Veneto, Italia;
- B. întrucât scopul proiectului de buget rectificativ nr. 7/2011 este de a înscrie oficial această ajustare în bugetul 2011;
- C. întrucât declarația comună privind creditele de plată anexată la bugetul pentru exercițiul financiar 2011 prevedea introducerea unui buget rectificativ „dacă creditele înscrise în bugetul 2011 sunt insuficiente pentru a acoperi cheltuielile”;
- D. întrucât cele două componente ale autorității bugetare s-au angajat, prin declarația comună privind proiectul de buget rectificativ nr. 7/2011 ⁽²⁾ adoptată la 19 noiembrie 2011 în cadrul comitetului de conciliere, să ia o decizie înainte de finalul anului 2011;
- E. întrucât, în cadrul aceleiași declarații comune, Parlamentul și Consiliul au convenit asupra finanțării proiectului de buget rectificativ nr. 7/2011 prin transferarea de credite de la programele de dezvoltare rurală,
1. ia act de proiectul de buget rectificativ nr. 7/2011;
 2. consideră că este extrem de importantă acordarea rapidă de ajutor financiar prin intermediul FSUE pentru persoanele afectate de catastrofe naturale și, prin urmare, este foarte preocupat de faptul că, în ceea ce privește inundațiile din regiunea Veneto, mobilizarea FSUE va fi realizată doar la 13 luni după precipitațiile torențiale care au avut loc la sfârșitul lui octombrie 2010;
 3. solicită tuturor părților implicate din statele membre, atât de la nivel local, cât și regional, dar și autorităților naționale, să evalueze mai bine nevoile și să îmbunătățească coordonarea pentru eventualele viitoare cereri de mobilizare a FSUE, pentru a accelera, pe cât posibil, mobilizarea FSUE;
 4. subliniază faptul că, în acest sens și în cazul specific la care se referă proiectul de buget rectificativ nr. 7/2011, cele două componente ale autorității bugetare au luat, fiecare în parte, decizia, cu cea mai mare rapiditate, pentru a garanta o livrare rapidă a asistenței în regiunile afectate;
 5. aprobă, fără modificări, poziția Consiliului privind proiectul de buget rectificativ nr. 7/2011 și încredințează Președintelui sarcina de a constata adoptarea definitivă a bugetului rectificativ nr. 7/2011 și de a asigura publicarea acestuia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
 6. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și parlamentelor naționale.

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0521.

Marți, 13 decembrie 2011

Mobilizarea Fondului de solidaritate al UE: Spania (cutremurul de la Lorca) și Italia (inundațiile din regiunea Veneto)

P7_TA(2011)0549

Rezoluția Parlamentului European din 13 decembrie 2011 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului de solidaritate al Uniunii Europene în conformitate cu punctul 26 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (COM(2011)0792 – C7-0424/2011 – 2011/2300(BUD))

(2013/C 168 E/23)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2011)0792 – C7-0424/2011),
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽¹⁾ (All din 17 mai 2006), în special punctul 26,
 - având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2012/2002 al Consiliului din 11 noiembrie 2002 de instituire a Fondului de solidaritate al Uniunii Europene ⁽²⁾,
 - având în vedere Declarația comună a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei adoptată în cursul reuniunii de conciliere din 17 iulie 2008 privind Fondul de solidaritate,
 - având în vedere scrisoarea Comisiei pentru dezvoltare regională,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A7-0437/2011),
1. aprobă decizia anexată la prezenta rezoluție;
 2. reamintește că punctul 26 din All din 17 mai 2006 prevede că, atunci când există posibilitatea de a se efectua realocări ale creditelor din capitolul care necesită cheltuieli suplimentare, Comisia ia în considerare acest lucru la elaborarea propunerii necesare;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a semna această decizie împreună cu Președintele Consiliului și de a asigura publicarea sa în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
 4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție, împreună cu anexa, Consiliului și Comisiei.

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 311, 14.11.2002, p. 3.

ANEXĂ**DECIZIA PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**

privind mobilizarea Fondului de solidaritate al Uniunii Europene în conformitate cu punctul 26 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Decizia 2012/6/UE.)

Marți, 13 decembrie 2011

Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare: cererea EGF/2011/002 Trentino-Alto Adige/Südtirol - Construcții de clădiri/ Italia

P7_TA(2011)0550

Rezoluția Parlamentului European din 13 decembrie 2011 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea EGF/2011/002 IT/Trentino-Alto Adige/Südtirol – Construcții de clădiri, introdusă de Italia) (COM(2011)0480 – C7-0384/2011 – 2011/2279(BUD))

(2013/C 168 E/24)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului și Consiliului (COM(2011)0480 – C7-0384/2011),
- având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽¹⁾ (AII din 17 mai 2006), în special punctul 28,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1927/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind crearea Fondului european de ajustare la globalizare ⁽²⁾ (Regulamentul FEG),
- având în vedere procedura discuțiilor trilaterale prevăzută la punctul 28 din AII din 17 mai 2006,
- având în vedere scrisoarea Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale,
- având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A7-0438/2011),
- A. întrucât Uniunea Europeană a instituit instrumente legislative și bugetare pentru a oferi un sprijin suplimentar individual lucrătorilor afectați de schimbările majore intervenite în structura comerțului mondial și pentru a le acorda asistență în procesul de reintegrare pe termen lung pe piața forței de muncă;
- B. întrucât domeniul de aplicare al FEG a fost extins pentru cererile depuse începând cu 1 mai 2009 pentru a include acordarea de sprijin lucrătorilor disponibilizați ca urmare directă a crizei financiare și economice mondiale;
- C. întrucât asistența financiară oferită de Uniune lucrătorilor disponibilizați ar trebui să fie dinamică și pusă la dispoziție cât mai rapid și mai eficient posibil, în conformitate cu Declarația comună a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei adoptată cu ocazia reuniunii de conciliere din 17 iulie 2008, precum și pentru a respecta AII din 17 mai 2006 în ceea ce privește adoptarea deciziilor de mobilizare a FEG;
- D. întrucât Italia a solicitat asistență pentru un caz referitor la 643 de disponibilizări (528 dintre acestea făcând obiectul asistenței) din 323 de întreprinderi care desfășoară activități încadrate în diviziunea 41 a NACE Rev. 2 („Construirea de clădiri”) ⁽³⁾ în regiunea NUTS II Trentino-Alto Adige/Südtirol (ITD1 și ITD2) din Italia;
- E. întrucât cererea îndeplinește criteriile de eligibilitate stabilite prin Regulamentul FEG,

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 406, 30.12.2006, p. 1.

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1893/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 de stabilire a Nomenclatorului statistic al activităților economice NACE a doua revizuire și de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 3037/90 al Consiliului, precum și a anumitor regulamente CE privind domenii statistice specifice (JO L 393, 30.12.2006, p. 1).

Marți, 13 decembrie 2011

1. solicită instituțiilor competente să depună eforturile necesare pentru a ameliora mecanismele procedurale și bugetare în vederea accelerării mobilizării FEG; salută, în acest sens, procedura îmbunătățită instituită de Comisie ca urmare a solicitării Parlamentului European de a se accelera eliberarea subvențiilor, în cadrul căreia Comisia prezintă autorității bugetare o evaluare referitoare la eligibilitatea unei cereri de asistență din partea FEG împreună cu propunerea de mobilizare a FEG; speră ca în cadrul viitoarelor revizuii ale FEG să se realizeze și alte îmbunătățiri ale procedurii, sporindu-se eficiența și transparența
2. reamintește angajamentul instituțiilor de a asigura o derulare rapidă și fără probleme a procedurii de adoptare a deciziilor de mobilizare a FEG, oferind un sprijin individual punctual, limitat în timp, având ca obiectiv ajutarea lucrătorilor disponibilizați ca urmare a globalizării și a crizei financiare și economice; subliniază rolul pe care FEG îl poate juca în reintegrarea pe termen lung pe piața muncii a lucrătorilor disponibilizați, în special a lucrătorilor celor mai vulnerabili și celor mai puțin calificați;
3. subliniază că, în conformitate cu articolul 6 din Regulamentul FEG, ar trebui să se garanteze că FEG sprijină reintegrarea în muncă a lucrătorilor individuali care au fost disponibilizați; subliniază în continuare că asistența din partea FEG nu poate cofinanța decât măsuri active pe piața muncii care conduc la ocuparea pe termen lung a forței de muncă; reiterează faptul că asistența din partea FEG nu trebuie să înlocuiască acțiunile care țin de responsabilitatea întreprinderilor în temeiul legislației naționale sau al contractelor colective de muncă și nici măsurile de restructurare a unor întreprinderi sau sectoare de activitate; regretă faptul că FEG ar putea stimula întreprinderile să își înlocuiască salariații cu o mână de lucru mai flexibilă, angajată pe termen scurt;
4. constată că informațiile prezentate cu privire la pachetul coordonat de servicii personalizate ce urmează să fie finanțate de FEG includ informații privind compatibilitatea și complementaritatea acestora cu acțiunile finanțate prin fondurile structurale; își reiterează apelul adresat Comisiei privind prezentarea unei evaluări comparative a respectivelor date și în cadrul rapoartelor sale anuale;
5. observă faptul că, în urma unor solicitări repetate ale Parlamentului, bugetul 2011 include, pentru prima dată, credite de plată în valoare de 47 608 950 EUR la linia bugetară aferentă FEG – 04 05 01; reamintește că FEG a fost creat ca instrument specific și separat, având obiective și termene proprii, și, prin urmare, este oportun să dispună de fonduri specifice, evitându-se efectuarea de transferuri de la alte linii bugetare, astfel cum se realiza în trecut, și care pot împiedica realizarea diverselor obiective de politică;
6. salută consolidarea preconizată a liniei bugetare 04 05 01 aferente FEG cu 50 000 000 EUR prin intermediul bugetului rectificativ nr. 3/2011, care va servi la acoperirea sumei necesare pentru prezenta cerere;
7. aprobă decizia anexată la prezenta rezoluție;
8. încredințează Președintelui sarcina de a semna această decizie împreună cu Președintele Consiliului și de a asigura publicarea sa în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
9. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție, împreună cu anexa, Consiliului și Comisiei.

Marți, 13 decembrie 2011

ANEXĂ

DECIZIA PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea EGF/2011/002 IT/Trentino-Alto Adige/Südtirol – Construcții de clădiri, introdusă de Italia)

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Decizia 2012/7/UE.)

Dreptul la informare în cadrul procedurilor penale *I**

P7_TA(2011)0551

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 13 decembrie 2011 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale (COM(2010)0392 – C7-0189/2010 – 2010/0215(COD))

(2013/C 168 E/25)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2010)0392),
- având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 82 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0189/2010),
- având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere contribuțiile Parlamentului Greciei, a Congresului Deputaților din Spania, a Senatului Italiei și a Parlamentului Portugaliei la proiectul de act legislativ,
- având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 8 decembrie 2010 ⁽¹⁾,
- după consultarea Comitetului Regiunilor,
- având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului exprimat prin scrisoarea din 16 noiembrie 2011 de aprobare a poziției Parlamentului, în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și avizul Comisiei pentru afaceri juridice (A7-0408/2011),

1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;

⁽¹⁾ JO C 54, 19.2.2011, p. 48.

Marți, 13 decembrie 2011

2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P7_TC1-COD(2010)0215**Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 13 decembrie 2011 în vederea adoptării Directivei 2012/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale**

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Decizia 2012/13/UE.)

Propunere de numire a unui membru al Curții de Conturi (Dl. K. Pinxten - BE)

P7_TA(2011)0552

Decizia Parlamentului European din 13 decembrie 2011 referitoare la propunerea de numire a lui Karel Pinxten ca membru al Curții de Conturi (C7-0349/2011 – 2011/0814(NLE))

(2013/C 168 E/26)

(Procedura de consultare)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 286 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul căruia Parlamentul a fost consultat de către Consiliu (C7-0349/2011),
 - având în vedere că, la reuniunea sa din 23 noiembrie 2011, Comisia pentru control bugetar a audiat candidatul propus de Consiliu pentru a fi membru al Curții de Conturi,
 - având în vedere articolul 108 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru control bugetar (A7-0417/2011),
- A. întrucât Karel Pinxten îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 286 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
1. emite un aviz favorabil privind propunerea Consiliului de numire a lui Karel Pinxten ca membru al Curții de Conturi;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta decizie Consiliului și, spre informare, Curții de Conturi, precum și celorlalte instituții ale Uniunii Europene și instituțiilor de control din statele membre.

Marți, 13 decembrie 2011

Propunere de numire a unui membru al Curții de Conturi (Dl. H. Otbo - DK)

P7_TA(2011)0553

Decizia Parlamentului European din 13 decembrie 2011 referitoare la propunerea de numire a lui Henrik Otbo ca membru al Curții de Conturi (C7-0345/2011 – 2011/0810(NLE))

(2013/C 168 E/27)

(Procedura de consultare)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 286 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul căruia a fost consultat de către Consiliu (C7-0345/2011),
 - având în vedere că, la reuniunea sa din 23 noiembrie 2011, Comisia pentru control bugetar a audiat candidatul propus de Consiliu pentru a fi membru al Curții de Conturi,
 - având în vedere articolul 108 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru control bugetar (A7-0416/2011),
- A. întrucât Henrik Otbo îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 286 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
1. emite un aviz favorabil privind propunerea Consiliului de numire a lui Henrik Otbo ca membru al Curții de Conturi;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta decizie Consiliului și, spre informare, Curții de Conturi, precum și celorlalte instituții ale Uniunii Europene și instituțiilor de control din statele membre.

Propunere de numire a unui membru al Curții de Conturi (Dl. J-F. Corona Ramón - ES)

P7_TA(2011)0554

Decizia Parlamentului European din 13 decembrie 2011 referitoare la propunerea de numire a lui Juan-Francisco Corona Ramón ca membru al Curții de Conturi (C7-0343/2011 – 2011/0808(NLE))

(2013/C 168 E/28)

(Procedura de consultare)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 286 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul căruia Parlamentul a fost consultat de către Consiliu (C7-0343/2011),
- având în vedere că, la reuniunea sa din 23 noiembrie 2011, Comisia pentru control bugetar a audiat candidatul propus de Consiliu pentru a fi membru al Curții de Conturi,
- având în vedere articolul 108 din Regulamentul său de procedură,

Marți, 13 decembrie 2011

- având în vedere raportul Comisiei pentru control bugetar (A7-0422/2011),
- A. întrucât Juan-Francisco Corona Ramón îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 286 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
1. emite un aviz favorabil privind propunerea Consiliului de numire a lui Juan-Francisco Corona Ramón ca membru al Curții de Conturi;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta decizie Consiliului și, spre informare, Curții de Conturi, precum și celorlalte instituții ale Uniunii Europene și instituțiilor de control din statele membre.

Propunere de numire a unui membru al Curții de Conturi (Dl. V. Itälä - FI)

P7_TA(2011)0555

Decizia Parlamentului European din 13 decembrie 2011 referitoare la propunerea de numire a lui Ville Itälä ca membru al Curții de Conturi (C7-0346/2011 – 2011/0811(NLE))

(2013/C 168 E/29)

(Procedura de consultare)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 286 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul căruia a fost consultat de către Consiliu (C7-0346/2011),
- având în vedere că, la reuniunea sa din 23 noiembrie 2011, Comisia pentru control bugetar a audiat candidatul propus de Consiliu pentru a fi membru al Curții de Conturi,
- având în vedere articolul 108 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru control bugetar (A7-0418/2011),
- A. întrucât Ville Itälä îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 286 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
1. emite un aviz favorabil privind propunerea Consiliului de numire a Ville Itälä ca membru al Curții de Conturi;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta decizie Consiliului și, spre informare, Curții de Conturi, precum și celorlalte instituții ale Uniunii Europene și instituțiilor de control din statele membre.

Marți, 13 decembrie 2011

Propunere de numire a unui membru al Curții de Conturi (Dl. K. Cardiff - IE)

P7_TA(2011)0556

Decizia Parlamentului European din 13 decembrie 2011 referitoare la propunerea de numire a lui Kevin Cardiff ca membru al Curții de Conturi (C7-0347/2011 – 2011/0812(NLE))

(2013/C 168 E/30)

(Procedura de consultare)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 286 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul căruia a fost consultat de către Consiliu (C7-0347/2011),
 - având în vedere că, la reuniunea sa din 23 noiembrie 2011, Comisia pentru control bugetar a audiat candidatul propus de Consiliu pentru a fi membru al Curții de Conturi,
 - având în vedere articolul 108 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru control bugetar (A7-0419/2011),
- A. întrucât Kevin Cardiff îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 286 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
1. emite un aviz favorabil privind propunerea Consiliului de numire a lui Kevin Cardiff ca membru al Curții de Conturi;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta decizie Consiliului și, spre informare, Curții de Conturi, precum și celorlalte instituții ale Uniunii Europene și instituțiilor de control din statele membre.

Propunere de numire a unui membru al Curții de Conturi (Dl. P. Russo - IT)

P7_TA(2011)0557

Decizia Parlamentului European din 13 decembrie 2011 privind propunerea de numire a lui Pietro Russo ca membru al Curții de Conturi (C7-0348/2011 – 2011/0813(NLE))

(2013/C 168 E/31)

(Procedura de consultare)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 286 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul căruia Parlamentul a fost consultat de către Consiliu (C7-0348/2011),
- având în vedere că, la reuniunea sa din 23 noiembrie 2011, Comisia pentru control bugetar a audiat candidatul propus de Consiliu pentru a fi membru al Curții de Conturi,
- având în vedere articolul 108 din Regulamentul său de procedură,

Marți, 13 decembrie 2011

- având în vedere raportul Comisiei pentru control bugetar (A7-0420/2011),
- A. întrucât Pietro Russo îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 286 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea UE,
1. emite un aviz favorabil privind propunerea Consiliului de numire a lui Pietro Russo ca membru al Curții de Conturi;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta decizie Consiliului și, spre informare, Curții de Conturi, precum și celorlalte instituții ale Uniunii Europene și instituțiilor de control din statele membre.

Propunere de numire a unui membru al Curții de Conturi (Dl. V. Caldeira - PT)

P7_TA(2011)0558

Decizia Parlamentului European din 13 decembrie 2011 privind propunerea de numire a lui Vítor Manuel da Silva Caldeira ca membru al Curții de Conturi (C7-0344/2011 – 2011/0809(NLE))

(2013/C 168 E/32)

(Procedura de consultare)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 286 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul căruia Parlamentul a fost consultat de către Consiliu (C7-0344/2011),
- având în vedere că, la reuniunea sa din 23 noiembrie 2011, Comisia pentru control bugetar a audiat candidatul propus de Consiliu pentru a fi membru al Curții de Conturi,
- având în vedere articolul 108 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru control bugetar (A7-0423/2011),
- A. întrucât Vítor Manuel da Silva Caldeira îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 286 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
1. emite un aviz favorabil privind propunerea Consiliului de numire a lui Vítor Manuel da Silva Caldeira ca membru al Curții de Conturi;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta decizie Consiliului și, spre informare, Curții de Conturi, precum și celorlalte instituții ale Uniunii Europene și instituțiilor de control din statele membre.

Marți, 13 decembrie 2011

Propunere de numire a unui membru al Curții de Conturi (Dl. H.G. Wessberg - SE)

P7_TA(2011)0559

Decizia Parlamentului European din 13 decembrie 2011 referitoare la propunerea de numire a lui Hans Gustaf Wessberg ca membru al Curții de Conturi (C7-0342/2011 – 2011/0807(NLE))

(2013/C 168 E/33)

(Procedura de consultare)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 286 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul căruia Parlamentul a fost consultat de către Consiliu (C7-0342/2011),
 - având în vedere că, la reuniunea sa din 23 noiembrie 2011, Comisia pentru control bugetar a audiat candidatul propus de Consiliu pentru a fi membru al Curții de Conturi,
 - având în vedere articolul 108 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru control bugetar (A7-0415/2011),
- A. întrucât Hans Gustaf Wessberg îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 286 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
1. emite un aviz favorabil privind propunerea Consiliului de numire a lui Hans Gustaf Wessberg ca membru al Curții de Conturi;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta decizie Consiliului și, spre informare, Curții de Conturi, precum și celorlalte instituții ale Uniunii Europene și instituțiilor de control din statele membre.

Ordinul european de protecție *II**

P7_TA(2011)0560

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 13 decembrie 2011 referitoare la poziția în primă lectură a Consiliului în vederea adoptării directivei Parlamentului European și a Consiliului privind ordinul european de protecție (15571/1/2011 – C7-0452/2011– 2010/0802(COD))

(2013/C 168 E/34)

(Procedura legislativă ordinară: a doua lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere poziția Consiliului adoptată în primă lectură (15571/1/2011 – C7-0452/2011),
- având în vedere poziția sa în primă lectură ⁽¹⁾ referitoare la inițiativa din partea unui grup de state membre adresată Parlamentului European și Consiliului (00002/2010),

⁽¹⁾ Texte adoptate la 14.12.2010, P7_TA(2010)0470.

Marți, 13 decembrie 2011

- având în vedere articolul 294 alineatul (7) și articolul 82 alineatul 1 literele (a) și (d) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 72 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere deliberările comune ale Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen, în temeiul articolului 51 din Regulamentul de procedură,
 - având în vedere recomandarea pentru a doua lectură a Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și a Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen (A7-0435/2011),
1. aprobă poziția Consiliului în primă lectură;
 2. ia act de declarația Consiliului anexată la prezenta rezoluție;
 3. constată că actul este adoptat în conformitate cu poziția Consiliului;
 4. încredințează Președintelui sarcina de a semna actul, împreună cu Președintele Consiliului, în conformitate cu articolul 297 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
 5. încredințează Secretarului General sarcina de a semna actul, după ce s-a verificat îndeplinirea corespunzătoare a tuturor procedurilor, și de a asigura, în acord cu Secretarul General al Consiliului, publicarea sa în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
 6. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului, Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

ANEXĂ LA REZOLUȚIA LEGISLATIVĂ

Declarația Consiliului privind abordarea cuprinzătoare a chestiunii recunoașterii măsurilor de protecție

Consiliul salută adoptarea Directivei Parlamentului European și a Consiliului privind ordinul european de protecție, ca instrument important de protejare a victimelor infracționalității în Uniunea Europeană.

Luând în considerare faptul că această directivă se axează pe măsuri de protecție luate în materie penală și date fiind tradițiile juridice diferite din statele membre în acest domeniu, Consiliul este conștient că acest instrument va trebui completat în viitor cu un mecanism similar pentru recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție luate în materie civilă.

În acest sens, Consiliul reamintește că propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție în materie civilă, prezentată de Comisie la 18 mai 2011, se află în curs de examinare în cadrul grupurilor de pregătire ale Consiliului.

În conformitate cu Rezoluția sa din 10 iunie 2011 privind o foaie de parcurs pentru consolidarea drepturilor și a protecției victimelor, în special în cadrul procedurilor penale (a se vedea măsura „C”), Consiliul se angajează să continue examinarea acestei propuneri ca prioritate. De asemenea, Consiliul se angajează să asigure faptul că acest instrument va completa dispozițiile Directivei privind ordinul european de protecție, astfel încât domeniul combinat de aplicare a celor două instrumente să permită cooperarea în rândul statelor membre, indiferent de natura sistemelor naționale ale acestora, în ceea ce privește cel mai mare număr posibil de măsuri de protecție pentru victime.

Marți, 13 decembrie 2011

Procedura unică de solicitare a unui permis de ședere și de muncă ***II

P7_TA(2011)0561

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 13 decembrie 2011 referitoare la poziția în primă lectură a Consiliului în vederea adoptării directivei Parlamentului European și a Consiliului privind o procedură unică de solicitare a unui permis unic pentru resortisanții țărilor terțe în vederea șederii și ocupării unui loc de muncă pe teritoriul statelor membre și un set comun de drepturi pentru lucrătorii din țările terțe cu ședere legală pe teritoriul unui stat membru (13036/3/2011 – C7-0451/2011 – 2007/0229(COD))

(2013/C 168 E/35)

(Procedura legislativă ordinară: a doua lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere poziția în primă lectură a Consiliului (13036/3/2011 – C7-0451/2011),
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 9 iulie 2008 ⁽¹⁾,
 - având în vedere avizul Comitetului Regiunilor din 18 iunie 2008 ⁽²⁾,
 - având în vedere poziția sa în primă lectură ⁽³⁾ referitoare la propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2007)0638),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (7) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere deliberarea în comun a comisiei competente în fond, Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și a comisiei asociate, Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, din 5 decembrie 2011,
 - având în vedere articolul 72 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea pentru a doua lectură a Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A7-0434/2011),
1. aprobă poziția Consiliului în primă lectură;
 2. constată că actul este adoptat în conformitate cu poziția Consiliului;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a semna actul, împreună cu Președintele Consiliului, în conformitate cu articolul 297 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
 4. încredințează Secretarului General sarcina de a semna actul, după ce s-a verificat îndeplinirea corespunzătoare a tuturor procedurilor, și de a asigura, în acord cu Secretarul General al Consiliului, publicarea sa în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
 5. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 27, 3.2.2009, p. 114.

⁽²⁾ JO C 257, 9.10.2008, p. 20.

⁽³⁾ Texte adoptate la 24.3.2011, P7_TA(2011)0115.

Marți, 13 decembrie 2011

Zona Acordului de instituire a Comisiei Generale pentru Pescuit în Marea Mediterană *II**

P7_TA(2011)0562

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 13 decembrie 2011 referitoare la poziția în primă lectură a Consiliului în vederea adoptării regulamentului Parlamentului European și al Consiliului privind unele dispoziții referitoare la pescuitul în zona Acordului CGPM (Comisia Generală pentru Pescuit în Marea Mediterană) și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1967/2006 al Consiliului privind măsurile de gestionare pentru exploatarea durabilă a resurselor halieutice în Marea Mediterană (12607/2/2011 – C7-0370/2011 – 2009/0129(COD))

(2013/C 168 E/36)

(Procedura legislativă ordinară: a doua lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere poziția în primă lectură a Consiliului (12607/2/2011 – C7-0370/2011),
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 17 martie 2010 ⁽¹⁾,
 - având în vedere poziția sa în primă lectură ⁽²⁾ referitoare la propunerea Comisiei prezentată Consiliului (COM(2009)0477),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (7) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 72 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea pentru a doua lectură a Comisiei pentru pescuit (A7-0392/2011),
1. aprobă poziția Consiliului în primă lectură;
 2. constată că actul este adoptat în conformitate cu poziția Consiliului;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a semna actul, împreună cu Președintele Consiliului, în conformitate cu articolul 297 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
 4. încredințează Secretarului General sarcina de a semna actul, după ce s-a verificat îndeplinirea corespunzătoare a tuturor procedurilor, și de a asigura, în acord cu Secretarul General al Consiliului, publicarea sa în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
 5. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 354, 28.12.2010, p. 71.

⁽²⁾ Texte adoptate la 8.3.2011, P7_TA(2011)0079.

Marți, 13 decembrie 2011

Conturile anuale ale anumitor forme de societăți comerciale în ceea ce privește microentitățile *II**

P7_TA(2011)0563

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 13 decembrie 2011 referitoare la poziția în primă lectură a Consiliului în vederea adoptării unei directive a Parlamentului European și a Consiliului de modificare, în ceea ce privește microentitățile, a Directivei 78/660/CEE a Consiliului privind conturile anuale ale anumitor forme de societăți comerciale (10765/1/2011 – C7-0323/2011 – 2009/0035(COD))

(2013/C 168 E/37)

(Procedura legislativă ordinară: a doua lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere poziția în primă lectură a Consiliului (10765/1/2011– C7-0323/2011),
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 15 iulie 2009 ⁽¹⁾,
 - având în vedere poziția sa în primă lectură ⁽²⁾ referitoare la propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2009)0083),
 - având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului exprimat prin scrisoarea din 23 noiembrie 2011 de aprobare a poziției Parlamentului, în conformitate cu articolul 294 alineatul (8) litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 294 alineatul (7) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 66 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea pentru a doua lectură a Comisiei pentru afaceri juridice (A7-0393/2011),
1. adoptă poziția în a doua lectură prezentată în continuare;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului, Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 317, 23.12.2009, p. 67.

⁽²⁾ JO C 349 E, 22.12.2010, p. 111.

P7_TC2-COD(2009)0035

Poziția Parlamentului European adoptată în a doua lectură la 13 decembrie 2011 în vederea adoptării Directivei 2012/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 78/660/CEE a Consiliului privind conturile anuale ale anumitor forme de societăți comerciale în ceea ce privește microentitățile

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Decizia 2012/6/UE.)

Marți, 13 decembrie 2011

Dispoziții referitoare la gestionarea financiară în cazul anumitor state membre care se confruntă cu dificultăți grave sau sunt amenințate de astfel de dificultăți cu privire la stabilitatea lor financiară *I**

P7_TA(2011)0564

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 13 decembrie 2011 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1698/2005 în ceea ce privește anumite dispoziții referitoare la gestiunea financiară pentru anumite state membre care se confruntă cu dificultăți grave sau sunt amenințate de astfel de dificultăți cu privire la stabilitatea lor financiară (COM(2011)0481 – C7-0218/2011 – 2011/0209(COD))

(2013/C 168 E/38)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2011)0481),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolele 42 și 43 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0218/2011),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 27 octombrie 2011 ⁽¹⁾,
 - având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului exprimat prin scrisoarea din 28 noiembrie 2011 de aprobare a poziției Parlamentului, în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală (A7-0405/2011),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ Nerepublicat încă în Jurnalul Oficial.

P7_TC1-COD(2011)0209

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 13 decembrie 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1698/2005 în ceea ce privește anumite dispoziții referitoare la gestionarea financiară în cazul anumitor state membre care se confruntă cu dificultăți grave sau sunt amenințate de astfel de dificultăți cu privire la stabilitatea lor financiară

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE) nr. 1312/2011.)

Miercuri, 14 decembrie 2011

Instrumentul de asistență pentru preaderare *I**

P7_TA(2011)0566

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 14 decembrie 2011 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1085/2006 al Consiliului de instituire a unui instrument de asistență pentru preaderare (IPA) (COM(2011)0446 – C7-0208/2011 – 2011/0193(COD))

(2013/C 168 E/39)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2011)0446),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 212 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora Comisia a prezentat propunerea Parlamentului (C7-0208/2011),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 55 și articolul 46 alineatul (1) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe (A7-0397/2011),
1. adoptă poziția sa în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului, Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P7_TC1-COD(2011)0193

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 14 decembrie 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2012 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1085/2006 al Consiliului de instituire a unui instrument de asistență pentru preaderare (IPA)

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE) nr. 153/2012.)

Miercuri, 14 decembrie 2011

Sucurile de fructe și anumite produse similare destinate consumului uman *I**

P7_TA(2011)0567

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 14 decembrie 2011 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2001/112/CE a Consiliului privind sucurile de fructe și anumite produse similare destinate consumului uman (COM(2010)0490 – C7-0278/2010 – 2010/0254(COD))

(2013/C 168 E/40)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2010)0490),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 43 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0278/2010),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 19 ianuarie 2011 ⁽¹⁾,
 - având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului exprimat prin scrisoarea din 18 noiembrie 2011 de aprobare a poziției Parlamentului, în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară și avizul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală (A7-0224/2011),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 84, 17.3.2011, p. 45.

P7_TC1-COD(2010)0254

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 14 decembrie 2011 în vederea adoptării Directivei 2012/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2001/112/CE a Consiliului privind sucurile de fructe și anumite produse similare destinate consumului uman

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Directiva 2012/12/UE.)

Miercuri, 14 decembrie 2011

Utilizarea fosfaților și a altor compuși ai fosforului în detergenții de rufe de uz casnic *I**

P7_TA(2011)0568

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 14 decembrie 2011 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 648/2004 în ceea ce privește utilizarea fosfaților și a altor compuși ai fosforului în detergenții de rufe de uz casnic (COM(2010)0597 – C7-0356/2010 – 2010/0298(COD))

(2013/C 168 E/41)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului și Consiliului (COM(2010)0597),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0356/2010),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 15 martie 2011 ⁽¹⁾,
 - având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului exprimat prin scrisoarea din 15 noiembrie 2011 de aprobare a poziției Parlamentului, în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară și avizul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor (A7-0246/2011),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 132, 3.5.2011, p. 71.

P7_TC1-COD(2010)0298

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 14 decembrie 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2012 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 648/2004 în ceea ce privește utilizarea fosfaților și a altor compuși ai fosforului în detergenții de rufe destinați consumatorilor și în detergenții pentru mașini automate de spălat vase destinați consumatorilor

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, REgulamentul (UE) nr. 259/2012/UE.)

Miercuri, 14 decembrie 2011

Acordul de parteneriat în domeniul pescuitului UE-Maroc ***

P7_TA(2011)0569

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 14 decembrie 2011 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea unui protocol între Uniunea Europeană și Regatul Maroc de stabilire a posibilităților de pescuit și a contribuției financiare prevăzute de Acordul de parteneriat în domeniul pescuitului dintre Comunitatea Europeană și Regatul Maroc (11226/2011 – C7-0201/2011 – 2011/0139(NLE))

(2013/C 168 E/42)

(Procedura de aprobare)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (11226/2011),
 - având în vedere proiectul de protocol între Uniunea Europeană și Regatul Maroc de stabilire a posibilităților de pescuit și a contribuției financiare prevăzute de Acordul de parteneriat în domeniul pescuitului dintre Comunitatea Europeană și Regatul Maroc (11225/2011),
 - având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în conformitate cu articolul 43 alineatul (2) și articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C7-0201/2011),
 - având în vedere articolul 81 și articolul 90 alineatul (7) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea Comisiei pentru pescuit și avizul Comisiei pentru bugete, precum și cel al Comisiei pentru dezvoltare (A7-0394/2011),
1. nu aprobă încheierea protocolului,
 2. încredințează Președintelui sarcina de a informa Consiliul că protocolul nu poate fi încheiat;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale Regatului Maroc.

Numirea unui membru în cadrul Comitetului executiv al Băncii Centrale Europene: Dl. Coeuré

P7_TA(2011)0572

Decizia Parlamentului European din 14 decembrie 2011 referitoare la recomandarea Consiliului privind numirea unui membru în cadrul Comitetului executiv al Băncii Centrale Europene (17227/2011 – C7-0459/2011 – 2011/0819(NLE))

(2013/C 168 E/43)

(Procedura de consultare)

Parlamentul European,

- având în vedere Recomandarea Consiliului din 1 decembrie 2011 (17227/2011),
- având în vedere articolul 283 alineatul (2) al doilea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul căruia a fost consultat de către Consiliul European (C7-0459/2011),

Miercuri, 14 decembrie 2011

- având în vedere articolul 109 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A7-0443/2011),
- A. întrucât, prin scrisoarea din 1 decembrie 2011, Consiliul European a consultat Parlamentul European cu privire la numirea lui Benoît Coeuré ca membru al Comitetului executiv al Băncii Centrale Europene pentru un mandat de opt ani;
- B. întrucât Comisia sa pentru afaceri economice și monetare a evaluat calificările candidatului propus, în special în ceea ce privește condițiile prevăzute la articolul 283 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) și, astfel cum decurge din articolul 130 din tratat, imperativul independenței totale a BCE; întrucât, în cadrul acestei evaluări, comisia a primit din partea candidatului un curriculum vitae, precum și răspunsurile sale la întrebările scrise care i-au fost adresate;
- C. întrucât comisia a organizat apoi, la 12 decembrie 2011 o audiere de o oră și jumătate a candidatului, în cursul căreia acesta a făcut o declarație introductivă și apoi a răspuns la întrebările adresate de membrii comisiei,
1. emite un aviz favorabil privind recomandarea Consiliului de numire a lui Benoît Coeuré ca membru al Comitetului executiv al Băncii Centrale Europene;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta decizie Consiliului European, Consiliului și guvernelor statelor membre.
-

Joi, 15 decembrie 2011

Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare (cererea EGF/2009/019 FR/Renault introdusă de Franța)

P7_TA(2011)0579

Rezoluția Parlamentului European din 15 decembrie 2011 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare, în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea EGF/2009/019 FR/ Renault introdusă de Franța) (COM(2011)0420 – C7-0193/2011 – 2011/2158(BUD))

(2013/C 168 E/44)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului și Consiliului (COM(2011)0420 – C7-0193/2011),
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽¹⁾ (All din 17 mai 2006), în special punctul 28,
 - având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1927/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind crearea Fondului european de ajustare la globalizare ⁽²⁾ (Regulamentul FEG),
 - având în vedere procedura discuțiilor trilaterale prevăzută la punctul 28 din All din 17 mai 2006,
 - având în vedere scrisoarea Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A7-0396/2011),
- A. întrucât Uniunea Europeană a instituit instrumentele legislative și bugetare necesare pentru a oferi un sprijin suplimentar lucrătorilor afectați de schimbările majore intervenite în structura comerțului mondial și pentru a le acorda asistență în procesul de reintegrare pe piața forței de muncă;
- B. întrucât domeniul de aplicare al FEG a fost extins pentru cererile depuse începând cu 1 mai 2009 pentru a include acordarea de sprijin lucrătorilor disponibilizați ca urmare directă a crizei financiare și economice mondiale;
- C. întrucât asistența financiară oferită de Uniunea Europeană lucrătorilor disponibilizați ar trebui să fie dinamică și pusă la dispoziție cât mai rapid și mai eficient posibil, în conformitate cu Declarația comună a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei adoptată cu ocazia reuniunii de conciliere din 17 iulie 2008, precum și pentru a respecta All din 17 mai 2006 în ceea ce privește adoptarea deciziilor de mobilizare a FEG;
- D. întrucât Franța a solicitat asistență pentru un caz privind 4 445 de disponibilizări (3 582 dintre acestea făcând obiectul asistenței) în cadrul întreprinderii Renault s.a.s. și a șapte dintre furnizorii săi din industria autovehiculelor;

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 406, 30.12.2006, p. 1.

Joi, 15 decembrie 2011

- E. întrucât cererea FEG depusă de Franța nu acoperă lucrătorii de la Renault care au optat pentru pensionare anticipată și nu au putut beneficia de asistență din partea FEG în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1927/2006, dar ale căror drepturi de pensie au fost afectate de aplicarea între timp a reformei pensiilor; întrucât ar trebui remarcate eforturile depuse de toate părțile implicate pentru a se găsi o soluție viabilă în vederea suplimentării drepturilor de pensie ale acestor foști lucrători de la Renault; întrucât, în acest context, ar trebui subliniate eforturile depuse de guvernul francez și angajamentul în scris al Renault; întrucât dialogul constructiv dintre toate părțile vizate ar trebui să continue până la găsirea unei soluții satisfăcătoare;
- F. întrucât cererea îndeplinește criteriile de eligibilitate stabilite prin Regulamentul FEG,
1. solicită instituțiilor competente să depună eforturile necesare pentru a ameliora mecanismele procedurale și bugetare în vederea accelerării mobilizării FEG; salută, în acest sens, procedura îmbunătățită instituită de Comisie, ca urmare a solicitării Parlamentului European de a se accelera eliberarea subvențiilor, în cadrul căreia Comisia prezintă autorității bugetare evaluarea referitoare la eligibilitatea unei cereri de asistență în cadrul FEG împreună cu propunerea de mobilizare a FEG; speră ca în cadrul viitoarelor revizuri ale FEG să se realizeze și alte îmbunătățiri ale procedurii, sporindu-se eficiența, transparența și vizibilitatea FEG; ia act, cu toate acestea, de durata semnificativă a perioadei de evaluare în cazul acestei cereri specifice de mobilizare a FEG în favoarea întreprinderii Renault și a șapte dintre furnizorii săi;
 2. observă că primele rezultate referitoare la eficiența măsurilor adresate lucrătorilor disponibilizați ar trebui să fie disponibile în curând; observă că ratele de succes sunt un indicator cheie al eficienței FEG și solicită Comisiei să asigure o monitorizare fermă și atentă, precum și îndrumare în vederea garantării faptului că oferta de formare propusă corespunde tendințelor economice locale;
 3. reamintește angajamentul instituțiilor de a asigura o derulare rapidă și fără probleme a procedurii de adoptare a deciziilor de mobilizare a FEG, oferind un sprijin individual punctual, limitat în timp, având ca obiectiv ajutarea lucrătorilor disponibilizați ca urmare a globalizării și a crizei financiare și economice; subliniază rolul pe care FEG îl poate juca în reintegrarea pe piața muncii a lucrătorilor disponibilizați;
 4. subliniază că, în conformitate cu articolul 6 din Regulamentul FEG, ar trebui să se garanteze sprijinirea prin FEG a reintegrării în muncă a fiecărui lucrător disponibilizat; subliniază în continuare că măsurile finanțate prin FEG ar trebui să conducă la ocuparea pe termen lung a forței de muncă; reiterează faptul că asistența din partea FEG nu trebuie să înlocuiască acțiunile care țin de responsabilitatea întreprinderilor în temeiul legislației naționale sau al contractelor colective de muncă și nici măsurile de restructurare a întreprinderilor sau a sectoarelor;
 5. constată că informațiile prezentate cu privire la pachetul coordonat de servicii personalizate ce urmează să fie finanțate de FEG includ informații privind complementaritatea acestora cu acțiunile finanțate prin fondurile structurale; își reiterează apelul adresat Comisiei privind prezentarea unei evaluări comparative a acestor date și în cadrul rapoartelor sale anuale;
 6. observă faptul că, în urma unor solicitări repetate ale Parlamentului, bugetul 2011 include, pentru prima dată, credite de plată în valoare de 47 608 950 EUR la linia bugetară aferentă FEG – 04 05 01; reamintește că FEG a fost creat ca instrument specific și separat, având obiective și termene proprii;
 7. aprobă decizia anexată la prezenta rezoluție;
 8. încredințează Președintelui sarcina de a semna această decizie împreună cu Președintele Consiliului și de a asigura publicarea sa în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
 9. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție, împreună cu anexa, Consiliului și Comisiei.

Joi, 15 decembrie 2011

ANEXĂ

DECIZIA PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare, în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea EGF/2009/019 FR/Renault introdusă de Franța)

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Decizia 2012/16/UE.)

Accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei *I**

P7_TA(2011)0580

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 15 decembrie 2011 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (reformare) (COM(2008)0229 – C6-0184/2008 – 2008/0090(COD))

(2013/C 168 E/45)

(Procedura legislativă ordinară: (reformare))

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2008)0229),
 - având în vedere articolul 251 alineatul (2) și articolul 255 alineatul (2) din Tratatul CE, în temeiul cărora propunerea inițială a fost prezentată de către Comisie (C6-0184/2008),
 - având în vedere comunicarea Comisiei către Parlament și Consiliu intitulată „Consecințele intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona asupra procedurilor decizionale interinstituționale în curs de desfășurare” (COM(2009)0665),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) și articolul 15 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și, în special, articolele 41 și 42 din aceasta,
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 28 noiembrie 2001 privind utilizarea mai structurată a tehnicii de reformare a actelor legislative ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolele 87 și 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și avizul Comisiei pentru afaceri constituționale, al Comisiei pentru petiții și al Comisiei pentru afaceri juridice (A7-0426/2011),
- A. întrucât Grupul de lucru consultativ al serviciilor juridice ale Parlamentului European, Consiliului și Comisiei consideră că propunerea în cauză nu conține nicio modificare de fond în afara celor care au fost identificate ca atare în propunere și întrucât, în ceea ce privește codificarea dispozițiilor neschimbate din actele precedente cu respectivele modificări, propunerea se limitează la o simplă codificare a actelor existente, fără modificări de fond ale acestora,

⁽¹⁾ JO C 77, 28.3.2002, p. 1.

Joi, 15 decembrie 2011

1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare, modificată pentru a ține seama de recomandările grupului de lucru consultativ al serviciilor juridice ale Parlamentului European, Consiliului și Comisiei;
2. consideră că procedura 2011/0073(COD) a devenit caducă ca urmare a includerii în cadrul procedurii 2008/0090(COD) a conținutului propunerii Comisiei (COM(2011)0137);
3. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

P7_TC1-COD(2008)0090

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 15 decembrie 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind ~~accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei~~ de stabilire a principiilor generale și a limitelor dreptului de acces la documentele instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii
[AM 1]

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 15,

având în vedere propunerea Comisiei,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) ~~Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei trebuie să facă obiectul mai multor modificări substanțiale ⁽²⁾. Din motive de claritate, regulamentul menționat anterior ar trebui reformat. În urma intrării în vigoare a Tratatului modificat privind Uniunea Europeană (TUE) și a Tratatului privind Funcționarea Uniunii Europene (TFUE), dreptul de acces la documente acoperă toate instituțiile, organismele, oficiile și agențiile Uniunii, inclusiv Serviciul European de Acțiune Externă, astfel încât se impun modificări substanțiale ale Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, Consiliului și Comisiei ⁽³⁾, care ar trebui să ia în considerare experiența rezultată în urma punerii în aplicare inițiale a regulamentului respectiv, precum și jurisprudența relevantă a Curții de Justiție a Uniunii Europene și a Curții Europene a Drepturilor Omului.~~
[AM 2]
- (2) Articolul 1 al doilea paragraf din TUE consacră noțiunea de transparență, în conformitate cu care tratatul marchează o nouă etapă în procesul de creare a unei uniuni din ce în ce mai strânse între popoarele Europei, în care deciziile sunt luate în modul cel mai transparent posibil și cât mai aproape posibil de cetățean.
- (3) Transparența permite asigurarea unei mai bune participări a cetățenilor la procesul de decizie și garantează o mai mare legitimitate, eficacitate și responsabilitate a administrației față de cetățeni într-un sistem democratic. Transparența contribuie la consolidarea principiilor democrației, **după**

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 15 decembrie 2011.

⁽²⁾ JO L 145, 31.5.2001, p. 43.

⁽³⁾ JO L 145, 31.5.2001, p. 43.

Joi, 15 decembrie 2011

cum se subliniază la articolele 9 - 12 din TUE, precum și a respectării și drepturilor fundamentale, astfel cum sunt acestea definite în articolul 6 din ~~Tratatul UE~~ TUE și în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (Carta). [AM 3]

- (3a) *Transparența ar trebui, de asemenea, să consolideze principiile bunei administrări în instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii, așa cum se prevede la articolul 41 din Cartă și la articolul 298 din TFUE. Procedurile administrative interne ar trebui definite în consecință și ar trebui puse la dispoziție resurse financiare și umane suficiente pentru a pune în practică principiul deschiderii. [AM 4]*
- (3b) *Deschiderea mărește încrederea cetățenilor în instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii, deoarece contribuie la cunoștințele acestora despre procesul decizional al Uniunii și drepturile de care aceștia beneficiază în acest cadru. Deschiderea implică, de asemenea, mai multă transparență în implementarea procedurilor administrative și legislative. [AM 5]*
- (3c) *Prin sublinierea importanței normative a principiului transparenței, prezentul regulament întărește cultura Uniunii în materie de stat de drept și, prin urmare, contribuie și la prevenirea criminalității și a comportamentelor infracționale. [AM 6]*
- (4) *Principiile generale și limitele, întemeiate pe rațiuni de interes public sau privat, care reglementează dreptul de acces public la documente au fost prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, care a devenit aplicabil la 3 decembrie 2001 ^(*). [AM 7]*
- (5) *O primă evaluare a punerii în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 a fost realizată într-un raport publicat la 30 ianuarie 2004 ^(**). La 9 noiembrie 2005, Comisia a hotărât lansarea procesului care a dus la revizuirea Regulamentului (CE) nr. 1049/2001. Într-o rezoluție adoptată la 4 aprilie 2006, Parlamentul European a invitat Comisia să prezinte o propunere de modificare a regulamentului ^(**). La 18 aprilie 2007, Comisia a publicat o carte verde privind revizuirea regulamentului ^(*) și a lansat o consultare publică. [AM 8]*
- (6) *Scopul prezentului regulament este de a conferi cel mai mare efect posibil dreptului de acces public la documente și de a defini principiile generale care guvernează acest acces, precum și a limitelor excepțiile aplicabile, în conformitate cu articolul 255 alineatul (2) din Tratatul CE articolul 15 alineatul (3) din TFUE și în conformitate cu dispozițiile privind transparența instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii astfel cum sunt prevăzute la articolul 15 alineatul (1) din TFUE. Prin urmare, orice alte norme privind accesul la documente ar trebui să fie în conformitate cu prezentul regulament, cu respectarea unor dispoziții speciale care privesc doar Curtea de Justiție a Uniunii Europene, Banca Centrală Europeană și Banca Europeană de Investiții în îndeplinirea atribuțiilor fără caracter administrativ. [AM 9]*
- (7) *Întrucât problema accesului la documente nu face obiectul dispozițiilor Tratatului de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice, instituțiile, organele, oficiile și agențiile ar trebui, astfel cum a fost exprimat în Declarația nr. 41 anexată actului final al Tratatului de la Amsterdam, să se inspire din prezentul regulament în cazul documentelor privind activitățile reglementate de tratatul respectiv.*

^(*) JO L 145, 31.5.2001, p. 43.

^(**) COM(2004) 45.

^(*) [...]

^(*) COM(2007) 185.

Joi, 15 decembrie 2011

- (9) La 6 septembrie 2006, Parlamentul European și Consiliul au adoptat Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului⁽¹⁾. În ceea ce privește accesul la documentele care conțin informații privind mediul, ar trebui să existe o concordanță între prezentul regulament și Regulamentul (CE) nr. 1367/2006.
- (10) ~~În ceea ce privește divulgarea datelor cu caracter personal, ar trebui stabilită o legătură clară între prezentul regulament și Regulamentul (CE) nr. 45/2001 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date⁽²⁾. **Instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii ar trebui să trateze datele cu caracter personal în deplină conformitate cu drepturile persoanelor la care se referă aceste date, astfel cum sunt definite la articolul 16 din TFUE și la articolul 8 din Cartă, în legislația relevantă a Uniunii și în jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene.** [AM 10]~~
- (11) Ar trebui stabilite norme clare privind divulgarea conținutului documentelor care provin de la statele membre și a celor care provin de la părți terțe care fac parte din dosarele procedurilor judiciare sau sunt obținute de instituții, **organe, oficii sau agenții** în temeiul competențelor specifice de investigare ale acestora, care le-au fost conferite de legislația comunitară **Uniunii**. [AM 11]
- (12) ~~**În conformitate cu articolul 15 alineatul (3) din TFUE**, ar trebui **autorizat acordat** un acces **mai larg deplin** la documente în cazurile în care, **în conformitate cu tratatele**, instituțiile acționează în calitate de legiuitor, inclusiv în cazul delegării de competențe, ~~păstrându-se totodată eficacitatea procesului decizional la nivelul instituțiilor~~. ~~Aceste documente ar trebui să fie direct accesibile în cea mai mare măsură posibilă.~~ **în conformitate cu articolul 290 din TFUE, și al competențelor de executare, în conformitate cu articolul 291 din TFUE, atunci când adoptă măsuri care au un domeniu general de aplicare. În principiu, publicul ar trebui să aibă acces imediat și în mod direct, pe internet, la documentele legislative pregătitoare și la toate informațiile aferente privind diversele etape ale procedurii interinstituționale, precum documentele grupurilor de lucru ale Consiliului, numele și pozițiile delegaților statelor membre care acționează în calitate de membri ai Consiliului, precum și la documentele din cadrul trilogurilor în primă lectură.** [AM 12]~~
- (12a) **Textele legislative ar trebui redactate într-o manieră clară și ușor de înțeles și publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.** [AM 13]
- (12b) **Practicile unei mai bune legiferări, modelele și tehnicile de redactare utilizate în comun de instituții, organe, oficii și agenții ar trebui convenite de Parlamentul European, Consiliu și Comisie în conformitate cu articolul 295 din TFUE și cu prezentul regulament și publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, pentru a îmbunătăți principiile „transparentei asigurate încă din momentul elaborării” și al clarității juridice a documentelor Uniunii.** [AM 14]
- (12c) **Documentele din cadrul procedurilor nelegislative, cum ar fi măsurile obligatorii sau măsurile privind organizarea internă, actele administrative sau bugetare sau cele cu caracter politic (precum concluziile, recomandările sau rezoluțiile) ar trebui să fie ușor și, pe cât posibil, direct accesibile, în conformitate cu principiul bunei administrări expus la articolul 41 din Cartă.** [AM 15]

⁽¹⁾ JO L 264, 25.9.2006, p. 13.

⁽²⁾ JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

Joi, 15 decembrie 2011

- (12d) *Pentru fiecare categorie de document, instituția, organul, oficiul sau agenția responsabilă ar trebui să permită accesul cetățenilor la fluxul de lucru al procedurilor interne ce trebuie urmate, la informații privind unitățile organizaționale care ar putea fi responsabile și competențele acestora, precum și la termenele stabilite și la biroul care trebuie contactat. Instituțiile, organele, oficiile și agențiile ar trebui să țină seama în mod corespunzător de recomandările Ombudsmanului European. De asemenea, ar trebui să convină, în conformitate cu articolul 295 din TFUE, asupra unor orientări comune privind modalitatea prin care fiecare unitate organizațională ar trebui să înregistreze documentele interne, să le clasifice în cazul unui posibil prejudiciu la adresa intereselor Uniunii și să le arhiveze pentru a răspunde unor nevoi temporare sau în scopuri istorice, în conformitate cu principiile enunțate în prezentul regulament. Ar trebui să informeze publicul într-un mod consecvent și coordonat cu privire la măsurile adoptate pentru punerea în aplicare a prezentului regulament și să-și formeze personalul în vederea acordării de asistență cetățenilor în exercitarea drepturilor care decurg din prezentul regulament.* [AM 16]
- (13) *Transparența procesului legislativ are o importanță capitală pentru cetățeni. În consecință, instituțiile ar trebui să difuzeze în mod activ documentele care fac parte din procesul legislativ și să-și îmbunătățească comunicarea cu potențialii solicitanți. Instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii ar trebui să pună la dispoziție, în mod public și din oficiu, pe site-urile acestora, cât mai multe categorii de documente posibile. Difuzarea activă a documentelor ar trebui încurajată și în alte domenii.* [AM 17]
- (13a) *Pentru a crește gradul de deschidere și transparență al procesului legislativ, instituțiile, organele, oficiile și agențiile ar trebui să ajungă la un acord cu privire la un registru interinstituțional al reprezentanților grupurilor de interese și al altor părți interesate.* [AM 18]
- (15) ~~Ținând cont de faptul că conținutul extrem de sensibil, unele documente ar trebui supuse unui regim special. Modalitățile de informare a Parlamentului European privind conținutul acestor documente ar trebui reglementate pe baza acordului interinstituțional.~~ [AM 19]
- (16) ~~În scopul îmbunătățirii transparenței activității instituțiilor, Parlamentul European, Consiliul și Comisia organelor, oficiilor și agențiilor, ar trebui să autorizeze autorizat accesul nu numai la documentele care provin de la instituții acestea, ci și la documentele primite de acestea. În acest context, trebuie amintit că Declarația nr. 35 anexată actului final al Tratatului de la Amsterdam prevede că Un stat membru poate solicita Comisiei sau Consiliului instituțiilor, organismelor, oficiilor și agențiilor să nu comunice unor terți din afara instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor un document furnizat de acest stat fără acordul său.~~ [AM 20]
- (16a) *Curtea de Justiție a Uniunii Europene a precizat că obligația de a consulta statele membre cu privire la solicitările de acces la documentele de proveniență proprie nu le conferă acestora un drept de veto și nici dreptul de a invoca legislația sau prevederile naționale, și că instituția care este solicitată poate refuza accesul numai pe baza excepțiilor prevăzute în prezentul regulament (1).* [AM 21]
- (17) ~~În principiu, Publicul ar trebui să aibă acces la toate documentele instituțiilor. Cu toate acestea, anumite în vederea protejării anumitor interese publice și private, ar trebui protejate printr-un regim de excepții. Ar trebui să li se permită instituțiilor să și protejeze consultările și deliberările interne, în cazul în care este necesar pentru păstrarea capacității lor de a și îndeplini misiunile. Să se facă anumite excepții de la acest principiu, însă aceste excepții ar trebui să fie reglementate de un sistem transparent de norme și proceduri, iar obiectivul general ar trebui să îl constituie punerea în aplicare a dreptului fundamental de acces de care beneficiază cetățenii. La evaluarea necesității unei excepții, instituțiile ar trebui să țină seama de principiile consacrate de legislația comunitară Uniunii în materie de protecție a datelor cu caracter personal în toate domeniile de activitate ale Uniunii.~~ [AM 22]

(1) Hotărârea din 18 decembrie 2007 în cauza C-64/05 P, Suedia/Comisia, Repertoriu 2007, p. I-11389.

Joi, 15 decembrie 2011

- (18) ~~Este necesar ca toate dispozițiile care reglementează accesul la documentele instituțiilor să fie în conformitate cu prezentul regulament. Ca urmare a faptului că prezentul regulament pune în aplicare în mod direct articolul 15 din TFUE, precum și articolul 42 din Cartă, principiile și limitele definite cu privire la accesul la documente ar trebui să prevaleze asupra oricăror norme, măsuri sau practici adoptate în baza unui temei juridic diferit de o instituție, un organ, un oficiu sau o agenție și care introduc excepții suplimentare sau mai stricte decât cele prevăzute în prezentul regulament. [AM 23]~~
- (19) În scopul asigurării unei respectări depline a dreptului de acces, este necesar să se prevadă punerea în aplicare a unei proceduri administrative în două faze, însoțită de posibilitatea de introducere a unei acțiuni în justiție sau de formulare a unei plângeri adresate Ombudsman-ului european.
- (20) Este necesar ca fiecare instituție, organ, oficiu și agenție să ia măsurile adecvate pentru a informa publicul cu privire la dispozițiile în vigoare și pentru a-și forma personalul în vederea asistării cetățenilor în exercitarea drepturilor care decurg din prezentul regulament. Pentru a facilita exercitarea acestor drepturi, ar trebui ca fiecare instituție, organ, oficiu și agenție să autorizeze accesul la un registru de documente.
- (21) Chiar dacă prezentul regulament nu are nici ca obiect, nici ca efect modificarea legislațiilor naționale în materie de acces la documente, cu toate acestea, este evident că, în temeiul principiului de cooperare loială care reglementează relațiile între instituții și statele membre, statele membre ar trebui să ia măsuri astfel încât să nu aducă atingere punerii în aplicare corecte a prezentului regulament și să respecte normele de securitate ale instituțiilor.
- (22) ~~Prezentul regulament nu aduce atingere dreptului de acces la documente al statelor membre, al autorităților judiciare sau al organelor de anchetă. [AM 24]~~
- (23) În temeiul ~~articolului 255 alineatul (3) din Tratatul CE~~ **articolului 15 alineatul (3) din TFUE și al principiilor și normelor enunțate în prezentul regulament**, fiecare instituție, organ, oficiu și agenție ar trebui să elaboreze, în cadrul propriului regulament de procedură, dispoziții speciale privind accesul la documentele sale, **precum și la documentele legate de sarcinile sale administrative**, [AM 25]

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiectul

Prezentul regulament urmărește:

- (a) definirea, **în conformitate cu articolul 15 din TFUE, a** principiilor, a condițiilor și a limitelor, întemeiate pe rațiuni de interes public sau privat, care reglementează dreptul de acces la documentele ~~Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (denumite în continuare „instituții”), prevăzut la articolul 255 din Tratatul CE pentru a oferi publicului~~ **instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii, într-un mod care să ofere publicului un acces cât mai larg posibil** la astfel de documente; [AM 26]
- (b) stabilirea regulilor care să garanteze o exercitare cât mai ușoară a acestui drept;
- (c) promovarea bunelor practici administrative ~~privind accesul~~ **și a transparenței acestora, în vederea îmbunătățirii accesului** la documente **și, în special, a obiectivelor generale privind o mai mare transparență, răspundere publică și democrație**. [AM 27]

Joi, 15 decembrie 2011

Articolul 2

Beneficiarii și domeniul de aplicare

- (1) Orice persoană fizică sau juridică **sau orice asociație de persoane fizice sau juridice** are drept de acces la documentele instituțiilor, **organelor, oficiilor și agențiilor** Uniunii sub rezerva principiilor, condițiilor și limitelor definite de prezentul regulament.
- (2) ~~Prezentul regulament se aplică tuturor documentelor deținute de o instituție, și anume întocmite sau primite de către aceasta și aflate în posesia acesteia, privind un subiect referitor la politicile, activitățile și deciziile care țin de sfera de responsabilitate a instituției respective în toate domeniile de activitate ale Uniunii Europene.~~
- (3) ~~Fără a aduce atingere articolelor 4 și 9, documentele devin accesibile publicului fie printr-o cerere scrisă, fie direct, în formă electronică, sau prin intermediul unui registru. În special, documentele întocmite sau primite în cadrul unei proceduri legislative devin direct accesibile în conformitate cu articolul 12.~~
- (4) ~~Documentele sensibile, astfel cum sunt definite la articolul 9 alineatul (1), sunt supuse unui regim special, în conformitate cu respectivul articol.~~
- (5) ~~Prezentul regulament nu se aplică documentelor înaintate instanțelor de către părți, altele decât instituțiile.~~
- (6) ~~Fără a aduce atingere drepturilor specifice de acces ale părților interesate, prevăzute de legislația comunitară, documentele care fac parte din dosarul administrativ al unei anchete sau al procedurilor care privesc un act cu caracter individual nu sunt accesibile publicului decât atunci când ancheta a fost încheiată sau actul a devenit definitiv. Documentele care conțin informații strânse sau obținute de la persoane fizice sau juridice de către o instituție în cadrul unor asemenea anchete nu sunt accesibile publicului.~~
- (7) ~~Prezentul regulament nu aduce atingere dreptului de acces al publicului la documentele deținute de instituții, care decurge, eventual, din instrumentele de drept internațional sau din actele adoptate de instituții de punere în aplicare a acestor instrumente. [AM 28]~~

Articolul 2a

Domeniul de aplicare

- (1) **Prezentul regulament se aplică tuturor documentelor deținute de o instituție, organ, oficiu sau agenție a Uniunii, prin aceasta înțelegându-se documente întocmite sau primite de către entitatea respectivă și aflate în posesia sa, din toate domeniile de activitate ale Uniunii. Prezentul regulament se aplică Curții de Justiție a Uniunii Europene, Băncii Centrale Europene și Băncii Europene de Investiții numai în cursul exercitării funcțiilor administrative ale acestora.**
- (2) **Documentele devin accesibile publicului fie în formă electronică, în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, fie într-un registru oficial al instituției, organului, oficiului sau agenției, fie în urma unei cereri scrise. Documentele întocmite sau primite în cadrul unei proceduri legislative devin direct accesibile în conformitate cu articolul 12.**
- (3) **Prezentul regulament nu aduce atingere drepturilor sporite de acces al publicului la documentele deținute de instituții, organe, oficii sau agenții care decurg, eventual, din instrumentele de drept internațional, din actele de punere în aplicare a acestor instrumente, adoptate de instituții, sau din legislația statelor membre. [AM 29]**

Joi, 15 decembrie 2011

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentului regulament:

- (a) „document” **înseamnă** orice conținut **de date**, indiferent de suport (scris pe hârtie sau stocat sub formă electronică, înregistrare sonoră, vizuală sau audiovizuală); ~~redactat de către o instituție și transmis în mod oficial la unul sau mai mulți destinatari, înregistrat sau primit de către o instituție în alt mod;~~ **privind un subiect care se încadrează în sfera de responsabilități a unei instituții, unui organ, unui oficiu sau unei agenții a Uniunii.** Datele existente în sistemele de stocare, procesare și recuperare electronică ~~reprezintă documente,~~ **inclusiv sistemele externe utilizate pentru activitatea instituției, organului, a oficiului sau a agenției respective constituie un document în special** dacă pot fi extrase sub formă de imprimat sau copie electronică, folosind instrumentele disponibile de exploatare a sistemului; ~~folosind orice instrumente disponibile în mod rezonabil pentru exploatarea sistemului în cauză.~~ **O instituție, un organ, un oficiu sau o agenție care intenționează să creeze un nou sistem electronic de stocare sau să modifice substanțial un sistem existent evaluează impactul probabil asupra dreptului de acces, se asigură că dreptul de acces, în calitatea sa de drept fundamental, este garantat și ia măsurile necesare pentru a promova obiectivul transparenței. Funcțiile utilizate pentru recuperarea informațiilor stocate în sistemele electronice de stocare sunt adaptate pentru a satisface cererile din partea publicului;**
- (aa) „documente clasificate” **înseamnă documente care au fost total sau parțial clasificate în conformitate cu articolul 3a alineatul (1);**
- (ab) noțiunea de „act legislativ” **include documentele redactate sau primite în cursul procedurilor legislative în vederea adoptării de acte legislative, inclusiv măsurile cu aplicabilitate generală în temeiul competențelor delegate și al competențelor de executare, și actele cu domeniu general de aplicare, care au caracter obligatoriu din punct de vedere juridic în sau pentru statele membre;**
- (ac) „sarcini administrative” **înseamnă măsuri legate de chestiuni de organizare, administrative sau bugetare ale unei instituții, organ, oficiu sau agenție;**
- (ad) „sistem de arhivare” **înseamnă un instrument sau o procedură a instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor destinat gestionării structurate a clasării tuturor documentelor lor referitoare la o procedură în curs sau încheiată de curând;**
- (ae) „arhive istorice” **înseamnă acea parte a arhivelor instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor care a fost selectată, în condițiile prevăzute la litera (a), în vederea conservării permanente.**

O listă detaliată a tuturor categoriilor de acte cuprinse în definițiile de la literele (a)-(ac) se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și pe paginile de internet ale instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor, care convin, de asemenea, asupra criteriilor comune de arhivare și le publică;

- (b) „terț” **înseamnă** orice persoană fizică sau juridică ori entitate exterioară instituției, **organului, oficiului sau agenției** în cauză, inclusiv statele membre, celelalte instituții și organe comunitare sau necomunitare ale Uniunii sau care nu depind de Uniune și țările terțe. [AM 30]

Joi, 15 decembrie 2011

Articolul 3a

Procedura de clasificare și declasificare a documentelor

(1) Atunci când există rațiuni de ordine publică în temeiul articolului 4 alineatul (1) și fără a aduce atingere controlului parlamentar la nivelul Uniunii și la nivel național, o instituție, un organ, un oficiu sau o agenție clasifică un document în cazul în care divulgarea acestuia ar prejudicia protecția intereselor esențiale ale Uniunii Europene sau ale unuia sau mai multor state membre, în special în materie de siguranță publică, apărare și de ordin militar. Un document ar putea fi clasificat parțial sau în totalitate. Documentele se clasifică după cum urmează:

- (a) „EU TOP SECRET” (Strict secret UE): această clasificare se aplică doar informațiilor și materialelor a căror divulgare neautorizată ar putea cauza prejudicii extrem de grave intereselor esențiale ale Uniunii sau ale unuia sau mai multora dintre statele membre;
- (b) „EU SECRET” (Secret UE): această clasificare se aplică doar informațiilor și materialelor a căror divulgare neautorizată ar putea cauza prejudicii grave intereselor esențiale ale Uniunii sau ale unuia sau mai multora dintre statele membre;
- (c) „EU CONFIDENTIAL” (Confidențial UE): această clasificare se aplică informațiilor și materialelor a căror divulgare neautorizată ar putea dăuna intereselor esențiale ale Uniunii sau ale unuia sau mai multora dintre statele membre;
- (d) „EU RESTRICTED” (Restricționat UE): această clasificare se aplică informațiilor și materialelor a căror divulgare neautorizată ar putea dezavantaja interesele Uniunii sau ale unuia sau mai multora dintre statele membre.

(2) Documentele se clasifică doar dacă este necesar. Dacă este posibil, autoritatea emitentă indică pe documentul clasificat o dată sau un termen începând cu care, respectiv la a cărei expirare, informațiilor pe care acesta le cuprinde li s-ar putea reduce nivelul de clasificare sau acestea vor putea fi declassificate. Altfel, autoritățile emitente revizuiesc documentele cel puțin o dată la cinci ani pentru a asigura necesitatea menținerii clasificării inițiale. Clasificarea se indică clar și corect și se menține doar atât timp cât informația trebuie protejată. Responsabilitatea în ceea ce privește clasificarea documentelor și orice reducere ulterioară a nivelului de clasificare sau declassificarea îi revine instituției, organului, oficiului sau agenției care a emis sau care a primit documentul clasificat de la o terță parte ori de la o altă instituție, un alt organ, un alt oficiu sau o altă agenție.

(3) Fără a aduce atingere dreptului de acces al altor instituții, organe, oficii și agenții ale Uniunii, documentele clasificate sunt puse la dispoziția unei terțe părți cu acordul entității emitente. Atunci când la prelucrarea unui document clasificat participă mai mult de o instituție, un organ, un oficiu sau o agenție, se atribuie aceeași clasificare, iar în cazul în care există opinii diferite asupra gradului de protecție necesar, se recurge la mediere. Documentele legate de proceduri legislative nu se clasifică; normele de punere în aplicare se clasifică înainte de adoptare, în măsura în care clasificarea este necesară și vizează prevenirea unor efecte adverse asupra măsurii în sine. Acordurile internaționale privind partajarea informațiilor confidențiale încheiate în numele Uniunii nu conferă unei țări terțe sau unei organizații internaționale dreptul de a împiedica accesul Parlamentului European la respectivele informații confidențiale.

(4) În cadrul procedurilor prevăzute la articolele 7 și 8, cererile de acces la documente clasificate sunt soluționate exclusiv de persoanele autorizate să ia cunoștință de conținutul acestor documente. De asemenea, aceste persoane decid ce referiri la documentele clasificate pot figura în registrul public.

(5) Documentele clasificate se înregistrează într-un registru al instituției, organului, oficiului sau agenției respective și se fac cunoscute cu acordul entității emitente.

Joi, 15 decembrie 2011

(6) **În cazul în care o instituție, un organ, un oficiu sau o agenție decide să refuze accesul la un document clasificat, aceasta trebuie să precizeze motivele refuzului într-o manieră care nu aduce atingere intereselor protejate prin excepțiile prevăzute la articolul 4 alineatul (1).**

(7) **Fără a aduce atingere controlului parlamentar național, statele membre iau măsurile adecvate pentru a asigura, în cadrul tratării cererilor privind documentele clasificate ale Uniunii, respectarea principiilor enunțate în prezentul regulament.**

(8) **Normele instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor cu privire la documentele clasificate sunt făcute publice. [AM 31]**

Articolul 4

Excepții

(1) Instituțiile resping cererile de acces la un document în cazul în care divulgarea conținutului ar putea aduce atingere protecției interesului public, în ceea ce privește:

- (a) siguranța publică, ~~inclusiv securitatea persoanelor fizice sau juridice~~ **a Uniunii sau a unuia sau mai multor state membre;** [AM 32]
- (b) apărarea și chestiunile militare;
- (c) relațiile internaționale;
- (d) politica financiară, monetară sau economică a ~~Comunității~~ **Uniunii** sau a unui stat membru; [AM 33]
- (e) mediul, precum zonele de reproducere a speciilor rare.

(2) Instituțiile, **organele, oficiile și agențiile** resping cererile de acces la un document în cazul în care divulgarea conținutului ar putea aduce atingere protecției: [AM 34]

- (a) intereselor comerciale ale unei anume persoane fizice sau juridice;
- (b) drepturilor de proprietate intelectuală;
- (c) consilierii juridice ~~și procedurilor judiciare, procedurilor de arbitraj și de soluționare a diferendelor referitoare la procedurile judiciare;~~ [AM 35]
- (d) obiectivelor activităților de inspecție, de anchetă și de audit;
- (e) obiectivității și imparțialității procedurilor de **achiziții publice până în momentul luării unei decizii de către instituția, organul, oficiul sau agenția contractantă în cauză sau ale procedurilor unei comisii de selecție în procesul de recrutare a personalului până în momentul luării unei decizii de către autoritatea împuternicită să facă numiri.** [AM 36]

(3) ~~Accesul la următoarele documente este refuzat în cazul în care~~ **documentele elaborate de o instituție, organ, oficiu sau agenție pentru uzul intern sau primite de acestea în legătură cu o chestiune în privința căreia nu s-a luat încă nicio decizie, se refuză doar dacă** divulgarea acestora ~~ar aduce în mod evident, din cauza conținutului lor sau a circumstanțelor obiective ale situației respective,~~ o gravă atingere procesului decizional ~~al instituțiilor.~~

- ~~(a) documente referitoare la o chestiune în care nu s-a luat încă o decizie;~~

Joi, 15 decembrie 2011

(b) documentele conținând avize destinate uzului intern în cadrul deliberărilor și al consultărilor preliminare în cadrul instituțiilor în cauză, chiar și după luarea deciziei. [AM 37]

(4) Se aplică excepțiile prevăzute la alineatele (2) și (3), mai puțin în cazul în care un interes public superior justifică divulgarea conținutului documentelor în cauză. În ceea ce privește alineatul 2 litera (a) **Atunci când un interes public care justifică divulgarea este evaluat în conformitate cu alineatele (1)-(3)**, se consideră că există un interes public superior care justifică divulgarea atunci când informațiile solicitate **documentul solicitat** se referă la **emisiu protecția drepturilor fundamentale și a statului de drept, buna gestionare a fondurilor publice sau la dreptul de a trăi într-un mediu sănătos, inclusiv în ceea ce privește emisiile în mediu. O instituție, un organ, un oficiu sau o agenție care invocă una dintre excepții trebuie să întreprindă o evaluare obiectivă și individuală și să demonstreze că riscul la adresa interesului apărât este previzibil și nu doar ipotetic și să definească în ce mod accesul la documentul în cauză ar putea submina în mod precis și concret interesul apărât.** [AM 38]

(4a) **Documentele a căror divulgare ar reprezenta un risc pentru valorile legate de protecția mediului, cum ar fi cele privind ariile de reproducere a speciilor rare, nu vor fi divulgate decât în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1367/2006.** [AM 39]

(5) **Nu se divulgă numele, titlurile și funcțiile celor care dețin o funcție publică, ale funcționarilor publici și ale reprezentanților grupurilor de interese, atunci când sunt legate de activitatea lor profesională, cu excepția cazului în care, având în vedere circumstanțele speciale, divulgarea ar afecta negativ persoanele în cauză. Alte date *datele* cu caracter personal se divulgă în conformitate cu condițiile referitoare la prelucrarea legală a unor astfel de date, stabilite prin legislația comunitară privind protecția persoanelor în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal. *dacă o astfel de divulgare ar aduce prejudicii vieții private sau integrității persoanei vizate. Se consideră că nu are loc un astfel de prejudiciu:***

- *dacă datele se referă doar la activitățile profesionale ale persoanei vizate, exceptând situația în care, din cauza unor circumstanțe deosebite, există motive de a considera că divulgarea acestora ar afecta în mod negativ persoana respectivă;*
- *dacă datele se referă doar la o persoană publică, exceptând situația în care, datorită unor circumstanțe deosebite, există motive de a considera că divulgarea ar afecta în mod negativ persoana respectivă sau alte persoane cu care aceasta are legături;*
- *dacă datele au fost deja publicate cu acordul persoanei în cauză.*

Cu toate acestea, datele cu caracter personal se divulgă atunci când un interes public major impune divulgarea acestora. Într-un astfel de caz, instituției, organului, oficiului sau agenției vizate li se cere să specifice în ce constă interesul public. Aceasta/Acesta prezintă motivele pentru care, în cazul dat, interesul public primează în fața intereselor persoanei vizate.

În cazul în care o instituție, un organ, un oficiu sau o agenție refuză accesul la un document în temeiul prezentului alineat, aceasta/acesta ia în considerare posibilitatea acordării unui acces parțial la documentul respectiv. [AM 40]

(6) În cazul în care doar o parte a documentului cerut se încadrează într-una sau mai multe din excepțiile menționate anterior, celelalte părți ale documentului se divulgă.

Joi, 15 decembrie 2011

(7) Excepțiile prevăzute în prezentul articol ~~nu se aplică doar în perioada în care protecția~~ **documentelor transmise în cadrul procedurilor concretizate prin acte legislative sau delegate sau prin acte de punere în aplicare cu aplicabilitate generală. Excepțiile nu se aplică nici documentelor transmise instituțiilor, organelor, oficiilor sau agențiilor de către lobbyiști și alte părți interesate, în scopul influențării elaborării politicilor. Excepțiile se aplică numai atât timp cât** se justifică prin conținutul documentului. ~~Excepțiile se pot aplica și, în orice caz, în cursul unui termen de cel mult treizeci de ani. În cazul documentelor care se încadrează la excepțiile privind protecția datelor cu caracter personal sau interesele comerciale și documentele sensibile, excepțiile pot continua să se aplice, dacă este necesar, și după expirarea acestei perioade.~~ [AM 41]

(7a) **O instituție, un organ, un oficiu sau o agenție poate acorda acces privilegiat la documentele menționate la alineatele (1) - (3) pentru cercetare. În cazul în care se acordă acces privilegiat, informațiile se eliberează numai cu restricțiile corespunzătoare privind utilizarea acestora.** [AM 42]

Articolul 5

Consultarea terților

(1) În cazul documentelor terților, ~~instituția~~ **instituțiile, organele, oficiile și agențiile** consultă terții pentru a stabili dacă se poate aplica o excepție menționată la articolul 4, cu excepția cazului în care există certitudinea că documentul trebuie sau nu trebuie divulgat.

(2) În cazul în care o cerere de acces privește un document care provine de la un stat membru, document diferit de cele transmise în cadrul procedurilor care duc la un act legislativ sau la un ~~alt act decât legislativ, cu caracter~~ **act delegat sau de punere în aplicare cu domeniu general de aplicare**, se consultă autoritățile statului membru **în cazul în care există orice îndoieli în ce privește posibilitatea încadrării documentului la una dintre excepții.** Instituția care deține documentul îl va divulga, cu excepția cazului în care statul membru prezintă motive pentru nedivulgarea acestuia, în temeiul excepțiilor menționate la articolul 4 ~~sau în temeiul dispozițiilor specifice din propria legislație care împiedică divulgarea documentului, și decide, pe baza propriei sale aprecieri, dacă documentul~~ **în cauză se încadrează la excepții.** Instituția evaluează relevanța motivelor prezentate de statul membru în măsura în care acestea se bazează pe excepțiile prevăzute în prezentul regulament.

(3) În cazul în care un stat membru primește o cerere privind un document aflat în posesia sa, document care este emis de o instituție, **organ, oficiu sau agenție** cu excepția cazului în care există certitudinea că documentul trebuie sau nu trebuie divulgat, statul membru consultă instituția, organul, oficiul sau agenția în cauză cu scopul de a lua o decizie care să nu compromită obiectivele prezentului regulament. În loc de aceasta, statul membru poate prezenta cererea instituției, organului, oficiului sau agenției în cauză. [AM 43]

Articolul 5a

Actele legislative

(1) **În conformitate cu principiile democratice subliniate la articolele 9 - 12 din TUE și cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, instituțiile care acționează în calitate de legislator, inclusiv prin competențe delegate și competențe de executare, precum și statele membre atunci când acționează în calitatea lor de membre ale Consiliului acordă un acces cât mai larg posibil la documentele legate de activitățile lor.**

(2) **Documentele legate de programele legislative, consultările preliminare ale societății civile, evaluările de impact și orice alte documente pregătitoare, precum și documentele privind punerea în aplicare a legislației Uniunii și politicile legate de o procedură legislativă sunt accesibile pe o pagină de internet interinstituțională, coordonată și ușor de utilizat și sunt publicate într-o serie electronică specială a Jurnalului Oficial al Uniunii Europene.**

Joi, 15 decembrie 2011

(3) *În cursul procedurii legislative, fiecare instituție, organ, oficiu sau agenție asociat(ă) procesului decizional își publică documentele pregătitoare și toate informațiile aferente, inclusiv avizele juridice, într-o serie specială a Jurnalului Oficial al Uniunii Europene, precum și pe o pagină de internet comună unde este reprodus ciclul de viață al procedurii în cauză.*

(4) *Odată adoptate, actele legislative sunt publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, astfel cum se prevede la articolul 13. [AM 44]*

Articolul 6

Cereri de acces

(1) Cererile de acces la documente un document se formulează în scris, inclusiv în format electronic, într-una dintre limbile enumerate la ~~articolul 314 din Tratatul CE și într-un mod suficient de precis pentru a permite instituției să identifice documentul~~ **articolul 55 alineatul (1) din TUE**. Solicitantul nu este obligat să-și motiveze cererea. [AM 45]

(2) În cazul în care o cerere nu este suficient de precisă, sau în cazul în care documentele cerute nu pot fi identificate, instituția, **organul, oficiul sau agenția** în cauză invită, **în termen de 15 zile lucrătoare**, solicitantul să clarifice cererea și îl asistă în acest scop, de exemplu furnizându-i informațiile privind utilizarea registrelor publice de documente. Termenele prevăzute la articolele 7 și 8 încep din momentul în care instituția, organul, oficiul sau agenția în cauză a primit clarificările solicitate. [AM 46]

(3) În cazul unei cereri privind un document foarte lung sau un număr foarte mare de documente, instituția, organul, oficiul sau agenția în cauză poate discuta informal cu solicitantul în scopul ajungerii la o soluție echitabilă și practică.

(4) Instituțiile, organele, oficiile și agențiile oferă asistență și informează cetățenii cu privire la modalitățile de depunere a cererilor de acces la documente.

Articolul 7

Soluționarea cererilor inițiale

(1) Cererile de acces la documente se soluționează cu promptitudine. Solicitantului i se trimite o confirmare de primire. În termen de 15 zile lucrătoare de la înregistrarea cererii, instituția, organul, oficiul sau agenția în cauză fie acordă accesul la documentul solicitat și îl furnizează în același termen, în conformitate cu articolul 10, fie îi comunică solicitantului, în scris, motivele respingerii în tot sau în parte a cererii și îl informează cu privire la dreptul acestuia de a prezenta o cerere de confirmare, în conformitate cu alineatul (4).

(2) În mod excepțional, de exemplu în cazul în care cererea se referă la un document foarte lung sau la un număr foarte mare de documente, termenul prevăzut la alineatul (1) poate fi prelungit ~~cu~~ **doar o singură dată, pentru maximum** 15 zile lucrătoare, cu condiția informării prealabile a solicitantului și a motivării amănunțite. [AM 47]

(3) ~~În cazul respingerii totale sau parțiale a cererii,~~ **Instituția, organul, oficiul sau agenția în cauză notifică solicitantul dacă și când ar putea fi posibil accesul ulterior, parțial sau total, la documentul respectiv.**

Solicitantul poate adresa, în termen de 15 zile lucrătoare de la primirea răspunsului din partea instituției, organului, oficiului sau agenției în cauză o cerere de confirmare prin care solicită ca instituția, organul, oficiul sau agenția în cauză să-și revizuiască poziția. [AM 48]

(4) În lipsa unui răspuns din partea instituției, organului, oficiului sau agenției în termenul stabilit, solicitantul poate prezenta o cerere de confirmare.

(4a) Fiecare instituție, organ, oficiu sau agenție numește o persoană responsabilă care verifică că toate termenele stabilite în prezentul articol sunt respectate în mod corespunzător. [AM 49]

Joi, 15 decembrie 2011

Articolul 8

Soluționarea cererilor de confirmare

(1) Cererile de confirmare se soluționează cu promptitudine. În termen de ~~30 de zile~~ **cel mult 15 zile** lucrătoare de la înregistrarea cererii, instituția, **organul, oficiul sau agenția** fie permite accesul la documentul solicitat și îl furnizează în același termen, în conformitate cu articolul 10, fie comunică, în scris, motivele respingerii totale sau parțiale a cererii. În cazul unei respingeri în tot sau în parte a cererii, instituția, **organul, oficiul sau agenția respectivă** informează solicitantul cu privire la căile de atac de care dispune. [AM 50]

(2) În mod excepțional, de exemplu în cazul în care cererea se referă la un document foarte lung sau la un număr foarte mare de documente, termenul prevăzut la alineatul (1) poate fi prelungit ~~cu~~ **doar o singură dată, pentru maximum** 15 zile lucrătoare, cu condiția informării prealabile a solicitantului și a motivării amănunțite. [AM 51]

(3) În cazul unei respingeri totale sau parțiale a cererii, solicitantul poate introduce o acțiune împotriva instituției, organului, oficiului sau agenției în fața Tribunalului General și/sau poate adresa o plângere Ombudsman-ului European, în conformitate cu condițiile prevăzute la articolele 263 și 228 din TFUE.

(4) Lipsa unui răspuns din partea instituției, **a organului, a oficiului sau a agenției** în termenul stabilit se consideră răspuns negativ **definitiv** și dă dreptul solicitantului să introducă o acțiune în justiție împotriva instituției, organului, oficiului sau agenției și/sau să formuleze o plângere adresată Ombudsman-ului European, în conformitate cu dispozițiile aplicabile din ~~Tratatul CE~~ **tratate**. [AM 52]

Articolul 8a

Cereri noi

Dacă, după ce a primit documentele, solicitantul cere noi documente de la instituții, organe, oficii sau agenții, această solicitare se tratează ca o nouă cerere, în conformitate cu prevederile articolelor 7 și 8. [AM 53]

Articolul 9

Regimul aplicabil documentelor sensibile

(1) Documentele sensibile sunt documente emise de instituții sau agențiile create de către acestea, de statele membre, de țările terțe sau de organizațiile internaționale, clasificate „TRÈS SECRET/TOP SECRET” (Strict secret), „SECRET” (Secret) sau „CONFIDENTIEL” (Confidențial) în temeiul normelor în vigoare în cadrul instituției în cauză, care protejează interesele fundamentale ale Uniunii Europene sau ale unuia sau mai multor state membre în domeniile definite la articolul 4 alineatul (1) litera (a) și, în special, în domeniile siguranței publice, apărării și chestiunilor militare.

(2) În cadrul procedurilor prevăzute la articolele 7 și 8, cererile de acces la documente sensibile sunt soluționate exclusiv de persoanele autorizate să ia cunoștință de conținutul acestor documente. Fără a aduce atingere articolului 11 alineatul (2), aceste persoane trebuie să precizeze informațiile care pot apărea în registrul public privind aceste documente sensibile.

(3) Documentele sensibile se înscriu în registru și se furnizează numai cu acordul autorității de origine.

(4) Orice decizie a unei instituții de a refuza accesul la un document sensibil se întemeiază pe motive care nu aduc atingere intereselor protejate în conformitate cu articolul 4.

(5) Statele membre iau măsurile adecvate pentru a asigura, în cadrul soluționării cererilor privind documentele sensibile, respectarea principiilor enunțate de prezentul articol și la articolul 4.

(6) Normele instituțiilor cu privire la documentele sensibile sunt făcute publice.

Joi, 15 decembrie 2011

~~(7) Comisia și Consiliul informează Parlamentul European cu privire la documentele sensibile în conformitate cu dispozițiile convenite între instituții. [AM 54]~~

Articolul 10

Accesul pe baza unei cereri

(1) Accesul la documente se exercită fie prin consultare la fața locului, fie prin eliberarea unei copii, inclusiv, dacă este necesar, a unei copii electronice, în funcție de preferința solicitantului.

(2) În cazul în care conținutul unui document este disponibil public și este ușor accesibil pentru solicitant, instituția, organul, oficiul sau agenția în cauză își poate îndeplini obligația de a acorda accesul la documente explicând solicitantului în ce mod poate obține documentul solicitat.

(3) Documentele se furnizează într-o versiune și o formă care există deja (inclusiv varianta electronică sau sub altă formă: scriere Braille, caractere mărite sau înregistrare pe bandă magnetică), ținând seama pe deplin de preferința solicitantului.

(3a) Conținutul unui document este disponibil fără discriminare din motive ce țin de tulburările de vedere, limba de lucru sau platforma sistemului de operare. Instituțiile, organele, oficiile și agențiile oferă accesul efectiv al unui solicitant la conținutul documentelor, fără discriminare din punct de vedere tehnic. [AM 55]

(4) Solicitantului i se poate cere să achite o sumă de bani pentru producerea și trimiterea copiilor. Această sumă nu poate depăși costurile reale pentru producerea și trimiterea copiilor. Consultarea la fața locului sau în cazul în care numărul de copii nu depășește ~~20~~ **50** de pagini A4, precum și accesul direct sub formă electronică sau prin intermediul registrului beneficiază de gratuitate. [AM 56]

(5) Prezentul regulament nu derogă de la modalitățile specifice de acces prevăzute în legislația Uniunii sau națională, precum plata unei taxe.

Articolul 11

Registre

(1) Pentru a permite cetățenilor să își exercite efectiv drepturile care decurg din prezentul regulament, fiecare instituție, organ, oficiu și agenție permite accesul public la un registru de documente. Registrul ar trebui să fie accesibil în format electronic. Referințele documentelor se înscriu de îndată în registru.

(2) Pentru fiecare document, registrul conține un număr de referință (inclusiv, după caz, referința interinstituțională), subiectul abordat și/sau o scurtă descriere a conținutului documentului, precum și data la care acesta a fost primit sau elaborat și înscris în registru. Referințele sunt concepute astfel încât să nu aducă atingere protecției intereselor prevăzute la articolul 4.

(3) Instituțiile, organele, oficiile și agențiile iau imediat măsurile necesare pentru crearea ~~unui registru care să fie disponibil până la 3 iunie 2002~~ **unei interfețe comune pentru registrele instituționale, pentru a asigura coordonarea între registre. [AM 57]**

Articolul 12

Accesul direct la documente

(1) **Instituțiile, organele, oficiile și agențiile pun la dispoziția publicului în mod direct toate documentele în format electronic sau prin intermediul unor registre, în special pe cele** întocmite sau primite în cadrul procedurilor de adoptare a actelor ~~comunitare~~ **ale Uniunii** sau a actelor delegate sau de punere în aplicare cu domeniu general de aplicare. ~~cu caracter general devin direct accesibile publicului, sub rezerva articolelor 4 și 9~~ **[AM 58]**

(2) Celelalte documente, în special documentele privind evoluția politicilor publice sau a strategiilor, devin, în măsura posibilului, direct accesibile în formă electronică.

Joi, 15 decembrie 2011

(3) În cazul în care accesul direct nu este permis prin intermediul registrului, acesta trebuie să indice, pe cât posibil, unde se află documentul.

(4) Fiecare instituție, organ, oficiu și agenție definește în propriul regulament de procedură celelalte documente care sunt ~~direct accesibile~~ **puse la dispoziția publicului în mod proactiv.** [AM 59]

Articolul 13

Publicarea în Jurnalul Oficial

(1) Se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pe lângă actele prevăzute la articolul 297 alineatele (1) și (2) din TFUE, sub rezerva articolului 4 din prezentul regulament, următoarele documente se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*:

- (a) propunerile Comisiei și inițiativele uni grup de state membre întemeiate pe articolul 76 TFUE;
- (b) pozițiile ~~comune~~ adoptate de Consiliu în conformitate cu ~~procedurile prevăzute la articolele 251 și 252 din Tratatul CE, precum~~ **procedura prevăzută la articolul 294 din TFUE** și expunerea de motive **a respectivelor poziții, precum** și pozițiile ~~adoptate de Parlamentul~~ **Parlamentului** European în cadrul acestor proceduri; [AM 60]
- (c) actele adoptate în conformitate cu articolul 25 TUE;
- (f) acordurile internaționale încheiate de ~~Comunitate sau~~ **Uniunea Europeană** în conformitate cu ~~articolul 24 din Tratatul UE~~ **articolul 37 din TUE, precum și cu articolele 207 și 218 din TFUE.** [AM 61]

(2) Se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, în măsura posibilului, următoarele documente:

- (a) inițiativele prezentate de un stat membru sau de Înalțul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate în temeiul articolului 30 TUE;
- (c) actele, altele decât cele prevăzute la articolul 297 alineatele (1) și (2) din TFUE, recomandările și avizele.

(3) Fiecare instituție, organ, oficiu și agenție are libertatea de a-și defini în propriul regulament de procedură celelalte documente eventuale care trebuie publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 14

Informarea

(1) Fiecare instituție, organ, oficiu și agenție ia măsurile necesare pentru informarea publicului cu privire la drepturile de care beneficiază în conformitate cu prezentul regulament.

(2) Statele membre cooperează cu instituțiile, organele oficiile și agențiile pentru informarea cetățenilor.

Articolul 14a

Responsabilul cu informațiile

(1) **Fiecare unitate administrativă generală din cadrul fiecărei instituții, al fiecărui organ și oficiu și al fiecărei agenții numește un responsabil cu informațiile care răspunde de asigurarea respectării prezentului regulament și a bunelor practici administrative în cadrul unității administrative în cauză.**

Joi, 15 decembrie 2011

(2) *Responsabilul cu informațiile stabilește ce informații trebuie furnizate publicului în ceea ce privește:*

(a) *punerea în aplicare a prezentului regulament;*

(b) *bunele practici;*

și asigură diseminarea respectivelor informații într-o formă și de o manieră corespunzătoare.

(3) *Responsabilul cu informațiile analizează dacă serviciile din cadrul unității administrative generale de care este răspunzător (răspunzătoare) urmează bunele practici.*

(4) *Responsabilul cu informațiile poate redirecționa o persoană care solicită informații către o altă unitate administrativă generală în cazul în care informația solicitată nu intră în domeniul de competență al unității respective, ci în domeniul de competență al unei alte unități din cadrul aceleiași instituții, al aceleiași organ sau oficiu sau al aceleiași agenții, cu condiția ca cealaltă unitate în cauză să dispună de aceste informații. [AM 62]*

Articolul 14b

Principiul bunei administrări deschise

Pe parcursul perioadei tranzitorii anterioare adoptării normelor preconizate de articolul 298 din TFUE și pe baza cerințelor prevăzute la articolul 41 din Cartă, instituțiile, organele, oficiile și agențiile adoptă și publică, pe baza Codului de bună conduită administrativă, orientări generale cu privire la domeniul de aplicare a obligațiilor în materie de confidențialitate și secret profesional prevăzute la articolul 339 din TFUE, și a obligațiilor ce decurg din administrarea corespunzătoare și transparentă și din protecția datelor personale, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr.45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (1). Aceste orientări definesc, de asemenea, sancțiunile aplicabile în cazul nerespectării prezentului regulament, în conformitate cu Statutul funcționarilor Uniunii Europene, Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene și regulile interne ale instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor. [AM 63]

Articolul 15

Practica în materie de transparență administrativă în cadrul instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor
[AM 64]

(1) *Instituțiile, organele, oficiile și agențiile dezvoltă bune practici administrative cu scopul de a facilita exercitarea dreptului de acces garantat de prezentul regulament.*

(1a) *Instituțiile, organele, oficiile și agențiile informează cetățenii, într-o manieră corectă și transparentă, cu privire la organigramele lor, indicând competențele fiecărei unități interne, fluxul de muncă intern și termenele limită orientative pentru procedurile care intră în domeniul lor de competență, precum și serviciile cărora cetățenii li se pot adresa pentru a obține ajutor, informații sau căi de atac administrative. [AM 65]*

(2) *Instituțiile, organele, oficiile și agențiile creează o comisie interinstituțională însărcinată să studieze cele mai bune practici, să abordeze eventualele diferende și să țină seama de evoluțiile în domeniul accesului public la documente.*

(2a) *Documentele referitoare la bugetul Uniunii Europene, executarea acestuia și beneficiarii finanțărilor și subvențiilor acordate de Uniune sunt publice și accesibile cetățenilor.*

(1) JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

Joi, 15 decembrie 2011

Astfel de documente sunt, de asemenea, accesibile prin intermediul unui site și al unei baze de date specifice care abordează transparența financiară în Uniune. [AM 66]

Articolul 16

Reproducerea documentelor

Prezentul regulament nu aduce atingere reglementărilor în vigoare în domeniul dreptului de autor, care pot limita dreptul terților de a ~~obține copii ori de a~~ reproduce sau de a utiliza documentele divulgate. [AM 67]

Articolul 17

Rapoarte

Fiecare instituție, organ, oficiu și agenție publică un raport anual privind anul anterior, în care se menționează numărul de cazuri în care accesul la documente a fost refuzat, motivele refuzului, precum și numărul de documente sensibile neînscrise în registru.

(1a) Cel târziu până la ... (*), Comisia publică un raport privind punerea în aplicare a prezentului regulament și face recomandări, inclusiv, dacă este cazul, propuneri de revizuire a prezentului regulament, care sunt necesare în urma modificării situației curente, și un program de acțiune conținând măsuri pe care instituțiile, organele, oficiile și agențiile trebuie să le adopte. [AM 69]

Articolul 18

Abrogare

Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 se abrogă începând cu [...].

Trimiterile la regulamentul abrogat se înțeleg ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexă.

Articolul 19

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la ...,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

(*) Doi ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament.

Joi, 15 decembrie 2011

ANEXĂ

TABEL DE CORESPONDENȚĂ ⁽¹⁾

Regulamentul (CE) nr. 1049/2001	Prezentul regulament
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2 alineatul (1)	Articolul 2 alineatul (1)
Articolul 2 alineatul (2)	—
Articolul 2 alineatul (3)	Articolul 2 alineatul (2)
Articolul 2 alineatul (4)	Articolul 2 alineatul (3)
Articolul 2 alineatul (5)	Articolul 2 alineatul (4)
—	Articolul 2 alineatul (5)
—	Articolul 2 alineatul (6)
Articolul 2 alineatul (6)	Articolul 2 alineatul (7)
Articolul 3	Articolul 3
Articolul 4 alineatul (1) litera (a)	Articolul 4 alineatul (1)
Articolul 4 alineatul (1) litera (b)	Articolul 4 alineatul (5)
Articolul 4 alineatul (2)	Articolul 4 alineatul (2)
Articolul 4 alineatul (3)	Articolul 4 alineatul (3)
Articolul 4 alineatul (4)	Articolul 5 alineatul (1)
Articolul 4 alineatul (5)	Articolul 5 alineatul (2)
—	Articolul 4 alineatul (4)
Articolul 4 alineatul (6)	Articolul 4 alineatul (6)
Articolul 4 alineatul (7)	Articolul 4 alineatul (7)
Articolul 5	Articolul 5 alineatul (3)
Articolul 6	Articolul 6
Articolul 7	Articolul 7
Articolul 8	Articolul 8
Articolul 9	Articolul 9
Articolul 10	Articolul 10
Articolul 11	Articolul 11
Articolul 12	Articolul 12
Articolul 13	Articolul 13
Articolul 14	Articolul 14

Joi, 15 decembrie 2011

Regulamentul (CE) nr. 1049/2001	Prezentul regulament
Articolul 15	Articolul 15
Articolul 16	Articolul 16
Articolul 17 alineatul (1)	Articolul 17
Articolul 17 alineatul (2)	—
Articolul 18	—
—	Articolul 18
—	Articolul 19
—	Anexă

(¹) Tabelul de corespondență va fi actualizat în timpul reviziei juridico-lingvistice a actului final.

Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă ***I

P7_TA(2011)0581

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 15 decembrie 2011 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1406/2002 de instituire a unei Agenții Europene pentru Siguranță Maritimă (COM(2010)0611 – C7-0343/2010 – 2010/0303(COD))

(2013/C 168 E/46)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2010)0611),
- având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 100 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0343/2010),
- având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 16 februarie 2011 (¹),
- după consultarea Comitetului Regiunilor,
- având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru transport și turism și avizul Comisiei pentru bugete, precum și cel al Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară (A7-0372/2011),

1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;

(¹) JO C 107, 6.4.2011, p. 68.

Joi, 15 decembrie 2011

2. subliniază faptul că punctul 47 din Acordul Interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽¹⁾ ar trebui să se aplice în cazul extinderii atribuțiilor Agenției Europene pentru Siguranța Maritimă; subliniază că orice decizie a autorității legislative în favoarea unei astfel de extinderi a atribuțiilor nu aduce atingere deciziilor autorității bugetare în contextul procedurii bugetare anuale;
3. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

P7_TC1-COD(2010)0303

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 15 decembrie 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2012 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1406/2002 de instituire a unei Agenții Europene pentru Siguranța Maritimă

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 100 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Prin Regulamentul (CE) nr. 1406/2002 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾, **care a fost adoptat în urma accidentului petrolierului „Erika” și a poluării devastatoare cu petrol pe care acesta a cauzat-o**, s-a instituit o Agenție Europeană pentru Siguranță Maritimă (denumită în continuare „Agenția”) cu scopul asigurării unui nivel ridicat, unitar și eficient de siguranță maritimă și al prevenirii poluării cauzate de nave. [AM 1]

(1a) În urma accidentului petrolierului „Prestige” din 2002, Regulamentul (CE) nr. 1406/2002 a fost modificat, conferindu-se Agenției competențe sporite în materie de combatere a poluării. [AM 2]

⁽¹⁾ JO C 107, 6.4.2011, p. 68.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 15 decembrie 2011.

⁽³⁾ JO L 208, 5.8.2002, p. 1.

Joi, 15 decembrie 2011

- (2) În conformitate cu articolul 22 din Regulamentul (CE) nr. 1406/2002, Consiliul de administrație al Agenției (denumit în continuare „Consiliul de administrație”) a comandat, în 2007, o evaluare externă independentă cu privire la punerea în aplicare a respectivului regulament. Pe baza acestei evaluări, în iunie 2008, Consiliul de administrație a formulat recomandări privind unele modificări referitoare la Regulamentul (CE) nr. 1406/2002, la Agenție, **la domeniile sale de competență** și la practicile sale de lucru. [AM 3]
- (3) Pe baza constatărilor evaluării externe, a recomandărilor formulate de Consiliul de administrație și a strategiei multianuale **adoptate de acesta în martie 2010**, anumite dispoziții ale Regulamentului (CE) nr. 1406/2002 ar trebui clarificate și actualizate. ~~De asemenea,~~ **Dacă, pe de-o parte, ar trebui să se pună accentul pe sarcinile prioritare ale Agenției în domeniul siguranței maritime, pe de altă parte, acesteia** ar trebui să i se încredințeze Agenției un număr de sarcini suplimentare care să reflecte dezvoltarea politicii privind siguranța maritimă la nivelul Uniunii și la nivel internațional. **Având în vedere constrângerile bugetare cu care se confruntă Uniunea**, sunt necesare eforturi considerabile de analiză detaliată și redistribuire pentru a garanta eficiența costurilor și a bugetului și **pentru a evita suprapunerile**. ~~Prin aceste eforturi, o treime din personal suplimentar~~ **Personalul** necesar pentru îndeplinirea noilor sarcini ~~ar putea fi acoperit~~ **ar trebui să fie** asigurat de Agenție, **în măsura posibilului** prin redistribuire internă. [AM 4]
- (3a) **Redistribuirea trebuie să fie coordonată cu agențiile din statele membre.** [AM 5]
- (3b) **Agenția a demonstrat deja că anumite atribuții, precum sistemele de monitorizare prin satelit, pot fi îndeplinite în mod mai eficient la nivel european. În situația în care aceste sisteme pot fi utilizate pentru a susține alte obiective ce țin de politici, statele membre fac economii la bugetele lor naționale, ceea ce reprezintă o adevărată valoare adăugată europeană.** [AM 6]
- (3c) **Pentru ca Agenția să-și îndeplinească în mod adecvat noile atribuții încredințate în temeiul prezentului regulament, este necesară o creștere, fie ea și restrânsă, a resurselor sale. Acest aspect va necesita o atenție deosebită în cadrul procedurii bugetare.** [AM 7]
- (4) Trebuie clarificate anumite dispoziții privind guvernanta specifică a Agenției. Având în vedere responsabilitatea specială a Comisiei în aplicarea politicilor Uniunii, consacrată în Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene (denumit în continuare TFUE), Comisia trebuie să furnizeze Agenției orientări politice în vederea îndeplinirii sarcinilor acesteia din urmă, respectând totodată pe deplin statutul juridic al Agenției și independența directorului său executiv prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1406/2002.
- (4a) **Numirile în Consiliul de administrație ar trebui să țină pe deplin seama de faptul că este important să se asigure o reprezentare echilibrată a celor două genuri. Și alegerea președintelui și a vicepreședintelui, precum și alegerea reprezentanților din țările terțe ar trebui să aibă acest obiectiv.** [AM 8]
- (5) Agenția ar trebui să acționeze în interesul Uniunii și să respecte orientările elaborate de Comisie. Aceasta ar trebui să includă și posibilitatea ca Agenția să acționeze în afara teritoriului Uniunii în domeniile sale de competență, **promovând politica Uniunii în domeniul siguranței maritime prin intermediul cooperării științifice și tehnice cu țările terțe.** [AM 9]
- (5a) **În urma solicitării unui stat membru, Agenția ar trebui să ia măsuri suplimentare și rentabile pentru a susține intervențiile în situații de poluare marină, inclusiv în orice caz de poluare provocată de instalațiile offshore de petrol și gaze. În cazul poluării marine dintr-un stat care nu este membru, solicitarea ar trebui făcută de Comisie.** [AM 10]

Joi, 15 decembrie 2011

- (6) Agenția ar trebui să intensifice asistența pe care o acordă Comisiei **și statelor membre** în ceea ce privește activitățile de cercetare legate de domeniile sale de competență. Cu toate acestea, ar trebui evitată dublarea activităților cu cadrul actual de cercetare al Uniunii. În special, Agenția nu ar trebui să se ocupe de gestionarea proiectelor de cercetare. **În ceea ce privește extinderea atribuțiilor Agenției, ar trebui să se acorde atenție asigurării faptului că atribuțiile sunt descrise în mod clar și exact, că nu există nicio dublare a acestora și că se evită confuziile.** [AM 11]
- (6a) **În lumina dezvoltării unor aplicații și a unor servicii inovatoare noi și a îmbunătățirii aplicațiilor și serviciilor existente, precum și în vederea creării unui spațiu maritim european fără frontiere, Agenția ar trebui să exploateze pe deplin potențialul pe care îl au programele EGNOS, Galileo și GMES.** [AM 12]
- (7) După expirarea cadrului Uniunii pentru cooperare în domeniul poluării marine accidentale sau deliberate stabilit prin Decizia nr. 2850/2000/CE a Parlamentului European și a Consiliului (¹), Agenția trebuie să continue unele dintre activitățile desfășurate anterior în respectivul cadru expirat, axându-se în special pe expertiza din cadrul grupului tehnic consultativ privind pregătirea și capacitatea de intervenție în situații de poluare.
- (7a) **Agenția pune la dispoziția statelor membre informații detaliate cu privire la situațiile în care navele poluează, pentru a le permite acestora să își îndeplinească obligațiile în conformitate cu Directiva 2005/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind poluarea cauzată de nave și introducerea unor sancțiuni, inclusiv sancțiuni penale, în caz de încălcare (²). Eficiența aplicării și sancțiunile variază însă mult, cu toate că acest tip de poluare poate să afecteze în cele din urmă și alte ape naționale.** [AM 13]
- (8) Unele evenimente recente au scos în evidență riscurile pe care activitățile offshore de explorare și producție a petrolului și gazelor le reprezintă pentru transportul maritim și mediul marin. Utilizarea capacității de intervenție a Agenției ar trebui extinsă în mod explicit pentru a include intervenția în situații **și situațiile** de poluare cauzată de astfel activități. În plus, Agenția ar trebui să acorde Comisiei asistență în evaluarea gradului de siguranță al instalațiilor offshore **mobile** de petrol și gaze pentru a identifica eventualele puncte slabe, contribuția Agenției în acest sens bazându-se pe cunoștințele de specialitate pe care aceasta le-a dobândit cu privire la siguranța și securitatea maritimă, la prevenirea poluării cauzate de nave și la intervenția în caz de poluare marină. **Acest rol suplimentar, care oferă valoare adăugată europeană prin utilizarea cunoștințelor și a experienței în domeniu ale Agenției, ar trebui să fie însoțit de resurse financiare și umane adecvate.** [AM 14]
- (8a) **Ar trebui menționat în special faptul că sistemul CleanSeaNet al Agenției, folosit în prezent pentru a furniza probe fotografice privind deversările de petrol provenite de la nave, ar trebui utilizat și pentru identificarea și semnalarea deversărilor de petrol provenite de la instalațiile din regiunile de coastă și offshore.** [AM 15]
- (8b) **În vederea realizării pieței interne a Uniunii, ar trebui utilizat cât mai mult transportul maritim pe distanțe scurte și ar trebui să se reducă sarcina administrativă în cazul transportului maritim. Proiectul „Centura albastră” („Blue Belt”) va contribui la reducerea formalităților de raportare pe care navele maritime comerciale trebuie să le respecte la sosirea în sau la plecarea din porturile statelor membre.** [AM 16]
- (9) Uniunea a stabilit o strategie cuprinzătoare privind transportul maritim pentru perioada până în 2018, care cuprinde conceptul „e-maritim”. De asemenea, Uniunea dezvoltă și o rețea de supraveghere maritimă a Uniunii. Agenția dispune de sisteme și aplicații maritime de interes pentru realizarea acestor politici **și, în special, pentru proiectul „Centura albastră” („Blue Belt”)**. Prin urmare, Agenția ar trebui să pună aceste sisteme și date la dispoziția partenerilor interesați. [AM 17]

(¹) JO L 332, 28.12.2000, p. 1.

(²) JO L 255, 30.9.2005, p. 11.

Joi, 15 decembrie 2011

- (9a) *Pentru a contribui la crearea unei „mări europene unice” și la prevenirea și combaterea poluării marine, ar trebui să se creeze sinergii între autorități, inclusiv între serviciile de pază de coastă. [AM 18]*
- (9b) *Agenția ar trebui să asiste Comisia și statele membre în legătură cu dezvoltarea și punerea în aplicare a inițiativei „e-maritime” a Uniunii, destinată creșterii eficienței în sectorul maritim printr-o mai bună întrebuițare a tehnologiilor informatice, fără a aduce atingere domeniilor de responsabilitate ale autorităților competente. [AM 19]*
- (9c) *Având în vedere că este important ca Europa să atragă în continuare alți navigatori de calitate care să înlocuiască generația care iese la pensie, Agenția ar trebui să sprijine statele membre și Comisia în legătură cu promovarea formării în domeniul maritim. Aceasta ar trebui să depună eforturi mai ales pentru a face schimb de bune practici și a facilita schimburile între instituțiile de formare în domeniul maritim pe baza modelului Erasmus. [AM 20]*
- (10) *Agenția s-a impus, la nivelul Uniunii, ca furnizor recunoscut de date de trafic maritim, aceste date fiind utile și relevante pentru celelalte activități ale Uniunii. Prin activitățile desfășurate, în special în ceea ce privește controlul efectuat de statul portului, monitorizarea traficului și a rutelor maritime, precum și asistența în urmărirea potențialilor poluatori, Agenția ar trebui să contribuie la consolidarea sinergiilor la nivelul Uniunii cu privire la anumite operațiuni ale pazei ~~operațiunile~~ **operațiunile destinate prevenirii și combaterii poluării marine, încurajând schimbul de informații și de bune practici între diferitele servicii de pază** de coastă. În plus, prin activitățile de monitorizare și de colectare a datelor, Agenția ar trebui să adune, de asemenea, informații de bază privind, **de exemplu, pirateria și** posibilele riscuri pe care explorarea și, producția și **transportul** de petrol și gaze în zonele offshore le prezintă pentru transportul maritim și pentru mediul marin. [AM 21]*
- (10a) *În vederea combaterii riscului din ce în ce mai crescut de piraterie din Golful Aden și din partea de vest a Oceanului Indian, Agenția trebuie să transmită operațiunii Atalanta a forței navale a Uniunii informații detaliate cu privire la poziția navelor aflate sub pavilionul Uniunii care trec prin zonele respective, incluse în categoria zonelor foarte periculoase. Până în prezent, nu toate statele membre și-au dat acordul pentru acest tip de activitate. Prezentul regulament ar trebui să le oblige să-și dea acordul, în vederea consolidării rolului Agenției în ceea ce privește combaterea pirateriei. [AM 22]*
- (11) *Sistemele, aplicațiile, expertiza și datele deținute de Agenție sunt de asemenea importante din punct de vedere al contribuției la atingerea obiectivului privind starea ecologică bună a apelor marine în conformitate cu Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva-cadru Strategia pentru mediul marin) ⁽¹⁾, în special în ceea ce privește părțile referitoare la transportul maritim, precum apa de balast, deșeurile marine și zgomotul subacvatic.*
- (11a) *În domeniul controlului efectuat de statul portului, Uniunea colaborează îndeaproape cu Memorandumul de înțelegere de la Paris privind controlul efectuat de statul portului. În vederea maximizării eficienței, Agenția și secretariatul Memorandumului de înțelegere de la Paris ar trebui să colaboreze cât se poate de strâns, iar Comisia și statele membre ar trebui să analizeze toate posibilitățile de continuare a creșterii eficienței. [AM 23]*

⁽¹⁾ Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin”), JO L 164, 25.6.2008, p. 19.

Joi, 15 decembrie 2011

- (11b) **Cunoștințele de specialitate ale Agenției în domeniile poluării și al intervenției în caz de accidente în mediul marin ar fi utile și în ceea ce privește elaborarea unor orientări privind autorizarea explorării și a producției de petrol și gaze. Agenția ar trebui, prin urmare, să acorde Comisiei și statelor membre asistență în ceea ce privește îndeplinirea acestei sarcini.** [AM 24]
- (12) Agenția efectuează inspecții pentru a asista Comisia în evaluarea aplicării legislației Uniunii în mod eficace. Trebuie definit în mod clar rolul individual al Agenției, al Comisiei, al statelor membre și al Consiliului de administrație.
- (13) Comisia și Agenția ar trebui să coopereze strâns în ~~elaborarea~~ **vederea elaborării cât mai rapide a** metodelor operaționale de lucru ale Agenției în domeniul inspecțiilor. Până la intrarea în vigoare a măsurilor privind respectivele metode de lucru, Agenția ar trebui să aplice practicile existente pentru desfășurarea inspecțiilor. [AM 25]
- (14) **Pentru a adopta** cerințele referitoare la metodele operaționale de lucru ale Agenției pentru desfășurarea inspecțiilor ~~trebuie adoptate~~, **competența de a adopta acte** în conformitate cu ~~Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite~~ **articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată** Comisiei^(*). [AM 26]
- (14a) **Toate aceste măsuri, precum și contribuția Agenției la coordonarea dintre statele membre și Comisie ar trebui să vizeze dezvoltarea unui adevărat spațiu maritim european.** [AM 27]
- (14b) **Ar trebui luate în considerare Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene⁽²⁾ (Regulamentul financiar), în special articolul 185, precum și Acordul Interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară⁽³⁾, în special punctul 47.** [AM 28]
- (15) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 1406/2002 trebuie modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Modificări la Regulamentul (CE) nr. 1406/2002

Regulamentul (CE) nr. 1406/2002 se modifică după cum urmează:

1. Articolele 1-3 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 1

Obiective

- (1) Prin prezentul regulament se instituie o Agenție Europeană pentru Siguranță Maritimă („Agenția”). Agenția acționează în interesul Uniunii.

(*) JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

(2) JO L 248, 16.9.2002, p. 1.

(3) JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

Joi, 15 decembrie 2011

(2) Agenția furnizează statelor membre și Comisiei asistență tehnică și științifică necesară, precum și cunoștințe de specialitate de înalt nivel pentru a le ajuta să aplice corect legislația Uniunii în ~~domeniul siguranței maritime, al securității maritime și al prevenirii poluării cauzate de navele maritime, în vederea asigurării unui nivel înalt, uniform și eficient de siguranță și securitate maritimă, folosind capacitatea actuală a acestora de a sprijini, a preveni și a elimina poluarea marină, inclusiv pe cea cauzată de instalațiile offshore de petrol și gaze, precum și în vederea dezvoltării unui spațiu maritim european fără frontiere, să monitorizeze aplicarea acestora și să evalueze eficacitatea măsurilor adoptate. [AM 29]~~

(3) Agenția furnizează statelor membre și Comisiei asistență tehnică și științifică în domeniul poluării marine accidentale sau deliberate și sprijină, la cerere, cu mijloace suplimentare și în mod rentabil din punct de vedere al costurilor, mecanismele de intervenție în caz de poluare ale statelor membre, fără a aduce atingere responsabilității statelor de coastă de a institui mecanisme corespunzătoare de intervenție în situații de poluare și respectând cooperarea existentă între statele membre în acest domeniu. Agenția acționează în sprijinul mecanismului de protecție civilă al Uniunii instituit prin Decizia 2007/779/CE, Euratom a Consiliului din 8 noiembrie 2007 de instituire a unui mecanism comunitar de protecție civilă^(*).

Articolul 2

Atribuțiile agenției

(1) ~~Pentru a asigura realizarea în mod corespunzător a obiectivelor~~ **Obiectivele** stabilite la articolul 1, ~~Agenția îndeplinește atribuțiile~~ **constituie responsabilitățile principale ale Agenției și trebuie să fie realizate în mod prioritar. Alocarea noilor atribuții ale Agenției** enumerate la alineatul (2) al prezentului articol ~~în domeniul siguranței maritime, al securității maritime, al prevenirii, asigură că nu există o dublare a eforturilor și fac obiectul îndeplinirii în mod adecvat a atribuțiilor legate de siguranța și de securitatea maritimă, de prevenirea poluării cauzate de nave maritime și al intervenției marine și de intervenția~~ în situații de poluare marină, **la cererea statelor membre și a Comisiei. [AM 30]**

(2) Agenția acordă Comisiei asistență:

(a) în desfășurarea lucrărilor pregătitoare pentru actualizarea și elaborarea legislației pertinente a Uniunii, în special ținând cont de evoluția legislației internaționale în domeniul siguranței maritime, al securității maritime;

(b) în punerea în aplicare a legislației Uniunii în domeniu în mod eficace, în special prin efectuarea de inspecții astfel cum este prevăzut la articolul 3 din prezentul regulament și prin acordarea de asistență tehnică Comisiei în îndeplinirea sarcinilor de inspecție care îi sunt atribuite în conformitate cu articolul 9 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 725/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 martie 2004 privind consolidarea securității navelor și a instalațiilor portuare^(**) ^(?); Agenția poate propune Comisiei eventuale îmbunătățiri ale legislației Uniunii în domeniu;

(ba) în acordarea de asistență tehnică pentru Comisie în ceea ce privește îndeplinirea atribuțiilor de monitorizare primite în conformitate cu articolul 13 alineatul (2) din Directiva 2005/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului de la 26 octombrie 2005 privind consolidarea securității portuare^(*); [AM 31]**

Joi, 15 decembrie 2011

- (c) în acordarea de asistență tehnică necesară **actualizarea și elaborarea dispozițiilor necesare** pentru a participa la activitățile organismelor tehnice, precum OMI, ILO, Memorandumul de înțelegere de la Paris privind controlul efectuat de statul portului și alte organizații internaționale sau regionale în domeniu; [AM 32]
- (d) în elaborarea și implementarea politicilor Uniunii în domenii care au legătură cu atribuțiile Agenției, ~~precum~~ **în special cu cele din domeniul siguranței maritime și cu** „autostrăzile mării”, „spațiul maritim european fără frontiere”, **proiectul „Centura albastră” („Blue Belt”)**, „e-maritime”, ~~căile navigabile interioare~~, directiva-cadru privind strategia pentru mediul marin și schimbările climatice, precum și în evaluarea gradului de siguranță al instalațiilor offshore ~~mobile~~ de petrol și gaze **și în combaterea poluării**; [AM 33]
- (da) în schimbul de informații cu privire la orice altă politică ce poate fi adecvată, având în vedere domeniile sale de competență și cunoștințele sale de specialitate**; [AM 34]
- (e) în implementarea programelor Uniunii în domenii care au legătură cu atribuțiile Agenției, precum „Monitorizarea globală pentru mediu și securitate” (Global Monitoring for Environment and Security – GMES) și a programelor de cooperare cu țările vecine ale Uniunii;
- (ea) în elaborarea și implementarea unei politici de creștere a calității formării navigatorilor europeni și în promovarea carierelor în domeniul maritim, ținând seama de cererea de forță de muncă foarte calificată din sectorul maritim din UE**; [AM 35]
- (f) în analiza proiectelor de cercetare, în curs de derulare sau finalizate, relevante pentru domeniile de activitate ale Agenției; această atribuție include identificarea măsurilor de reglementare posibile care rezultă din proiectele de cercetare specifice ~~și identificarea temelor centrale și a priorităților pentru cercetare ulterioară la nivelul UE~~; [AM 36]
- (fa) în elaborarea cerințelor sau a orientărilor privind autorizarea explorării și a producției de petrol și gaze în mediul marin și, în special, aspectele legate de mediu și de protecția civilă ale acestora**; [AM 37]
- (g) în îndeplinirea oricărei sarcini care îi este atribuită prin legislația existentă sau viitoare a Uniunii în domeniile respective.
- (3) Agenția colaborează cu statele membre pentru:
- (a) organizarea, dacă este cazul, a unor activități de formare în domeniile care intră în sfera de responsabilitate a statului de port, a statului de pavilion și a statului de coastă;
- (b) elaborarea de soluții tehnice, inclusiv furnizarea de servicii conexe, și acordarea de asistență tehnică pentru punerea în aplicare a legislației Uniunii;
- (ba) susținerea monitorizării organizațiilor recunoscute care îndeplinesc atribuții de certificare în numele statelor membre în conformitate cu articolul 9 din Directiva 2009/15/CE a Parlamentului European și a consiliului din 23 aprilie 2009 privind normele și standardele comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor, precum și pentru activitățile în domeniu ale administrațiilor maritime (****), fără a aduce atingere drepturilor și obligațiilor statului de pavilion**; [AM 38]

Joi, 15 decembrie 2011

- (bb) *asistarea Comisiei în ceea ce privește îndeplinirea atribuțiilor descrise la articolele 3, 5, 6, 7 și 8 din Regulamentul (CE) nr. 391/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2009 privind normele și standardele comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor (****), precum și consilierea cu privire la punerea în aplicare și implementarea articolului 10 din regulamentul respectiv; [AM 39]*
- (c) sprijinirea, cu mijloace suplimentare și în mod rentabil din punct de vedere al costurilor, prin mecanismul de protecție civilă al Uniunii instituit prin Decizia 2007/779/CE, Euratom, a acțiunilor de intervenție în situații de poluare ale statelor membre în cazul poluării marine accidentale sau deliberate, atunci când a fost înaintată o solicitare în acest sens; în această privință, Agenția asistă statul membru afectat, sub autoritatea căruia se desfășoară operațiunile de curățire; *punându-i la dispoziție resursele tehnice adecvate; [AM 40]*
- (ca) *colectarea și analizarea datelor cu privire la calificările și la încadrarea în muncă a navigatorilor, cu scopul de a împărtăși cele mai bune practici în materie de formare a navigatorilor la nivel european; [AM 41]*
- (cb) *coordonarea programelor instituțiilor de formare pentru a asigura coerența acestora; [AM 42]*
- (cc) *facilitarea dezvoltării unor schimburi de tip Erasmus între instituțiile de formare în domeniul maritim; [AM 43]*
- (cd) *punerea la dispoziție a cunoștințelor tehnice de specialitate în domeniul construcțiilor navale sau orice altă activitate relevantă legată de traficul maritim, pentru a extinde gradul de utilizare a unor tehnologii nepoluante și pentru a asigura un nivel ridicat de siguranță; [AM 44]*
- (4) Agenția acordă statelor membre și Comisiei asistență în următoarele domenii:
- (a) în domeniul monitorizării traficului, Agenția promovează în special cooperarea între statele riverane în zonele de transport maritim vizate, în domeniile care intră sub incidența Directivei 2002/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2002 de instituire a unui sistem comunitar de monitorizare și informare privind traficul navelor maritime⁽²⁾ (****), dezvoltă și operează orice sistem de informații necesar pentru atingerea obiectivelor directivei menționate. De asemenea, Agenția contribuie la dezvoltarea Mediului comun în vederea schimbului de informații pentru domeniul maritim al UE;
- (aa) *în susținerea acțiunilor pe care acestea le desfășoară pentru a combate traficul ilegal și actele de piraterie, furnizând date și informații care ar putea să faciliteze operațiunile respective și, mai ales, utilizând sistemele sale de identificare automată și imaginile obținute prin satelit; [AM 45]*
- (ab) *în elaborarea și implementarea unei politici macroregionale a Uniunii cu privire la domeniile de activitate ale Agenției; [AM 46]*

Joi, 15 decembrie 2011

- (b) cu privire la investigarea accidentelor maritime în conformitate cu Directiva 2009/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 de instituire a principiilor fundamentale care reglementează investigarea accidentelor din sectorul de transport maritim⁽⁴⁾ (*****); Agenția, **la solicitarea statelor membre competente**, acordă sprijin statelor membre în derularea investigațiilor privind accidentele maritime grave și efectuează analiza rapoartelor de investigație a accidentelor în vederea identificării valorii adăugate la nivelul Uniunii din punctul de vedere al învățămintelor care pot fi desprinse. **În acest sens, Agenția este invitată să sprijine statele membre în timpul investigațiilor privind accidentele în care sunt implicate instalații maritime (din regiunile de coastă și offshore), inclusiv accidentele care afectează instalațiile de petrol și gaze, iar statele membre sunt invitate să colaboreze pe deplin și în timp util cu Agenția;** [AM 47]
- (ba) **cu privire la deversările de petrol provenite de la instalațiile offshore, Agenția sprijină statele membre și Comisia, utilizând serviciul său CleanSeaNet pentru a monitoriza amplitudinea și impactul asupra mediului ale deversărilor respective;** [AM 48]
- (bb) **în ceea ce privește instalațiile offshore de petrol și gaze, în legătură cu evaluarea măsurilor puse în aplicare de statele membre cu privire la planurile de intervenție în caz de urgență și la capacitatea de a reacționa în caz de urgență și cu coordonarea intervențiilor în situații de poluare în cazul unui accident;** [AM 49]
- (bc) **în ceea ce privește instalațiile offshore, asigurând o supraveghere independentă efectuată de o autoritate terță cu privire la aspectele maritime legate de siguranță, prevenire, protecția mediului și planurile pentru situații de urgență;** [AM 50]
- (c) prin furnizarea de statistici, informații și date obiective, fiabile și comparabile, Agenția dă Comisiei și statelor membre posibilitatea de a întreprinde cele necesare pentru îmbunătățirea măsurilor pe care le iau și de a evalua eficacitatea și **rentabilitatea** măsurilor existente. Aceste atribuții includ colectarea, înregistrarea și evaluarea datelor tehnice, exploatarea sistematică a bazelor de date existente, inclusiv îmbogățirea lor reciprocă, și, dacă este cazul, dezvoltarea unor baze de date suplimentare. Pe baza datelor colectate, Agenția acordă Comisiei asistență în publicarea de informații referitoare la nave în conformitate cu Directiva 2009/16/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind controlul statului portului⁽⁵⁾ (*****). De asemenea, Agenția acordă Comisiei și statelor membre asistență în activitățile acestora de îmbunătățire a identificării și urmării navelor care fac deversări ilegale în contextul Directivei 2005/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind poluarea cauzată de nave și introducerea unor sancțiuni, inclusiv sancțiuni penale, în caz de încălcare⁽⁶⁾ (*****). [AM 51]
- (4a) **Agenția elaborează o sinteză anuală a „incidentelor maritime”, care include „incidente periculoase” și „accidente la limită”, pe baza informațiilor colectate de la organismele competente din statele membre. Această sinteză este prezentată anual Parlamentului European și Consiliului.** [AM 91]
- (5) La solicitarea Comisiei, Agenția acordă asistență tehnică cu privire la implementarea legislației în domeniul Uniunii Europene în statele candidate la aderare, în toate statele partenere vecine cu Uniunea, **precum și, atunci când este cazul**, în statele care sunt parte la Memorandumul de înțelegere de la Paris privind controlul efectuat de statul portului. [AM 53]

Joi, 15 decembrie 2011

La solicitarea Comisiei, Agenția acordă, de asemenea, asistență în situații de poluare marină accidentală sau deliberată care afectează statele respective, prin intermediul mecanismului de protecție civilă al Uniunii instituit prin Decizia 2007/779/CE, Euratom, prin analogie cu condițiile aplicabile statelor membre, prevăzute la alineatul (3) litera (c) de la prezentul articol.

Aceste atribuții sunt coordonate cu programele regionale de cooperare existente și includ, după caz, organizarea unor activități de formare corespunzătoare.

Articolul 3

Inspecții

(1) În vederea îndeplinirii atribuțiilor care îi sunt încredințate și pentru a acorda Comisiei asistență în îndeplinirea sarcinilor ce îi revin în temeiul tratatelor și în special evaluarea punerii în aplicare a legislației Uniunii în mod eficace, Agenția **asistă Comisia la revizuirea evaluărilor de impact asupra mediului și** efectuează inspecții în statele membre, **la cererea Comisiei.** [AM 54]

Autoritățile naționale ale statelor membre facilitează activitatea personalului agenției.

De asemenea, Agenția efectuează inspecții în numele Comisiei în țări terțe conform legislației UE, în special cu privire la organizațiile recunoscute de Uniune în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 391/2009 și la formarea și atestarea navigatorilor în conformitate cu Directiva 2008/106/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind nivelul minim de formare a navigatorilor⁽⁷⁾ (*****).

(2) Metodele operaționale de lucru ale Agenției pentru derularea inspecțiilor specificate la alineatul (1) se supun cerințelor care se adoptă în conformitate cu procedura specificată la ~~articolul 23~~ ~~alineatul (2)~~ **articolul 23.** [AM 55]

(3) Atunci când este oportun și întotdeauna când se încheie un ciclu de inspecții, Agenția analizează rapoartele de inspecție ale ciclului respectiv în vederea identificării constatărilor orizontale și a concluziilor generale privind eficacitatea și **rentabilitatea** măsurilor adoptate. Agenția prezintă Comisiei analiza respectivă pentru a fi discutată ulterior cu statele membre și **o pune la dispoziția publicului într-un format ușor accesibil, inclusiv în format electronic.** [AM 56]

⁽⁴⁾ JO L 314, 1.12.2007, p. 9.

^(*) JO L 314, 1.12.2007, p. 9.

^(**) JO L 129, 29.4.2004, p. 6.

⁽²⁾ JO L 129, 29.4.2004, p. 6.

^(***) JO L 310, 25.11.2005, p. 28.

^(****) JO L 131, 28.5.2009, p. 47.

^(*****) JO L 131, 28.5.2009, p. 11.

⁽²⁾ JO L 208, 5.8.2002, p. 10.

^(*****) JO L 208, 5.8.2002, p. 10.

⁽⁴⁾ JO L 131, 28.5.2009, p. 114.

^(*****) JO L 131, 28.5.2009, p. 114.

⁽⁵⁾ JO L 131 of 28.5.2009, p. 57.

^(*****) JO L 131, 28.5.2009, p. 57.

⁽⁶⁾ J-L 255 of 30.9.2005, p. 11.

^(*****) JO L 255, 30.9.2005, p. 11.

⁽⁷⁾ JO L 323, 3.12.2008, p. 33.

^(*****) JO L 323, 3.12.2008, p. 33.”

Joi, 15 decembrie 2011

2. La articolul 5, alineatele (3) și (4) se înlocuiesc cu următorul text:

„(3) La cererea Comisiei, Consiliul de administrație poate decide, cu acordul **și cooperarea** statelor membre interesate, înființarea de centre regionale necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor Agenției în modul cel mai eficient și eficace, **sporind cooperarea cu rețelele regionale și naționale existente care pun deja în practică măsuri de prevenire și prin definierea domeniului exact de activitate al centrului regional, evitând, în același timp, costurile financiare inutile.** [AM 57]

(4) Agenția este reprezentată de directorul executiv. În numele Agenției, directorul executiv poate încheia acorduri administrative cu alte organisme care activează în domeniile de activitate ale Agenției, după informarea prealabilă a consiliului de administrație.”.

3. La articolul 10, alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(-a) litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) adoptă raportul anual privind activitățile Agenției și îl înaintează până la 15 iunie Parlamentului European, Consiliului, Comisiei, Curții de Conturi și statelor membre.

Agenția înaintează anual autorității bugetare toate informațiile privind rezultatul procedurilor de evaluare;”;

[AM 58]

- (a) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) examinează, în cadrul întocmirii programului de lucru, cererile de asistență tehnică din partea statelor membre, menționate la articolul 2 alineatul (3);

(ca) adoptă o strategie multianuală a Agenției, pe o perioadă de cinci ani, luând în considerare ~~avizul~~ avizele **Parlamentului European și** Comisiei; [AM 59]

(cb) adoptă planul multianual al Agenției privind politica de personal;”;

- (b) litera (g) se elimină;

(ba) litera (h) se înlocuiește cu următorul text:

„(h) își îndeplinește atribuțiile legate de bugetul Agenției, în conformitate cu articolele 18, 19 și 21 și monitorizează și dă curs în mod corespunzător concluziilor și recomandărilor provenite din diferite rapoarte de audit și evaluări interne sau externe;”;

[AM 60]

Joi, 15 decembrie 2011

(c) litera (i) se înlocuiește cu următorul text:

„(i) exercită autoritate disciplinară asupra directorului executiv și asupra șefilor de departament menționați la articolul 16;”;

(d) litera (l) se înlocuiește cu următorul text:

„(l) analizează execuția financiară a planului detaliat menționat la litera (k) și angajamentele bugetare prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 2038/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind finanțarea multianuală a activităților Agenției Europene pentru Siguranță Maritimă în domeniul combaterii poluării provocate de nave^(*) (*).

^(*) ~~JO L 394, 30.12.2006, p. 1.~~

(*) JO L 394, 30.12.2006, p. 1.”.

3a. *Articolul 11 se modifică după cum urmează:*

(a) *la alineatul (1) al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:*

„Membrii Consiliului sunt numiți pe baza experienței și cunoștințelor în domeniul siguranței maritime, al securității și al intervenției în situații de poluare marină. Aceștia au, de asemenea, experiență și cunoștințe de specialitate de management financiar general, administrație și gestionare a personalului. [AM 61]

Membrii Consiliului de administrație fac o declarație scrisă de angajament și o declarație scrisă care să precizeze orice interes direct sau indirect susceptibil de a le afecta independența. Aceștia declară, cu ocazia fiecărei reuniuni, toate interesele care le-ar putea afecta independența în ceea ce privește punctele înscrise pe ordinea de zi și se abțin de la participarea la dezbaterile și de la votarea privind punctele respective.”;

[AM 62]

(b) *alineatele (3) și (4) se înlocuiesc cu următorul text:*

„(3) Durata mandatului este de patru ani. Mandatul se poate reînnoi o singură dată. [AM 63]

(4) Dacă este cazul, participarea reprezentanților din țări terțe și condițiile acestei participări se stabilesc prin procedurile menționate la articolul 17 alineatul (2). Această participare nu influențează numărul de voturi ce revine reprezentanților Comisiei în cadrul Consiliului de administrație.”.

[AM 64]

3b. *La articolul 12 se adaugă următorul alineat:*

„(1a) În alegerea președintelui și a vicepreședintelui se respectă, de asemenea, egalitatea de gen.”.

[AM 88]

Joi, 15 decembrie 2011

3c. *La articolul 14 alineatul (2), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:*

„(2) 75 % din totalul voturilor se împarte egal între reprezentanții statelor membre. Cele 25 % care rămân din totalul voturilor se împart egal între reprezentanții Comisiei. Directorul executiv al Agenției nu participă la vot.”.

[AM 65]

4. Articolul 15 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2), literele (a) și (b) se înlocuiesc cu următorul text:

„(a) întocmește strategia multianuală a Agenției și, după consultarea Comisiei **și a comisiei competente din cadrul Parlamentului European**, o înaintează Consiliului de administrație cu cel puțin 8 săptămâni înainte de întrunirea acestuia; [AM 66]

(aa) întocmește planul multianual al Agenției privind politica de personal și, după consultarea Comisiei **și a comisiei competente din cadrul Parlamentului European**, îl înaintează Consiliului de administrație; [AM 67]

(ab) întocmește programul de lucru anual, **indicând resursele umane și financiare preconizate pentru fiecare activitate**, și planul de acțiune detaliat al Agenției privind activitățile de pregătire și intervenție în situații de poluare și, după consultarea Comisiei, le înaintează Consiliului de administrație cu cel puțin 8 săptămâni înainte de întrunirea acestuia. **Răspunde afirmativ la toate invitațiile adresate de comisia competentă din cadrul Parlamentului European de a prezenta și a susține un schimb de opinii privind programul de lucru anual. Directorul executiv** întreprinde măsurile necesare pentru aplicarea ~~lor~~ **Directorul executiv acestora și** răspunde tuturor cererilor de asistență din partea statelor membre în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) litera (c); [AM 68]

(b) decide efectuarea inspecțiilor prevăzute la articolul 3, după consultarea Comisiei și în conformitate cu cerințele prevăzute la același articol 3. Cooperează strâns cu Comisia în elaborarea măsurilor prevăzute la articolul 3 alineatul (2).”; [AM 69]

(b) la alineatul (2), litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) organizează un sistem eficace de monitorizare pentru a putea compara rezultatele obținute de Agenție cu obiectivele și atribuțiile sale prevăzute în prezentul regulament. **În acest scop, stabilește, de comun acord cu Comisia, indicatori de performanță specifici, care să permită evaluarea eficientă a rezultatelor obținute.** Asigură adaptarea periodică a structurii organizatorice a Agenției la necesitățile mereu în schimbare, încadrându-se în resursele umane și financiare disponibile. Pe această bază, directorul executiv întocmește anual un proiect de raport general pe care îl înaintează Consiliului de administrație. Raportul trebuie să cuprindă o secțiune specială privind execuția financiară a planului detaliat al Agenției privind activitățile legate de pregătirea și capacitatea de intervenție în situații de poluare și să furnizeze informații actualizate privind stadiul tuturor acțiunilor finanțate conform planului respectiv. Directorul executiv stabilește proceduri de evaluare periodice conform standardelor profesionale recunoscute;”;

[AM 70]

(c) la alineatul (2), litera (g) se elimină;

(d) alineatul (3) se elimină.

Joi, 15 decembrie 2011

5. Articolul 16 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 16

Numirea directorului executiv și a șefilor de departament

(1) Directorul executiv este numit și demis de Consiliul de administrație. Numirea se face pe baza unei liste de candidați propusă de Comisie pentru o perioadă de cinci ani, pe criterii de merit și aptitudini administrative și manageriale atestate, precum și de competență și experiență relevante în domeniul siguranței maritime, al securității maritime, al prevenirii poluării ~~cauzate de nave~~ și al intervenției în situații de poluare marină. Înainte de a fi numit în funcție, candidatul selecționat de către Consiliul de administrație poate primi invitația de a se adresa comisiei competente din cadrul Parlamentului European și de a răspunde întrebărilor puse de membrii acesteia. **În cazul în care este emis, avizul acesteia este luat în considerare înainte de numirea oficială.** Consiliul de administrație adoptă decizia cu o majoritate de patru cincimi din totalul membrilor cu drept de vot. [AM 71]

(2) La propunerea Comisiei și ținând seama de raportul de evaluare, Consiliul de administrație poate prelungi mandatul directorului executiv cu o perioadă de cel mult ~~trei ani~~ **cinci ani**. Consiliul de administrație adoptă decizia cu o majoritate de patru cincimi din totalul membrilor cu drept de vot. Consiliul de administrație informează Parlamentul European în legătură cu intenția sa de a prelungi durata mandatului directorului executiv. Cu cel mult o lună înainte de prelungirea mandatului său, directorul executiv poate primi invitația de a se adresa comisiei competente din cadrul Parlamentului European și de a răspunde întrebărilor puse de membrii acestuia. **În cazul în care este emis, avizul acesteia este luat în considerare înainte de renumirea oficială.** Dacă durata mandatului nu este prelungită, directorul executiv poate să rămână în funcție până la numirea succesorului său. [AM 72]

(3) Directorul executiv poate fi asistat de unul sau mai mulți șefi de departament. Dacă directorul executiv este absent sau bolnav, el este înlocuit de unul dintre șefii de departament.

(4) Șefii de departament sunt numiți, **respectând principiul egalității de gen**, pe criterii de merit și aptitudini administrative și manageriale atestate, precum și de competență profesională și experiență relevante în domeniul siguranței maritime, al securității maritime, al prevenirii poluării ~~cauzate de nave~~ și al intervenției în situații de poluare marină. Șefii de departament sunt numiți sau demisi de către directorul executiv, după primirea avizului favorabil din partea Consiliului de administrație.”

[AM 73 și 90]

6. Articolul 18 se modifică după cum urmează:

- (a) la alineatul (1) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) onorarii și taxe percepute pentru publicații, formare și/sau oricare alte servicii prestate de Agenție.”;

- (b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Directorul executiv întocmește un proiect de buget estimativ al veniturilor și cheltuielilor Agenției pentru anul financiar următor, pe baza principiului de întocmire a bugetului pe activități, și îl înaintează Consiliului de administrație, însoțit de o schemă de personal.”.

[AM 74]

- (c) alineatele (7) și (8) se înlocuiesc cu următorul text:

„(7) Bugetul estimativ este înaintat de către Comisie Parlamentului European și Consiliului (denumite în continuare „autoritatea bugetară”), împreună cu proiectul bugetului general al Uniunii Europene.

Joi, 15 decembrie 2011

(8) *Pe baza bugetului estimativ, Comisia introduce în proiectul de buget general al Uniunii Europene estimările pe care le consideră necesare pentru schema de personal și valoarea subvențiilor care sunt alocate din bugetul general, pe care le înaintează autorității bugetare în conformitate cu articolul 314 din TFUE, împreună cu descrierea și justificarea eventualelor diferențe dintre estimările Agenției și subvenția care urmează să fie alocată din bugetul general.”;*

[AM 75]

(d) *alineatul (10) se înlocuiește cu următorul text:*

„(10) *Bugetul se adoptă de către consiliul de administrație. El devine final după adoptarea finală a bugetului general al Uniunii Europene. După caz, se modifică în consecință, împreună cu programul de lucru anual.”.*

[AM 76]

7. La articolul 22, alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) *La intervale regulate și cel puțin o dată la fiecare cinci ani, Consiliul de administrație comandă o evaluare externă independentă privind punerea în aplicare a prezentului regulament, care să îi evalueze relevanța, eficiența și rentabilitatea. Comisia pune la dispoziția Agenției toate informațiile pe care aceasta din urmă le consideră pertinente pentru evaluare. [AM 77]*

(2) *Această evaluare analizează utilitatea, relevanța, valoarea adăugată efectivă și eficacitatea Agenției și a metodelor de lucru ale acesteia. Evaluarea ia în considerare opiniile părților interesate, atât la nivel european, cât și național. Aceasta vizează, în special, necesitatea eventuală de a modifica sau de a extinde sarcinile Agenției sau de a pune capăt activităților ei în cazul în care rolul său devine superfluu.”.*

[AM 78]

7a. *Se introduce următorul articol:*

„Articolul 22a

Studiu de fezabilitate

La ... (+), Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un studiu de fezabilitate privind un sistem de coordonare a serviciilor naționale de pază de coastă, evidențiind clar costurile și beneficiile acestuia.

Raportul este însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă. [AM 79]

Articolul 22b

Raport de evaluare

În termen de ... (**), Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind modul în care Agenția și-a îndeplinit atribuțiile suplimentare conferite prin prezentul regulament și oportunitatea unei extinderi suplimentare a obiectivelor sau atribuțiilor sale. În special, acest raport include:

(a) *o analiză privind creșterea eficienței realizată printr-o integrare mai bună a Agenției și a Memorandumului de înțelegere de la Paris privind controlul efectuat de statul portului;*

Joi, 15 decembrie 2011

(b) informații privind eficiența și coerența punerii în aplicare a Directivei 2005/35/CE de către statele membre și date statistice detaliate privind sancțiunile care au fost aplicate.

Raportul este însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.

[AM 80]

(*) Un an de la data intrării în vigoare a prezentului regulament
(**) Trei ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.”

8. Articolul 23 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 23

Comitetul

(1) Comisia este asistată de ~~Comitetul pentru siguranța maritimă și prevenirea poluării de către nave (COSS), instituit prin articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 2099/2002 al Parlamentului European și al Consiliului~~^(*) dispune de competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 23a în ceea ce privește metodele operaționale de lucru ale Agenției pentru derularea inspecțiilor atribuite acesteia conform articolului 3 alineatul (1). [AM 81]

(2) ~~Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 3 și 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.~~

[AM 82]

(*) JO L 324, 29.11.2002, p. 1.”

8a. Se introduce următorul articol:

„Articolul 23a

Exercitarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta acte delegate îi este conferită Comisiei sub rezerva condițiilor prevăzute în prezentul articol.

(2) Competența de a adopta actele delegate menționate la articolul 23 alineatul (1) îi este conferită Comisiei pentru o perioadă de 5 ani de la data intrării în vigoare. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu șase luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește automat cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Parlamentul European sau Consiliul poate revoca în orice moment delegarea de competențe menționată la articolul 23. O decizie de revocare pune capăt delegării competențelor specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării sale în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene sau de la o dată ulterioară specificată în aceasta. Decizia nu aduce atingere actelor delegate deja în vigoare.

Joi, 15 decembrie 2011

(4) *De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.*

(5) *Un act delegat adoptat în temeiul articolului 23 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliul sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu [două luni] la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”.*

[AM 83]

Articolul 2

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre, în conformitate cu tratatele.

Adoptat la ...,

Pentru Parlamentul European
Pentru Consiliu

Președintele
Președintele

Acordul de parteneriat și cooperare CE-Uzbekistan și comerțul bilateral cu textile

P7_TA(2011)0586

Rezoluția Parlamentului European din 15 decembrie 2011 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea unui Protocol la Acordul de parteneriat și cooperare de stabilire a unui parteneriat între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Republica Uzbekistan, pe de altă parte, de modificare a acordului în scopul extinderii prevederilor acestuia la comerțul bilateral cu textile, având în vedere expirarea Acordului bilateral privind produsele textile (16384/2010 – C7-0097/2011 – 2010/0323(NLE))

(2013/C 168 E/47)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (16384/2010),
- având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în conformitate cu articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) subpunctul (v) și cu articolul 207 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C7-0097/2011),
- având în vedere rezoluțiile sale din 15 noiembrie 2007 ⁽¹⁾, 26 octombrie 2006 ⁽²⁾, 27 octombrie 2005 ⁽³⁾ și 9 iunie 2005 ⁽⁴⁾ referitoare la situația din Uzbekistan, Rezoluția sa din 12 martie 1999 referitoare la Acordul de parteneriat și cooperare (APC) dintre CE și Uzbekistan ⁽⁵⁾, Rezoluția sa din 8 iunie 2011 referitoare la dimensiunea externă a politicii sociale, promovarea standardelor de

⁽¹⁾ JO C 282 E, 6.11.2008, p. 478.

⁽²⁾ JO C 313 E, 20.12.2006, p. 466.

⁽³⁾ JO C 272 E, 9.11.2006, p. 456.

⁽⁴⁾ JO C 124 E, 25.5.2006, p. 422.

⁽⁵⁾ JO C 175 E, 21.6.1999, p. 432.

Joi, 15 decembrie 2011

muncă și sociale și responsabilitatea socială a întreprinderilor europene ⁽¹⁾, precum și Rezoluția sa din 25 noiembrie 2010 referitoare la drepturile omului și standardele sociale și de mediu în acordurile comerciale internaționale ⁽²⁾,

- având în vedere Acordul dintre Comunitatea Economică Europeană și Uzbekistan privind comerțul cu produse textile ⁽³⁾ și Decizia 2000/804/CE a Consiliului din 4 decembrie 2000 de încheiere a Acordurilor privind comerțul cu produse textile cu anumite țări terțe (inclusiv Uzbekistanul) ⁽⁴⁾,
- având în vedere Acordul de parteneriat și cooperare de stabilire a unui parteneriat între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Republica Uzbekistan, pe de altă parte ⁽⁵⁾, în special articolul 16, care prevede că „prezentul titlu nu se aplică schimburilor comerciale cu produse textile care intră sub incidența capitolelor 50-63 din Nomenclatura Combinată. Schimburile comerciale cu aceste produse sunt reglementate de un acord separat, parafat la 4 decembrie 1995 și aplicat cu titlu provizoriu de la 1 ianuarie 1996”,
- având în vedere Concluziile Consiliului privind Uzbekistanul din 25 octombrie 2010 ⁽⁶⁾, 27 octombrie 2009 ⁽⁷⁾, 16 decembrie 2008 ⁽⁸⁾, 27 octombrie 2008 ⁽⁹⁾, 13 octombrie 2008 ⁽¹⁰⁾, 29 aprilie 2008 ⁽¹¹⁾, în care au fost exprimate preocupări cu privire la drepturile omului, procesul de democratizare și statul de drept în Uzbekistan,
- având în vedere observațiile finale ale Comitetului ONU pentru drepturile omului (2005 ⁽¹²⁾ și 2010 ⁽¹³⁾), observațiile finale ale Comitetului ONU pentru drepturi economice, sociale și culturale (2006) ⁽¹⁴⁾, observațiile finale ale Comitetului pentru eliminarea discriminării împotriva femeilor (2010) ⁽¹⁵⁾, observațiile finale ale Comitetului pentru drepturile copilului (2006) ⁽¹⁶⁾, Raportul grupului de lucru pentru evaluarea periodică universală privind Uzbekistanul (2009) ⁽¹⁷⁾, Raportul Comisiei pentru aplicarea standardelor din cadrul Conferinței OIM (2010) ⁽¹⁸⁾, Raportul Comitetului de experți pentru aplicarea convențiilor și recomandărilor din cadrul OIM cu privire la Convenția privind cele mai grave forme ale muncii copiilor (2010 ⁽¹⁹⁾ și 2011 ⁽²⁰⁾), Raportul Comitetului de experți pentru aplicarea convențiilor și recomandărilor din cadrul OIM cu privire la Convenția privind abolirea muncii forțate (2010 ⁽²¹⁾ și 2011 ⁽²²⁾) în care se exprimă preocupări față de utilizarea în continuare a muncii copiilor în Uzbekistan,

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0260.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0434.

⁽³⁾ JO L 123, 17.5.1994, p. 745.

⁽⁴⁾ JO L 326, 22.12.2000, p. 63.

⁽⁵⁾ JO L 229, 31.8.1999, p. 3.

⁽⁶⁾ <http://register.consilium.europa.eu/pdf/ro/10/st15/st15350.ro10.pdf>, p. 18.

⁽⁷⁾ <http://register.consilium.europa.eu/pdf/ro/09/st14/st14658.ro09.pdf>, p. 15.

⁽⁸⁾ http://ec.europa.eu/sport/information-center/doc/timeline/european_council_12-12-2008_conclusions_en.pdf

⁽⁹⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/gena/110783.pdf

⁽¹⁰⁾ <http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cmsUpload/103295.pdf>

⁽¹¹⁾ http://www.eu2008.si/si/News_and_Documents/Council_Conclusions/April/0428_GAERC4.pdf

⁽¹²⁾ Oficiul Înaltului Comisar al Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului, acronim convențional: CCPR, *Observații finale ale Comitetului pentru drepturile omului: Uzbekistan*. 26/04/2005. (CCPR/CO/83/UZB. (*Observații finale/Comentarii*)), [http://www.unhcr.ch/tbs/doc.nsf/\(Symbol\)/CCPR.CO.83.UZB.En?Opendocument](http://www.unhcr.ch/tbs/doc.nsf/(Symbol)/CCPR.CO.83.UZB.En?Opendocument)

⁽¹³⁾ ONU, Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, Distr. General, CCPR/C/UZB/CO/3/UZB 25 martie 2010, *Observațiile finale ale Comitetului pentru drepturile omului, Uzbekistan*, (www2.ohchr.org/english/bodies/hrc/docs/co/Uzbekistan98_AUV.doc).

⁽¹⁴⁾ <http://www.unhcr.ch/tbs/doc.nsf/%28Symbol%29/E.C.12.UZB.CO.1.En?Opendocument>

⁽¹⁵⁾ Convenția Organizației Națiunilor Unite privind eliminarea tuturor formelor de discriminare față de femei CEDAW/C/UZB/CO/4, Distr. General, 5 februarie 2010, *Observații finale ale Comitetului pentru eliminarea discriminării împotriva femeilor, Uzbekistan*, (<http://www2.ohchr.org/english/bodies/cedaw/docs/co/CEDAW-C-UZB-CO-4.pdf>).

⁽¹⁶⁾ Oficiul Înaltului Comisar al Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului, Comitetul pentru drepturile copilului, *Observații finale: Uzbekistan*. 02/06/2006. (CRC/C/UZB/CO/2), ([http://www.unhcr.ch/tbs/doc.nsf/\(Symbol\)/CRC.C.UZB.CO.2.En?Opendocument](http://www.unhcr.ch/tbs/doc.nsf/(Symbol)/CRC.C.UZB.CO.2.En?Opendocument)).

⁽¹⁷⁾ http://lib.ohchr.org/HRBodies/UPR/Documents/Session3/UZ/A_HRC_10_82_Add1_Uzbekistan_E.pdf

⁽¹⁸⁾ Organizația Internațională a Muncii, Raportul Comisiei pentru aplicarea standardelor din cadrul Conferinței OIM, a 99-a sesiune, Geneva, 2010, (<http://www.ilo.org/global/standards/applying-and-promoting-international-labour-standards/conference-committee-on-the-application-of-standards/lang-en/index.htm>).

⁽¹⁹⁾ Conferința Internațională a Muncii, a 99-a sesiune, 2010, Raportul Comitetului de experți pentru aplicarea convențiilor și recomandărilor, (http://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/@ed_norm/@relconf/documents/meetingdocument/wcms_123424.pdf).

⁽²⁰⁾ Conferința Internațională a Muncii, a 100-a sesiune, Raportul Comitetului de experți pentru aplicarea convențiilor și recomandărilor (ILC. 100/III/1A), (http://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/@ed_norm/@relconf/documents/meetingdocument/wcms_151556.pdf).

⁽²¹⁾ http://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/@ed_norm/@relconf/documents/meetingdocument/wcms_123424.pdf

⁽²²⁾ http://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/@ed_norm/@relconf/documents/meetingdocument/wcms_151556.pdf

Joi, 15 decembrie 2011

- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Promovarea muncii decente pentru toți: contribuția UE la punerea în aplicare a agendei pentru muncă decentă în lume” (COM(2006)0249),
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Copiii ocupă un loc special în acțiunile externe ale Uniunii Europene” (COM(2008)0055), precum și documentul de lucru al serviciilor Comisiei privind combaterea muncii copiilor (SEC(2010)0037),
- având în vedere Concluziile Consiliului privind munca copiilor din 14 iunie 2010 în care „Consiliul invită Comisia să studieze și să raporteze, înainte de sfârșitul anului 2011, cele mai grave forme de muncă a copiilor și de comerț legat de aceasta, luând în considerare experiența internațională și opiniile organizațiilor internaționale competente” ⁽¹⁾,
- având în vedere convențiile Organizației Internaționale a Muncii (OIM), în special Convenția privind vârsta minimă de încadrare în muncă din 1973 (nr. 138) ⁽²⁾ și Convenția privind interzicerea celor mai grave forme ale muncii copiilor din 1999 (nr. 182) ⁽³⁾, a căror ratificare de către Uzbekistan în 2009 și, respectiv, 2008 a fost urmată de adoptarea unui plan național de acțiune în Uzbekistan,
- având în vedere articolul 15 din Regulamentul (CE) nr. 732/2008 al Consiliului din 22 iulie 2008 de aplicare a unui sistem de preferințe tarifare generalizate pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2009 și 31 decembrie 2011 ⁽⁴⁾ (Regulamentul SPG), precum și articolul 19 din propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de aplicare a unui sistem de preferințe tarifare generalizate (COM(2011)0241),
- având în vedere apelurile adresate de diverse organizații nonguvernamentale ⁽⁵⁾ și sindicate ⁽⁶⁾ în vederea demarării unor anchete privind SPG pentru Uzbekistan,
- având în vedere Programul orientativ pentru Asia Centrală în cadrul ICD pentru 2011-2013 ⁽⁷⁾,
- având în vedere articolul 81 alineatul (3) din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul interimar al Comisiei pentru comerț internațional și avizul Comisiei pentru afaceri externe (A7-0427/2011),

⁽¹⁾ Consiliul Uniunii Europene, Concluziile Consiliului privind munca copiilor, a 3023-a reuniune a Consiliului pentru Afaceri Externe, Luxemburg, 14 iunie 2010, (<http://register.consilium.europa.eu/pdf/ro/10/st11/st11022.ro10.pdf>).

⁽²⁾ Conferința Generală a Organizației Internaționale a Muncii, Convenția privind vârsta minimă de încadrare în muncă, (Notă: data intrării în vigoare: 19.6.1976). Convenția C138, Geneva, 26.6.1973. (<http://www.ilo.org/ilolex/cgi-lex/convde.pl?C138>).

⁽³⁾ Conferința Generală a Organizației Internaționale a Muncii, Convenția privind interzicerea celor mai grave forme ale muncii copiilor și acțiunea imediată în vederea eliminării lor (C182), Geneva, 17.6.1999, (<http://www.ilo.org/ilolex/cgi-lex/convde.pl?C182>).

⁽⁴⁾ JO L 211, 6.8.2008, p. 1.

⁽⁵⁾ Business Social Compliance Initiative, C.W.F Children Worldwide Fashion, Anti-Slavery International, Forumul germano-uzbec pentru drepturile omului și Ethical Trading Initiative.

⁽⁶⁾ ITUC-ETUC.

⁽⁷⁾ Comisia Europeană, Direcția Generală Relații Externe, Direcția pentru Estul Europei, Caucazul de Sud și republicile din Asia Centrală, Programul orientativ din cadrul ICD pentru 2011-2013, p. 54, (http://www.eas.europa.eu/central_asia/docs/2010_ca_mtr_en.pdf).

Joi, 15 decembrie 2011

- A. întrucât produsele textile nu fac obiectul APC, ci au fost în schimb reglementate de un acord bilateral care a expirat în 2005, creând astfel insecuritate juridică pentru exportatorii din Uniune, deoarece Uzbekistanul, care nu este membru al OMC, este liber să majoreze taxele vamale la import, în timp ce Uniunea acordă clauza națiunii celei mai favorizate – în ceea ce privește taxele vamale - tuturor țărilor din lume;
- B. întrucât protocolul vizează includerea produselor textile sub incidența APC, ceea ce înseamnă că cele două părți își vor acorda reciproc clauza națiunii celei mai favorizate, punând astfel capăt insecurității juridice cu care se confruntă exportatorii de produse textile din Uniune;
- C. întrucât, în trecut, Uniunea a soluționat problema acestei insecurități juridice pentru exportatorii de produse textile din Uniune prin modificarea APC cu alte țări (de exemplu, Azerbaidjan în 2007 și Kazahstan în 2008);
- D. întrucât articolul 2 din APC cu Uzbekistanul stipulează că „respectarea democrației, a principiilor de drept internațional și a drepturilor omului consacrate în special în Carta Organizației Națiunilor Unite, în Actul final de la Helsinki și în Carta de la Paris pentru o nouă Europă, precum și a principiilor economiei de piață, inclusiv a celor enunțate în documentele conferinței CSCE de la Bonn, stă la baza politicilor interne și externe ale părților și constituie elemente esențiale ale parteneriatului și ale prezentului acord”;
- E. întrucât Consiliul a declarat, la 25 octombrie 2010, că „este în continuare deosebit de îngrijorat de situația globală referitoare la drepturile omului, la democratizare și la statul de drept în Uzbekistan”;
- F. întrucât guvernul uzbek parcurge în prezent etape importante pe drumul spre democrație;
- G. întrucât guvernul uzbek acționează în contradicție cu rezultatele reuniunii ministeriale Uniunea Europeană - Asia Centrală de la Tașkent din 7 aprilie 2011, în cadrul căreia „părțile au reamintit că dezvoltarea unei societăți civile solide constituie o parte integrantă a dezvoltării democratice”;
- H. întrucât Uzbekistanul a moștenit un sistem agricol condus de stat în care nu a realizat prea multe reforme, în timp ce alte țări din regiune, cum ar fi Kazahstanul și, într-o mai mică măsură, Tadjikistanul, își modernizează agricultura și soluționează o mare parte din probleme⁽¹⁾; întrucât o veritabilă reformă a sectorului agricol, însoțită de mecanizare, va permite limitarea considerabilă a muncii forțate a copiilor, a risipei de apă și va contribui la creșterea rentabilității exploatațiilor;
- I. întrucât, deși oficial agricultorii uzbeci pot să lucreze ca operatori liberi, ei iau în arendă terenurile guvernului, își cumpără îngrășămintele de la guvern și trebuie să îndeplinească cote stabilite de acesta, în timp ce guvernul cumpără bumbacul la un preț fix și câștigă sume considerabile vânzându-l la un preț mult mai mare pe piața mondială;
- J. întrucât președinția Consiliului a reamintit în declarația Uniunii adresată OIM din iunie 2011 acuzațiile bine documentate și consensul larg în rândul organismelor ONU, al UNICEF, al organizațiilor patronale

⁽¹⁾ *What has changed?* („Ce s-a schimbat?”), Facultatea de Studii Orientale și Africane, Universitatea din Londra, noiembrie 2010, (<http://www.soas.ac.uk/ccac/centres-publications/file64329.pdf>).

Joi, 15 decembrie 2011

- și sindicale reprezentative și al ONG-urilor conform căruia, în ciuda angajamentelor legale asumate de guvernul uzbek de a eradica munca forțată a copiilor, în practică între 500 000 și 1,5 milioane de copii de vârstă școlară sunt forțați anual să participe la recoltarea bumbacului, o activitate periculoasă, timp de până la trei luni pe an;
- K. întrucât școlile sunt închise în perioada de recoltare din toamnă, ceea ce periclitează procesul educativ;
- L. întrucât copiii, profesorii și părinții lor riscă să fie pedepsiți dacă nu se supun;
- M. întrucât guvernul uzbek a declarat că participarea copiilor mai mari la activitățile familiale este o tradiție și că acuzațiile privind larga răspândire a muncii forțate în agricultură sunt nefondate ⁽¹⁾;
- N. întrucât o serie de observatori internaționali independenți au acumulat dovezi privind practica muncii forțate și, în special, a muncii forțate a copiilor ca fenomen sistematic și organizat ce implică presiuni asupra profesorilor și a familiilor și participarea poliției și a forțelor de securitate;
- O. întrucât până acum guvernul uzbek a refuzat accesul misiunilor independente de monitorizare care aveau scopul de a scoate la lumină faptele și de a informa cu privire la durata perioadei de recoltare de toamnă, la condițiile de igienă în care lucrează elevii, la vârsta acestora și, după caz, la riscul de sancționare pentru refuzul de a se conforma;
- P. întrucât, conform Comisiei, exporturile de produse textile și îmbrăcăminte din Uniune către Uzbekistan reprezintă 0,05 % din totalul exporturilor de astfel de produse din Uniune;
- Q. întrucât Uniunea este unul dintre principalii importatori de bumbac din Uzbekistan, estimându-se că importurile europene au reprezentat între 6 ⁽²⁾ și 23 % ⁽³⁾ din totalul exporturilor uzbece de bumbac din ultimii 10 ani;
- R. întrucât, conform principiilor și obiectivelor acțiunii externe a Uniunii, Uniunea are responsabilitatea morală de a-și folosi influența, ca unul dintre principalii parteneri comerciali și mare importator de bumbac din Uzbekistan, pentru a pune capăt utilizării muncii forțate a copiilor în această țară; întrucât, prin urmare, protocolul nu poate fi tratat ca un acord exclusiv tehnic, atât timp cât se ridică probleme legate de drepturile omului, cum ar fi munca forțată a copiilor, exact în legătură cu recoltarea bumbacului;
- S. întrucât un comerț internațional echitabil și deschis necesită existența unei concurențe echitabile, iar factorii economici care determină prețul stabilit pentru produsele exportate către UE nu ar trebui denaturați prin practici care contravin principiilor de bază ale drepturilor omului și ale drepturilor copiilor;
- T. întrucât mulți comercianți cu amănuntul de produse textile, inclusiv din Europa, au decis să nu mai cumpere bumbac din Uzbekistan și să comunice acest angajament tuturor furnizorilor lor ⁽⁴⁾;

⁽¹⁾ OIM, 2011, Raportul Comitetului de experți privind aplicarea convențiilor și recomandărilor, p. 429, (http://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/@ed_norm/@relconf/documents/meetingdocument/wcms_151556.pdf).

⁽²⁾ Sursa: Comisia Europeană - DG TRADE.

⁽³⁾ <http://unctad.org/infocomm/anglais/cotton/market.htm>

⁽⁴⁾ International Labor Rights Forum, <http://www.laborrights.org/stop-child-forced-labor/cotton-campaign/company-response-to-forced-child-labor-in-uzbek-cotton>).

Joi, 15 decembrie 2011

- U. întrucât, în Concluziile sale privind munca copiilor din 14 iunie 2010, Consiliul a declarat că este pe deplin conștient de rolul și responsabilitățile Uniunii în lupta împotriva muncii copiilor;
- V. întrucât președintele Comisiei, José Manuel Barroso, l-a îndemnat pe președintele uzbek, Islam Karimov, să permită unei misiuni de monitorizare a OIM să clarifice chestiunea eventualei utilizări a muncii copiilor ⁽¹⁾;
- W. întrucât, până acum, asistența oferită de Uniune Uzbekistanului în cadrul strategiei UE pentru Asia Centrală a acordat puțină atenție reformei agriculturii;
- X. întrucât Comisia insistă, de asemenea, cu fermitate asupra faptului că doar misiunile de monitorizare ale OIM pot constitui un instrument relevant de monitorizare în contextul anchetelor referitoare la retragerea temporară a preferințelor acordate în cadrul SPG; considerând binevenită propunerea Comisiei de a elimina această obligație în contextul revizuirii Regulamentului privind SPG;
- Y. întrucât apa reprezintă o resursă importantă în secolul 21, iar conservarea acesteia ar trebui să fie o prioritate; întrucât producția de bumbac în Uzbekistan a determinat o reducere drastică a volumului Mării Aral între 1990 și 2008, din cauza unor standarde de mediu inadecvate și a unei infrastructuri de irigații ineficiente,
1. solicită Consiliului și Comisiei să ia în considerare următoarele recomandări:
- (i) să condamne cu fermitate utilizarea muncii forțate a copiilor în Uzbekistan;
- (ii) să sprijine pe deplin solicitarea adresată de OIM Uzbekistanului de a accepta o misiune de observare tripartită la nivel înalt care să beneficieze de deplină libertate de mișcare, să poată avea întrevederi cu toate părțile relevante și să poată avea acces în timp util în toate locurile pertinente, inclusiv pe câmpurile cu bumbac, pentru a evalua aplicarea Convenției OIM;
- (iii) să sublinieze importanța faptului ca observatorii internaționali să continue să monitorizeze evoluția situației muncii forțate în Uzbekistan, precum și în alte țări din regiune;
- (iv) să solicite președintelui uzbek Islam Karimov să permită unei misiuni de monitorizare a OIM să clarifice chestiunea eventualei utilizări a muncii forțate a copiilor;
- (v) să îndemne guvernul uzbek să permită accesul unei misiuni de monitorizare a OIM și să se asigure că practica utilizării muncii forțate și a muncii forțate a copiilor este efectiv pe cale de a fi eradicată la nivel național, de vilaiet și local;
- (vi) să reamintească autorităților din Uzbekistan că, în ciuda faptului că principiile drepturilor omului sunt incluse în textul Constituției Republicii Uzbekistan și că Uzbekistanul a semnat și a ratificat majoritatea convențiilor ONU referitoare la drepturile omului, drepturile politice și civile și drepturile copiilor, aceste acte juridice oficiale nu au fost încă efectiv implementate;
- (vii) să contribuie, printr-un dialog politic și programe de asistență, la reforma sectorului agricol din Uzbekistan, orientând-o spre o economie de piață; să propună acordarea de asistență din partea Uniunii pentru tranziția treptată către privatizarea și liberalizarea sectorului, în conformitate cu evoluțiile din țările cu care se învecinează Uzbekistanul;

⁽¹⁾ Declarația președintelui Comisiei Europene, José Manuel Barroso, la finalul întâlnirii sale cu președintele Uzbekistanului, Islam Karimov, (<http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=MEMO/11/40&type=HTML>).

Joi, 15 decembrie 2011

- (viii) să se asigure că încetarea utilizării muncii forțate a copiilor în producerea bumbacului va fi una dintre prioritățile strategiei Uniunii privind drepturile omului în cadrul Delegației Uniunii la Tașkent; insistă că acest lucru ar trebui să se reflecte la nivelul politicilor, al activităților de monitorizare și raportare, al personalului, precum și al asistenței financiare;
- (ix) Comisia ar trebui să analizeze și, după caz, să prezinte Parlamentului European o propunere legislativă privind un mecanism eficace de trasabilitate a bunurilor pentru obținerea cărora se folosește munca forțată a copiilor;
- (x) să sprijine solicitarea adresată de Parlament tuturor comercianților angro și cu amănuntul de bumbac de a înceta să mai achiziționeze bumbac produs prin munca forțată a copiilor din Uzbekistan și de a comunica consumatorilor și tuturor furnizorilor lor acest angajament;
- (xi) în cazul în care organele de monitorizare ale OIM descoperă încălcări grave și sistematice ale obligațiilor Uzbekistanului, Comisia ar trebui să examineze posibilitatea inițierii unei anchete referitoare la retragerea temporară a preferințelor acordate în cadrul SPG dacă sunt întrunite toate celelalte condiții în acest sens; subliniază că prin adoptarea acestei măsuri Comisia nu face decât să aplice normele existente în domeniul SPG ale Uniunii, fiind extrem de important să se dea dovadă de consecvență în aplicarea acestor norme;
- (xii) să sublinieze importanța relațiilor dintre Uniune și Uzbekistan așezate pe baza APC, a principiilor sale democratice și a principiilor drepturilor omului; să reitereze angajamentul Uniunii de a adânci în continuare relațiile bilaterale, care includ comerțul, ca și toate domeniile aflate în legătură cu principiile democratice, cu respectarea drepturilor omului și a drepturilor fundamentale, precum și cu statul de drept;
- (xiii) să contribuie în mod activ la îmbunătățirea situației în ceea ce privește drepturile sociale, economice și ale omului ale populației Uzbekistanului, prin promovarea unei abordări ascendente și prin sprijinirea organizațiilor societății civile și a mediei, pentru a realiza un proces de democratizare sustenabil;
- (xiv) să comunice periodic Parlamentului informații substanțiale cu privire la situația din Uzbekistan, în special în ceea ce privește eradicarea muncii forțate a copiilor;
2. concluzionează că Parlamentul nu va lua în considerare aprobarea decât după ce autoritățile uzbece vor fi permis accesul observatorilor OIM, în vederea monitorizării stricte și nestânjenite, iar aceștia din urmă vor fi confirmat că au fost implementate reforme concrete, care au dat rezultate substanțiale, astfel ca practica muncii forțate și a muncii copiilor să fie efectiv în curs de eradicare la nivel național, de vilaiet și local;
3. încredințează Președintelui sarcina de a solicita continuarea discuțiilor cu Comisia și Consiliul;
4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și guvernului și parlamentului Uzbekistanului.
-

II Comunicări

COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Parlamentul European**Miercuri, 14 decembrie 2011**

2013/C 168 E/19	Componența numerică a comisiilor permanente Rezoluția Parlamentului European din 14 decembrie 2011 privind componența numerică a comisiilor permanente (2011/2838(RSO))	130
2013/C 168 E/20	Componența numerică a delegațiilor interparlamentare, a delegațiilor la comisiile parlamentare mixte, precum și a delegațiilor la comisiile parlamentare de cooperare și la adunările parlamentare multilaterale Rezoluția Parlamentului European din 14 decembrie 2011 privind componența numerică a delegațiilor interparlamentare, a delegațiilor la comisiile parlamentare mixte, precum și a delegațiilor la comisiile de cooperare parlamentară și la Adunările Parlamentare multilaterale (2011/2839(RSO))	132

III Acte pregătitoare

PARLAMENTUL EUROPEAN

Marti, 13 decembrie 2011

2013/C 168 E/21	Revizuirea cadrului financiar multianual pentru a răspunde nevoilor de finanțare suplimentare ale proiectului ITER Rezoluția Parlamentului European din 13 decembrie 2011 referitoare la proiectul de decizie a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Acordului interinstituțional din 17 mai 2006 privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară în ceea ce privește cadrul financiar multianual, pentru a răspunde nevoilor de finanțare suplimentare ale proiectului ITER (COM(2011)0226 - C7-0108/2011 - 2011/2080(ACI))	133
	ANEXA I	134
	ANEXA II	135
2013/C 168 E/22	Proiectul de buget rectificativ nr. 7/2011 - Mobilizarea Fondului de solidaritate al UE - Spania și Italia Rezoluția Parlamentului European din 13 decembrie 2011 referitoare la poziția Consiliului privind proiectul de buget rectificativ nr. 7/2011 al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2011, secțiunea III - Comisia (17632/2011 - C7-0442/2011 - 2011/2301(BUD))	135
2013/C 168 E/23	Mobilizarea Fondului de solidaritate al UE: Spania (cutremurul de la Lorca) și Italia (inundațiile din regiunea Veneto) Rezoluția Parlamentului European din 13 decembrie 2011 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului de solidaritate al Uniunii Europene în conformitate cu punctul 26 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (COM(2011)0792 - C7-0424/2011 - 2011/2300(BUD))	137
	ANEXĂ	137

2013/C 168 E/24	Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare: cererea EGF/2011/002 Trentino-Alto Adige/ Südtirol - Construcții de clădiri/ Italia Rezoluția Parlamentului European din 13 decembrie 2011 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea EGF/2011/002 IT/Trentino-Alto Adige/Südtirol – Construcții de clădiri, introdusă de Italia) (COM(2011)0480 – C7-0384/2011 – 2011/2279(BUD)) 138	138
	ANEXĂ	140
2013/C 168 E/25	Dreptul la informare în cadrul procedurilor penale ***I Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 13 decembrie 2011 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale (COM(2010)0392 – C7-0189/2010 – 2010/0215(COD))	140
	P7_TC1-COD(2010)0215 Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 13 decembrie 2011 în vederea adoptării Directivei 2012/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale	141
2013/C 168 E/26	Propunere de numire a unui membru al Curții de Conturi (Dl. K. Pinxten - BE) Decizia Parlamentului European din 13 decembrie 2011 referitoare la propunerea de numire a lui Karel Pinxten ca membru al Curții de Conturi (C7-0349/2011 – 2011/0814(NLE))	141
2013/C 168 E/27	Propunere de numire a unui membru al Curții de Conturi (Dl. H. Otbo - DK) Decizia Parlamentului European din 13 decembrie 2011 referitoare la propunerea de numire a lui Henrik Otbo ca membru al Curții de Conturi (C7-0345/2011 – 2011/0810(NLE))	142
2013/C 168 E/28	Propunere de numire a unui membru al Curții de Conturi (Dl. J-F. Corona Ramón - ES) Decizia Parlamentului European din 13 decembrie 2011 referitoare la propunerea de numire a lui Juan-Francisco Corona Ramón ca membru al Curții de Conturi (C7-0343/2011 – 2011/0808(NLE))	142
2013/C 168 E/29	Propunere de numire a unui membru al Curții de Conturi (Dl. V. Itälä - FI) Decizia Parlamentului European din 13 decembrie 2011 referitoare la propunerea de numire a lui Ville Itälä ca membru al Curții de Conturi (C7-0346/2011 – 2011/0811(NLE))	143
2013/C 168 E/30	Propunere de numire a unui membru al Curții de Conturi (Dl. K. Cardiff - IE) Decizia Parlamentului European din 13 decembrie 2011 referitoare la propunerea de numire a lui Kevin Cardiff ca membru al Curții de Conturi (C7-0347/2011 – 2011/0812(NLE))	144
2013/C 168 E/31	Propunere de numire a unui membru al Curții de Conturi (Dl. P. Russo - IT) Decizia Parlamentului European din 13 decembrie 2011 privind propunerea de numire a lui Pietro Russo ca membru al Curții de Conturi (C7-0348/2011 – 2011/0813(NLE))	144
2013/C 168 E/32	Propunere de numire a unui membru al Curții de Conturi (Dl. V. Caldeira - PT) Decizia Parlamentului European din 13 decembrie 2011 privind propunerea de numire a lui Vítor Manuel da Silva Caldeira ca membru al Curții de Conturi (C7-0344/2011 – 2011/0809(NLE))	145

2013/C 168 E/33	Propunere de numire a unui membru al Curții de Conturi (Dl. H.G. Wessberg - SE) Decizia Parlamentului European din 13 decembrie 2011 referitoare la propunerea de numire a lui Hans Gustaf Wessberg ca membru al Curții de Conturi (C7-0342/2011 – 2011/0807(NLE))	146
2013/C 168 E/34	Ordinul european de protecție ***II Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 13 decembrie 2011 referitoare la poziția în primă lectură a Consiliului în vederea adoptării directivei Parlamentului European și a Consiliului privind ordinul european de protecție (15571/1/2011 – C7-0452/2011– 2010/0802(COD))	146
	ANEXĂ LA REZOLUȚIA LEGISLATIVĂ	147
2013/C 168 E/35	Procedura unică de solicitare a unui permis de ședere și de muncă ***II Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 13 decembrie 2011 referitoare la poziția în primă lectură a Consiliului în vederea adoptării directivei Parlamentului European și a Consiliului privind o procedură unică de solicitare a unui permis unic pentru resortisanții țărilor terțe în vederea șederii și ocupării unui loc de muncă pe teritoriul statelor membre și un set comun de drepturi pentru lucrătorii din țările terțe cu ședere legală pe teritoriul unui stat membru (13036/3/2011 – C7-0451/2011 – 2007/0229(COD))	148
2013/C 168 E/36	Zona Acordului de instituire a Comisiei Generale pentru Pescuit în Marea Mediterană ***II Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 13 decembrie 2011 referitoare la poziția în primă lectură a Consiliului în vederea adoptării regulamentului Parlamentului European și al Consiliului privind unele dispoziții referitoare la pescuitul în zona Acordului CGPM (Comisia Generală pentru Pescuit în Marea Mediterană) și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1967/2006 al Consiliului privind măsurile de gestionare pentru exploatarea durabilă a resurselor halieutice în Marea Mediterană (12607/2/2011 – C7-0370/2011 – 2009/0129(COD))	149
2013/C 168 E/37	Conturile anuale ale anumitor forme de societăți comerciale în ceea ce privește microentitățile ***II Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 13 decembrie 2011 referitoare la poziția în primă lectură a Consiliului în vederea adoptării unei directive a Parlamentului European și a Consiliului de modificare, în ceea ce privește microentitățile, a Directivei 78/660/CEE a Consiliului privind conturile anuale ale anumitor forme de societăți comerciale (10765/1/2011 – C7-0323/2011 – 2009/0035(COD))	150
	P7_TC2-COD(2009)0035 Poziția Parlamentului European adoptată în a doua lectură la 13 decembrie 2011 în vederea adoptării Directivei 2012/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 78/660/CEE a Consiliului privind conturile anuale ale anumitor forme de societăți comerciale în ceea ce privește microentitățile	150
2013/C 168 E/38	Dispoziții referitoare la gestionarea financiară în cazul anumitor state membre care se confruntă cu dificultăți grave sau sunt amenințate de astfel de dificultăți cu privire la stabilitatea lor financiară ***I Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 13 decembrie 2011 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1698/2005 în ceea ce privește anumite dispoziții referitoare la gestiunea financiară pentru anumite state membre care se confruntă cu dificultăți grave sau sunt amenințate de astfel de dificultăți cu privire la stabilitatea lor financiară (COM(2011)0481 – C7-0218/2011 – 2011/0209(COD))	151
	P7_TC1-COD(2011)0209 Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 13 decembrie 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1698/2005 în ceea ce privește anumite dispoziții referitoare la gestionarea financiară în cazul anumitor state membre care se confruntă cu dificultăți grave sau sunt amenințate de astfel de dificultăți cu privire la stabilitatea lor financiară	151
Miercuri, 14 decembrie 2011		
2013/C 168 E/39	Instrumentul de asistență pentru preaderare ***I Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 14 decembrie 2011 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1085/2006 al Consiliului de instituire a unui instrument de asistență pentru preaderare (IPA) (COM(2011)0446 – C7-0208/2011 – 2011/0193(COD))	152

	P7_TC1-COD(2011)0193	
	Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 14 decembrie 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2012 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1085/2006 al Consiliului de instituire a unui instrument de asistență pentru preaderare (IPA)	152
2013/C 168 E/40	Sucurile de fructe și anumite produse similare destinate consumului uman ***I	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 14 decembrie 2011 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2001/112/CE a Consiliului privind sucurile de fructe și anumite produse similare destinate consumului uman (COM(2010)0490 – C7-0278/2010 – 2010/0254(COD))	153
	P7_TC1-COD(2010)0254	
	Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 14 decembrie 2011 în vederea adoptării Directivei 2012/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2001/112/CE a Consiliului privind sucurile de fructe și anumite produse similare destinate consumului uman	153
2013/C 168 E/41	Utilizarea fosfaților și a altor compuși ai fosforului în detergenții de rufe de uz casnic ***I	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 14 decembrie 2011 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 648/2004 în ceea ce privește utilizarea fosfaților și a altor compuși ai fosforului în detergenții de rufe de uz casnic (COM(2010)0597 – C7-0356/2010 – 2010/0298(COD))	154
	P7_TC1-COD(2010)0298	
	Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 14 decembrie 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2012 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 648/2004 în ceea ce privește utilizarea fosfaților și a altor compuși ai fosforului în detergenții de rufe destinați consumatorilor și în detergenții pentru mașini automate de spălat vase destinați consumatorilor	154
2013/C 168 E/42	Acordul de parteneriat în domeniul pescuitului UE-Maroc ***	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 14 decembrie 2011 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea unui protocol între Uniunea Europeană și Regatul Maroc de stabilire a posibilităților de pescuit și a contribuției financiare prevăzute de Acordul de parteneriat în domeniul pescuitului dintre Comunitatea Europeană și Regatul Maroc (11226/2011 – C7-0201/2011 – 2011/0139(NLE))	155
2013/C 168 E/43	Numirea unui membru în cadrul Comitetului executiv al Băncii Centrale Europene: Dl. Coeuré	
	Decizia Parlamentului European din 14 decembrie 2011 referitoare la recomandarea Consiliului privind numirea unui membru în cadrul Comitetului executiv al Băncii Centrale Europene (17227/2011 – C7-0459/2011 – 2011/0819(NLE))	155
Joi, 15 decembrie 2011		
2013/C 168 E/44	Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare (cererea EGF/2009/019 FR/Renault introdusă de Franța)	
	Rezoluția Parlamentului European din 15decembrie 2011 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare, în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea EGF/2009/019 FR/ Renault introdusă de Franța) (COM(2011)0420 – C7-0193/2011 – 2011/2158(BUD))	157
	ANEXĂ	159
2013/C 168 E/45	Accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei ***I	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 15 decembrie 2011 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (reformare) (COM(2008)0229 – C6-0184/2008 – 2008/0090(COD))	159

	P7_TC1-COD(2008)0090	
	Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 15 decembrie 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei de stabilire a principiilor generale și a limitelor dreptului de acces la documentele instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii [AM 1]	160
	ANEXĂ	177
2013/C 168 E/46	Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă ***I	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 15 decembrie 2011 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1406/2002 de instituire a unei Agenții Europene pentru Siguranță Maritimă (COM(2010)0611 – C7-0343/2010 – 2010/0303(COD))	178
	P7_TC1-COD(2010)0303	
	Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 15 decembrie 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2012 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1406/2002 de instituire a unei Agenții Europene pentru Siguranță Maritimă ⁽¹⁾	179
2013/C 168 E/47	Acordul de parteneriat și cooperare CE-Uzbekistan și comerțul bilateral cu textile	
	Rezoluția Parlamentului European din 15 decembrie 2011 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea unui Protocol la Acordul de parteneriat și cooperare de stabilire a unui parteneriat între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Republica Uzbekistan, pe de altă parte, de modificare a acordului în scopul extinderii prevederilor acestuia la comerțul bilateral cu textile, având în vedere expirarea Acordului bilateral privind produsele textile (16384/2010 – C7-0097/2011 – 2010/0323(NLE))	195

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

Legenda simbolurilor utilizate

- * procedura de consultare
- **I procedura de cooperare, prima lectură
- **II procedura de cooperare, a doua lectură
- *** procedura de aviz conform
- ***I procedura de codecizie, prima lectură
- ***II procedura de codecizie, a doua lectură
- ***III procedura de codecizie, a treia lectură

(Procedura indicată se bazează pe temeiul juridic propus de Comisie)

Amendamente politice: textul nou sau modificat este marcat cu caractere cursive aldine; textul eliminat este marcat prin simbolul █.

Corecturile și adaptările tehnice realizate de către servicii: textul nou sau modificat este marcat cu caractere cursive; textul eliminat este marcat prin simbolul ||.

Prețul abonamentelor în 2013
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 420 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	910 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	100 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

